

Boži Kneževiću

Bez čije upornosti, talenta i hrabrosti ne bi bilo "Oluje nad Krajinom"

izdavači :

Zagreb, 2003.

FACTUM

Beograd, 2003.

Objavljeno u kooperaciji s Heinrich Böll stiftung

HEINRICH BÖLL STIFTUNG

OLUJA NAD HRVATSKOM

priređio BORIS RAŠETA

v

Riječ na početku	7
Buka i bijes - slučaj Oluja	9
"Oluja nad Krajinom" u Srbiji	15
Početak	17
Prve reakcije	21
Intermezzo	31
"Latinica" i poslije nje	47
Saborska diskusija o "Oluji..."	89
Internet diskusije	96
Amarkord 1991 - 2001	145
Smrt Bože Kneževića	183
Pogovor	187

RIJEČ NA POČETKU

Slučaj filma "Oluja nad Krajinom", pa tako ni ova knjiga koja ga pokušava pratiti, nije samo kronika zbivanja i reakcija na prikazivanje jednog dokumentarnog filma. On je, barem po našem mišljenju, paradigmatičan za razumijevanje suvremene hrvatske zbilje. U povijesti hrvatskog dokumentarizma nikada se nije desilo da jedan film izazove toliko burne reakcije kao što je to bio slučaj s filmom "Oluja nad Krajinom" Bože Kneževića. Javni protesti, saborska rasprava, traženje ministarske smjene, intenzivna aktivnost na web-forumima, anonimni pozivi i prijetnje, stvaranje "kontra-filma" - sve je to za promatrače sa strane predstavljalo posve neodgovarajuću reakciju na jedan dokumentarni film. No, za to su postojali snažni razlozi.

Sve je, naravno, započelo činjenicom da su se zločini o kojima govori film, doista zbili. O tome su, uostalom, svjedočili i sudionici tih zbivanja. Neposredno nakon vojne operacije "Oluja", nekoliko stotina civila je ubijeno, deseci tisuća kuća su spaljeni. I ne samo to. HDZ-ova vlast je te zločine skrivala, prešućivala pa i, više ili manje stidljivo, opravdavala poznatom "tezom" Milana Vukovića, bivšeg predsjednika Vrhovnog suda Hrvatske, kako "Hrvatska u obrambenom ratu nije mogla počiniti ratni zločin".

Nažalost, ubrzo se pokazalo da ni nova vlast, ustoličena pobjedom demokratske koalicije početkom 2000. godine, nije uspjela (željela, znala, mogla) inicirati bitne promjene u percepciji mnogih važnih pitanja, pa tako ni (za ovu priču bitnog) odnosa prema hrvatskim ratnim zločinima.

Da li zbog unutrašnje razjedinjenosti, povijesnog kompleksa nedovoljnog "hrvatstva", straha od reakcija ili jednostavno konformizma, vlada nije znala, mogla ili smjela objasniti hrvatskim građanima razliku između ogromne većine požrtvovnih, hrabrih i patriotskih branitelja i šačice ratnih profitera pa i zločinaca koji su, preko veza sa dijelom desničarske političke elite, uspjeli uzeti praktično čitavu zemlju za taoce svoje lukrativne ali i riskantne pozicije. Ne čudi stoga ni da Hrvatska televizija, ustanova koja nikada nije uspjela postati istinskom institucijom civilnog društva, u čitavom ratnom i poratnom periodu nije proizvela niti jedan cjeloviti film, program ili emisiju koji bi se bavili temom hrvatskih ratnih zločina. Ne čudi ni činjenica, vjerojatno nezapamćena u analima suvremene televizije, da su u slučaju "Oluje nad

Krajinom" "određeni krugovi" sa HTV-a poticali pisanje protiv filma kojega će njihova kuća tek (i to pod pritiskom) prikazati. U takvom okruženju, u proljeće 2001. godine pojavio se film "Oluja nad Krajinom" o zločinima počinjenim s hrvatske strane nakon vojne operacije "Oluja", 1995. godine. I tada je sve počelo. Sve ono o čemu možete čitati na stranicama ove knjige.

No, prije nego što vas prepustim tom, nadam se, nadasve zanimljivom štivu, dozvolite mi da s vama podijelim osjećaje koji me obuzimaju kada danas listam ove stranice:

_ osjećaj **ponosa** zbog činjenice da smo napravili film "Oluja nad Krajinom", ne samo prvi hrvatski već u to vrijeme i jedini dokumentarac uopće u ovim krajevima koji je imao hrabrosti progovoriti o zločinima koje je počinila "naša strana". Iz današnje perspektive i političke atmosfere u kojoj je to još uvijek jedini takav film prikazan na državnoj televiziji, ta činjenica samo dobiva na važnosti.

_ osjećaj **zadovoljstva** zbog činjenice da su "obični gledatelji" prepoznali važnost tog filma i procesa koji je njime započeo, te nakon emisije "Latinica" u kojoj je film prikazan, na pitanje da li treba procesuirati sve ratne zločine, odgovorili pozitivno sa ogromnom većinom od 75 posto. Slični su rezultati dobiveni i u anketi Jutarnjeg lista, dok je u istraživanju agencije Media metar 51 posto ispitanika Kneževićev film ocijenilo vjerodostojnim.

_ osjećaj **razočaranja** zbog toga što vladajuća politička elita, izuzimajući predsjednika države, nije prihvatila taj "mali referendum" tihe većine hrvatskih građana već je, služeći se poznatom tehnikom zamjene teze, umjesto doga_aja o kojima film govori, javno osudila film pa i njegove tvorce. Na taj način propuštena je još jedna šansa da se otvori ozbiljni dijalog i daju relevantni odgovori. Proces katarze, neophodan da se ovaj rat i stvarno završi, još je jednom zaustavljen i prije negoli je započeo.

_ osjećaj **stida** zbog toga što je tako malo nezavisnih intelektualaca, umjetnika i udruga imalo hrabrosti braniti, ne naš stav, već pravo na njega. Sindrom "hrvatske šutnje", toliko prisutan u tim krugovima, još je jednom uzeo svoj danak.

_ osjećaj **tuge i krivice** zbog činjenice da Bože više nema i da je otišao u jeku najvećih napada na film, ogorčen ali ne i uplašen, zabrinut ali ne i razočaran.

_ i napokon, osjećaj **nade** da sve to nije bilo uzalud.

Prof. Nenad Puhovski

Direktor dokumentarnog projekta FACTUM

Producent filma "Oluja nad Krajinom"

Zagreb, veljača 2003.

BUKA I BIJES - SLUČAJ OLUJA

U analima hrvatskog dokumentarnog filma ostat će zabilježeno da je 50-minutni dokumentarac Božidara Kneževića "Oluja nad Krajinom" prvi puta javno prikazan 10. ožujka 2001. godine, na X. danima hrvatskog filma. Knežević je na filmu radio punih godinu dana.

Na prve dvije festivalske projekcije, film je vidjelo oko četiri stotine ljudi. U jednom novinskom članku zabilježeno je kako je publika odgledala film "u potpunoj tišini", uz tek poneki povik: "A Vukovar!?"

Tišina je potrajala vrlo kratko: kasniji život ovoga filma - u hrvatskim okvirima slučaj je zacijelo bez presedana - mogao bi se bez pretjerivanja oslikati šekspirijanskom sentencom o "buci i bijesu".

Presudna je, dakako, bila televizija.

Hrvatska televizija prikazala je "Oluju..." u ponedjeljak, prvoga listopada 2001. godine, u emisiji "Latinica". Vrh HTV-a odluku o emitiranju filma u okviru te emisije donio je nakon skoro polugodišnjeg "razmatranja slučaja". Točno procijenivši eksplozivni potencijal "Oluje...", dijelom zbog poslovičnog oportunitizma, dijelom zbog izvornog otpora prema sadržaju filma, urednici s Prisavlja odvagivali su u tih šest mjeseci, od Dana hrvatskog filma do njegove tv-premijere, gotovo sve opcije koje su im u tom pogledu stajale na raspolaganju.

Razmišljalo se o tome da se Kneževićev film prikaže u posebnoj emisiji, s gostima koji će komentirati viđeno; pa onda, o varijanti po kojoj bi "Oluja..." bila prikazana u sklopu serije dokumentaraca koji bi govorili o srpskim zločinima. Očito je u igri bila i varijanta po kojoj film uopće ne bi bio prikazan, no javni je pritisak u proljeće i ljeto 2001. godine tu opciju ipak učinio preriskantnom. Konačno, za emitiranje filma javno se založio čak i Ured Predsjednika Republike, iz kojega je stigla ocjena kako je film "vrijedan prikazivanja".

U hrvatskom državnom vrhu ta je reakcija bila posve usamljena, premda je Ministarstvo kulture bilo jedan od sufinancijera filma, s iznosom od 92 tisuće kuna. Sugestija iz ureda Stipe Mesića bila je, naravno, lišena bilo kakve izvršne snage, ali je bila dragocjena za kreiranje opće atmosfere nastale oko prikazivanja filma.

S druge strane, Hrvatska je televizija imala potpisan ugovor s producerskom kućom "Factum", po kojemu se obvezala prikazati njihove dokumentarne filmove, pa bi odmah bilo jasno da je film iz političkih razloga "stavljen u bunker".

Vijeće Hrvatske radiotelevizije zato je, na kraju, posegnulo za "najelegantnijim" rješenjem: na sjednici Vijeća održanoj 30. kolovoza, objavljeno je kako će film biti prikazan u sklopu emisije "Latinica".

Na Hrvatskoj televiziji nitko nije javno izložio onu mogućnost koja bi se u svakom drugom slučaju nametnula kao normalno i jedino prirodno rješenje: da se film emitira samostalno, bez ikakve popratne studijske debate.

III Pomalo bizarno djeluje činjenica da je "Latinica" te rane jeseni 2001. godine bila sastavni dio zabavnog programa Hrvatske televizije. Ipak, njen okvir se urednicima HRT-a doimao najmanje problematičnim: studijska rasprava bila je zadana formatom emisije - takva je struktura svake "Latinice" - pa su optužbe o namjenskom "soljenju pameti" gledateljima bile otklonjene unaprijed, a gosti komentatori mogli su (legitimno) biti izabrani tako da reprezentiraju više mogućih načina interpretiranja filma.

U studijskoj raspravi sudjelovali su Maja Freundlich, potpredsjednica HDZ-a; Drago Pilsel, kolumnist riječkog Novog lista; Vedrana Rudan, kolumnistica splitskog Feral tribuna, odvjetnici Anto Nobilo i Željko Olujić, te autor filma Božidar Knežević. Pozivu na sudjelovanje nisu se odazvali predstavnici Hrvatske vojske, Ministarstva obrane, general Jakno Bobetko i neki drugi planirani sugovornici.

Stajališta koja su iznijeli gosti "Latinice" markirala su, u ključnim elementima, javnu diskusiju koja je o ovom filmu vođena još mjesecima nakon njegova prikazivanja na Hrvatskoj televiziji.

Maja Freundlich istakla je kako je ovaj film snimljen ponajprije zato da se istakne kako su "zločinci i kriminalci bili na obje strane".

Po Maji Freundlich, jasan je pokušaj ovoga filma da "izmijeni, iskrivi istinu o zbivanjima u Domovinskom ratu". "Oluja nad Krajinom" po njoj svjesno prešućuje hrvatske žrtve, s tendencijom da se "izdvojeni incidenti", poput zločina u selu Grubor, prikažu kao pravilo.

"Sve što se dogodilo u Oluji bili su pojedinačni incidenti koji su procesuirani u 1500 sudskih postupaka", rekla je Freundlich. U ovom filmu stvara se slika o tobožnjoj ugroženosti Srba, rekla je Freundlich, "kako bi se moglo krenuti u nova osvajanja". Drago Pilsel je, za razliku od potpredsjednice HDZ-a, izjavio kako smatra da "Oluja nad Krajinom" tek "djelomice pokazuje strahotu koja se dogodila nakon Oluje".

"Ja sam bio tamo" rekao je Pilsel, "vidio sam ubijene ljude, spaljene kuće.

To nisu bili izdvojeni slučajevi... Suma tih incidenata govori o namjeri hrvatske politike."

Vedrana Rudan ocijenila je "Oluju nad Krajinom" kao jednu "banalnu ratnu priču". "Tuđman je htio osloboditi Hrvatsku i to mu je i uspjelo. Htio je očistiti Hrvatsku od Srba i to mu je uspjelo, i to je notorno. Mene osobno smeta" dodala je Vedrana Rudan, "ako je to hrvatska politika - a ja mislim da je - zašto se to ne prizna".

Željko Olujčić se osvrnuo na teze HHO-a o broju ubijenih civila u sektoru Jug (410) te o broju spaljenih kuća na prostoru bivše Krajine (oko 20 000).

"Tvorcima tog sramnog, antihrvatskog filma, zapravo priznaju da lažu" - rekao je Olujčić - "da govore neistinu, jer se iz njihovog filma to nigdje ne vidi. U filmu se vidi dobar dio cijelih kuća, to nije sporno." Na samom kraju filma, autori poentiraju - misli Olujčić - "tvrdnjom da je bilo 410 ubijenih srpskih civila i - pazite ovo! - najmanje 20 tisuća spaljenih kuća. To, u kaznenopravnom smislu, ako se ništa nije dokazalo - a u ovom filmu se ništa nije dokazalo - ništa ne vrijedi".

Film je po njemu izrazito protuhrvatski uradak, koji "uopće ne govori o tomu da Hrvati imaju pravo na državu".

Anto Nobile iznio je posve suprotno gledište. "Osobno, više vjerujem HHO-u nego Tuđmanovom režimu. Oni tvrde da je bilo 20 tisuća spaljenih kuća - ja imam podatke o 22 tisuće spaljenih kuća - a na tako širokom prostoru to ne može biti incident."

"Da bi bile spaljene 22 tisuće kuća, tjednima su se morale voditi bitke" rekao je Nobile, "a bitaka nije bilo. Dakle, već na prvi pogled možemo zaključiti da je riječ o organiziranom zločinu, širokih razmjera, za kojega nitko nije odgovarao, nikada, a iz toga onda možemo zaključiti da (ga) je vrh ili naredio ili dozvolio..."

Autor filma Božo Knežević objasnio je kako je njegov povod da napravi ovaj film "bio to što HTV nije napravila, odnosno, što je prešutjela."

"Moje filmsko djelovanje ne može ni dati ni oduzeti legitimitet vojnoj akciji Oluja" dodao je Knežević. "Ono što je mene zanimalo, jest stvaranje atmosfere u kojoj su mogući ovakvi zločini". Na kraju rasprave, svi su se sudionici složili oko teze da ratne zločine treba procesuirati...

IV Intenzivna rasprava o "Oluji..." trajala je, u svim medijima, gotovo godinu dana nakon prve projekcije. O filmu su ispisane stotine novinskih članaka, vođene su brojne i neobično ostrašćene diskusije na web-u, a u borbi protiv Kneževićeva filma, osporavatelji "Oluje nad Krajinom" posegli su i za krajnje neobičnim sredstvom: vrlo brzo nakon televizijske premijere filma proizveli su kontra-film, uradak pod nazivom "Amacord 1991.-2001."

"Amacord..." je trebao dokazati kako Božidar Knežević, etnički, politički, etnopolitički, profesionalno i moralno, nije ovlašten snimati film o Domovinskom ratu. U masovnoj hajci koja je vođena protiv "Oluje nad Krajinom", Božidara Kneževića i Nenada Puhovskog, producenta ovoga filma, "Amacord" svakako predstavlja najbizarnije borbena sredstvo.

"Oluja nad Krajinom" prikazana je na Hrvatskoj televiziji u ponedjeljak, prvog listopada 2001. godine. Točno mjesec dana kasnije - samo mjesec dana kasnije! - prvog studenoga iste godine, "Amacord..." je prikazan u dvorani zagrebačkog Kulturno informativnog centra. Film je montiran iz arhivskih materijala Yutela - tv-kuće na kojoj je Božidar Knežević radio 1991. i 1992. godine, nakon odlaska s Hrvatske televizije.

Materijale korištene u "Amacordu..." - Yutelove U-matic vrpce sa sirovim materijalom, kao i finalne verzije Kneževićevih priloga - autor filma Pavle Vranjican navodno je dobio slučajno, kupivši ih, davno prije, od nekoga bivšeg djelatnika Yutela, za 900 njemačkih maraka. Kao "siromašni producent" on je te vrpce kupio za vlastiti rad, i one su, tako neiskorištene, stajale u ladici, sve do "Amacorda..."

Znatno je, međutim, vjerojatnije da su te kasete bile pohranjene u raznim "arhivima", i da je rad na pripremi "Amacorda..." započeo nedugo nakon prvih javnih projekcija "Oluje nad Krajinom..."

U utorak, šestog studenog iste godine, Božidar Knežević bio je mrtav. On i njegov suvozač, Borivoj Franceschi, "Renault scenicom" podletjeli su pod kamion s prikolicom koji je, kod mjesta Bruvna u Lici, nailazio iz suprotnog smjera. U prvi mah pojavile su se sumnje da je nesreća namještena. Policijsko vještačenje takvu je mogućnost otklonilo. No, nema nikakve sumnje da je atmosfera u kojoj je Knežević

živio zadnjih tjedana osjetno pridonijela smanjenju njegove koncentracije, što je, možda, i bilo kobno tog dana. Božidaru Kneževiću možda nisu popustile kočnice, ali živci sigurno jesu.

Godinu dana kasnije, "Amacordom..." su otvoreni naredni, XI. dani hrvatskog filma, čime je ciklus skandala okončan na najsramočniji zamisliv način.

Zašto je "Oluja nad Krajinom" izazvala tako oprečne reakcije? Nije moguće ne primijetiti da je hrvatski tisak mjesecima, pa i godinama prije ovoga filma, objavljivao detalje o zločinima koji su bili jednako strašni pa i strašniji od onih koji su se dogodili u Gruboru i Varivodama. Žira je javnost imala razmjerno solidne informacije i o događanjima za vrijeme Oluje i nakon nje. No, moć i utjecaj televizijskog medija dodatno su dramatizirali percepciju ovoga filma, kojega je, u "Latinici", gledalo čak 47,95 posto hrvatskih gledatelja, što je nezabilježen fenomen kada je riječ o dokumentarnom filmu. **V**

U jednom od naknadnih osvrtu na fenomen "Oluja", Slobodan Šnajder vrlo je plastično objasnio zašto je, zapravo, "Oluja nad Krajinom" bila tako opasna:

"Uistinu, u novinama i tjednicima hrvatska je javnost mogla pročitati i gorih stvari od onih koje pokazuje Kneževićev i Franceschijev film" napisao je Šnajder u "Novom listu", u osvrtu na Kneževićevu smrt.

"No, jedino što se broji jest televizija. I tek su se u "Latinici" političke elite, do guše umiješane u ono što film pokazuje, osjetile uistinu ugroženima, te su zbile svoje redove riješene da idu do kraja, protiv "ćirilice" što god da se pod tim pomišljalo.

Nema, naime, u filmu ničega što već ne bi bilo rečeno, i u fragmentima, čak i pokazano. Vidjele su se na televiziji čak i gore stvari. Film je jedino inteligentno povezao, kao uzrok i posljedicu, ono što se eventualno (ali i to teško) može podnijeti samo fragmentarno.

On je pokazao zločine koje su počinili pojedinci, ali je "napiknuo" i atmosferu jednog nabrijanog kolektiviteta, koji je zločin potaknuo, odobrio i sakrio. Zločini su, a to smo već oduvijek znali - takvih razmjera da je i njihovo prikrivanje tražilo priličnu organizaciju; oni su, već u čisto kvantitativnom smislu, tako krupni da se moraju ubrojiti u rubriku državni terorizam, koji je doktrinarno pripremljen (tu su jako radili tzv. počinitelji za pisacim stolom, Tuđman prije svih) dogovoren s arhi-neprijateljem, i nemilosrdno proveden. Tu se ne radi tek o pobješnjeloj margini neke zamašite vojne operacije (koju se drži čak nekim osobitim podvigom!) nikako ne o nekom nepovezanom nizu incidenata, već o planski provedenom "čišćenju teritorija" u smislu "konačnog rješenja" na hrvatski način.

Lov na srpske starce u hrvatskim pozadinama, u tzv. postolujno vrijeme, ni po čemu se ne razlikuje od divljanja ustaša na istim tim toponimima u drugom ratu, kao što se odobreni i poticani lov na tzv. gradske Srbe u osnovi ne razlikuje od postupaka koje Ivo Goldstein opisuje u svojoj nedavno izašloj epohalnoj knjizi 'Holokaust u Zagrebu'. Kneževićev film ne insistira na brutalnosti detalja, siguran sam, čak znam, da su objektivni kamera zabilježili mnogo strašnije prizore - ali pokazuje jednu opasnu vezu..."

VI O tomu kako je javnost - hrvatska, srpska, bosanska etc. - reagirala na prokazivanje ove "opasne veze", možete čitati na stranicama ove knjige. U nju su, bez predrasuda, uvršteni gotovo svi relevantni članci (vijesti, izvještaji, komentari, osvrti) iz godine koju je, na svoj način, obilježio Kneževićev film. Članci su, kao i web diskusije, iz razumljivih razloga kraćeni. Izvorna oprema članaka (nadaslovi, naslovi, podnaslovi, međunaslovi) zbog preglednosti materijala, zamijenjena je našom opremom.

Boris Rašeta

"OLUJA NAD KRAJINOM" U SRBIJI

Film "Oluja nad Krajinom" emitovan je na Televiziji B92 i TV-stanicama članicama ANEM-a ukupno tri puta. Nije mi poznato koliko su velike, nacionalne televizije poput RTS-a bile za tu priču zainteresovane. Sećam se da su TV stanice u avgustu 1995. godine učinile sve što se moglo da se ovaj događaj minimalizuje i prikrije, isto kao što posle sedam godina izbegavaju da "čačkaju" po bolnoj prošlosti. Tragedije velikih razmera obeležene su time što su uloge progonjenih i progonitelja, krivaca i žrtava, često tako izmešane i izmanipulisane da se teško mogu objektivno sagledati. Osim vremenske distance - u našim, balkanskim okolnostima - uvek postoji i problem nacionalne distance. Jedna je stvar, naime, kada Britanci prave filmove o stradanjima naroda na ovim prostorima i konkretnim tragičnim događajima, druga kada o tome prave priču oni koji su sami žrtve, a sasvim treća kada savremene anale izlažu predstavnici onog naroda ili zemlje u kojoj se priča desila. Priča "iznutra" uvek je najuverljivija. Ona podjednako subverzivno i lekovito deluje na sopstvenu sredinu i na onu sredinu kojoj pripada najveći broj žrtava.

"Oluja" za B92 ima poseban značaj. Našu stanicu je Miloševićev režim od osnivanja definisao kao izdajničku, mene su na RTS-u definisali kao "genetskog izdajnika". Vođe Srba u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini neizmerno su nas mrzele po istom šablonu, nismo dobijali akreditacije itd. Kada je počela "Oluja" i kada smo videli kako Miloševićev režim okreće glavu od prognanog, izmanipulisano naroda - pokrenuli smo veliku humanitarnu akciju u kojoj su učestvovali građani Beograda, taksisti... koji su nastojali da izbegličkoj koloni dostave što više neophodne pomoći. Tih dana svi smo bili zbunjeni - i mi koji smo shvatili dimenzije prevare Miloševićevog režima i prognanici kojih se odricao režim u koji su najviše verovali i koji su slepo sledili. Režim je bio zatečen jer nije očekivao da će izdajnički B92 napraviti nešto tako pa je bilo čak i pokušaja da se humanitarna akcija omete, izmesti iz centra grada, kontroliše...

Mislili smo da će to biti dobra podloga za otrežnjenje od nacionalne historije, bespogovorno verovanje autoritarnom režimu, vođi koji je proizvodio samo zlo. No, to se još dugo nije dogodilo. Snimali smo neke reportaže među izbeglicama koje je proterala "Oluja" a koje je Milošević smestio na Kosovo - očekujući bes i gnev prema tom ciničnom zlikovcu koji je ljudsku patnju hteo da iskoristi da poboljša strukturu stanovništva na Kosovu. Međutim, u prinudnim smeštajima i dalje smo nailazili na Miloševićeve fotografije koje su "krasile zidove".

Manipulacije događajem bile su moguće i zbog prekinutih komunikacija i nedostatka temeljnih i sveobuhvatnih svedočanstava iz "hrvatskih izvora". Film "Oluja nad Krajinom" je prvo, upečatljivo, jako, sveobuhvatno delo koje veoma ubedljivo svedoči o tome da je zlo uvek zlo bez obzira na to ko ga čini i u koje svrhe.

"Oluja nad Krajinom" je istovremeno i otvoreni izazov za stvaraoce, pisce, režisere, novinare... da ispričaju sopstvene priče - priče o moći zla i njegovoj mogućoj nacionalnoj mimikriji. Srbija i srpsko javno mnjenje čas deluju sasvim zatvoreno za ovakvu bolnu introspekciju, čas su začuđujuće spremni da se sa sopstvenom prošlošću suoče. Bez obzira na to što i dalje ne postoji jedinstvena politička volja da se započne ozbiljan proces suočavanja sa prošlošću, a time i sa istinom i pomirenjem, interesovanje za ove teme je nedvosmisleno. Što više budemo imali "unutrašnjih priča", imaćemo više i mogućnosti da se suočimo sa istinom i sa sopstvenom odgovornošću. Bez toga je nemoguće zamisliti pomirenje. Pod uslovom, naravno, da priče budu ispričane profesionalno, ozbiljno i objektivno.

"Oluja nad Krajinom" je taj proces započela.

Veran Matić

glavni i odgovorni urednik B92.RTV

predsjednik ANEM-a

POČETAK

izvorni dokumenti filmskog projekta "OLUJA NAD KRAJNOM"

OBRAZLOŽENJE PRODUCENTA

Ovaj film bavi se jednom od najznačajnijih i najdramatičnijih tema novije hrvatske povijesti - događajima u Krajini nakon završetka ratnih operacija u "Oluji".

Koliko se radi o dramatičnoj pa i traumatičnoj temi, najbolje pokazuje nedavna saborska intervencija ministra Čačića u kojoj je govorio o svom iskustvu iz tog vremena. Kao i reakcije, u Saboru i izvan njega, na tu intervenciju.

Vjerojatno da i ne postoji autor koji bi se sa više poznavanja materije mogao posvetiti ovoj temi od Bože Kneževića, dugogodišnjeg urednika i autora TV Zagreb, Hrvatske televizije i Jutela, čovjeka koji je sa kamerom u ruci svih proteklih deset godina svjedočio o ratu na području bivše Jugoslavije. I to za takve respektabilne televizije kao što su ARD, ARTE, SAT1, SRG, WDR, ZDF, YLE...

Zbog toga smatram da je potrebno da Povjerenstvo za film Ministarstva Republike Hrvatske financira ovaj film.

(Nenad Puhovski, FACTUM)

SINOPSIS FILMA "OLUJA NAD KRAJINOM"

Nedavna izjava ministra Radimira Čačića u Saboru o spaljivanju srpskih kuća na području Krajine neposredno nakon akcije "Oluja", izazvala je burnu reakciju među članovima nekad vladajućeg a danas opozicionog HDZ. Toliku, da su zahtijevali njegovu smjenu. Kakva je zapravo bila situacija tih dana u Krajini?

Koliko je istine u Čačićevim riječima, optužbama međunarodnih organizacija i hrvatskih nevladinih udruga o zločinima nakon Oluje? Da li je istina, kao što tvrde branitelji, da je sve to dio "scenarija" kriminalizacije Domovinskog rata? I kakva je, napokon, situacija u Krajini danas? Naš film se bavi događajima u dva krajiška sela - Gruboru i Potkonju. Događajima koji su se zbili tada - neposredno nakon Oluje, te njihovim odjecima i posljedicama danas.

Kroz priče svjedoka koji su se nalazili u selu, kao i UN televizijske ekipe, pokušat ćemo rekonstruirati što se tih dana događalo u tim selima. Posjetit ćemo ih i danas kako bismo doznali kakva je situacija i što misle o događajima iz 1995.

Struktura filma:

1. Prolog. Hrvatski državni Sabor. Čačićeva intervencija. Reakcije.
2. Početak balvan revolucije u okolini Knina. Pobunjenici na barikadama. Paljenje hrvatskih sela, hrvatske izbjeglice iz Krajine. Četnici.
3. Početak operacije Oluja. Zvaničina saopćenja o početku akcije i poziv predsjednika Tuđmana Srbima da ostanu. Pobjednička atmosfera, snimci ulaska hrvatske vojske. Dolazak predsjednika Tuđmana.
4. Knin početkom rujna 1995. Napola pust grad. Razbijeni izlozi, vojska, stvari izbačene iz stanova izbjeglih Srba. Sela gore u okolini Knina. Povratak prvih Hrvata u svoje kuće.
5. 1995. Ekipa UN televizije snimila je kadrove gorućeg sela Grubor te dvojicu ubijenih starca u tom selu.

Zapovjednik Kninskog područja bio je general Čermak koji UN televiziji izjavljuje kako se paljenja kuća može smatrati incidentima a ne pojavom širih razmjera na području pod njegovom odgovornošću.

6. Od generala Čermaka s distance od pet godina, želimo saznati što se tih dana događalo na području Kninske Krajine. Pripadnici UN u to vrijeme šalju sasvim

drugačije izvještaje o stanju pod kontrolom zapovjednika Čermaka. U filmu neki od UN oficira također rekonstruiraju događaje poslije operacije Oluja. Razgovor sa Srbima iz Knina pod zaštitom UN u izbjegličkom logoru.

7. Paralelno pratimo priče Hrvata iz sela Potkonje koji su pred terorom vlasti tzv. SAO Krajine nakon 1991. morali napustiti svoje kuće i otići u izbjeglištvo i koji su se vratili svojim kućama nakon oslobođenja područja Krajine..

U scenama snimljenim 1995. oni govore o svojim patnjama i osjećajima nakon povratka u svoja mjesta.

8. Pet godina poslije razgovaramo s istim ljudima, obje etničke zajednice, koji su bili svjedoci i žrtve ratnih događanja o tom vremenu kao i perspektivama života njih i njihovih obitelji na području Knina.

Kakva može biti budućnost Krajine?

BIOGRAFIJA AUTORA

Božidar Knežević rođen je 1952. godine u Titogradu, Crna Gora. Diplomirao je Fakultet Političkih znanosti u Zagrebu 1975. godine. Od 1977. radi na TV Zagreb kao urednik i režiser u Obrazovnom programu. Autor je više od trideset obrazovnih i dokumentarnih emisija u produkciji TV Zagreb. U Hilversumu u Nizozemskoj 1987 završio posebni tečaj osposobljavanja za televizijsku režiju.

1988-89 godine radi kao specijalni izvještač iz Čehoslovačke uoči, u toku i nakon promjena u studenom 1989. godine.

Od 1991-1992 kao novinar i urednik u redakciji "Jutel" prati događaje na području Slovenije i Hrvatske.

Od sredine 1992. kao free-lance novinar i televizijski snimatelj radi za televizije iz većine evropskih zemalja (ARD, ZDF, SAT1,YLE, SRG, ARTE i druge) u kriznim područjima prateći ratna zbivanja u Hrvatskoj, Bosni, Kosovu i Crnoj Gori. Autor je više desetominutnih magazinskih priča iz područja zahvaćenih ratom koje su emitirane na programima SRG, YLE, TV NOVA, WDR itd.

ODLUKA MINISTARSTVA O FINANCIRANJU FILMA "OLUJA NAD KRAJINOM"

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske; Zagreb, Trg burze 6, koje zastupa ministar dr. Antun Vujić (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), s jedne strane i

Dramski filmski projekt "FACTUM", Zagreb, Hebrangova 21, koje zastupa direktor Nenad Puhovski (u daljnjem tekstu: Producent) s druge strane

UGOVOR

o korištenju sredstava Ministarstva kulture

- I Ugovorne strane utvrđuju da je Odlukom ministra kulture odobreno financiranje proizvodnje dokumentarnog filma pod radnim nazivom

"OLUJA NAD KRAJINOM"

scenariste i redatelja Božidara Kneževića.

- II Film je prihvaćen u produkcijskom statusu i Producent ovim Ugovorom preuzima obvezu realizacije do završetka filma.

Prije potpisivanja ovog Ugovora Producent je dužan dati pisanu suglasnost o prihvaćanju Pravilnika o kriterijima za utvrđivanje programa javnih potreba u području filma i njihovom financiranju od 10. travnja 2000. godine.

- III Za izvršenje programa iz točke I ovog Ugovora Ministarstvo se obvezuje osigurati sredstva u iznosu od 92,000 Kn (devedesetdvije tisuće kuna) Sredstva iz točke II. Ugovora isplatit će se na žiro račun Producenta ovisno o tijeku realizacije projekta i prilivu sredstava iz Državnog proračuna. (...)

- XI Ovaj Ugovor sastavljen je u tri (3) istovjetna primjerka, od kojih Ministarstvo zadržava dva (2) a Producent jedan (1) primjerak. (...) Zagreb, 10. srpnja 2000.

Za "FACTUM"
Producent, *Nenad Puhovski*
Redatelj, *Božo Knežević*

Za Ministarstvo kulture:
Ministar, *dr. sc Antun Vujić*

PRVE REAKCIJE

FILM "OLUJA NAD KRAJINOM" INTRIGIRA TEMATIKOM

(...) Među televizijskim filmovima ističe se "Vilim" Biljane Čakić, portret glumca Vilija Matule, koji hrabro, i bez glume, govori o profesionalnim usponima i padovima. U red televizijskih spada i "Oluja nad Krajinom", a intrigira tematikom. Film se, kroz priče svjedoka i arhivski materijal TV ekipa, bavi ratnim zločinima na kninskom području nakon Oluje. (...)

/ Marcella JELIĆ, Slobodna Dalmacija, 11. ožujka 2001. /

PAVIČIĆ : FILM "OLUJA NAD KRAJINOM" OTKRIVA AUTOROVU DUBOKU I NAČELNU ODOBNOST PREMA IDEJI HRVATSKOG ORUŽANOG OTPORA U DOMOVINSKOM RATU

Ratni zločini koje je u Domovinskom ratu počinila hrvatska strana društvena su hit tema i predmet žestokih političkih suprotstavljanja. Ta tema, međutim, kao uostalom i mnoge druge, društveno bitne, nije našla svoje mjesto u hrvatskom dokumentarnom filmu. Tome se ne treba čuditi imajući u vidu da je HTV donekadno bila praktički monopolist u proizvodnji dokumentaraca.

O tome kako se HTV bavio društvenom zbiljom u posljednjih deset godina suvišno je išta reći. A upravo je redakcija dokumentarnog programa bila jedna ideološka tvrđava prošlog sustava, producirajući Kosovčeve hagiografske dokumentarce o Tuđmanu i sličnu robu.

Stvari su se, dakako, promijenile. O hrvatskim zločinima sad više ne govore samo HHO i nekoliko novinara, nego praktički svi. Istodobno se u Hrvatskoj razvijaju zametci neovisne dokumentarne produkcije. Najvažnija takva producerska kuća Factum koja je pod vodstvom Nenada Puhovskog posljednjih godina dokumentaristički obrađivala prešućene segmente zbilje. Factum je proizveo i prvi obuhvatniji dokumentaristički pokušaj na tu temu hrvatskih zločina u Domovinskom ratu. Riječ je o filmu "Oluja nad Krajinom" bivšeg novinara HTV-a Božidara Kneževića. Film je u petak prikazan na danima hrvatskog filma gdje je izazvao veliki interes.

"Oluja nad krajinom" se bavi zločinima počinjenim tijekom i nakon kolovoza 1995., osobito u sektoru Jug. Prema podacima HHO-a tamo je u prvih 100 dana nakon oslobođenja ubijeno 410 osoba, a spaljeno više tisuća kuća.

Kneževićev dokumentarac očito je namijenjen primarno mladoj publici i inozemstvu, tako da mnogo filmskog vremena troši na opisivanje povijesnog i političkog konteksta. Po "case study" načelu Knežević se iscrpnije bavi s nekoliko istaknutih masovnih umorstava (Grubor, Varivode) intervjuirajući svjedoke, inozemne promatrače i aktiviste HHO-a Žarka Puhovskog i Ivana Zvonimira Čička. Sa strane tadašnje službene Hrvatske jedina intervjuirana osoba u filmu je general Ivan Čermak.

U iznošenju činjenica, njihova slijeda i karaktera Knežević je u svom filmu korektan. Film, međutim, otkriva autorovu duboku i načelnu odbojnost prema ideji hrvatskog oružanog otpora u Domovinskom ratu.

Autor relativno sustavno prikazuje HV kao zloslutnu militarističku mašinu. On tako kadrove masakra nerijetko kontekstualizira kadrovima hrvatskog militarističkog kiča kao što su spotovi Thompsona, Đuke Čaića i Tuđmanove parade. Pri tome se ne uzima u obzir da je taj militantni neukus prije bio nemoćno busanje slabe strane nego stvarna demonstracija moći. Autor je tim materijalom želio ilustrirati tezu Nenada Puhovskog kako je provala odmazde nakon Oluje bila dugo stimulirana medijskom proizvodnjom mržnje.

Ta teza, koliko god točna, ne iscrpljuje problem, jer je spirala mržnje u etnički miješanim krajevima ipak imala druge i puno važnije izvore - u prvom redu, ratna stradanja na obje, a osobito hrvatskoj strani.

Ono što je u današnjem kontekstu zanimljivo u Kneževićevom filmu jesu brojni arhivski snimci koji potvrđuju zlurado zadovoljstvo s kojim je hrvatski vrh dočekao "traktorski" egzil. U situaciji kada ICTY razmatra je li Oluja bila svjesno etničko čišćenje ili je etničko čišćenje bilo tek nesretni nusproizvod akcije, dio tog materijala sa zanimanjem će gledati i haški tužitelji.

Važno je i dobro što je "Oluja nad Krajinom" napravljena, jer stvari o kojima taj film pripovijeda hrvatska javnost mora biti svjesna. Zato je šteta što taj film nije napravljen s malo više političkog takta.

/ Jurica Pavičić, Jutarnji list, 11. ožujka 2001. /

NENAD PUHOVSKI : KVALIFIKATIVI KOJI SE MOGU INTERPRETIRATI KAO PROZIVANJA PA ČAK I DENUNCIJACIJE

U Jutarnjem listu od 11.3. og., pod naslovom "Oluja nad Krajinom - film o mržnji", filmski kritičar Jurica Pavičić se osvrnuo na istoimeni film u produkciji Factuma. Ne želeći ulaziti u meritum filmske kritike, želio bih ipak komentirati neke kvalifikative koji se, naročito u kontekstu naše uzavrele zbilje, mogu interpretirati kao prozivanja pa čak i denuncijacije.

Najprije konstatacija kako "Film, međutim, otkriva autorovu duboku i načelnu odbornost prema ideji hrvatskog oružanog otpora u Domovinskom ratu."

Radi se o vrlo teškoj optužbi koja sugerira da autor filma zastupa tezu da se Hrvatska nije trebala braniti kada je bila napadnuta. Čak i bez obzira na činjenicu da tako nešto može zastupati samo netko bez imalo pameti, ostaje upitno kako autor članka tako pouzdano zna koje to ideje autor filma načelno odbija a koje prihvaća.

Na drugom mjestu se kaže: "U situaciji kad ICTY razmatra je li Oluja bila svjesno etničko čišćenje ili je etničko čišćenje bilo tek nesretni nusprodukt akcije, dio tog materijala sa zanimanjem će gledati i haaški tužitelji". Bez obzira na pitanje od kuda autoru članka informacije o tome što radi haaški sud, ovakva konstatacija stavlja autore filma u izravnu poziciju njegovog suradnika, dakle u popularnoj optici i "izdajnika".

Na kraju, netočan je navod kako je teza da je "...provala odmazde nakon Oluje bila dugo stimulirana medijskom proizvodnjom mržnje" moja. Ona pripada Žarku Puhovskom, predsjedniku HHO-a.

Na konferenciji za štampu, kojoj autor članka nije prisustvovao, rekao sam kako je ovaj film tek mali pokušaj da se otvore neke teme koje su, na žalost, neizbježne ukoliko želimo rat doista privesti kraju. Ukoliko su ovakva prozivanja i eventualne neugodnosti koje mogu iz njih proisteći cijena koju svi moramo za to platiti, neka bude.

Kao i do sada, svatko će morati odgovarati prije svega svojoj savjesti.

/ Nenad Puhovski, 11. ožujka 2001. /

"OLUJA NAD KRAJINOM" JE FILM O VRUĆOJ POLITIČKOJ TEMI

Na 10. danima hrvatskoga filma, odnosno dodjelama nagrada za najbolja ostvarenja, nije bilo previše iznenađenja. Prvoga dana festivala prikazan je dokumentarac Biljane Čakić-Veselić, "Dečko kojem se žurilo", film je odmah osvojio publiku, a i ocjenjivački odbor i filmske kritičare. (...)

Iako je film prepun emocija, redateljica je uspjela izbjeći prenaplašenu patetiku. Ta činjenica je možda bila presudna da je "Dečko kojemu se žurilo" postao trostruki laureat ovogodišnjih Dana hrvatskoga filma. (Velika nagrada DHF za najbolji film, najbolja režija i "Oktavijan" za najbolji srednjometražni dokumentarac). (...)

Bilo je i na 10. danima hrvatskog filma zanimljivih filmova koji su dobro prošli kod publike, ali ih ocjenjivački odbor i kritičari nisu nagradili. U prvome redu tu je dokumentarac "Oluja nad Krajinom" Božidara Kneževića, koji je uspio podići prašinu na festivalu. Nije to ni čudno, jer film govori o "vrućoj političkoj" temi. Naime, riječ je o događajima nakon "Oluje" i zločinima nad lokalnim srpskim stanovništvom. (...)

Sve u svemu, 10. dani hrvatskog filma su pokazali da imamo jaku i kvalitetnu dokumentarističku produkciju, te da bismo u budućnosti možda mogli očekivati i nešto veći broj i kvalitetu kratkometražnih i srednjometražnih igranih filmova.

/ Goran Jovetić, Vjesnik, 13. ožujka 2001. /

KNEŽEVIĆ : PODRUČJE "KRAJINE" DANAS JE DOBRIM DIJELOM ČISTO, NE SAMO ETNIČKI, VEĆ JE ČISTO BEZ LJUDI, BEZ PERSPEKTIVE

Koncipirali ste film bez glasa naratora tako da "slike same govore", ali takav pristup koji zaključke ostavlja gledateljstvu lako može dovesti do krivih iščitavanja.

Taj postupak sam, dakako, namjerno izabrao poslije dugog razmišljanja. I kao što se može vidjeti nije nimalo lak, ali kad sam vagao između toga da zaključke izvlače gledatelji ili da ih ja vodim zaključcima preko naratora, prevagnulo je to što i sam ne volim da mi netko objašnjava što je želio reži filmom.

S obzirom na reakcije, smatrate li da ste takvim režijskim postupkom bili dovoljno jasni i koja je točno vaša autorska intencija u filmu?

Sudeći prema prvim reakcijama bio sam dosta jasan. Unatoč činjenici da je film sastavljen od stotine dokumenata on ima svoju dramaturgiju i mislim da se svih 50

minuta gleda pažljivo. To jesu dokumenti o događajima i o interpretaciji tih događaja s više strana. Mislim da nije problem u jasnoći, već se radi o jednom bolnom procesu suočavanja s tamnijom stranom događaja o kojima je u javnosti stvorena idealizirana slika a od kojih nas dijeli kratki vremenski razmak.

Kakvi su bili prigovori upućeni Vašem filmu?

Teško mi je govoriti o prigovorima jer je film imao samo jedno prikazivanje i valjda jednu ili dvije novinske reakcije. Netko je napisao kako je to jednostavna televizijska reportaža koja bi trebala biti kraća. Ako je to zamjerka dramaturgiji, čini mi se, bar prema prvim reakcijama publike, neuvjerljivom. Na druge prigovore koji izlaze iz okvira kritike naprosto, mislim da je bespredmetan odgovarati jer se radi o vrijednosnim sudovima ili (dis)kvalifikacijama s političkim predtekstom. (...)

Ako je odmazda rezultat politike etničkog čišćenja, kakve su posljedice toga za hrvatsku državu?

Nažalost, bez obzira na deklarativne stavove, pa i namjere pokojnog predsjednika Tuđmana u akciji "Oluja" ili poslije nje, to je područje dobrim dijelom čisto, i ne samo etnički, već je čisto bez ljudi, bez perspektive razvoja u doglednoj budućnosti. To je područje danas pustinja.

/ Danijela Merunka, Republika, 14. ožujka 2001. /

KNEŽEVIĆ : NISAM RAZMIŠLJAO O POLITIČKOM TAKTU - DA JE TAKO, RADIO BIH NA NEKOJ DOPADLJIVIJOJ TEMI

Božo Knežević, novinar, režiser i snimatelj, nakon višegodišnjeg rada na zagrebačkoj televiziji, napustio je tu kuću 1991. godine, kako kaže, „dobrovoljno i na obostrano zadovoljstvo“.

Jedno je vreme nakon toga radio na Yutelu, a onda je prešao u freelance novinare. Na nedavnim Danima hrvatskog filma u Zagrebu svojim je pedesetminutnim dokumentarnim filmom „Oluja nad Krajinom“, prvim hrvatskim filmom koji se bavi ratnim zločinima u proteklom ratu na hrvatskoj strani, izazvao posebnu pažnju. Dvorana je u potpunoj tišini, u svojevrsnom šoku, odgledala film, a na kraju je nekoliko gledalaca glasno negodovalo povicima „A Vukovar!“ (...)

Svojim dokumentarnim filmom „Oluja nad Krajinom“ dotaknuli ste bolnu temu ratnih zločina u Krajini u toku i nakon „Oluje“ i izazvali glasna negodovanja publike.

Jeste li očekivali takvu reakciju?

Izuzetno sam zadovoljan reagiranjem publike na Danima hrvatskog filma. Negodovanja je bilo, ali pojedinačnih, bukvalno od strane dva tri gledaoca. Svi su ostali gledaoci film odgledali u jednom dahu. On je na njih delovao šokantno, što je i razumljivo, jer se o manje svetlim stranama rata u Hrvatskoj nije govorilo. Kada to kažem, mislim na najuticajnije medije, kao što je Hrvatska televizija, jer su „Feral“, „Nacional“, „Novi list“ i još neke novine u Hrvatskoj o tome dosta pisali.

Stiče se utisak da je filmska kritika uglavnom prećutala, odnosno ignorisala vaš film. Je li reč o njenoj nespremnosti da se suoči s njegovim neugodnim sadržajem?

Na žalost, nemam dobar uvid u sve što je o filmu napisano, jer sam duže odsutan iz Hrvatske (angažiran sam na jednom većem dokumentarnom projektu u Crnoj Gori). No, kada sam se upustio u ovaj projekat, bio sam spreman da se suočim i sa kritikama koje i nisu baš filmske.

Jedan vam je kritičar zamerio što film niste napravili „s malo više političkog takta“, jer da može poslužiti haškim istražiteljima za potvrdu teze da je „Oluja bila svesno etničko čišćenje“. Šta mislite o takvoj vrsti optužbe?

Kada sam radio film nisam razmišljao o „političkom taktu“, niti je to posao autora filma. To je posao političara. A ja bih bio srećniji da je taj takt postojao tamo gde ga je i kad ga je trebalo biti, jer bih u tom slučaju radio film o nekoj drugoj, mnogo dopadljivijoj temi.

Bilo bi pretenciozno verovatni da će ovaj film imati vrednost i za Haški sud, jer on sigurno ima mnogo važnije dokumente i dokaze od onih koje sam ja imao, jer sam film radio samo na osnovu javnih i dostupnih dokumenata.

/ Mira Babić, Blic, Beograd, 2. travnja 2001. /

NENAD PUHOVSKI : PRED LJUDE JE TREBALO IZAĆI S ISTINOM

Drugog dana Međunarodnog festivala "Jedan svet" koji je posvećen ljudskim pravima posetio su mogli da vide filmove nezavisne produkcije "Faktum" iz Zagreba. Izabrani filmovi ("Dečko kome se žurilo" Biljane Čakić, "Terra Roza", Alda Tardocija i "Oluja nad Krajinom" Boža Kneževića) tiču se rata koji je u poslednjoj dekadi bitno obeležio prostor bivše Jugoslavije.

- "Faktum" je napravio, za četiri godine koliko radi, blizu 40 filmova koji pokrivaju

razne teme. Međutim, kako se meni čini, čitavoj ovoj regiji, nekima možda više, nekima možda manje, treba da se suoče sa stvarima koje su se nedavno desile. S obzirom na to da je to prvo predstavljanje "Faktuma" kod vas, mislim da je važno da se pred ljude izade sa istinom i čini mi se da nisam pogrešio - kaže za "Glas" prvi čovek "Faktuma" Nenad Puhovski, producent, prodekan Dramske akademije u Zagrebu i profesor dokumentarne režije na Akademiji za radio i televiziju u Montreu.

Film "Oluja nad Krajinom" Boža Kneževića koji govori o tome šta se zaista dogodilo tokom operacije "Oluja" 1995. godine izazvao je najburniju reakciju beogradske publike. U Hrvatskoj nije imao dobru recepciju...

Ne bih rekao da nije imao dobru recepciju. Pre je ona bila jaka, polarizovana. A to je sasvim normalno jer je društvo polarizovano. Reč je o nečemu sa čim se svi, i mi i vi, moramo suočiti, kao što se mora suočavati i s drugim problemima. Čini mi se da ovaj film svedoči o početku jednog pravog, istinskog, demokratskog sazrevanja. Pre pet godina takav film nikako ne bismo mogli da snimimo ili bi konsekvence bile zaista gadne. Sada se počelo razgovarati.

/ Ivana Semerad, Glas javnosti, Beograd, 4, lipnja 2001. /

KNEŽEVIĆEV ANTIPATIČNI DOKUMENTARAC U SVAKOM MONTAŽNOM REZU ODAJE NETRPELJIVOST PREMA IDEJI ORUŽANE OBRANE HRVATSKE, NO PRIKUPLJENE SNIMKE NE LAŽU

Službena povijest kratko će i jednostavno reći da je u kolovozu 1995. u operaciji zvanj Oluja Hrvatska vojska za samo pet dana oslobodila tri od četiri okupirana sektora Hrvatske i likvidirala pobunjeničku nepriznatu državu Krajinu. Kao posljedica Oluje, Hrvatska je postala cjelovita i normalna zemlja, a srpska je populacija nakon pet stoljeća života praktički nestala iz Like, Korduna i sjeverne Dalmacije.

Neslužbenih, malih povijesti Oluje ima koliko i ljudi. Privatna povijest Oluje vašeg novinara sudbinski je vezana za urološki odjel splitske bolnice. Posve sitna i rutinska operacija odvela me na taj odjel upravo onda kad je na moju kućnu adresu u proljeće '95 ponovo stigao vojni poziv, poziv u istu domobransku postrojbu u kojoj sam gulio čuku tijekom '93 i '94. Da nije bilo puke urološke slučajnosti, sa starom bih domobranskom ekipom i tisućama dalmatinskih studenata, radnika i nezaposlenih nahrupio u ono što se zvalo Sektor Jug i sudjelovao u akciji koja je danas, šest godina poslije, postala predmet Haškog suda.

Ljudi koje sam poznao, susjedi i stari suborci tog su se kolovoza u Split vraćali zgroženi. Osjećaj higijenskog olakšanja zbog toga što "Krajina" više ne postoji kod većina je malih sudionika bio pomiješan s užasnutošću zbog barbarske forme i konteksta koji je Oluja tijekom idućih dana zadobila. Ljude su možda ponajmanje užasnula ubojstva: ubijanje je, uostalom, nešto što se u ratu radi, a najgori masakri ionako su se događali daleko od očiju i asfalta, u zabiti.

Ono što je ljude prestravilo bile su krađe. Sa zgroženošću su govorili o civilima i vojnicima koji iz kuća izvlače videorekordere, kafe-aparate i bušilice, o policajcima koji na check-pointu naplaćuju dvjesto maraka za propušteni traktor, a nešto manje za kravu. Hrvati su tijekom Oluje pokazali lice tako nalik crnogorskom tijekom okupacije Konavala, zapadna uljudna hrvatska obrazina u Sektoru Jug istopila se kao gola laž, a većina ljudi što se tih tjedana vraćala iz rata teško je prihvaćala tu istinu.

Davno odapeta strijela vratila se natrag i danas šest godina poslije, poljubila je u lice onog koji ju je odaslao. Račun je došao na naplatu. Ali, taj račun neće platiti kokošari koji su u ljeto '95 iz tuđih staja krali krave, a iz tuđih stanova CD playere i tostere. Račun će u ime tih kokošara platiti dvije personifikacije, dva generala čiji se grijeh kršćanski vjerojatno može opisati kao grijeh propusta. Račun ćemo na koncu platiti i svi mi. Kao neko davno zlo iz tinejdžerskog horora, dani pljačkaškog zulumata su se vratili, podijelili naciju, poljuljali Vladu kojoj prijeto pad i torpedirali hrvatski reformski san koji ionako nije otišao dalje od fetusa. Bude li ovih dana netko izvjesio natpis "Svi smo mi Gotovina", reći će golu istinu: generali idu u Haag umjesto tisuća malih, gadnih počinitelja kojima se neće dogoditi ništa, kojima ne prijeto nikakva opasnost, a dnevnu im sobu možda još krasi tuđa stereolinija.

Čini se da je hrvatsku poziciju i opoziciju ponajviše naljutio dio (još uvijek tajne) optužnice u kojem se navodi kako je Oluja bila smišljeno etničko čišćenje.

Od optužbi za palež i kokošarenje Hrvatska se ne može obraniti, ali će upeti sve svoje snage da pokaže kako je traktorski zbjeg koji je tog kolovoza snimao brazilski fotografski kralj katastrofa Sebastiao Salgado bio produkt panike, a ne željeni cilj. To će dokazivanje biti neizvjesno i teško.

Najbolji svjedoci optužbe bit će upravo oni koji protiv optužnica i Haaga danas najviše govore: HDZ-ovi političari. Da bi se u to uvjerali, dovoljno je pogledati dokumentarac "Oluja nad Krajinom" zagrebačkog novinara Božidara Kneževića. Riječ je o prilično antipatičnom dokumentarcu koji svakim montažnim rezom odaje duboku odbojnost spram ideje hrvatske oružane obrane.

Ali, prikupljeni dokumentarni snimci ne lažu. Oni pokazuju brojne HDZ-ovce koji s neprikrivenim likovanjem slave što Srba napokon više nema i poručuju im da se ne vraćaju. Pokažete li sutra te snimke u sudnici, srušit će svaku obranu Račanu i Graniću koji u paradoksalnoj patriotskoj pirueti moraju ratovati za čast svojih protivnika koji im k tomu tu obranu zamjeraju.

U toj kupki prljave vode koja je prokuljala iz podruma ponajmanje je nevin sam Haag. Haaška potjernica za dvojicom generala za koje svi znamo tko su (iako ne bismo smjeli) ostavlja dojam gorčine, lužnati okus nepotpune, kompromisne i političke pravde. Teško se oteti dojmu da su Haažani optužili upravo osobu A i osobu B iz jednog jedinog, prizemnog razloga: zato što su mogli.

Sve one kokošare koji su doista počinili etničko, tehničko i stočno čišćenje "Krajine" Haag ne može optužiti: nije ih, naime, sposoban detektirati jer takav posao iziskuje umijeće i trud.

One koji su doista poželjeli "Krajinu" bez Srba, koji su generirali atmosferu i napumpali mržnju bez koje se kolovoška sramota ne bi dogodila Haag tako_er ne može optužiti.

Ne može jer su dvojica glavnih krivaca mrtvi, a posegne li za kojim od političkih pobočnika, Haag će u Hrvatskoj generirati krizu koja će potopiti vlast koja s Haagom kako-tako surađuje.

Onoga časa kad se optužnice otvore, znat će se više. Zasad se teško oteti ružnom dojmu da Haag ne traži ljude, nego personifikacije: osobe koje su dovoljno nisko da njihov odlazak u Haag ne sruši nebesa, a opet dovoljno visoko da njihova moguća osuda "pokrije" grijeh tisuća i stvori iluziju izvršene pravde.

A onoga dana kad se osoba A i osoba B doista nađu u scheveningenskoj ćeliji, to neće biti zato što su Hrvati doživjeli moralnu katarzu i zato što su se poželjeli očistiti od kokošarskog grijeha davnog, vrućeg ljeta. To će biti zato što su se Hrvati uželjeli eura debljeg novčanika i blagodati globalnog kapitalizma, a za te svete ciljeve može se nekog i žrtvovati. Tako će Hrvatska Tuđmanovu eru politički i moralno pokopati gestom koja je sasvim u tuđmanovskom stilu: za Sveti Cilj će na kartaški stol baciti pregršt potrošivih, ljudskih žetona.

/ Jurica Pavičić, Jutarnji list, 14. srpnja 2001. /

INTERMEZZO

HTV : NE MOŽEMO FILM TEK TAKO PRIKAZATI - U NJEMU SE POTENCIRA OSJEĆAJ HRVATSKE KRIVNJE

Dokumentarni film “Oluja nad Krajinom” koji je ovoga proljeća prikazan na Danima hrvatskog filma te šokirao malobrojnu zagrebačku publiku i izazvao brojne kontroverze, do daljnjega je bunkeriran u arhivi Hrvatske televizije.

Pedesetominutni prikaz zločina hrvatskih vojnika, paleži i ubojstva, dva dana nakon akcije “Oluja”, dokumentirao je televizijski snimatelj Božidar Knežević, a HTV ga u trenutku kad hrvatski generali odlaze u Haag i kad su nacionalne strasti užarene, odbija prikazati.

Ured predsjednika u jednom trenutku ozbiljno je razmišljao o tome da pronađe sponzora koji bi otkupio sat vremena udarnog večernjeg termina u kojemu bi prikazao sporni dokumentarac. O toj ideji Pantovčak je obavijestio vodstvo Hrvatske televizije, ali budući da je HTV odmah nakon toga ušao u pregovore o otkupljivanju prava na prikazivanje filma, od ideje se odustalo. Čelnici HTV-a na Prisavlju objasnili su da je ta ideja Ureda predsjednika, između ostalog, odbijena i pod obrazloženjem da novi Zakon o HRT-u brani otkupljivanje političkog dijela programa, jer nad njim ima kontrolu Vijeće HRT-a. Umjesto toga, HTV je počeo s otkupom cijelog niza filmova produkcijske kuće Factum Nenada Puhovskog, među kojima se nalazi Kneževićev dokumentarac. Oni će biti prikazivani kako budu otkupljivani, osim "Oluje nad Krajinom".

Obrazloženje s Prisavlja glasi: "Ne možemo film tek tako prikazati". U situaciji kad je general Rahim Ademi otišao u Haag zbog navodnih zločina u akciji Medački džep, a za generalom Antom Gotovinom raspisana tjeratica zbog zločina nakon "Oluje", urednici Hrvatske televizije misle da bi prikazivanje tog filma bilo puko "dolijevanje ulja na vatru".

"Film je složen iz srpskog kuta gledanja i hrvatske vojnike prikazuje kao ubojice i zločince, a zanemaruje se činjenica da su za neke zločine pokrenuti sudski postupci" kaže naš sugovornik blizak vodstvu HTV-a, objašnjavajući kako film nije bunkeriran nego - ostavljen za neko bolje vrijeme.

I neće se tek tako prikazati. U staroj maniri Hrvatske televizije, kad je njom vladao Obrad Kosovac, za "škakljive" i politički nepoćudne stvari rezerviraju se posebne emisije, sa sugovornicima i uvodnim komentarima koji gledateljstvu trebaju objasniti što zapravo gledaju. Tako će biti i s Kneževićevim dokumentarcem. Prema informacijama s Prisavlja, film "Oluja nad Krajinom" bit će obrađen kako i zaslužuje, s komentarom i prigodnim sugovornicima koji bi trebali objasniti što zapaljene kuće, leševi i ruševine zapravo znače. Je li to bila oslobodilačka akcija Hrvatske vojske, ili sustavni ratni zločin nad srpskim civilima? Kad su na Prisavlju doznali da Nacional sprema ovaj tekst Mirko Galić je naredio Krešimiru Macanu da hitno naziva ostale novinske redakcije i pokuša ga neutralizirati. Tako je Macan ponedjeljak proveo nazivajući dnevne novine kojima je izjavljivao da je čelništvo HTV-a "zapanjeno pritiskom" Ureda predsjednika da se taj film pod svaku cijenu prikaže za godišnjicu Oluje.

"Nema šanse" poručuju s Prisavlja, dodajući kako je ipak dogovoreno da se film prikaže krajem kolovoza ili početkom rujna, ali paralelno s drugim dokumentarcima

o srpskim zločinima. "Ne želimo da se nameće osjećaj hrvatske krivnje i namjera nam je da hrvatskim gledateljima damo potpunu informaciju s obje strane." Ured predsjednika odlučno je odbio insinuacije o tome kako vrši politički pritisak da se film ipak prikaže u cijelosti i bez komentara.

/ Tomislav Klauški, Nacional, 31. srpnja 2001. /

RASPRAVA IZMEĐU MESIĆEVA UREDA I PRISAVLJA ZBOG KONTROVERZNOG DOKUMENTARCA IZAZVALA BURU NA HTV-U

Ured predsjednika nije inzistirao na zakupljivanju termina na HTV-u kako bi se prikazao kontroverzni dokumentarni film Bože Kneževića "Oluja nad Krajinom", potvrđeno nam je u ponedjeljak na Pantovčaku.

Nakon što je u kuloarima proširena priča da je službeni Pantovčak uporno tražio emitiranje toga jednosatnog dokumentarca, a na televiziji su navodno odbili poslušati takva traženja Ureda predsjednika, u ponedjeljak smo od jednog od najbližih suradnika predsjednika Mesića saznali da su predstavnici Ureda jednom prilikom kazali nekim vodećim ljudima Hrvatske televizije kako razmišljaju o mogućnosti da pronađu sponzore i tako emitiraju taj jednosatni dokumentarni film.

Međutim, nije bilo nikakvih konkretnih dogovora, a kamoli inzistiranja na terminu prikazivanja filma, pa nam naš izvor na Pantovčaku kaže da od tada nisu više razgovarali s čelnicima Prisavlja, niti Ured predsjednika zanima što se dalje s tim dogodilo. S Hrvatske televizije poručuju, pak, preko glasnogovornika Krešimira Macana da prema novom Zakonu o HRT-u zakupljivanje termina više nije moguće, odnosno u televizijskom programu ne mogu se reklamirati bilo kakve političke ili vjerske ideje jer je to sada regulirano novim zakonodavstvom. (...)

Neslužbeno, na Prisavlju kažu da je Ured predsjednika inzistirao na timingu prikazivanja Kneževićeva dokumentarca, odnosno da se inzistiralo na tome da se film prikaže u jeku javne rasprave o Haaškome sudu. Film će se na HTV-u prikazati krajem kolovoza i to zato što je tako bilo planirano u programskoj shemi, kažu naši izvori na Prisavlju. (...)

/ Bisera Lušić, Slobodna Dalmacija, 31. srpnja 2001. /

OLUJA NAD KRAJINOM IZJEDNAČAVA KRIVNJU SRBA I HRVATA

U sadašnjem osjetljivom trenutku u kojem se nalazi Hrvatska, suočena s optužnicama iz Haaga i unutrašnjim trvenjima oko karaktera Domovinskog rata, ulje na vatru svakako će doliti i dokumentarni film "Oluja nad Krajinom" koji će uskoro biti prikazan na HTV-u. (...)

Dojam je da se pokušava izjednačiti krivnja Srba i Hrvata. Film počinje i završava nastupom Radimira Čačića u saboru, lani u svibnju, kad je ovaj rekao da su zločini počinjeni sa svih strana, i da je krivnja na obje strane.

Autori filma otišli su još dalje, pa osim izjednačavanja žrtve i agresora idu i na tezu da se 1991. ponovila 1941. da su se Hrvati počeli osvećivati za ono što su trpjeli nakon 1945., a da su onda Srbi odgovorili i počeli se osvećivati za ono što su doživjeli za Nezavisne Države Hrvatske. Zato na početku paralelno prikazuju "brušenje noževa" i s jedne i s druge strane, kako Tuđmana koji govori o NDH kao težnji hrvatskog naroda, tako i Jovana Raškovića, koji poručuje da će se Srbi boriti i golim rukama.

Godina 1991. na filmu završava sa Vukovarom i Škabrnjom, a onda autori preskaču sve ostale godine i dolaze na 1995. i Oluju koja je prikazana kao smišljena politička akcija u cilju etničkog čišćenja hrvatskog teritorija od srpskog življa. Žarko Puhovski tako kaže da je Oluja dogovorena između Tuđmana i Miloševića, da je "stvar riješena na brz način" kao i da je to "zadnje što bi trebalo njima prigovoriti, jer da su izbjegnute velike žrtve. (...)

/ Zvorimir Despot, Večernji list, 31.7. 2001. /

TOMISLAV JAKIĆ : FILM JE VRIJEDAN PRIKAZIVANJA

Tko god s HTV-a kaže da je netko nešto iz Ureda predsjednika tražio od HTV-a, pogotovo da se prikaže ovaj film, taj laže.

HTV-u je jedino rečeno da Ured razmatra mogućnost da se na_e sponzora koji bi zakupio 50 minuta za njegovo prikazivanje i ništa više. Ni riječi nije bilo o nekim

datumima, već samo da razmišljamo o toj ideji. A s HTV-a su nas nakon tri dana obavijestili da su u pregovorima s producentima i da će film biti prikazan kako su i vama rekli. Netko vrlo svjesno i tendenciozno želi dezinformirati javnost jer nije slučajno da se želi prikazati kako baš Ured predsjednika traži da se taj film mora prikazati 5. kolovoza.

Mi samo mislimo da je taj film vrijedan da se prikaže - odgovorio je Tomislav Jakić, vanjskopolitički savjetnik Predsjednika Republike, na pitanje je li iz Ureda Predsjednika, kako kažu na HTV-u, došao zahtjev da se film "Oluja nad Krajinom" prikaže na malim ekranima.

/ zde, Večernji list, 31. srpnja 2001. /

MACAN : PRIKAZIVANJE SAMO "OLUJE NAD KRAJINOM" POPRIMILO BI FORMU IZOLIRANOG INCIDENTA

Hrvatska televizija prikazat će dokumentarni film "Oluja nad Krajinom" krajem kolovoza ili početkom rujna, kazao je za Vjesnik Krešimir Macan, glasnogovornik HTV-a. Dokumentarni film "Oluja nad Krajinom" autora Božidara Kneževića, je 50-minutni prikaz zločina dva dana nakon akcije "Oluja".

"Dokumentarac će biti prikazan uz osvrt i raspravu o njemu, odnosno okrugli stol. Također, u svojevrsnom ćemo ciklusu prikazati i dokumentarne filmove koji govore o zločinima počinjenim sa srpske strane, jer bi prikazivanje same Oluje nad krajinom dobilo formu izoliranog incidenta" ističe Macan, dodavši da će se u ovom slučaju HTV ponijeti kao prava javna televizija, koja gledateljima mora omogućiti da vide obje strane.

Glasnogovornik HTV-a demantira tvrdnje koje navodi tjednik Nacional, prema kojima je on u ponedjeljak, saznavši za tekst koji će izaći u tjedniku, nazivao redakcije dnevnih novina i izražavao zaprepaštenje pritiskom Ureda predsjednika da se taj film prikaže na godišnjicu Oluje. (...)

/ Anuška Fjodorović, Vjesnik, 1. kolovoza 2001. /

SANADER : NEMAM NIŠTA PROTIV DA SE PROIZVODE DOKUMENTARNI FILMOVI, ALI SMO PROTIV TOGA DA SE ISKRIVLJUJE ISTINA

Komentirajući navodni zahtjev Ureda predsjednika Hrvatskoj televiziji da 5. kolovoza, na dan domovinske zahvalnosti, emitira dokumentarac o zločinima počinjenim nakon akcije Oluja, predsjednik HDZ-a Ivo Sanader je kazao da je to za hrvatski narod povijesni datum i da ga ni HDZ niti većina hrvatskih građana neće slaviti kako to predlaže Ured predsjednika.

“Podsjetiti ćemo toga dana na heroje kakvi su generali Gotovina i Ademi, ali naglašavam da smo uvijek osuđivali sva nedjela koja su učinjena nakon te akcije, a iza kojih sigurno ne stoji Hrvatska vojska. Istina je u interesu svih, nemam ništa protiv da se proizvode dokumentarni filmovi, ali smo protiv toga da se iskrivljuje istina”, kazao je Sanader, dodajući da je za HDZ neprihvatljivo da je Ured predsjednika nudio da će čak i platiti to emitiranje.

/ G.J., Vjesnik, 1. kolovoza 2001. /

PUHOVSKI : NEKE SNAGE S HTV-A POKRENULE SU KAMPANJU PROTIV FILMA

Povodom napisa koji su se pojavili ovih dana a bave se mogućim prikazivanjem na HTV-u filma “Oluja nad Krajinom” autora Bože Kneževića, producent filma Factum poslao je priopćenje za javnost u kojemu se između ostalog kaže:

“Factum je HTV-u predložio sklapanje ugovora za prikazivanje recentnih dokumentaraca uključujući i “Oluju nad Krajinom.” Nakon obavljenih razgovora poslao sam prije dva tjedna HTV-u prijedlog ugovora na koji do danas, premda sam prošloga tjedna poslao i požurnicu, nisam dobio nikakav odgovor. Umjesto odgovora, očito je da su neke snage na HTV-u krenule u kampanju protiv filma “Oluja nad Krajinom” procjenjujući vjerojatno da će na taj način prikriti činjenicu da se sami nikada nisu pozabavili ni jednom sličnom temom.

Prema tome, u ovome je trenutku još uvijek posve neizvjesno da li će, i pod kojim uvjetima, HTV prikazati novi ciklus Factumovih filmova, uključujući i “Oluju nad Krajinom”.

Svjesni smo interesa Ureda predsjednika Republike da se film prikaže, kao i interesa stranih televizija, uključujući i one iz SR Jugoslavije, da prikažu ovaj film. Smatramo međutim da je prije svega obveza HTV-a kao javne televizije (čija uloga u prethodnom periodu zaslužuje posebnu analizu) da informira javnost o kvalitetnoj nezavisnoj produkciji i da pokaže njene filmove u svom redovitom programu.

Zbog toga smo, sve do odluke HTV-a o eventualnom potpisivanju ugovora za prikazivanje, odgodili pregovore o ostalim mogućnostima prikazivanja naših filmova na domaćim i stranim televizijama. Naravno, ako odluka bude donesena u razumnom roku. Ukoliko HTV odbije prikazati spomenute filmove, ili pak postavi uvjete koji su za nas neprihvatljivi, mi ćemo, kao i uvijek do sada, pronaći način da naši filmovi dođu do publike za koju su, prije svega, i rađeni.

Što se pak tiče nekih članaka koji i prije prikazivanja žele politikantski presuditi filmovima i njihovom autorima, oni prije svega govore o sebi i svom nesnalaženju u vremenu u kojemu je potrebno razvijati tolerantni dijalog", kaže se u priopćenju koje potpisuje prof. Nenad Puhovski, programski direktor Factuma.

/ N.N. Večernji list, 2. kolovoza 2001. /

MACAN : FILM ĆE BITI PRIKAZAN UNUTAR CIKLUSA DOMAĆIH I STRANIH DOKUMENTARACA

Dokumentarni film Oluja nad Krajinom prikazat će se na HTV-u krajem kolovoza ili početkom rujna, izjavio je glasnogovornik HTV-a Krešimir Macan. Nakon prikazivanja film održat će se diskusija, na kojoj će sudjelovati svi koji imaju nešto za reći o Oluji, dodao je. (...)

Macan je kazao da mu nisu jasni ciljevi Factumovog priopćenja u kojem se kaže kako je prikazivanje tog filma još uvijek neizvjesno. HTV je prije tri tjedna prihvatio ponudu Factuma za prikazivanje filma, a potpisivanje ugovora o njegovu prikazivanju čista je formalnost, ako za to postoji dobra volja producenta, naglašava Macan. Prema njegovim riječima, ugovor još nije potpisan zbog godišnjih odmora, zbog kojih se još ne zna ni točan datum prikazivanja dokumentarnog filma.

Programski direktor Factuma Nenad Puhovski ne slaže se da je potpisivanje ugovora formalnost i ističe kako HTV do potpisivanja nema pravo prikazati film.

Prema prijedlogu tog ugovora, ako se Factumov film prikaže izvan uobičajenih standarda, primjerice uz razgovor, on se mora prikazati u cijelosti, a u diskusiji mora sudjelovati ili sam autor ili netko koga on ovlasti.

/ SEL.COM WEB, 1. kolovoza /

MNOGIMA NA HTV-U SE TRESU GAĆE OD PRIKAZIVANJA FILMA, KOJEGA BI TREBALO PRIKAZATI I ZATO DA SE HRVATI NAPOKON SUOČE S ISTINOM

(...) Eh, kada bi se još samo moglo ukloniti neugodne svjedoke: nezavisne novinare, ili članove Hrvatskoga helšinskog odbora ili, pak, dokumentarne TV-snimke, poput onih koje je neposredno nakon Oluje napravio kolega Božo Knežević, a koje, rušeći lažne mitove, već godinama svjedoče o tome da je zločina bilo, pa da ga je netko morao i počiniti.

Međutim, umjesto da HTV, koji je otkupio film Oluja nad Krajinom, isti i objavi, i Hrvate konačno izravno suoči i s drugom stranom olujne istine, onako kako je to učinila srbijanska televizija emitirajući potresni dokumentarac o srpskim zločinima u Srebrenici, uoči Miloševićeva odlaska u Haag, s HTV-a drsko poručuju da će taj dokumentarac emitirati kada i kako to oni odluče.

Naravno, razumljivo je da se gaće tresu tolikim televizijskim bojovnicima, jer je ovaj bivši snimatelj HTV-a u svojem zapisu, između ostaloga, razotkrio i ulogu onih među njima koji će bez ikakve etičke dvojbe u ime domovine montirati kadar mrtvog civila i pred njim izrecitirati zlokobnu rečenicu kako je "tog odmetnika pravda stigla na rubu šume". Zbog te vrste etnicističke "pravde" koju su oduševljeno i doma, a poslije i za agresije na Bosnu, prakticirali Tuđmanovi medijski ratnici, a s kojima bi se također trebao baviti neki sud, Hrvatska i jest izložena trajnom međunarodnom preziru.

Ili možda takozvana javna televizija želi "zaštiti" javnost od nepodnošljivih kadrova egzekutiranih srpskih civila, zgarišta desetaka tisuća srpskih kuća... Pa zato odbija podsjetiti Hrvate i na povijesni Vlak slobode u kojemu se kroz konačno etnički čistu Krajinu provози Otac svih Hrvata, lice s haaške tjeralice, i u euforiji poručuje izbjeglim Srbima: "Sretan im put!", ili posprdno: "Nisu stigli pokupiti svoje prljave pare, devize i gaće."

A bit će i da se u istinu koju neumoljivo otkriva jedan dokumentarni zapis teško uklapa poluslužbena preporuka da je zločin bolje prepustiti zaboravu.

I konačno, čemu riskirati emitiranje dokumenta koji bi mogao dobro uzdrmati podmetnutu račanovsku idilu zajedničke krivnje zbog zločina šačice Tuđmanovih fanatičnih plaćenika. Zato je rukovodstvo HTV-a odlučilo (da li bez konzultacije s premijerom?), manirom nekadašnjeg Tuđmanovog vrhovnog propagandista Obrada Kosovca, da "sporni" dokumentarac objavi, ako to uopće učini, zajedno s filmom o srpskim zločinima, i uz raspravu koja će potom uslijediti. Tako da kreteni kakvima vlast, pardon, Televizija, ionako tretira javnost, ne bi kojim slučajem povjerovali onome što vide vlastitim očima. Uostalom, bratstvo & jedinstvo iliti nacionalna homogenizacija uvijek podrazumijeva opće sljepilo.

/ Heni Erceg, Feral Tribune, 4. kolovoza 2001. /

FILM O NAJVEĆEM SRPSKOM EGZODUSU UZNEMIRAVA HRVATSKU

Film "Oluja nad Krajinom" Božidara Kneževića (2001) pokazuje da Hrvatska u odnosu na Jugoslaviju sve više - tone, ističe nemački radio "Dojče vele".

Reč je o filmu koji u uvodnom delu arhivskim TV snimcima rekonstruiše događaje koji su prethodili početku rata u Hrvatskoj, a onda se koncentriše na poznate strahote koje su se događale u Krajini posle "Oluje".

Uz te snimke vrte se izjave zvaničnika vlasti u HV, koji otvoreno lažu, negiraju zločine, a onda se iznose podaci o broju ubijenih, broju zapaljenih kuća, uz izjave nekih međunarodnih predstavnika (UN) i bivšeg i sadašnjeg predsednika HHO Ivana Zvonimira Čička i dr Žarka Puhovskog. (...)

Da li će novi ljudi u HRT-u imaju hrabrosti da danas prikažu "Oluju nad Krajinom"?

Po mišljenju komentatora radija "Dojče vele", to "očito nije slučaj".

/ I. S. Glas javnosti, 4. kolovoza 2001. /

HRVATSKA TELEVIZIJA PRIKRIVA ZLOČINE POČINJENE IZA OLUJE

Proputovao sam prostor bivše Jugoslavije za vrijeme rata i ne mislim da su zločini specifikum Hrvatske. Ali jesu specifikum rata, pogotovo ovog koji je u podtekstu imao ideju da zajedno mogu živjeti samo oni koji su genetski isti", kaže Božidar Knežević, redatelj dokumentarnog filma Oluja nad Krajinom, filma za koji još nije izvjesno kada će točno, i uz kakav garnirung, biti prikazan na HTV-u. (...)

"Oluja nad Krajinom" premijerno je prikazana početkom godine na Danima hrvatskog filma, a kritika vam je, uz pohvale, zamjerila manjak političkog takta. Praktički isti prigovor sada stiže s HRT-a. Kako to komentirate?

Moje nije da radim film s političkim taktom, već da što vjernije iznesem činjenice o nekom događaju. Cinično je od autora dokumentarnog filma očekivati politički takt, dok se istodobno podrazumijeva da to nije nužno tražiti od onih koji donose odluke što se tiču života i smrti tisuća ljudi. Inače, za prikazivanja filma u zagrebačkoj Kinoteci čule su se dvije pojedinačne reakcije: "A što je s Dubrovnikom i što je s Vukovarom?" Međutim, film donosi poznatu sliku četnika iz Vukovara koji pjevaju "Bit' će mesa, klat' ćemo Hrvate", te brojku od 1865 žrtava koliko ih je na tom području ekshumirano. Osim toga, ta vrsta prigovora mogla bi se usporediti s prigovorom nekome tko radi dokumentarac o Vukovaru, da nije dovoljno pažnje posvetio srpskim stradanjima u Jasenovcu.

Oluja nad Krajinom prikazana je i na festivalu "See Docs" u Dubrovniku, te u informativnoj sekciji festivala u Beogradu posvećenog ljudskim pravima. Zanimljivo je da je tijekom projekcije filma u Beogradu također bilo burnih pojedinačnih reakcija upravo na dio filma koji govori o Vukovaru, preciznije, zasmetala im je scena četničkog ulaska u razoreni gradi i pjesma "Bit' će mesa...", rekli su da je to pokušaj da se Srbe prikaže kao četnike.

Zašto, po vašemu mišljenju, HRT namjerava "zaštititi" građane od saznanja o događajima nakon Oluje?

Najveći je problem upravo odnos Hrvatske televizije prema sadržaju mogega filma, koji je dokument o Oluji, ali i način na koji je ona prikazivala, bolje rečeno skrivala, pa čak i direktno falsificirala te događaje. Ako je itko kriv za to što naša javnost, kako tvrde, ne može prihvatiti činjenice, onda je to HTV. Obratite pažnju u mom filmu na događaje u Plavnom (selo Grubor), usporedite datume kada se tamo dogo-

dio masakr i kada je HTV radio svoje priloge, pa ćete vidjeti o čemu govorim. Naime, zločini u Plavnom dogodili su se 25. kolovoza. Nepunih sat vremena nakon toga došla je televizija UN-a i cijeli dan snimala, imaju dvije kasete sirovog materijala. Dva dana nakon toga, dakle poslije Vlaka slobode i nakon što su svi svjetski mediji brujili o tom slučaju, HRT odluči raditi kontrapropagandu. Čermak i HTV rade "rekonstrukciju" događaja, kao da je bio baš toga dana, a ne nekoliko dana prije, te obmanjuju gledatelje da se nije dogodilo ništa. (...)

Kako je film rađen, kako ste došli do materijala?

Rađen je godinu dana, a materijali su dijelom moji, dijelom televizije UN-a, a dobar dio iz arhiva HTV-a. Moj je materijal snimljen 4. ili 5. rujna uz zaštitu policije UN-a, dakle, u Krajini sam bio mjesec dana nakon Oluje i to nekoliko puta za različite televizije. Mogli ste doći, ali radilo se teško, obvezno uz zaštitu UN-ove policije. Nismo smjeli izići na teren bez njih. Nekoliko smo puta bili sami i odmah su nam prilazile uniformirane osobe i raspitivale se što radimo i za koga. Ako smo radili za njemačku televiziju, sumnjičavost je bila manja. Bilo je vrlo teško dobiti nekoga iz Hrvatske vojske, pa smo morali odustati.

Dok sam pripremao dokumentarac, pokušao sam razgovarati i s Čermakom. Premda je on kao vojni zapovjednik Knina tada davao mnogo izjava, preko svog odvjetnika odbio je razgovor. U svakom slučaju, on je morao znati sve što se događalo pod njegovom komandom. Volio bih da sam mogao imati uvid i u arhiv MORH-a, ali naši pokušaji bili su bezuspješni.

Koji je bio vaš dominantni osjećaj nakon dolaska u Krajinu?

Doživljaj tjeskobe. I kao ekipa osjećali smo se nelagodno, u smislu radnih uvjeta. Osjećali ste da se tu događa nešto više nego što ste u tom trenutku mogli vidjeti, ali niste imali uvjeta, a često ni hrabrosti, nešto napraviti. Ako niste imali zaštitu UN-a, niste se usuđivali negdje ići. Cijelo si vrijeme senzibiliziran na to hoće li u nekom trenutku naići netko naoružan i oduzeti ti materijal, što je još najmanja šteta. Na početku Oluje poginuo je jedan snimatelj BBC-ja i to je HTV također prešutio, jer ga je ubio pripadnik HV-a dok je snimao zapaljene kuće negdje na Baniji. Službena informacija na HRT-u je bila da je poginuo od ostataka četničkih bandi. To je bio primjer što se može dogoditi drugim novinarima. Problem je u Oluji što su se paljenja kuća i ubojstva događala i mjesec dana nakon operacije. Pažnja policije je češće bila koncentrirana na to da zločine ne zabilježe elektronički mediji, nego da se oni spriječe.

U Srbiji je nedavno TV B92 prikazao film o srpskim zločinima u Srebrenici?

I ovdje i u Srbiji ljudi još nisu svjesni što se dogodilo, mislim da u Srbiji još i više. Međutim, tamo je s političkim promjenama došlo i do radikalne promjene u uredničkom sastavu televizije, na koju su došli ljudi koji nemaju kontinuitet rada ovih deset godina, pa nemaju lošu savjest. Na HTV-u se to nije dogodilo, pa mogu razumjeti njihove otpore. Ali ni u Srbiji, kao ni ovdje, ljudima još uvijek nije dovoljno jasno što se sve događalo u njihovo ime i u ime nacionalnih ciljeva. Jedan dokumentarac ne može promijeniti svijest, ma koliko drastičan bio.

/ Andrea RADAK, Slobodna Dalmacija, 4. i 5. kolovoza 2001. /

DOMALO ĆEMO MI HRVATI POSTATI GLAVNI KRIVCI ZA OVAJ RAT

Zar smo već stigli tako daleko, zar je sazrelo vrijeme za prikazivanje filma "Oluja nad krajinom"? Mora da smo negdje strahovito puno griješili, jer je nevjerojatno kako su se uloge u Domovinskom ratu tako brzo zamijenile. Eto nas tu smo gdje smo, domalo ćemo biti i glavni krivci, ako se ovo nastavi istom brzinom i našom inertnošću. Oslobođajući se krivnje, Srbi vrlo brzo i spretno prelaze u protunapad, mijenjajući nam opet povijest i to kada smo mislili da se to više ne može nikad ponoviti. U svemu ovome i ovaj film ima svoje mjesto i ulogu. (...)

/ PISMA ČITATELJA: MATO ŠARIĆ, Dubrovnik, Vjesnik, 6. kolovoza 2001. /

"BIT ĆE MESA HRVATI TO ZNAJU"

(...) Rečeni Knežević kazat će našoj novinarki kako je HRT kriv što se njegov film još nije vidio na nacionalnoj dalekovidnici i da skriva zločine iz Oluje.

Ako je suditi po onome što se već čulo i reklo o tom djelu nakon premijere, od čega je zaključak jednog kritičara kako je film napravljen bez političkog takta tek ublažena verzija činjenice da je cijeli projekt rađen na način da je vojna operacija Oluja prikazana kao planirana i sustavno provedena akcija protiv srpskog življa u Hrvatskoj, onda HRT s pravom mora prema takvom djelu pristupiti s rezervom i

prikazati film s komentarom i prigodnim sugovornicima u vrijeme kad to vodstvo tv kuće odredi kao prikladno. Zato se u Slobodnoj Kneževiću daje toliki prostor za Dan domovinske zahvalnosti što je, čast svakome, žalosno.

Ako ni zbog čega drugoga, žalosno je zbog činjenice da se autor filma "hvali" kako on daje jedan insert u kojemu se vide četnici koji pjevaju onu poznatu "Bit će mesa, klat ćemo Hrvate", čime skromno hoće pokazati kako i njegovi zemljaci nisu bili nevini u nedavnom ratu. I sve ostaje na tome, a opće je poznata stvar kako je u filmu na engleskom pjesma titlovana ovako: "Bit će mesa, Hrvati to znaju". Autor, naravno, o tome šuti, novinarka ga, na žalost, ništa o tome ne pita, a ni onaj koji je to naručio ne intervenira. Poanta je, i slijepcima je jasno, da onima vani koji to budu gledali, a koji su naravno i financijeri, svi budu isti.

A dobro se zna uzrok i posljedica tragičnih zbivanja kroz koje je naš hrvatski narod morao proći u Domovinskom ratu. Dobro se zna tko su zločinci, a tko je žrtva.

Ističući stalno samo one loše stvari kojih je bilo, na žalost i među pojedincima u Hrvatskoj vojsci, koja je vodila pravedni i oslobodilački rat, napadajući stalno one, poput biskupa, sportaša i ostalih, koji dižu svoj glas u obranu hrvatskih generala i protiv njihova izručenja Haagu, i mnogi se naši kolege stavljaju na stranu onih koji se ne štede u propagandi protiv Hrvatske, na stranu Kneževića i njemu sličnih koji je u spomenutom intervjuu izjavio i to kako HRT uznemirava hrvatsku javnost i stvara tenzije dajući veliki publicitet svima koji već godinu dana pružaju podršku onima koje Haški sud ili domaći sudovi sumnjiče za ratne zločine." (...)

/ Ivan Ugrin, SLOBODNA DALMACIJA, 7. kolovoza 2001. /

HRVATSKA TV OTKUPILA PRAVA NA FILM BOŽIDARA KNEŽEVIĆA SAMO DA BI SPREČILA NJEGOVO PRIKAZIVANJE

(...) U svakom slučaju, film "Oluja nad Krajinom" je na sigurnom. Budući da je HTV otkupio prava na njegovo prikazivanje, može autonomno da odluči šta će s njim da učini. Možda ga prikaže za mesec dana, možda za četiri godine. A možda nikad. Sve kako bi se sačuvala mirna savest nacije, zaključuje se u "Nacionalovom" tekstu.

/ N.N. Glas javnosti, Beograd, 9. kolovoza 2001. /

ZAŠTO BI URED PREDsjedNIKA BIO SPONZOR OVOGA FILMA?

U povodu najave da bi se na HTV mogao prikazati dokumentarni film "Oluja nad Krajinom" Božidara Kneževića (po scenariju i nautcima braće Puhovski - redatelja Nenada i šefa HHO Žarka), izjavili ste da Ured nije tražio prikazivanje tog filma, ali da "razmatra mogućnost da nađe sponzora koji bi zakupio 50 minuta za njegovo prikazivanje".

Budući da je film već doživio oštro protivljenje zbog očevodne pristranosti i izjednačavanja krivnje Hrvata i Srba za rat prilikom prikazivanja na ovogodišnjim Danima hrvatskoga filma (glavne su mu "zvijezde" Žarko Puhovski i Radimir Čačić koji optužuju HV za zločine), zašto bi Ured predsjednika Republike tražio sponzora koji bi platio minutažu na HTV? Ili baš zato tražite financijera kako biste bili sigurni da će biti prikazan?

/ N.N. HRVATSKO SLOVO 10. kolovoza 2001. /

BOŽIDAR KNEŽEVIĆ I NJEGOVA KRAJINA, JOŠ MU FALI RAČAN

Tko je Božo Knežević, naime tako se zvao kada ga je na TV Zagreb doveo 1997. njegov pokrovitelj i prezimenjak, ondašnji generalni direktor RTV Zagreb, Srbin iz Očestvova, Veljko Knežević.

Pošto je u Beogradu završio školu KOS-a, Veljko Knežević se "obreo" u Zagrebu kao urednik "Kulturnog radnika". Njegova će zvijezda zablistati nakon Karađorđeva 1971. Tada dolazi na mjesta svrgnutih Hrvata proljećara. Prvo, kao glavni urednik programa Radio Zagreba, pa direktor Radio Zagreba, pa glavni urednik programa TV Zagreb, pa direktor TV Zagreb, pa generalni direktor RTV Zagreb. S RTV Zagreb nestao je kada i Božo Knežević. Na Prisavlju 3 pričalo se da su ih neke naše izbjeglice vidjele zajedno u Kninu. Valjda su tamo osnivali Televiziju srpske krajine.(...)

Zašto Vam to sve pišem?

Stoga što me na to ponukao podatak iz članka novinara Ivana Ugrina: "Hrvati to znaju" objavljen u Forumu (Međutim) Slobodne Dalmacije.

U tom članku gospodin Ugrin piše da je Božo Knežević u svojem filmu "Oluja nad Krajinom" u prijevodu na engleski krivotvorio riječi kanibalske četničke pjesme, pa je mjesto "Bit će mesa, klat ćemo Hrvate", napisao laž: "Bit će mesa, Hrvati to znaju", ne bi li pred strancima zatajio četničke gušte za hrvatskim mesom. A tko jednom laže, i to za ovako opake i važne stvari, taj je sposoban uvijek lagati i krivotvoriti činjenice u svoju korist. (...)

Ali, najžalosnije je da je taj Božin film sufinanciralo i Ministarstvo prosvjete RH (novac je od nas Hrvata poreznih obveznika iz državnoga proračuna) kako kaže gospodin Mato Šarić iz Dubrovnika u Vjesniku 6.8.2001. Neke su novine čak pisale da je predsjednik Mesić tražio da HTV taj Božin film prikaže za Dan domovinske zahvalnosti.

A. Kalebotta, Zagreb

P. S. To je poslije demantirao savjetnik Predsjednika Tomica Jakić, ali i gospodin Jakić spada u one koji su HTV napustili odmah po odlasku gospodina Veljka Kneževića. On se poslije "obreo" u Pragu na američkoj radio postaji Slobodna Europa.

/ NAŠICE ON - LINE, 18.kolovoza.2001 /

ZAPISNIK

s 2. redovne sjednice Vijeća Hrvatske radiotelevizije, održane 30. kolovoza 2001. u HRT domu, Prisavlje 3, prizemlje, soba 513

(...)

Ad 8.

8.4. Gosp. Čović pročitao je pitanja koje je u pisanim putem dao gosp. Jakša Kušan. Prvo je, može li HRT ili pojedini namještenici HRT-a dogovarati suradnju u inozemstvu s ograncima domaćih političkih stranaka kao što proizlazi iz priložene pozivnice Demokratskog centra u Švicarskoj?

I drugo je pitanje, hoće li se emitirati film "Oluja nad Krajinom", a to je i pitanje koje je postavio gosp. Goldstein. Na ova pitanja odmah je odgovorila v.d. glavnog urednika, M. Nemčić. (...)

U svezi s pitanjem koje je postavljeno i u javnosti, tiče se emitiranja filma "Oluja nad Krajinom". Prošle godine otpočela je suradnja sa Faktumom i oni imaju jedan stalni mjesečni termin emitiranja dokumentarnih filmova U sedmom mjesecu razgovaralo se je o jednom paketu dokumentaraca koji će biti realizirani od 1-og devedtog. Među tim ponuđenim filmovima je bio i film "Oluja nad Krajinom" za koji je HTV istaknula svoj interes i želimo ga pokazati na programu. Film je bio predviđen za emitiranje i stoji u emitiranju prve emisije "Latinice". U toj emisiji sudjelovat će i predstavnik Faktuma. Faktum koristi arhivu Hrvatske televizije da bi napravio dosta tih filmova, i upravo u tom dijelu surađuje s HTV-om.

(...)

"LATINICA" I POSLIJE NJE

IZA KULISA NOVOG CIKLUSA "LATINICE": GOSTI KOJI NISU DOŠLI, TVRDE DA ĆE EMISIJA IĆI U POGREŠNOM SMJERU!

Ekipa "Latinice" predvođena Denisom Latinom u prva tri dana ovog tjedna snimila je prve tri emisije pod nazivima "Oluja nad Krajinom", "Sinjska alka" i "Poštenje" koje će se na programu naći 1., 8. i 15. listopada. Kako je novinarska ekipa Ekra na snimanju prvih dviju emisija, možemo reći - početak je bio, što se tema tiče, očekivano vruć, što znači i polemičan, no mora se priznati i više je nego razočarao nedolazak dijela najočekivanijih gostiju.

Naime, iako su u prvoj emisiji koja je počela prikazivanjem kontroverznoga dokumentarnog filma "Oluja nad Krajinom" autora Božidara Kneževića i producenta Nenada Puhovskog, usredotočujući se time na događaje od 4. kolovoza 1995. nadalje, uz autora filma žučljivo raspravljali Anto Nobile, Željko Olujčić, Drago Pilsel, Maja Freundlich i Vedrana Rudan, velikim nedostatkom pokazalo se odbijanje sudjelovanja u raspravi bilo koga iz hrvatskih oružanih snaga koje su izvele spomenutu akciju oslobađanja okupiranih područja. Što bi na optužbe da su pripadnici hrvatske vojske zlostavljali i ubijali srpske civile te im pljačkali i palili kuće uzvratili u emisiju pozvani generali među kojima i Janko Bobetko - ostalo je nepoznato.

Iako je stožerni general Bobetko u ime Društva domovinskog ponosa i časti "Viribus unitis" pismeno najavio svoje bojkotiranje emisije, ocijenivši spomenuti dokumentarac protuhrvatskim, ekipi "Latinice" suradnju su otkazali i svi ostali pozvani predstavnici Hrvatske vojske iako su neki od njih samo nekoliko sati prije početka snimanja potvrdili da dolaze. A javnost to nije zaslužila.

Jer, tko drugi u ime hrvatske strane ima više prava govoriti o oslobađanju tih prostora od njih i protjerana stanovništva?!

Ali samo snagom istine, argumenata i priznanja krivnje, ako je ona učinjena.

A da je toga bilo, uz prikazane isječke iz filma u kojem to između ostalog potvrđuju Radimir Čačić i Ivan Zvonimir Čičak, u emisiji je to najotvorenije, i to iz osobnih iskustava, posvjedočio Drago Pilsel, rekavši:

Tih dana, propješačivši kilometre, vidio sam ubijene srpske civile i spaljene kuće. Zato se slažem s izjavom Žarka Puhovskog koji je u filmu ustvrdio da je dobro što je većina Srba tad otišla iz tog kraja jer da nije, uvjeren sam, krvi bi bilo do koljena... Stoga me stid živjeti u državi u kojoj se zataškavaju zločini.

Svojim stavovima na njegovoj su strani bili Anto Nobile i Vedrana Rudan koja je u jednom trenutku rekla:

Tuđman je Hrvatsku htio očistiti od Srba. Budući da je u svojoj kući imao dva Srbina, zašto onda i njih nije stavio na traktor i pustio da odu?!

Na sve to nekoliko su puta tijekom emisije žestoko reagirali Željko Olujić te osobito Maja Freundlich koja je, dobro pripremljena, svako malo uzvraćala da je sve dosad izrečeno pusta laž, pozivajući da se ne smije zaboraviti tko je rat počeo, na čijoj se zemlji vodio, koliko je žrtava imala hrvatska strana, odlučno zaključivši:

Akcija "Oluja" bila je čista kao suza!

Da je sve što je rekla Maja Freundlich Feralovu kolumnisticu Vedranu Rudan izbacivalo iz takta, vidjelo se nekoliko puta, kad je voditelju Denisu Latinu ljutito uputila:

Dajte, smirite tu žensku! Ugasite je! Gospođa je Njemica pa mi nije jasno kakav je ona to borac za Hrvatsku!

Emisiju će svakako dodatno podgrijati i prilozi: "Obećana zemlja", "Revolucija jede svoju djecu" te "Zločin i kazna". (...)

/ Božena Matijević, Večernji list, 28. rujna /

— VEČERAŠNJE EMITIRANJE OLUJE OTVORIT ĆE MNOGA PITANJA

(...) U večerašnjoj "Latinici" bit će prikazan kontroverzni dokumentarni film "Oluja nad Krajinom" autora Bože Kneževića. Budući da je ovo prvi film koji problematizira tematiku ratnih zločina za vrijeme i nakon "Oluje", može se očekivati da će njegovo prikazivanje otvoriti brojna pitanja, ponajprije zbog dojma da se u filmu izjednačava krivnja hrvatskih i srpskih vojnika. (...)

/ KLIK, 1. listopada 2001. /

PRIKAZANA OLUJA NAD KRAJINOM

(...) Kontroverzni dokumentarni film "Oluja nad Krajinom" u cijelosti je sinoć prikazan u Latinici. U filmu Božidara Kneževića govori se o zločinima nad srpskim stanovništvom i njihovom imovinom koje su, po tvrdnjama svjedoka i aktera filma, počinili pripadnici Hrvatske vojske za vrijeme i nakon osloboditeljske vojne akcije "Oluja" (...)

/ KLIK, 2.10. 2001. /

HONOS : FILM JE SRAMOTNI FALSIFIKAT...

Udruga za zaštitu vrijednosti Domovinskog rata (HONOS) ocijenila je da je film "Oluja nad Krajinom", prikazan u sinoćnjoj Latinici, sramotni falsifikat istine o Domovinskom ratu i po svom sadržaju i po intenciji.

Svođenje Oluje na pojedinačne zločine koji su se dogodili na rubu te operacije, a koji se procesuiraju pred hrvatskim sudovima, izvan stvarnog povijesno-političkog konteksta i uzročno-posljedičnih odnosa, dosad su najotvorenija podvala hrvatskoj javnosti... (...)

/ HTV WEB, 2. listopada 2001. /

HDZ : TRAŽIMO OSTAVKE GALIĆA I LATINA!

Emisija Latinica, u kojoj je prikazan film Oluja nad Krajinom, utemeljena je na skandaloznim stajalištima o Domovinskom ratu i služi obeshrabrivanju hrvatskih branitelja te slabljenju otpora snage i volje hrvatskog naroda u obrani državnih interesa, a prije svega nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske, ističe se u priopćenju Hrvatske demokratske zajednice (HDZ).

Politički cilj čitave emisije jest tendenciozno izjednačavanje krivnje (srpskog agresora i hrvatske žrtve) s krajnjim rezultatom poništavanja odgovornosti za one koji su započeli rat, ocjenjuje HDZ. Takva su stajališta ponižavajuća za hrvatske branitelje i zbog toga HDZ traži ostavke ravnatelja HRT-a Mirka Galića i urednika Latinice Denisa Latina.

U vezi s tim HDZ u priopćenju podsjeća da je Hrvatska radiotelevizija javna televizija, financirana iz pretplate, te je pozvao sve pretplatnike HRT-a da ne plaćaju pretplatu dok, kako se navodi, odgovorni za širenje laži, mržnje i ponižavanja ne podnesu ostavke.

/ HTV WEB, 2. listopada 2001. /

GALIĆ : LATINICA JE NOVINARSKI POKUŠAJ OTVARANJA KONTROVERZNIH TEMA

Direktor HRT-a Mirko Galić rekao je da je Televizija otvorila samo jednu temu, ali nije dala i konačni sud, što će dati povijest i u jednom dijelu sudovi.

Televizija je tu da pokrene teme, što je učinjeno bez namjere da se da konačni sud, i to samo jedan od mogućih pogleda na stvari - rekao je Galić dodajući da je sinoćnja "Latinica" bila novinarski pokušaj stvaranja rasprave o tom pitanju, ma koliko tema bila kontroverzna. Galić je naglasio kako smatra da je danas sigurno povoljnije vrijeme za otvaranje takvih pitanja nego prije.

/ T.P.Š. Jutarnji list, 2. listopada 2001. /

BREŠAN: TAKAV FILM TREBA POSTOJATI

Redatelj Vinko Brešan izjavio je da ne može komentirati političku dimenziju filma te da kao predstavnik sufinancijera - hrvatskog Ministarstva kulture ne može govoriti ni o njegovoj filmskoj vrijednosti.

O tome je li film dobar ili loš ionako nitko nije govorio, ali mislim da bi takav film trebao postojati, izjavio je Vinko Brešan.

(HTV WEB, 2. listopada 2001.)

KOORDINACIJA UDRUGA MOSLAVINE: SAMO JE JEDNA ISTINA O DOMOVINSKOM RATU

Predsjednik Koordinacije udruga iz Domovinskog rata Sisačko-moslavačke županije, prof. Mario Marot, izjavio je na konferenciji za novinare u Sisku da je vojska 'srpske krajine' pod zapovjedništvom generala Novakovića, tenkovima i oklopnim vozilima gazila preko kolone Srba koji su tijekom Oluje odlazili iz Hrvatske, na cesti između Glina i Dvora.

Dodao je da u vrijeme prvih dana akcije Oluja, na tom smjeru i području nije bilo hrvatskih oružanih snaga, čime su optužbe da je Hrvatska vojska ubila civile u toj koloni sasvim neutemeljene. Sve to mogu posvjedočiti sudionici te kolone i njihova rodbina koja živi u Sisku i na Banovini, dodao je prof. Marot.

Istaknuo je da je istina o Domovinskom ratu samo jedna: bilo je i pripadnika hrvatskih oružanih postrojbi koji su u osloboditeljskim akcijama počinili kažnjiva djela, ali su hrvatski sudovi donijeli više od 1.700 presuda za ubojstva, razbojstva, palež i pljačku.

Također je rekao da su pripadnici Hrvatske vojske časno i dostojanstveno postupali prema srpskim civilima koji su ostali kod svojih kuća na području Banovine.

Na konferenciji za novinare u Sisku bili su nazočni predstavnici svih sedam udruga iz Domovinskog rata s tog područja.

U ime više od 8.500 članova, Koordinacija udruga iz Domovinskog rata Sisačko-moslavačke županije najoštrije je prosvjedovala zbog iznošenja netočnih i tendencioznih informacija o događajima na cesti između Topuskog do Dvora u osloboditeljskoj akciji Oluja u Latinici.

Ističu da se u Latinici nastavlja kriminalizacija hrvatskih branitelja i osloboditelja i cijelog Domovinskog rata kao temeljne vrijednosti sadašnje hrvatske države. Koordinacija udruga iz Domovinskog rata Sisačko-moslavačke ističe da će se suprotstaviti takvim pokušajima.

/ HTV WEB, 2. listopada 2001. /

LIOVIĆ : SRBI RADE SRPSKA POSLA; MISLIM NA DENISA LATINA

Predsjednik Hvidre Marinko Liović oštro je osudio prikazani film i naglasio da je Hrvatska televizija gora od jugoslavenske. "To je sramotno, nitko ne govori o 640 Hrvata pobijenih u UNPA zonama. U prikazani film se naprosto ne može vjerovati. One babetine nisu vjerodostojni svjedoci" rekao je Liović i dodao da Srbi rade srpska posla. Pojasnio je potom da misli na autora emisije Denisa Latina.

/ Jutarnji list, 2. listopada 2001. /

LATIN : SLUČAJNO SAM HRVAT

Voditelj i autor emisije Latinica Denis Latin osvrnuo se na izjave predsjednika HVIDRE Marinka Liovića koji je rekao da "Srbi rade srpska posla" i objasnio kako pri tome misli na Latinicu. Liović je lagao o mom etnicitetu, jer sam eto slučajno Hrvat, kazao je jučer Latin.

/ tpš, Jutarnji list, 3, listopada 2001 /

FREUNDLICH : FILM JE SRAMOTA ZA SRBE U HRVATSKOJ

Prvo, sramota je za Srbe u Hrvatskoj da je takav film nastao, a drugo, da je HTV američka televizija, branila bi principe čovječnosti spram genocidnosti agresora. Prikazivanjem filma postali smo svjedocima političkog pokušaja da se obrambeni

rat oblati i ocrni. Tome se svi moramo suprotstaviti jer je to pitanje opstanka hrvatskog naroda i državne neovisnosti - rekla je Maja Freundlich, zamjenica predsjednika HDZ-a.

/ A.Pl. Jutarnji list, 2. listopada 2001. /

BOBETKO : FILM JE SRPSKA VERZIJA DOGAĐANJA

(...) Voditelj Latinice Denis Latin u emisiji u ponedjeljak rekao je da su bili pozvani i članovi Društva domovinskog ponosa i časti "Viribus Unitis", ali da je stožerni general Janko Bobetko poslao pismo, koje je Latin pročitao.

General Bobetko u pismu je, uz ostalo, istaknuo da je dokumentarni film Bože Kneževića "očito srpska verzija događanja", pa jamačno ima namjeru umanjiti vrijednost Domovinskog rata i vrijeđati njegove sudionike. Kako postoje živi svjedoci, ljudi koji su planirali i vodili vojno-redarstvenu akciju Oluju, oni su jedini vjerodostojni svjedoci ratnih događanja, a ne naručeni film o tzv. stradavanju srpskih civila, poručio je general Bobetko, odbivši sudjelovati u emisiji. Latin je rekao da su u emisiju htjeli pozvati i nekoga iz Hrvatske vojske, no da je Ministarstvo obrane uskratilo suglasnost za nastup bilo kome iz redova Hrvatske vojske.

/ Hina, Vjesnik, 2. listopada 2001. /

ČERMAK : VARIVODE SE JESU DOGODILE I TO SE ZNA

Nema govora o bilo kakvom etničkom čišćenju Srba nakon Oluje. Pojedinačnih slučajeva je bilo, međutim, oni su istraženi. Postoje policijska izvješća za 21 slučaj ubijenih Srba - rekao je sinoć general Čermak.

Varivode se jesu dogodile i to se zna. Svjedoci prikazani u emisiji su ljudi koji su živjeli u okolnim selima. U filmu je prikazan samo dio događaja. Što se mojih izjava tiče, mogu reći da nijedna nije puštena u cijelosti - istaknuo je general Čermak.

/ V.B., Jutarnji list, 2. listopada 2001. /

AKTUALNA VLAST VRIJEĐA HRVATSKI NACIONALNI PONOS I DOSTOJANSTVO

Hvidra i Središnji nacionalni stožer za obranu digniteta Domovinskog rata organizirat će mirni prosvjed 20. listopada na Trgu bana Jelačića u Zagrebu. "Pozivamo sve udruge, političke stranke i dobronamjerne građane da se pridruže prosvjedu protiv ponašanja aktualne vlasti, koja vrijeđa hrvatski nacionalni ponos i dostojanstvo i radi čijih nam postupaka prijeto gubitak hrvatskog suvereniteta", istaknuo je u

utorak u Zagrebu predsjednik Hvidre Marinko Liović na konferenciji za novinare, koji su zajednički priredili Hvidra i Stožer. (...)

Stožer za obranu digniteta Domovinskog rata Dubrovačko-neretvanske županije priključio se akciji Nacionalnog stožera i u utorak u podne predstavio svoj proglas. Tom su prilikom članovi županijskog stožera komentirali dokumentarce o Dubrovniku i vojno-redarstvenoj akciji "Oluji", prikazane na HTV-u. Govoreći o filmu čija su tema bili događaji u Dubrovniku i oko njega za agresije 1991. godine, član Stožera Igor Žuvela kazao je da se film više bavio piscima knjiga i pregovaračima, a manje braniteljima. "Gledajući dokumentarac u 'Latinici', u kojem su branitelji prikazani kao najveći kriminalci, pitamo se kako to Hrvati mogu raditi jedni drugima. Za vrijeme Jugoslavije, djeca su se igrala partizana, a danas se hrvatski branitelji žele prikazati kao nešto gnjusno", rekao je Žuvela. (...)

/ Daniela Dujmović i Anton Hauswitschka, Vjesnik, 2, listopada 2001. /

75 POSTO GLEDATELJA KOJI SU SE JAVILI NA ANKETU VJERUJE DA HRVATSKO PRAVOSUĐE TREBA PROCESUIRATI SVE RATNE ZLOČINE BEZ OBZIRA NA TO TKO IH JE POČINIO

Više od 7.425 gledatelja preksinoć se zbog komentara ili glasovanja javilo u Latinicu na telefonski automat. Prema riječima Denisa Latina, to je apsolutni rekord.

Na pitanje: "Trebaju li hrvatsko pravosuđe procesuirati sve ratne zločine, bez obzira na to tko ih je počinio" od 2.094 poziva, 75 posto gledatelja odgovorilo je da, a 25 posto odgovorilo je ne.

DA

Od 75 posto onih koji su se izjasnili za taj odgovor, smatra:

1. Krivci moraju odgovarati - 66 posto
2. To je uvjet za pristup europskim integracijama - 4 posto
3. Iz pijeteta prema žrtvama - 8 posto

NE

Od 25 posto gledatelja koji su se tako izjasnili, smatra:

1. Ne može se kazniti onoga tko je branio svoje - 70 posto
2. Pravi krivci su se dobro sakrili - 1 posto
3. Tek ako ih procesuiraju i druge strane - 4 posto

/ Jutarnji list, 3. listopada 2001. /

HKDU : TELEVIZIJA JE UPOTRIJEBLJENA U PROTUHRVATSKE SVRHE

Hrvatska kršćanska demokratska unija (HKDU) ocijenila je danas da je osnovna zadaća filma "Oluja nad krajinom", autora Božidara Kneževića, bila uvredljiva kriminalizacija Domovinskog rata i marginaliziranje njegovih vrijednosti.

Spomenuti film, koji HKDU ocjenjuje propagandnim, HTV je prikazala u ponedjeljak, u udarnom večernjem terminu u emisiji "Latinica". U današnjem priopćenju ističe se da HKDU najoštrije prosvjeduje protiv instrumentaliziranja državne televizije u protuhrvatske i time u protudržavne svrhe.

/ Hina, 3. listopada 2001. /

TELEFONI NA PRISAVLJU ZVONILI SU CIJELU NOĆ!

NAKON "LATINICE" Na HTV-u ne prestaju zvoniti telefoni, a Božidar Knežević, autor filma "Oluja nad Krajinom" kaže: Da sam mogao na teritorij pod srpskom okupacijom, i tamo bih snimio film". (...)

Ovoga filma ne bi bilo da je HTV posljednjih deset godina radio svoj posao, to jest da je bio javni a ne uslužni servis politike. Željeli smo da film ne bude puka propaganda kao što je bilo dosad. Što se tiče ogorčenih poziva gledatelja, smatram da je upravo HTV stvorio takvu atmosferu tijekom posljednjih deset godina, a sada je teško promijeniti raspoloženje javnoga mnijenja s nekoliko emisija ili filmova, rekao je autor dokumentarca Božidar Knežević.

Kao primjer naveo je događaj koji se zbio u selu Grubor 25. kolovoza 1995. što je snimila UN-ova televizija i snimke su obišle svijet. Knežević tvrdi da je HTV imao te snimke, ali je ipak nakon dva dana poslao svoju ekipu i emitirao krivotvorinu. (...)

/ Tina Premec Štambuk, Jutarnji list, 3. listopada 2001. /

STOŽER : OVO JE OBJAVA RATA BRANITELJIMA

Središnji stožer za zaštitu digniteta domovinskog rata pozvao je na prosvjedni skup, 20. listopada u 12 sati na Trgu bana Jelačića. Dopredsjednik stožera Petar Kačunko naglasio je da se ono što će reći na prosvjednom skupu sigurno neće svidjeti vlasti pa se mogu očekivati provokacije.

"Emisije o Oluji objava su rata braniteljima. Zašto nije bilo ni jednog sudionika Oluje" pitaju u stožeru.

/ S.L., Jutarnji list, 3. listopada 2001. /

ČONDIĆ I LIOVIĆ PROČITALI PROGLAS I POZVALI NA PROSVJED

Komentirajući prekjučerašnji dokumentarni film prikazan u Latinici, Liović je rekao da je "riječ o filmu za koji je trebao prevoditelja".

To nisu ni indicije, već puke insinuacije. Zašto se ne kaže tko je pobio hrvatske građane. Tko je ubio 290 djece, 15 500 Hrvata, tko je odgovoran za 3000 zatočenih i za 200 ranjenika ubijenih u vukovarskoj bolnici - upitao je Liović. (...)

/ N.N.Jutarnji list, 3. listopada /

HTV NAJZAD PRIKAZALA "OLUJU NAD KRAJINOM"

Hrvatska televizija prikazala je preksinoć u popularnoj emisiji "Latinica" dokumentarni film "Oluja nad Krajinom", scenariste i reditelja Božidara Kneževića, koji govori o ratnim zločinima nad srpskim stanovništvom za vreme i posle hrvatske vojno-policijske akcije "Oluja" 1995. (...)

U diskusiji posle emisije zamenik predsednika HDZ-a Maja Frojndlih i advokat Željko Olujic su film ocenili kao izrazito antihrvatski i kao pokušaj da se iskrivi istina o "domovinskom ratu".

Međutim, advokat Anto Nobilo smatra da je to što se dogodilo posle "Oluje" zločin širokih razmera koji je tadašnji državni vrh naredio ili dopustio, a Drago Pilsel je govorio o zločinima nad Srbima o kojima je, kao novinar, imao priliku i sam da se uveri.

/ Glas javnosti, 3. listopada 2001. /

DENIS LATIN ZAČUĐEN OCJENAMA HDZ-A I MAJE FREUNDLICH

Denis Latin izrazio je jučer čuđenje zbog ocjene HDZ-a da je Latinica u kojoj je prikazan film "Oluja nad Krajinom" "utemeljena na skandaloznim stajalištima o Domovinskom ratu" budući da je u njoj u ime HDZ-a sudjelovala zamjenica predsjednika HDZ-a Maja Freundlich, "koja je bila upoznata s gostima, sadržajem emisije i filma".

"U emisiji su izražena izuzeto različita stajališta i mišljenja, što je vrlo profesionalno i u skladu s novinarskim kodeksom i principima javne televizije", rekao je Latin. Ustvrdio je kako je jedna od najčešćih primjedbi televizijskih na telefonskom automatu Latinice bila ona zašto je davao toliku minutažu Maji Freundlich, koja je zamjenica predsjednika HDZ-a. (...)

/ Hina, Novi list, 4. listopada 2001. /

LONAC ZLA

Generacijskog kolegu, do kojeg veoma držim, pitam što misli o posljednjoj Latinici: "Svi kusaju iz istog lonca zla" - odgovara on - "ne obaziri se, gradi!". To bi moglo biti važno upozorenje: jer i lonac zla čudotvoran je kao i lonac dobra - koliko god iz njega grabio uvijek je pun!

Je li bilo zločina Hrvata nad Srbima u ratu koji su skrivili srpski vođe i koji se vodio protiv Hrvata? Bilo je. Treba li ih procesuirati? Treba. Smije li se o tim zločinima govoriti javno, pa i najjavnije, na televiziji? Nužno je.

Kako se onda smije reći "svi kusaju iz istog lonca zla?"

Nije li to izjednačavanje onih koji o zločinu imaju hrabrosti govoriti s onima koji su ih prešućivali, time i odobrali, poticali čak? Nije: to je opravdan zahtjev da oni, koji se smatraju pozvanima dijeliti lekcije svima, o zlu govore na način koji vodi prekidu lanca zločina.

Može li se uopće tako govoriti? Može! Ali ne stvaranjem ravnoteže među zločinima raznih strana! Jer ravnoteža je uvijek umjetna, dakle lažna, dakle uvredljiva, dakle priziva nove zločine. Ali ni takozvanim "cjelovitim" govorom: on nije moguć pa vodi prešućivanju, nepravdi i opet zločinu.

Mora se imati hrabrosti za pitanje: što je 1991. u povijesti srpskog, a što u povijesti hrvatskoga naroda? Kome se gadi uspoređivati upotrebu zločina u Pavličićevu, Titovu i Tuđmanovu režimu, jer da je "svaki zločin isti", taj je dužan šutjeti.

/ Duško Čizmić Marović, Slobodna Dalmacija, četvrtak, 4. listopada 2001. /

GALIĆ : OSTAVKE NIŠTA NE RJEŠAVAJU

Emisija je bila polemična, bila su zastupljena različita mišljenja, uključujući i HDZ-ovo. Film je samo jedan od pogleda na Domovinski rat, dokumentarna priča kojoj se može štošta predbaciti, ali to ne mijenja stav da moramo podnijeti i mišljenje s kojim se ne slažemo - kazao nam je jučer Mirko Galić, prozvani direktor HTV-a, i dodao:

Moja ostavka ništa ne rješava, a isto tako ni Latinova. Stojim iza Latinova prava da u ovoj kući, kao i drugi, radi slobodno sve dok ne prekorači profesionalni prag. A to se nije dogodilo. HDZ od šume ne razlikuje drveće. Nitko ne osporava veličanstvenost Domovinskog rata, ali zločine treba procesuirati, što je potvrdilo i dvije trećine od 7500 gledatelja u telefonskom glasovanju. Pravim braniteljima razgovor o toj temi ide u prilog - kazao je Galić.

Mi smo profesionalno obavili posao i pokazali dosad neprikazan dokumentarni film.

O filmu se u "Latinici" moglo, a može se i dalje, diskutirati, no ne može nam se zamjerati jednostranost. Ove smo godine nekoliko "Latinica" posvetili i ratnim zločinima nad Hrvatima - tvrdi Denis Latin, te domeće kako je vrijeme za otvorenu diskusiju i o bolnim temama.

/ dtt, Večernji list, 4. listopada /

SNH I HND : NEDOPUSTIV PRITISAK NA NOVINARE

Sindikata novinara Hrvatske i Hrvatsko novinarsko društvo upozoravaju sve novinare i medijske radnike na najnoviji nedopustiv pritisak na medije i novinare kojim politička stranka Hrvatska demokratska zajednica traži ostavku novinara Denisa Latina, autora TV emisije Latinica, zbog neslaganja sa sadržajem emisije "Oluja nad Krajinom". (...)

/ Slobodna Dalmacija, 4. listopada 2001. /

ODORA HRVATSKOG BRANITELJA NE MOŽE NIKOGA AMNESTIRATI OD ODGOVORNOSTI ZA EVENTUALNO POČINJENI RATNI ZLOČIN

Udruga za zaštitu vrijednosti Domovinskog rata (HONOS), kao što se i očekivalo, napala je HTV i autore "Latinice" da za "aktualni režim" obavljaju prljav posao.

Emitiranjem "Oluje nad Krajinom", smatra HONOS, osnažuje se klima za uhićenja hrvatskih branitelja, iako je 20.000 Srba amnestirano za slične zločine ili se protiv njih obustavljaju procesi.

Što je od toga istina?

Istina je da se obustavlja pokretanje sudskih procesa protiv optuženika nedostupnih hrvatskom pravosuđu. Državno odvjetništvo taj potez objašnjava željom da se novac i vrijeme ne troše na postupke koji se moraju ponoviti kada optuženi postane dostupan hrvatskom pravosuđu.

Istina je i da su u posljednje vrijeme počeli sudski procesi ili se pripremaju optužnice protiv nekih hrvatskih građana koji su u Domovinskom ratu nosili odoru hrvatskih branitelja, za koje se sumnja da su počinili ratne zločine. Istina je i da odora hrvatskog branitelja ne može nikoga amnestirati od odgovornosti za eventualno počinjeni ratni zločin, jer za ratne zločine nema ni zastare ni amnestije. Uostalom, upravo se na to pozivala hrvatska vlast kada je, u sklopu sporazuma o mirnoj reintegraciji Podunavlja, dogovoreno da će hrvatsko pravosuđe procesuirati samo nekolicinu srpskih građana optuženih za zločine počinjene u istočnoj Slavoniji, Baranji i zapadnom Srijemu.

Hrvatska je na to pristala pod velikim pritiskom Zapada, a HDZ-ovi su čelnici potom tvrdili da to ne znači da se odustaje od progona onih koji su počinili ratni zločin, jer amnestije za ratni zločin nema. Čelnici HONOS-a to jako dobro znaju jer su, redom i slijedom, bili istaknuti članovi tadašnje vladajuće političke elite.

Istina je i da aktualna vlast neprestano ponavlja da neće dopustiti kriminalizaciju Domovinskog rata niti pobjedničkih akcija poput "Oluje" i "Bljeska". Ali će, ponovljeno je nebrojeno puta, upravo da zaštiti njihov značaj procesuirati one koji su prekršili pravila ratovanja i ljudskosti.

Naravno, ne mora joj se vjerovati na riječ. Neki joj hrvatski građani, očito, nikada neće povjerovati. I to je njihovo pravo. No njihovi stavovi neće dobiti na kredibilitetu ako ih se podupire poluistinama ili žmirenjem na oba oka, kada je riječ o događanjima iz razdoblja u kojem im se politička vlast više sviđala.

/ Sanja Kapetanić, Vjesnik, 4. listopada 2001. /

HDZ TRAŽI UVID U REAKCIJE GLEDATELJA

HDZ je jučer uputio otvoreno pismo direktoru HRT-a Mirku Galiću povodom priloga vezanog za priopćenje HDZ-a i emisiju Latinica emitiranog u utorak u emisiji Odjeci dana, u kojem je Denis Latin iznio neke od reakcija televizijskih gledatelja.

HDZ u otvorenom pismu od HTV-a kao javne televizije koja se financira iz Državnog proračuna i obvezne televizijske pretplate hrvatskih građana, traži da se i njima i javnosti ustupe reakcije gledatelja na emisiju Latinica kao što su ustupljene Latinu koji se njima javno koristio u Odjecima dana. HDZ naime, ističe da su reakcije građana koji su protekla dva dana nazvali središnjicu HDZ-a i klub zastupnika u Hrvatskom saboru suprotne reakcijama koje je iznio Latin.

/ D.Pr. NOVI LIST, 4. listopada 2001. /

POZIVAMO KOLEGE NA SOLIDARNOST

Traženjem ostavke ravnatelja HRT-a Mirka Galića i urednika Latinice Denisa Latina zbog prikazivanja filma "Oluja nad Krajinom" u sklopu spomenute emisije, HDZ se još jednom pokazuje kao stranka koja je spremna gušiti slobodu informiranja i proganjati novinare, što je suprotno Ustavu RH.

Iako je kritičan prema načinu na koji je naš član Mirko Galić vršio svoju službu na čelu HRT-a, sudjelujući i osobno u napadima i cenzuri aktivnosti Foruma 21, ovaj zbor zastupa mišljenje da se javna televizija neće dogoditi ako političke snage i dalje budu nastojale kontrolirati uređivanje HTV-a, što HDZ nepobitno namjerava

učiniti ako se vrati na vlast, te stoga prosvjeduje protiv ovakvog političkog nasrtaja na ravnatelja HRT-a.

Što se, pak, tiče kolege i člana Foruma 21 Denisa Latina, sama činjenica da je od HND-a kandidiran za nagradu novinara godine govori da se radi o profesionalcu koji vrednuje visoki etički standard novinarstva i koji mnogim Latinicama, poput ove koju osuđuju HDZ, HONOS i Središnji stožer za obranu digniteta Domovinskog rata, zajedno sa svojim suradnicima, godinama otvara prostor slobode medija.

Odbacujući skandalozne pritiske i harangu podignutu protiv Denisa Latina, ekipe Latinice i protiv autora i producenata filma "Oluja nad Krajinom" Božidara Kneževića i Nenada Puhovskog, pozivam ostale kolege na solidarnost kako bismo zajedno obranili profesiju od neprijatelja demokracije i ljudskih prava.

/ Drago Pilsel, predsjednik Foruma 21, Slobodna Dalmacija, 4. listopada 2001. /

ODJECI IZ SRBIJE : "GDE ĆE NAM DUŠA?"

Od nekoliko reakcija na vijest o objavljivanju "Oluje nad Krajinom", s Internet stranice beogradskog radija B92, sljedeće su najkarakterističnije.

Posle prikazivanja ovog filma, javnost u Hrvatskoj je, njih 74 posto, osudila zločine i smatra da se treba suočiti s istinom i kazniti one koji su ih činili. Ovde u Srbiji 90 posto javnosti (što javnih ličnosti što običnih građana), osudio je autore i urednike koji su prikazali film o Srebrenici. Zločine NISU osudili, njih su pravdali time da su "i oni nama to radili". Gde će ovome narodu duša?

Bravo Hrvati, a šta mi još čekamo? Pa ne možemo u normalan svet s ministrima (generalima) koji su osumnjičeni vojni zločinci."

/ N.N. Novi list, 4. listopada 2001. /

NEOČEKIVANE REAKCIJE NA FILM

Premijera "Oluje nad Krajinom" uzburkala strasti u Hrvatskoj, ali i izazvala neočekivane reakcije: čak 75 odsto Hrvata za suđenje ubicama Srba. (...)

/ Glas javnosti - Beograd 4. oktobar 2001. /

LALIĆ : O ZLOČINIMA SU, JOŠ DOK SU SE DOGAĐALI, ZNALI GOTOVO SVI

(...) "Temeljna misao za gledanja filma bila mi je kako svi ti zločini nemaju apsolutno nikakve veze ni s politikom ni s ratom, ni sa Srbima ni s Hrvatima.

Čovjeku su se kao dominantne nužno nametale isključivo kategorije dobra i zla ili, ako hoćete, života i smrti. Posve gol, kao pripadnik ljudske vrste stajao sam užasnuto pred TV ekranom i uopće me nije bilo briga tko je ubijao te starce, palio i minirao te kuće. Bio sam preneražen ljudskom vrstom kao takvom” — ističe sociolog dr. Dražen Lalić, još uvijek pod snažnim dojmom Kneževićeva dokumentarca.

On napominje kako, naravno, nije prvi put suočen s tim zločinima, jer su o njima još u vrijeme kad su se događali znali svi: gotovo cijeli Split je svjedočio rasprodaji opljačkane bijele tehnike, pokućstva i privatnih stvari iz srpskih kuća nakon Oluje.

To, međutim, nije umanjilo Lalićev osjećaj groze i grizodušja. “Osjećao sam se krivim za sve, ne kao Hrvat, nego kao čovjek. I mislim kako je krajnje vrijeme da konačno prestanemo biti Hrvati, Srbi, ljevičari ili desničari i da budemo naprosto ljudi. Riječ je o svetosti života kao univerzalnoj ljudskoj vrijednosti i, stoga, kršćanskom teologijom rečeno: prestanimo činiti drugima ono što ne želimo da nama čine i prestanimo braniti takvo postupanje”, ističe Dražen Lalić.

On podsjeća kako je takav grozomoran film garniran još grozomornijim litanijama Maje Freundlich i Željka Olujića koji su uporno pokušavali izrelativizirati zločine nad starcima usprkos tome što nitko nije ni pomislio kako Srbi u Hrvatskoj nisu bili agresori.

Od stravične spoznaje da među nama slobodno šeću ljudi koji su te strahote počinili, po Laliću je strašnije samo da postoje i ljudi koji su u stanju to opravdavati i uspoređivati zločin sa zločinom. — To nije samo zlo, to je čisti ekstrakt zla - napominje Dražen Lalić.

“Riječ je o posve legitimnom i potrebnom filmu s kojim se netko može složiti ili ne složiti, no dovoditi u pitanje samo njegovo emitiranje nije dopustivo, ako ništa drugo, zbog slobode javnog istupanja” — drži saborski zastupnik IDS-a Damir Kajin.

Podsjećajući kako je bio među prvima koji su javno progovorili o zločinima i paležima nakon Oluje, on smatra neupitnim da su se takve stvari tamo dogodile, jednako kao što smatra neupitnim legitimitet Domovinskoga rata i same Oluje.

“Zločini nakon akcije su istina od koje se ne može pobjeći” — napominje Kajin — “no oni ne negiraju opravdanost i legitimitet naše obrane. Zločine treba osuditi, jednako kao i politiku koja je šurovala s Miloševićem i dogovarala “humano preseljenje stanovništva”, iako se možemo s pravom pitati koliko bi bilo ubijenih da do zbjeaga srpskog pučanstva nije došlo” — drži potpredsjednik IDS-a.

Ističući kako se ne smije nipošto zaboraviti da je rat počeo velikosrpskim napadom na Hrvatsku, da je u njemu smrtno stradalo oko 14 tisuća hrvatskih građana i da su stotine tisuća raseljene i protjerane, Kajin napominje i kako sve to, međutim, ne može amnestirati nikoga od drugih zločina, jer se ničija tragedija ne smije zanemar-

iti, obezvrjediti, niti zaboraviti. Ne može se priječiti ni druge da Oluju ocjenjuju i kroz aspekt ubojstava koja su nakon nje počinjena.

Umirovljeni general i nezavisni vojni analitičar Martin Špegelj kazao nam je pak da ni on, ali ni mnogi ljudi iz vojske i politike koji su se bavili obranom zemlje i oslobađanjem okupiranih područja, nisu iznenađeni informacijama iznesenim u Kneževićevu dokumentarcu.

“Zapanjena je mogla ostati samo najšira javnost, koja je u ponedjeljak navečer u “Latinici” prvi put otvoreno suočena s konkretnim zločinom počinjenim nakon Oluje” — smatra bivši ministar obrane. Analizirajući medijski odjek ovoga kontroverznoeg filma, Špegelj je kazao da je do najšireg publiciranja pojedinosti o zločinima hrvatske strane očito moralo doći kako bi se građani suočili i s tamnom stranom obrambenog rata. No, smetaju mu neki paušalni komentari koji događanja nakon akcija Bljesak i Oluja svrstavaju pod zajednički nazivnik “zločina Hrvatske vojske”.

“Nije čitava vojska ubijala starce i palila kuće, nego su taj prljavi posao, na krilima kaotičnog stanja, radili uniformirani psi rata” — energično tvrdi Špegelj, napominjući da su brutalna ubojstva prikazana u filmu zapravo posljedica organizacijske nespremnosti HV-a i zanemarivanja uvriježenih vojnih postulata o vrhunskoj disciplini i apsolutnoj poslušnosti vojnika svojim zapovjednicima. To je, zaključuje on, i omogućilo da rulja, koja većim dijelom i nije bila u redovitom ustroju HV-a, u ime iste te vojske čini zločine.

/ Davor KRILE i Marina KARLOVIĆ-SABOLIĆ, Slobodna Dalmacija 4. listopada 2001. /

52,2 % GRAĐANA SMATRA DA JE OVAJ FILM TREBALO PRIKAZATI, DOK 41 % MISLI DA NIJE

Prema anketi, koju su proveli zagrebačka agencija Medio metar i “Jutarnji list”, 52,2 odsto građana smatra da je ovaj film trebalo da bude prikazan, dok 41 odsto misli da nije. Anketom je utvrđeno da 11 odsto ispitanika potpuno veruje da su Hrvati počinili zločine nad Srbima neposredno posle “Oluje”, 30 odsto uglavnom veruje u takvu mogućnost, za 16 odsto ispitanika potpuno je neverovatno da su se takvi zločini dogodili, dok 21 odsto uglavnom ne veruje u te tvrdnje.

Neposredno nakon gledanja filma, 23 odsto ispitanika osjetilo je šok i zaprepaštenje, 22 odsto tugu i žalost, 20 odsto stid i razočarenje, 10 odsto ravnodušnost, a 4,5 odsto ispitanika je osetilo sreću i zadovoljstvo.

/ Glas javnosti, Beograd, 5. listopada 2001. /

ZONA EPITETA ANTIHRVATSTVA

Latin je sezonu počeo oštro. I bio je u pravu. Nekoliko razloga podcrtava takvu autorsku odluku. Prvi je taj da su o "Oluji nad Krajinom" svi već razgovarali i raspravljali, ali na suho - na neviđeno. Štoviše, i u utorak ujutro ljudi su imali potrebu reći što misle o cijelom problemu, čak se svađati s neistomišljenicima, a da film i emisiju uopće nisu gledali.

Unaprijed je bilo jasno da će taj dokumentarac uzburkati duhove, ponajprije političke. No, političari koji se bune, i zahtijevaju ostavke, rade svoj posao. Jednako kao što je Denis Latin odradio svoj.

U konačnici ostaje temeljno pravo da svatko tko želi viditi i ovakav film i o njemu osobno prosudi. Istina je da je on tendenciozan, a još je veća istina da dokumentaristi, pojačani djelatnicima humanitarnih organizacija, nisu zabilježili stradanja na Ovčari, u Škabrnji... i na tisuću drugih mjesta na kojima je prolijevana hrvatska krv. No, to ne smije biti razlog da se danas ne govori o potrebi procesuiranja svih ratnih zločina, što je dokazala i rasprava u emisiji, a i rekordan odziv gledatelja na anketu. Latin je ponovo otvorio jednu od tema koje vode u društvenu katarzu, što u ovom trenutku znači svjesno ulaženje u zonu u kojoj je najlakše dobiti epitet antihrvata.

U prvoj ovosezonskoj emisiji Latin je pogodio i pravi omjer gostiju. Ma koliko neki bili bučni i neparlamentarni (što je samo uljuden izraz za nepristojnost) svi su imali dovoljno prostora da jasno izreknu svoje stavove. A to je najbolji mogući način da i javnost stvori svoje mišljenje o njima. (...)

/ Bojana Radović, Večernji list, 5. listopada 2001. /

PONEDJELJAK - NESPRETNI KOMENTARI, KRATKI DAH, NONSENSI

Konačno je na državnoj televiziji prikazan kontroverzni film "Oluja nad Krajinom", o zločinima hrvatske vojske. U hit emisiji Latinica, nakon filma su raspravljali, točnije svađali se, naši ljevičari i desničari. Dvojica desnih intelektualaca jednostavno su negirali sve zločine, tvrdili da film falsificira događaje, i da nema nikakvih svjedočanstava o tome da je hrvatska vojska ubijala civile i palila kuće. Dvadeset tisuća spaljenih kuća opisali su kao slučajni incident. Na suprotnoj, lijevoj strani je carovao amaterizam, uz vrlo malo izuzetaka. Nespretni komentari, kratki dah, nonsensi za koje nema opravdanja. Na kraju, ugodno iznenađenje: glasanje gledalaca ispalo je povoljno za film.

/ Dnevnik Nenada Mišćevića, profesora filozofije, www.danas.org, 6.10.2001. /

HENI ERCEG : IVAN ČERMAK I NADA ŠURJAK FALSIFICIRALI SU IZVJEŠTAJE O ZLOČINU

Hrvatska televizija u tome se posebno iskazala, pa otuda i tobožnja nevjerica javnosti i vulgarna reakcija HDZ-a, koju je izazvao dokumentarac "Oluja nad krajinom", nedavno objavljen u Latinici.

Bi li, međutim, javnost danas bila tobože šokirana da je ta kuća, umjesto dugotrajnog filovanja svojih gledalaca najbezočnijom tuđmanovskom propagandom, objavila, na primjer, da je Dubrovnik po nalogu Vrhovnika svjesno ostavljen bez oružja i bio prepušten sam sebi, da su njegovi građani stradavali zbog suludih dogovora Tuđmana i Miloševića? Ili da je o zločinima nakon Oluje HTV objavio pravu istinu, umjesto što je nakon krvavog zločina u selu Gruboru, na primjer, lažni izvještaj skrojila namještenica te kuće, stanovita Nada Šurjak, i danas sveprisutna na TV-ekranu, koja je u domoljubnoj kooperaciji sa zapovjednikom Kninskog područja Ivanom Čermakom svjesno lagala o zločinu, falsificirajući stvarni događaj - višestruku ubojstvo srpskih staraca od strane pripadnika Hrvatske vojske?

/ Heni Erceg, Feral tribune, 6.listopada 2001. /

SENJANOVIĆ : NE MOGU VIŠE GLEDATI ZLOČINE

Pokuša san gledati Latinicu sa "Olujon nad Krajinom" ali nisan moga. Lipo je da su oni to prikazali, drago mi je da istina izlazi na vidilo, ali ja ne mogu više. Ja san svoju dozu užasa, patnji, surovosti, ispunija. U mene više ne stane ni gram. Nema šansi da ponovo prođen sve to. A mogla bi nas i vlast toga poštediti. Neka radu sudovi, tužilaštva, policija, ali nemojte mene više bombardirati s tim.

I još kad me stožeri navalu uvjeravat da je normalno ubit Stevu zato šta je Duško ubija Antu, izgubit ću još ovo malo živaca što mi je ostalo.

Da nisan ovako infišan u Split, sutra bi se odselija.

/ Đermano Senjanović-Ćićo, Feral tribune, 6. listopada 2001. /

OLUJIĆ: ZAR ZLOČINE NISU MOGLI URADITI I ČETNICI, POVLAČEĆI SE?

Film "Oluja nad Krajinom" je izrazito protuhrvatski uradak. On uopće ne spominje da Hrvati imaju pravo na državu. Zar zločine nisu mogli učiniti četnici, povlačeći se? Željko Olujić, odvjetnik, u "Latinici" na HTV-u

/ Feral tribune, Greates shits, 6. listopada 2001. /

JERGOVIĆ : LJUDI ŽIVE POD ANESTEZIJOM

Međunaslov u Vašoj knjizi priča "Sarajevski Marlboro" je Who will be the Witness (ko će biti svjedok). Jedina priča koja sledi pisana je u drugom licu i dobija čudno značenje u aktuelnim pokušajima da se ljudi koji su sve slušali i gledali, uvere da ih to iskustvo čini svjedocima, a ako ne istupe i saučenicima. U Beogradu, čini se, dejstvo anestezije još ne prestaje. U Zagrebu?

- Svjedoci u mojoj knjizi bile su knjige, spaljene u sarajevskoj Vijećnici zapaljivom granatom, augusta 1992. Direktor te biblioteke bio je Boro Pištalo, jedan krasan čovjek, inače tata Vlade Pištala, koji je mjesecima spašavao preživjele knjige. Čika Boro je, dakle, spašavao moje svjedoke, svjedoke kulture u kojoj sam odrastao. A sto se tiče tog drugog svjedočenja za koje pitate i života pod anestezijom, tu nažalost ne pomažu ni požrtvovalni bibliotekari. Beograđani se teško suočavaju s golim istinama o Vukovaru i Srebrenici, ali i onom šta se Albancima u Jugoslaviji događalo od 1981, kao sto se i Zagrepčani teško ili nikako suočavaju s golim istinama o hrvatskim zločinima po Bosni i Hercegovini, s onim sto se po Krajini događalo nakon Oluje ili s onim sto su preživljavali tokom devedesetih njihovi sugrađani srpskih imena i prezimena. Da, ljudi žive pod anestezijom.

Nemam pojma do kada će biti tako, ali se plašim da ih nema tko ni probuditi. Ne pomažu tu ni filmovi o Srebrenici emitirani u Beogradu, ni film "Oluja nad Krajinom", emitiran neku večer na Hrvatskoj televiziji, u kojem se dobro vide spaljena sela i zaklani starci. Naš svijet se nerado ispričava i izvinjava, premda bi mu bilo lakše da to ponekad učini. Ispričati se susjedu Jovi ili se izviniti komšiji Azemu bilo bi puno korisnije od praznih riječi i pitanja tko nas to zavadi. Ali konkretnom Jovi iz Zagreba i konkretnom Azemu iz Beograda, i to ne za ono što si im učinio, nego za ono što su im drugi učinili.

To bi, čini mi se, bio neki izlazak iz tupe obamrlosti.

Milica Jovanović, Vikend Danas, 6.10.2001.

SRBI NAM PONOVO PIŠU POVIJEST A TO NEĆE IĆI!

(...) Ivan Jarnjak je ustvrdio da su se građani Hrvatske "otrijeznili" od prošlogodišnjih trećesiječanjskih izbora, te da su danas razočarani, jer vlast kojoj su dali povjerenje čini sve da ne uspije. On se posebno osvrnuo na film "Oluja nad Krajinom", prikazan u TV emisiji Latinica.

To je, rekao je, sramota, Srbi nam ponovno pišu povijest, a to, zaključio je, neće ići.

/ Toni Paštar, Vrljka On - line, 7. listopada /

REAKCIJA DESNICE NASTAVAK STALNOG PRITISKA NA AKTUELNU VLAST

Oštre reakcije hrvatskih krugova desne političke orijentacije na nedavno prikazivanje dokumentarnog filma "Oluja nad Krajinom", u kome se govori o zločinima nad srpskim civilima u hrvatskoj vojno-policijskoj akciji "Oluja", na Hrvatskoj televiziji, u stvari je nastavak stalnog pritiska na aktuelnu vlast sa kojim je ona suočena, praktično, otkad je preuzela kormilo zemlje, početkom prošle godine.

Ti krugovi, koje predvodi HDZ i udruženja ratnih veterana, slično su reagovali i u mnogim drugim prilikama, a reakcije najčešće uslede posle nekog poteza vlasti u vezi sa "domovinskim ratom", kako u Hrvatskoj zovu protekli gra_anski rat, što se pokazalo i posle prikazivanje tog dokumentarca u popularnoj emisiji Hrvatske televizije "Latinica".

Reakcije sa optužbama vlasti da "kriminalizuje domovinski rat", da izjednačava krivicu žrtve i agresora i slično, čule su se i prilikom donošenja deklaracije Sabora o saradnji sa Haškim sudom, a posebno kada je trebalo da bude uhapšen general Mirko Norac zbog zločina nad srpskim civilima u Gospiću i kada su organizovani protestni skupovi širom Hrvatske. (...)

/ Veljko Kalinić, Glas javnosti, 8. oktobra 2001. /

TERMIN EMITIRANJA "DOKUMENTARCA" OLUJA NAD KRAJINOM NIPOŠTO NIJE SLUČAJAN!

Kao redovita čitateljica Vjesnikova on-line izdanja želim komentirati članak od 3. listopada 2001. "Na HTV-u vlada anarhija".

Budući da ne mogu pratiti HTV uživo nisam bila u mogućnosti vidjeti taj kontroverzni "dokumentarac", ali želim skrenuti pažnju na nekoliko činjenica.

Kako to da je dotični "dokumentarac" emitiran upravo uoči objave četiri haaške optužnice za bombardiranje Dubrovnika?

Kako to da je emitiran baš uoči potpisivanja optužbe Haaškoga tribunala za Miloševićeve zločine u Hrvatskoj?

Zašto je emitiran baš pred skoro potpisivanje nekoliko ugovora o pristupu Hrvatske EU?

Zar itko zdravorazuman misli da su velikosrpski ekstremisti napustili borbu protiv Hrvatske nakon vojnoga poraza? Pa oni su se samo prebacili na drugu bojišnicu - isto tako ubojitu, medije. Zato u HTV ne vlada samo anarhija nego na žalost i nešto puno opasnije, i ona je postala izgleda žrtvom i glasilom tih istih ekstremista. Kada nisu u potpunosti uspjeli sa svojim planovima da "otkače" Miloševića od optužbi za zločine počinjene u Hrvatskoj, ostao im je "dokumentarac" kao rezervno streljivo.

Autori "dokumentarca" bave se tako s marginalnim aspektima cijele operacije "Oluja", a ne vojno - političkim aspektom obrane Hrvatske od okupacije strane vojne sile.

/ JOSIPA RUDINSKI, Melbourne, Australija Vjesnik, 8. listopada 2001. /

— NOVA PROGRAMSKA SEZONA JAVNE TELEVIZIJE

U zemlji u kojoj ekstremne snage ne miruju treba hrabrosti da se progovori i o onoj drugoj istini, a Latin ju je imao. Izgleda da je vodstvo televizije malo "olabavilo" pa možda uspijemo vidjeti više "drugih strana medalje" iz različitih životnih sfera, ne samo Domovinskog rata.(...)

/ A.L., Međimurje, 9. listopada 2001. /

— JAVNO PRIOPĆENJE SNH I HND

(...) SNH i HND upozoravaju sve političke stranke, kao i sve one koji pokušavaju nametnuti cenzuru, da je to protivno hrvatskom Ustavu, Općoj deklaraciji UN o ljudskim pravima i Europskoj konvenciji o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda.

SNH i HND, stoga, pozivaju novinare i medijske radnike na profesionalnu i sindikalnu solidarnost nužnu za očuvanje slobode medija i prava novinara.

Jasmina Popović, predsjednica SNH-a

Katja Kušec, glavna povjerenica SNH-HRT-HTV

Dragutin Lučić, predsjednik HND-a

/ HINA, 9. listopada 2001. /

— LATIN : HADEZEOVCI DANAS ŽELE ISLJEDIVATI TUĐA MIŠLJENJA UMJESTO DA SU PROTEKLIH DESET GODINA ISTRAŽIVALI ZLOČINE

(...) Oni koji su cijelo jedno desetljeće šutke prelazili preko činjenice da se terorizira i nekažnjeno ubija, i ne samo građane srpske nacionalnosti, bez obzira na to bili na vlasti ili u oporbi, ne mogu biti sudionici u borbi protiv zla, zato što su svojim nedjelovanjem sudjelovali u stvaranju zla.(...) Bespogovorno Sanaderovo zasjedanje za istim stolom s Tomcem, Adlešićkom i Linićem u fascinantnim razmjerima razotkriva strah koji se namnožio u hadezeovskim nomenklaturama. Kad su proteklih dana tražili moju i Galićevu ostavku, ni jedno njihovo priopćenje nije bilo potpisano imenom i prezimenom.

Hajka je bila prekrivena formom fantomskog "glavnog tajništva HDZ-a", a u svojoj histeriji i strahu usudili su se od nas zatražiti čak i da im dostavimo snimke telefonskih komentara gledatelja na "Latinicu" u kojoj je bio objavljen film "Oluja nad Krajinom". Hadezeovci bi danas isljeđivali tuđa mišljenja umjesto da su u proteklih deset godina isljeđivali i procesuirali svaki zločin, palež i pljačku. Njihova ravnodušnost i neraspoloženje prema Miloševićevu tamnovanju u Haagu danas se najplastičnije razotkriva kao strah od primjene istih načela u Hrvatskoj, a njihovo sudjelovanje u političkom životu kao suludi napor da se tako nešto po svaku cijenu zaustavi. Hrvati ne mogu počinuti zločin, još je davno ustvrdio Milan Vuković, i još je danas sve ostalo na tom jednom jedinom nazovi argumentu. (...)

/ Denis Latin, Nacional: 9. listopada 2001. /

RAČAN O "OLUJI NAD KRAJINOM"

Premijer Ivica Račan izjavio je danas u Hrvatskom saboru, odgovarajući na pitanja zastupnika tijekom aktualnog prijedpodneva, da ne želi polemično ulaziti u ocjene filma "Oluja nad krajinom", no osobno, kaže, nije zadovoljan konfrontacijama koje je film izazvao u javnosti.

Račan je pritom naglasio da demokratska Hrvatska mora biti u stanju podnijeti i takve izazove. Potvrdio je da je Ministarstvo kulture sufinanciralo film, najavivši da će precizni podaci o tome biti dostavljeni naknadno.

Država nažalost, kazao je, i u ovom i u drugim slučajevima sudjeluje u financiranju različitih institucija i grupa koje potom uzvraćaju širenjem mržnje i netolerancije. Problem nastaje u sučeljavanju ekstremnih radikalnih stavova, kazao je premijer, dodajući kako s obje strane dolaze žestoki napadi na ono što bi trebala biti i jest politika hrvatske Vlade.

Anto Kovačević (HKDU) u aktualnom je prijedpodnevnom upitao kakav je bio Vladin interes kad je sudjelovala u financiranju spomenutog filma, koji, tvrdi, "sotonizira Domovinski rat i afirmira srpski terorizam".

/ HINA 10. listopada 2001. /

RAČAN : PROBLEM JE AKO SE SUČELJAVAJU EKSTREMNO DESNI I EKSTREMNO LIJEVI STAVOVI

Polemika je izbila povodom prikazivanja dokumentarnog filma "Oluja nad Krajinom" na HTV-u. Zastupnik HDZ-a Ante Beljo rekao je da je prikazivanje filma na HTV-u na Dan državnosti osobno zatražio savjetnik predsjednika republike Tomislav Jakić.

Beljo je potom pročitao tekst kojim se taj dokumentarac reklamira na filmskim festivalima. "Operacija Oluja bila je ime za etničko čišćenje Srba iz područja zvanog Krajina. Hrvati su protjerali 500 tisuća stanovnika tih područja, čineći pritom mnoge zločine. Ovim filmskim otkrićem producent svoj vlastiti narod optužuje za zločin".

Beljo je Račana upitao hoće li zatražiti ostavku ministra kulture Antuna Vujića čije je ministarstvo djelomično financiralo taj film.

Premijer je odgovorio kako nije zadovoljan načinom na koji je propagiran taj film, rekavši kako su "ovakve objede na račun Oluje i Domovinskog rata nešto što ova zemlja i nitko demokratski u njoj ne može prihvatiti."

Račan je dodao da bi "trebalo razmotriti demokratizaciju sfere kulture i prava kulturnih radnika da umjesto birokrata i izvršen vlasti odlučuju u sferi kulture."

Slično je pitanje postavio i Anto Kovačević (HKDU), a premijer Račan odgovorio mu je da će mu precizniji podaci o financiranju filma biti dostavljeni pismeno. Dodao je kako Vlada ima nad HTV-om manje ingerencije od Sabora, te dotakao "problem u Hrvatskoj nastaje onog trenutka kada se sučeljavaju ekstremno radikalistički stavovi s lijeve i desne strane".

/ Zlatko Crnčec i Saša Vejnović, Novi list, 11. listopada 2001. /

JAKIĆ : BELJO LAŽE!

Tomislav Jakić, savjetnik za vanjsku politiku Predsjednika Republike, optužen da je osobno urgirao da se film "Oluja nad Krajinom" prikaže na HTV-u na Dan Državnosti, kaže da u tvrdnji zastupnika Ante Belje nema "ni zrnca istine".

"Pozivam saborskog zastupnika da hrvatskoj javnosti podastre materijalne dokaze za ono što je izrekao u Saboru. Dok to ne učini odgovorno i javno tvrdim da laže" rezolutan je Jakić.

/ D.Pe. Novi list, 11. listopada 2001. /

PRODUCENT OLUJE NAD KRAJINOM REAGIRA NA IZLAGANJE ZASTUPNIKA BELJE

Nenad Puhovski, producent dokumentarnog filma Oluja nad krajinom, poslao je otvoreno pismo saborskom zastupniku Anti Belji u kojem upozorava da se Beljo u svom tom filmu nije bavio osnovnim pitanjem - jesu li činjenice iznesene u filmu istinite.

Puhovski u pismu ističe da u mnogobrojnim komentarima, osporavanjima i napadima na film nitko nije osporio činjenice koje su u njemu navedene, pa čak niti general Ivan Čermak kao jedna od najinformiranijih osoba u tom slučaju. O stilu, pristupu ili formi filma može se i treba diskutirati, smatra Puhovski.

Danas kada je Hrvatska sigurna, stabilna i demokratska zemlja, treba je prije svega braniti istinom, pa i onda kada je ona neugodna, pa čak i bolna, ističe Puhovski. On pritom podsjeća da je 1991. Beljo, u svojstvu ministra informiranja, od Puhovskog tražio, i dobio, pristanak da umnoži i po svijetu distribuiraju njegov film "Vukovar, nepokoreni grad". Puhovski izražava čuđenje da Beljo, kao član Vijeća HRT-a i saborski zastupnik, nikada nije želio govoriti o dokumentarcima emitiranim iz HRT-a u vrijeme HDZ-ove vladavine u kojima su činjenice sustavno izvrtane, prešućivane i falsificirane.

Osvrćući se na Beljine izjave o "govoru mržnje", Puhovski se slaže da je riječ o vrlo važnom problemu i najavljuje da će mu producerska kuća FACTUM posvetiti pažnju u posebnom filmu koji će analizirati odgovornost medija za rat raspirivanjem mržnje i ksenofobije.

Puhovski se osvrnuo i na Beljin jučerašnji navod da se film na filmskim festivalima reklamira tekстом u kome se kaže da je operacija Oluja bila ime za etničko čišćenje Srba iz područja Srba zvanog krajina. Rekao je da taj reklamni tekst organizator festivala dokumentarnog filma u Hamptonu objavio isključivo na svoju inicijativu i bez našeg znanja, te da će biti zamijenjen FACTUM-ovim materijalom koji počinje rečenicom da je Oluja značila konačno oslobođenje svih okupiranih hrvatskih teritorija.

/ HTW WEB 11 listopada 2001. /

HDZ-OVI ZAHTJEVI ZA SMJENU MEDIJSKIH DJELATNIKA POTPUNO SUPROTNI SUVREMENOJ EUROPSKOJ POLITIČKOJ KULTURI I PRAKSI

HRVATSKA RADIOTELEVIZIJA

POVJERENSTVO ZA PRIMJENU KODEKSA

O RADU I PONAŠANJU ZAPOSLENIKA HRT-A

Na temelju članka 13. "Kodeksa o radu i ponašanju zaposlenika HRT-a", Povjerenstvo za provedbu Kodeksa na svom redovitom sastanku održanom 11. listopada 2001. donijelo je slijedeće:

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST

Povjerenstvo za provedbu Kodeksa HRT-a odbija grubi politički pritisak Hrvatske demokratske zajednice na Hrvatsku radioteleviziju, sadržan u javnom priopćenju te stranke od 02. listopada ove godine, objavljenom u povodu emitiranja emisije "Latinica" u kojoj je prikazan dokumentarni film "Oluja nad Krajinom".

Povjerenstvo ne prihvaća neutemeljeni zahtjev HDZ-a za smjenom urednika "Latinice" Denisa Latina, koji se argumentira uskim stranačkim stavovima i politikantskim ocjenama o emisiji te njezinim ciljevima. Takav je zahtjev za smjenu posebno neopravdan zbog činjenice da je HDZ bio reprezentativno zastupljen u spomenutoj emisiji, čime su ispunjene temeljne norme novinarske profesije. Ne ulazeći u vrijednosne ili svjetonazorske ocjene emisije, Povjerenstvo ističe da emisijom nisu povrijeđene odredbe "Kodeksa o radu i ponašanju zaposlenika HRT-a". Naprotiv, upravo prikazivanjem najosjetljivijih tema HRT se izgrađuje kao europska javna televizija.

U pogledu zahtjeva za smjenom direktora HRT-a Mirka Galića, Povjerenstvo upućuje Hrvatsku demokratsku zajednicu, da umjesto javnog poziva na pravno nasilje, ponovno prouči Zakon o HRT-u, čije odredbe detaljno reguliraju ovlasti i postupak izbora te razrješenja osobe na tom položaju.

Povjerenstvo ističe da su HDZ-ovi zahtjevi za smjenu medijskih djelatnika potpuno suprotni suvremenoj europskoj političkoj kulturi i praksi te neprimjereni demokratskim državama. Činjenica da se takvi politički pritisci pojavljuju u Hrvatskoj, pokazuje da naše političke stranke još nisu napustile autoritarnost i nastojanja za apsolutnom kontrolom medija.

Povjerenstvo podsjeća HDZ da je svojim pozivom na neplaćanje pretplate javno pozvao građane na kršenje zakona, što je začuđujuće za jednu stranku koja sudjeluje u donošenju zakona i koja prihvaća demokraciju i parlamentarizam kao sredstva političke borbe.

Povjerenstvo skreće pozornost na prijeteći ton navedenog priopćenja, u kojem HDZ poziva na linč i manipulira javnošću zbog svojih uskih političkih interesa. Stoga Povjerenstvo upozorava Hrvatsku demokratsku zajednicu, da u sadašnjim društvenim okolnostima na sebe preuzima odgovornost za sve eventualne tragične događaje koji bi mogli uslijediti kao posljedica pojedinačnih i neposrednih prijetnji te ugrožavanja zdravlja i života zaposlenika HRT-a.

Članovi Povjerenstva za provedbu Kodeksa HRT-a:

Joško Martinović, Katja Kušec, Jadranka Rilović, Velimir Đuretić, Ante Bekić, Damir Dević

POČETAK JESENSKE SHEME

ISPITIVANJA PULSA GLEDATELJA POKAZUJU DA JE JESENSKA SHEMA HTV-a DOKAZALA MOĆ DOMAĆEG PROGRAMA I NOGOMETA

(...) Prema anketi tvrtke Metron/Vectura za svaki postotak gledanosti tuku se "Željka Ogresta i gosti" i "Latinica", a pokazalo se i da negativnih reakcija zbog prebacivanja "Latinice" s petka na ponedjeljak i emisije "TV interview - misli 21. stoljeća" s ponedjeljka na srijedu - nema.

Najgledanije emisije HTV-a

1. Dnevnik - 57,14 posto
2. Blagajnica hoće ići na more - 50,57 posto
3. **Latinica : Oluja nad Krajinom - 47,95 posto**
4. Nogomet : kvalifikacije za SP: Hrvatska - Belgija, prienos - 31,39 posto
5. Željka Ogresta i gosti - 27,31 posto
6. Odjeci dana - 26,53 posto
7. Prkos je strujao gradom Dubrovnik deset godina poslije - 26,08 posto
8. Globalno sijelo - 25,03 posto
9. Do zvijezda zajedno : Nina Badrić - 24,58 posto
10. Hrvatska danas - 24,11 posto

/ T. Pacek, Večernji list, 12. listopada 2001. /

NEUHVATLJIVI HVATAČI MRŽNJE

(...) Prvo, vladajući pokazuju da ne znaju prepoznati govor mržnje. Premijer Ivica Račan ovih je dana u Saboru, na državnoj televiziji nedavno prikazani film "Oluja nad Krajinom" stavio u kontekst djela koja šire mržnju i netoleranciju. Riječ je o dokumentarnom filmu, koji je hrvatsku javnost prvi put s televizijskih ekrana suočio sa zločinima počinjenim za Oluje. Račan je tako pristao uz tezu ljute desnice, koja je taj dokumentarac napala kao djelo velikosrpske propagande.

Svakako, dio je javnosti na "Oluju nad Krajinom" reagirao erupcijom bijesa. Ali to ne znači da je sam film poziv na mržnju. Naravno, ako se proizvođenjem mržnje ne shvati svaki pokušaj suočavanja s činjenicom da su u proteklom ratu i sa hrvatske strane počinjeni zločini. Premijer jedne demokratske zemlje morao bi prepoznavati tu razliku. (...)

/ Jelena Lovrić, Novi list, 12. listopada 2001. /

HRVATSKA VLAST STVARA CIVILIZACIJU SLUGANSTVA

(...) Nedavno sam bio u društvu s jednim mlađim kolegom sa Sveučilišta i s jednim od novinara koji odlučuju što ćemo gledati na HTV. Kolega me iznenadio kada je ponovio priču, koju nam uporno serviraju kroz medije, kako smo mi pogriješili jer nismo na vrijeme sami osudili svoje zločince. Čovjek s HTV-a, želeći pomoći mom kolegi, dodao je:

Da, nedavno su i Francuzi počeli suditi svojim zločincima iz Alžira.

Nisu bili svjesni da im te dvije izjave nisu baš sukladne. Rekao sam:

Dragi kolega, vidiš što ti čovjek kaže? To tvoje na vrijeme je oko pedesetak godina. Francuzi poslije toliko godina sude svoje vojnike za zločine u tuđoj zemlji. A mi smo se branili i još pobijedili u tom ratu.

Ali mi smo mali - mi moramo - koprcalo se on.

Odgovorio sam: *Tako razmišljaju dobre slugе koje žele preduhitriti svoje gazde. Žele pogoditi njihove želje i uslužiti ih prije nego što im gazde i izreknu svoje naredbe.*

U brojnim komentarima nedavne Latinove "Ćirilice" malo je tko primijetio da je upravo želja za idealnim sluganstvom bila glavno obilježje te emisije.

/ Josip PEČARIĆ, Hrvatsko slovo, 12. listopada 2001. /

SAD SE VODI BITKA ZA BALKANIJU!

Kume moj, kad nan ono zaprijeti velikosrpski pisnik i ideolog Matija Bećković: "Ćeraćemo se još", ja san mislijo da je on pomanita i da je to zaprijetio iz svoje nemoći, međutim, vidin da se ta njegova pritnja ostvariva. Mi nismo mogli znat ko će bit njegovi vojnici i kojim će se metođan služiti, ali sad je sve jasno.

Više nema borbe za Jugoslaviju ili Veliku Srbiju, sad se bitka vodi za Balkaniju, a što je nama isto. Zato među Rvatima djeluje tajna ideološko-medijska-teroristička organizacija "Al Balkanaida"! Prvi i najžešći napad izveli su na Domovinski rat i rvacke braniteje. Samoubilačkon i proturvackon emisijon "Oluja nad Krajinom", zabili su nož u leđa našem časnom Domovinskom ratu. Ovaj psiho-teroristički atentat izveli su "crnorukaši" Gavrilo Latin, Vasa Nobilo, Apis Pilzel i Draža Knežević.

Nu, mriža "Al Balkanaide" raširena je cilin medijskin rvackin prostoron i gotovo ga potpuno nadzire. Velikosrpski obavještajci izveli su veliku operaciju zamjene iden-

titeta, a čak su se koristili i plastičnim operacijama, ne bi li nastavili svoj opasni naum - kodne šifre: "Ćeraćemo se još!" (...).

Tvoj Ognjilo

/ Hrvatsko slovo, 12. listopada 2001. /

ZLATKO TOMČIĆ : FILM JE JEDNOSTRANO OBOJEN

Nisam siguran da je ovo što je u "Latinici" prikazano na krajnje neprimjeren način bio najbolji potez. I samo emitiranje dokumentarnog filma "Oluja nad Krajinom" koji je jednostrano obojen može kod određenih grupa i pojedinaca uskovitlati mržnju, pa i želju za osvetom.

Zlatko Tomčić (HSS), predsjednik Hrvatskoga sabora, u interviewu Slobodnoj Dalmaciji

/ Feral tribune, Greatest hits, 13. listopada 2001. /

TOMČIĆ : ZLOČINIMA SE NE BI TREBALI BAVITI MEDIJI VEĆ ISTRAŽNI ORGANI

Osobno čak držim da je od Oluje i tih događanja prošlo toliko vremena da se njima više ne bi trebali baviti mediji, već isključivo sudski i istražni organi.

/ Feral tribune, Greatest hits, 13. listopada 2001. /

ERCEG : PREDSEDNIK SABORA OTVORIO JE LOV NA AUTORE FILMA OLUJA NAD KRAJINOM

(...) I čemu uopće čuđenje? Pa država je ovo u kojoj i predsjednik Sabora, otvarajući lov na autore filma "Oluja nad Krajinom", izjavljuje kako je dokument o egzekuciji srpskih staraca u Krajini obična provokacija i tendenciozni uradak, te da se mediji nemaju što baviti zločinima jer da je to stvar sudova.

(...) Opterećen krivnjom vlastite šutnje i gospon Račan je, u najboljoj maniri svojih prethodnika, ustvrdio kako dokumentarni film o zločinima nakon Oluje "širi mržnju i netoleranciju".

/ Heni Erceg, Feral tribune, 13. listopada 2001. /

KNEŽEVIĆEV FILMIĆ “OLUJA NAD KRAJINOM”, NAPRAVLJEN U DUHU JUTEL-A, ISPOD JE RAZINE NEKADAŠNJE JNA-PRODUKCIJE

“Oluja nad Krajinom” je prošla. Ali govor o njoj se još ne stišava. O njoj pričaju i oni kojima je drago što je prikazana, i oni kojima je krivo. Priče i jednih i drugih vjerojatno nisu bitno različite od onoga što su mislili prije nego su gledali “Latinicu”.

Iz stanova i kafića priča o krajskoj Oluji dospjela je čak do Sabora, gdje su zastupnici htjeli čuti što i Ivica Račan misli o njoj. I sudeći po onome što predsjednik Vlade reče, nije mu se baš sviđjela. A to što je rekao nije se sviđjelo nekim drugima, kojima se “Oluja nad Krajinom” dopala, kojima je bilo drago da su je vidjeli.

Filmski neuki Božo Knežević uradio je ono što je znao. I razočarao hilijaste, koji su se uzdali da će to biti nešto ubojito i do sada neviđeno, nešto što će sasvim okrenuti sliku nedavne prošlosti. Umjesto toga dobili su stare slike u novom okviru, filmić ispod nivoa nekadašnje JNA produkcije. Onaj glasoviti Zaninović iz armijskog “Zastava-film” je za Kneževića Orson Welles. Oni koji su strahovali da će to biti nešto novo i šokantno, također su iznenađeni. Umjesto nečeg novog vidjeli su već viđeno, ali sada montirano u novu cjelinu, koju su neuvjerljivi filmski svjedoci - krezube babe koje pričaju priče iz treće ruke - sada činili manje uvjerljivom. Da je Knežević filmski učeniji i da je više autor a manje propagandist, vjerojatno bi i recepcija filma, pa i onih koji se s njim ne slažu, bila drukčija.

Ako je cilj prikazivanja Kneževićeva filma bio polučiti hrvatsku katarzu, pročišćenje osporavatelja teze da su “i hrvatski vojnici činili zločine”, očekivano je izostalo. Umjesto katarze film je pobudio samo novi bijes. Premijer će govoriti o pozivu na novu mržnju. I odmah biti dočekan da zapravo “ne zna prepoznati govor mržnje”. Jer da je videći je i u Kneževićevom filmu “pristao na tezu ljute desnice”. Jelena Lovrić će ga zbog toga opomenuti i upozoriti da pravi nasilnu ravnotežu; da Kneževićev film nije poziv na mržnju, za razliku od reakcija na nj. Takav govor ne govori ništa o filmu, ali iznova svjedoči o našim starim podjelama. Koje je i ovaj film samo još produbio.

Prigovarati Kneževiću što je smontirao svoje viđenje Oluje jednako je budalasto kao i njegovo uvjeravanje da bi učinio film i o srpskim zločinima samo da je mogao “preko”. Tko bi mu to zabranio? Bilo je dovoljno da pokaže svoju JUTEL-ovsku iskaznicu pa da bude propušten preko svake barikade. Priča o Kneževiću na posredan bi način, barem djelomice, mogla biti i priča o (nedovoljno razjašnjenj) ulozi JUTEL-a u bliskoj prošlosti i nedavnom ratu. U JUTEL-u se obrelo društvo pobornika parole “Mir, mir, niko nije kriv”. Markovićev reformizam bio im je pribježište pred ekspanzirajućim srpskim šovinizmom. Ujedno i najviši stadij podnošljivog hrvatstva. U jutelovski reduciranoj slici stvarnosti puno je toga bilo

pomaknuto i okrenuto. Pervertiranost se nakazno ogolila kada sumorna kolona beskućnika praćena SMB-šinjelima napušta grad na Vuki i Dunavu a JUTEL javlja da je "oslobođen Vukovar"!?

Nema nečeg posebno čudnog što je Božo Knežević s televizije Veljka Kneževića dospio u JUTEL. Njegova "Oluja nad Krajinom" nije samo posljedica "života sa stricom", nego i jutelovskog mišljenja. Netko s jutelovsko-kneževićevskom prošlošću nije mogao - a i zašto bi? - uraditi puno drukčiji film od Oluje. Da je netko drukčije prošlosti, drugog filmskog i političkog senzibiliteta uradio i film o hrvatskim ratnim traumama sigurno bi i na nj bilo prigovora. Premda bi, primjerice, slika Milana Paroškog koji u baranjskom Jagodnjaku grmi: "Ovo je srpska zemlja, i ko god vam kaže da nije imate ga pravo ubiti k'o kera za tarabom", i nadrealna slika Vukovara s pijanim četnicima koji urlaju: "Bit će mesa, bit će mesa, klat ćemo Hrvate", sigurno moglo predstavljati ne samo prirodnu, nego i zaokruženu filmsku cjelinu.

Prigovarati Kneževiću što je učinio nešto čega se nitko nije poduhvatio na drugoj strani, neumjesno je. Tko je nekom ozbiljnom i umješnom hrvatskom režiseru branio da napravi svoj film o Oluji. O Vukovaru. Ili o Domovinskom ratu. Pogotovo za dokumentarce nije nedostajalo uvjerljiva filmskog materijala. Ali volje očito jest. Kneževiću te volje nije falilo. I njegov će film ostati kao dokument jednog vremena, bez obzira što mi mislili o tom filmu. Njegovo se viđenje može sporiti. Druge se filmove neće moći ni sporiti. Ali ne zato što su neosporivi. Nego stoga što nisu ni snimljeni.

/ Milan Jajčinović, Večernji list, 15. listopada 2001. /

OLUJA NAD KONZERTHAUSOM

Ministarstvo kulture je film "Oluja nad Krajinom" u kojem se strani oficiri čudom čude što je Hrvatska vojska tako brzo i zapravo bezbolno ušla u Knin sufinanciralo sa 92.000 kuna. Naravno, odlučivanje u Ministarstvu je u ovom trenutku ipak podosta decentralizirano i odluka o konkretnoj novčanoj pomoći filmu nije samo ministrova, nego je donesena na preporuku povjerenika za dokumentarni film Vinka Brešana. Ministar Antun Vujić je, doduše, za HTV izjavio da prvotni scenarij filma nije do kraja poštovan u finalnim uratku, no da Ministarstvo neće tražiti povrat novca, tih već spomenutih 92.000 kuna! Valjda zbog umjetničke slobode?

(...) Doduše, u jednom je Ministarstvo kulture u pravu. Film "Oluja nad Krajinom" u verziji koju je vidjelo gledateljstvo Hrvatske televizije sasvim sigurno više zanima tipiziranu međunarodnu javnost od tamo nekakvog koncerta klasične glazbe u

bečkom Konzerthausu. Olujno-olovni film o Domovinskom ratu, uostalom, sasvim se sigurno više uklapa u inozemnu recepciju Hrvatske od napudranog nastupa Zagrebačkih solista i pijanista Đorđa Stanettija u jednoj od najuglednijih svjetskih koncertnih dvorana. I s te su točke gledišta propagandisti uz pomoć državnog novca postigli puni pogodak!

/ Denis Derk, VEČERNJI LIST, 15. listopada 2001. /

VUJIĆEV AUTOGOL HRVATSKOJ

Prestižni Hamptonski međunarodni filmski festival(HIFF) održava se ove godine od 17. do 21. listopada u gradiću East Hampton u američkoj državi New Jersey.

Za neupućene valja napomenuti da je Hampton, udaljen svega stotinjak milja od New Yorka, poznat kao okupljalište američke političke elite, pun vikendica imućnih i moćnih koji ovdje provode svoje slobodno vrijeme u društvu svojih jednako moćnih prijatelja - kreatora politike najmoćnije zemlje svijeta. Grad je u neku ruku pandan europskog St. Moritza. (...)

I gle vraga: u program Festivala s područja bivše Jugoslavije uvrštena su dva hrvatska filma, dva srpska, jedan crnogorski, jedan kosovski i pet bosanskih. Zanimljiv omjer, reklo bi se. I sve bi donekle bilo još u redu da jedan od hrvatskih filmova nije "Oluja nad Krajinom", redateljski rad bivšeg novinara Yutela Božidara Kneževića koji je nedavno emitiran u emisiji "Latinica" na Hrvatskoj televiziji i koji je uzburkao širu hrvatsku javnost. Kneževićevo ostvarenje reklamira se na web stranici Festivala kao "jaka hrvatska samo-optužba zbog zločina počinjenih nad Srbima u Hrvatskoj". Drugi hrvatski film je inače kratki dokumentarac Zvonimira Jurića "Tvrđa 1999", u kojem autor suptilnim pristupom promišlja svoj rodni Osijek i ljudske sudbine prošlih i sadašnjih generacija, bez pretjeranih političkih konotacija.

No, vratimo se Božidaru Kneževiću i njegovu uratku. Službeni katalog Festivala najavljuje taj "hrvatski" film ovako: "Operacija Oluja bio je naziv za etničko čišćenje Srba iz područja poznatog pod imenom Krajina, od strane Hrvata. Hrvati su protjerali cca. 500 tisuća građana, čineći usput razne zločine. U ovom značajnom i originalnom video filmu korišten je arhivski materijal i izjave očevidaca kako bi se režiserov vlastiti narod pozvao na odgovornost zbog svojih zlodjela." I taman kad čovjek pomisli da je ovo vrhunac bezobrazluka i da bi se Republika Hrvatska preko svog veleposlanstva u Washingtonu i službeno trebala ograditi i protestirati što je film uopće uvršten, zgrozi se nad činjenicom da je Kneževiću "Oluju" sufinanciralo upravo Ministarstvo kulture Republike Hrvatske!

S pravom se postavlja pitanje kako to da je ministar Vujić odobrio državna sredstva za film koji blati Hrvatsku. Ovih je dana Račan doduše izjavio da nije zadovoljan konfrontacijama koje je film izazvao, no da demokratska Hrvatska mora biti u stanju podnijeti i takve izazove.(!) Na pitanje o možebitnoj Vujićevoj odgovornosti istaknuo je da bi ministar bio odgovoran jedino da sam o svemu odlučuje, što nije slučaj, jer o tome odlučuju stručne komisije. Ako i pretpostavimo da je stručna komisija, zadivljena silnom artistskom vrijednošću Kneževićeva djela, dala svoju pozitivnu preporuku, neuvjerljivo zvuči tvrdnja da je preporuka stručnog tijela jedini kriterij pri trošenju državnog novca i da ministar Vujić ne mora staviti svoj potpis na nalog za isplatu 92 tisuće kuna proračunskih sredstava, ili, što je još važnije, da se ministra uopće ne pita koje projekte će njegovo ministarstvo poduprijeti, a koje ignorirati. (...)

/ Marica Risek, DOM I SVIJET, 15. listopada 2001. /

OTVORENO PISMO MINISTRU KULTURE ANTUNU VUJIĆU

(...) Film je imao za cilj poništiti odgovornost srpskog agresora na Republiku Hrvatsku i izjednačiti krivnju hrvatskih branitelja i srpskih napadača. On iskrivljuje istinu o Domovinskom ratu, obezvređuje hrvatske branitelje i baca pijesak u oči hrvatskoj javnosti.

(...) Kao što su srbočetnički zločinci prije deset godina izvršili agresiju na hrvatski narod, tako je sada vaše ministarstvo s 92 tisuće kuna potpore izvršilo agresiju na hrvatsku kulturu.

Zbog toga Hrvatska čista stranka prava traži od vas, gospodine Vujiću, da predsjedniku hrvatske vlade u što kraćem roku podnesete neopozivu ostavku namjesto ministra kulture u Vladi Republike Hrvatske.

/ Goran Rohaček, predsjednik Županijskog vijeća HČSP-a Međimurske županije, MEDIMURJE, 16. listopada 2001. /

UZRUJANA NACIJA

Neraspoloženju šire javnosti prema pokušaju zblizavanja sa susjedima u Jugoslaviji doprinele su i reakcije na dokumentarni film o stradanju hrvatskih Srba posle operacije "Oluja" u Kninskoj krajini 1995. godine koji je snimio nekadašnji snimatelj Hrvatske televizije, a zatim slobodni novinar Božidar Knežević. Njegov pedese-

tominutni dokumentarni film "Oluja nad Krajinom" uzbunio je domaću javnost skoro jednako kao i ratne sirene 1991. godine. U Kneževićevom filmu prikazani su zločini nad srpskim civilima, ali i zapaljena sela Kninske krajine koja su gorela danima posle operacije "Oluja". Film nekadašnjeg snimatelja Hrvatske televizije koji je 1991. godine počeo da radi za različite svetske novinarske kuće, uzrujao je hrvatsku naciju više od svih izručenja domaćih generala Haškom sudu. Jedan od najtužnijih zaključaka je da se radi o "srpskom pamfletu", filmu naručenom od "neprijatelja" i autoru koji radi protiv Hrvatske. Film "Oluja nad Krajinom" počinje i završava izjavom današnjeg ministra obnove u Račanovoj vladi Radomira Čačića koji je u hrvatskom parlamentu otvoreno posvedočio da su sela u Kninskoj krajini sistematski paljena kako se srpsko stanovništvo tamo nikada ne bi vratilo.

Nacija je izuzetno teško primila dokumentarne snimke koji bez reči govore da nijedan rat nije do kraja pravedan. Velika većina Hrvata sumnja da je reč o falsifikatu, neki pozivaju na javni linč protiv "neprijatelja Hrvatske", a najveći broj građana misli da su Hrvati ipak bili žrtve, a ne agresori pa su "pojedinačni incidenti" logična pojava u odbrambenom ratu. Film Božidara Kneževića u produkciji kuće "Faktum" iz Zagreba prikazan je na nacionalnoj televiziji posle velikih internih i javnih polemika o tome da li je naciji potrebna ova vrsta istine. Priča se da je na njegovom emitovanju insistirao upravo predsednik Republike Stjepan Mesić, a glavni televizijski argument u prilog prikazivanja "Oluje nad Krajinom" je činjenica da su Kneževićev film već prikazale mnoge velike televizijske kuće u Evropi, a za njegovo otkupljivanje posebno je zainteresovana Radio televizija Srbije. Ovo bi svakako trebalo da bude krinski dokaz "psiholoških zapreka" u zbližavanju sa Srbima i Srbijom koji sugeriše nacionalna diplomatija. Deset proteklih godina kroz Hrvatsku je prošlo kao voda. Kad se bujica povukla, na površinu je opet isplivalo staro pitanje - ko je prvi počeo?

Zorica Stanovuković, NIN 18.10.2001

— ĆIRILIČNA "LATINICA"

Prva ovojesenska Latinica, prikazana na Hrvatskoj televiziji 1. listopada, nastavila se u poznatom protuhrvatskom duhu. Istom je prosudbom uvodni film u emisiju Oluja nad Krajinom valjano (pr)ocijenio ugledni odvjetnik Željko Olujić. Odnos snaga u studiju bio je također već viđen: pet sudionika bilo je za Balkaniju a samo dvoje za hrvatsku državu. Time su smišljeno stvoreni preduvjeti: da oni koji govore što hoće ne čuju u istoj mjeri što ne žele čuti.

/ Ivica Karamatić, Posušje, Hrvatsko slovo, 19, listopada 2001. /

DRAGI PILSELU I SLIČNIMA

U povodu nastupa u tv emisiji Latinica pod nazivom "Oluja nad Krajinom", 1. listopada 2001. Vama osobno, Drago Pilsele, koji ste imali obraza Maju Freundlich usporediti s ratnim huškačem i zločincem Vojislavom Šešeljem, prikazanim u svom elementu i u filmu, rekla bih jednostavno: "Sram Vas bilo", kad biste Vi uopće imali bilo kakvog srama. (...)

Na licima svih vas istomišljenika, uključujući i Antu Nobila, branitelja generala Tihomira Blaškića, koji je već dosad iz toga procesa za sebe izvukao milijune kuna, vidjela se loša gluma igranja uloge za koju vjerujem da ste dobro plaćeni. (...)

Primjerice, u toj "Latinici" i tome, kao dokumentarnom filmu "Oluja nad krajinom", govori se sasvim paušalno o 20.000 zapaljenih srpskih kuća nakon Oluje, što Nobilo, okrivljujući za to hrvatsku vlast, ispravlja na 22.000 kuća.

Pitanje je tko je te kuće točno prebrojio i tko ih je zapalio, jer su to mogli učiniti i odlazeći vlasnici, pa je čudo, ako nije zlonamjeran, da to govori jedan odvjetnik.

No, ne daj Bože, kad bi to bila istina, pitam što je ta brojka prema 183.526 oštećenih ili uništenih stambenih objekata (podatak u najnovijem trećem svesku Hrvatske enciklopedije u jedinici o Domovinskom ratu), osim svih ostalih uništenih sakralnih, kulturnih i gospodarskih objekata u velikosrpskoj agresiji, najviše od četnika iz Hrvatske za što nitko ne odgovara?.

Dr Ružica Čavar, predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj

/ Hrvatsko slovo, 19. listopada 2001. /

HTV U SLUŽBI "NOVE ISTINE"

(...) Latinova "Latinica" emitirala je pak Kneževićev film "Oluja nad 'Krajinom'", te druge slične snimke o zločinima hrvatskih vojnika nad nemoćnim srpskim civilima. Gotovo da i nema nikakve idejne i provedbene razlike između tih kadrova i onih koje je srpska hrvatožderska promidžbena mašinerija emitirala tijekom ratnih dana, pa joj je znao nasjesti (!) i BBC.

Autorski izbor i montaža građe ni ne trudi se prikriti nakanu da opravda ratne zločine četnika, jer njih i ne spominje! Uigrani dvojac Puhovski & Pilsel pribija na stup srama sve koji su spasili Hrvatsku - državno i vojno vodstvo, sve branitelje koji su časno obranili svoj dom a da zapravo govori samo o nedjelima "pasa rata" bez

kojih nema nijednoga ratnog sukoba nigdje na svijetu. Tobože uosobnjuje krivnju, ali svjesno promiče ideju o nepotrebnom ratu koji je vodila izdajnička i zločinačka vlast.

Kako vrijeme od 3. siječnja 2000. odmiče sve je bjelodanije da nam se zdušno i smišljeno nameće obnova kolektivne krivnje: nekoć ustaše, danas iznova genocidan, zločinački narod. Uz zadovoljno cerekanje Beograda i smiješak odobravanja haaške tužiteljice.

/ HRVATSKO SLOVO, 19. listopada 2001. /

OTVORENO PISMO SABORSKOG ZASTUPNIKA ANTE BELJE PROPAGATORIMA "DOKUMENTARNOG" FILMA OLUJA NAD KRAJINOM

U hrvatskom tisku objavljen je niz članaka na osnovu otvorenog pisma Nenada Puhovskog meni, koje ja nisam nikad dobio, što zapravo upućuje na zaključak da meni pismo nije ni bilo namijenjeno, nego se radi o jalovom pokušaju gospodina Puhovskog da opravda sramotni film u očima javnosti.

I dalje sam, kao i većina Hrvata, duboko razočaran i potresen činjenicom da je film Oluja nad Krajinom, a radi se prvenstveno o ubitačnoj antihrvatskoj propagandi najgore vrste, financiran sredstvima poreznih obveznika i to u vrijeme kad se štedi i na socijalno najugroženijim stanovnicima Hrvatske.

Ako je organizator Filmskog festivala u Hamptonu, nakon što je pogledao film, zaključio da u tom filmu sami sebe optužujemo za zločine - znači da je film na njega ostavio takav dojam, kao što je, uostalom, ostavio na sve nas ovdje, i kao što će ostaviti na sve koji ga budu gledali. Pritom je nebitno što Puhovski kani napisati u reklami tog filma: da je "Oluja značila konačno oslobođenje svih okupiranih hrvatskih teritorija".

Konačni zaključak onih koji budu gledali film će ipak biti ono što je napisao organizator filmskog festivala: "Operacija Oluja bila je ime za etničko čišćenje 500 tisuća Srba iz Krajine", te dalje - "ovim filmskim otkrićem producent svoj vlastiti narod optužuje za zločin".

Savo Štrbac, bivši zadarski odvjetnik i "ministar" u tzv. SAO Krajini i sadašnji predsjednik srpske udruge "Veritas" u Beogradu nedavno je izjavio: "Jer ako se u Haagu dokaže krivica komandanata najznačajnijih hrvatskih vojnih operacija, na čemu mi radimo, onda će ti komandanti zvanično slaviti za ratne zločince (Gotovina i ostali generali - op. a.), a akcije koje su vodili bit će zvanično zločinačke akcije.

Rat koji čine zločinačke akcije nije 'domovinski' i obrambeni, već zločinački i agresorski. Samim tim država koja je nastala na zločinu ne može nastaviti postojati, već se njeno ustrojstvo mora redefinirati. To je prilika za nas Srbe da se legitimnim i legalnim sredstvima izborimo za pravo državnosti Republike Srpske Krajine.

Ako neki Srbi, kao što kaže Savo Štrbac, prepoznaju ova događanja oko Domovinskog rata kao kriminalizaciju na osnovu koje će tražiti svoje pravo na "Krajinu", tvrdeći da Hrvatska, kao zemlja nastala na zločinu, nema pravo na samostalnost, ako film - koji potpisuje hrvatsko Ministarstvo kulture - u svijetu izaziva reakcije kod nepristranih kao pokušaj samooptuživanja vlastitog naroda za zločin, ako u Hrvatskoj hrvatski branitelji osjećaju potrebu da se organiziraju kao Stožer za obranu digniteta Domovinskog rata, onda je uistinu krajnje vrijeme da se neki u vlasti zapitaju: ne radimo li, ipak, nešto strahovito pogrešno?

Jesmo li mi Hrvati zaista najmazohističniji narod na svijetu kad sredstvima vlastitih poreznih obveznika financiramo laži o vlastitoj genocidnosti, pa i onda kad je sasvim jasno da se radi o obrambenom ratu, koji su kao takav prepoznali svi relevantni čimbenici u svijetu, kao i svjetski mediji?

Gospodin Puhovski se u tom filmu poziva na istinu. Ali, da je gospodinu Puhovskom stalo do istine, onda bi prikazao cijelu istinu, a ne samo jedan njen segment koji - izvađen iz cjeline, uz zamjenu teza o uzrocima i posljedicama - ostavlja potpuno drugačiji dojam na cjelinu. Slike Vlaka slobode popraćene "monstruoznim hrvatskim zločinima" jasno govore o propagandnom karakteru i zadaći filma. Zašto se u filmu ne navode događanja (osnivanje raznih "Srpskih autonomnih oblasti") i zločini na tom području od 1990. do 1995. godine? Zašto se nisu navele zapovijedi "krajinskih vlasti" za povlačenje srpskog pučanstva iz Hrvatske i proglasi predsjednika Tuđmana tim istim ljudima da ostanu u Hrvatskoj?

Zašto se nisu naveli bar neki iskazi srpskih izbjeglica, sada smještenih u Srbiji i BiH, o tome kako su bili prisiljeni od vojnih formacija tzv. "Krajine", napustiti domove, da bi se time inscenirala međunarodna intervencija, i kako su bili prisiljavani uništavati svoju imovinu da ne bi došla u posjed "ustaša"?

Gospodin Puhovski mi zamjera što ja, kao član Vijeća HRT-a, nisam govorio o dokumentarcima što ih je HRT emitirao za HDZ-ove "vladavine", a u kojima su navodno "činjenice sustavno izvrtane, prešućivane i falsificirane". Što time gospodin Puhovski pokušava reći?

Zar su zločini koji su se dogodili u Voćinu, Čelijama, Dalju, Lipiku, Pakracu, Slavanskom Brodu, Iloku, Škabrnji, Kijevu, Novigradu, Osijeku, Dubrovniku, Vukovaru... - laž? Zar su ta događanja i ti filmovi - izmišljeni?

Filmovi poput "Oluje nad Krajinom", koji se služe različitim isječcima snimaka pojedinačnih reportera s jasnim motivima, montirani prema nečijim prljavim dnevno političkim potrebama te nastojanjima "detuđmanizacije" i rashrvačivanja Hrvatske, sustavno nameću krivnju hrvatskom narodu poput onih organizacija i pojedinaca koji su, u grozničavoj potrazi za "zločinima" hrvatskih branitelja u Krajini, otkapajući grobnice u Kninu, našli samo kosti talijanskih vojnika iz Drugog svjetskog rata. Zar njihova optužba na račun hrvatskih branitelja nije - laž?

Gledajući ovaj film, neupućenima, kojih je i u Americi velika većina, nameće se zamjena teza o uzrocima i posljedicama rata; o žrtvi i agresoru.

Nijedan rat nije svet, ali je samo obrambeni opravdan. Stranu, koja je bila gurnuta u rat, koji nije htjela, koja je bila nenaoružana i koja je djelovala samo na teritoriju vlastite države i isključivo u samoobrani - ne može se optužiti za genocid.

U svakom ratu stradaju i nevine žrtve, događaju se i pojedinačni zločini, za koje su u Hrvatskoj već mnogi i odgovarali, ali - nije mi poznato da je ikad ijedna država, pa čak ni ona koja je na tuđim teritorijima vodila ratove, u ime bilo koje demokracije, svoju vojsku prikazivala na način na koji Hrvatsku vojsku prikazuje ovaj film.

Ono što se stalno prešućuje, za ne znam čije interese, jest činjenica da se hrvatski narod, obzirom na silinu srpske agresije i njenu težinu te okupaciju četvrtine svog teritorija, daleko s manje hysterije i antisrpskog raspoloženja odnosio prema srpskom pučanstvu u vrijeme rata, nego što se u Americi nakon 11. rujna odnose prema svojim stanovnicima podrijetlom iz islamskih zemalja.

Hrvatski čovjek, gospodo propagatori filma, prepoznaje sve one koji za tuđe interese spremno barataju poluistinama, izjednačavaju naš obrambeni rat s jednom od najnehumanijih agresija što je Europa bilježila u prošlom stoljeću i time brišu svaki domoljubni, oslobodilački i humani značaj Domovinskog rata.

Nije li ovaj film nastavak iste propagande koja nam je poznata iz Magnum Crimena Viktora Novaka i Okupacije u 26 slika Lordana Zafranovića?

(...) Što se tiče onih koji floskulu o "govoru mržnje" olako naljepljuju svakome koji misli drugačije, trebali bi znati da etiketa ne može nadomjestiti argument.

A svi oni, koji iza filma stoje, znaju da se hrvatski narod može ugurati u treću Jugoslaviju jedino ako je na njemu etiketa genocidnosti.

/ Dom i svijet, broj 357. 22. listopada 2001. /

PROTUHRVATSKA RABOTA MINISTRA KULTURE

(...) Kao građanin ove države koji pamti teror Karadorđevića kraljevine i Brozove carevine, predlažem i tražim da se:

Javno u dnevnom tisku objave imena svih aktera u ovoj protuhrvatskoj raboti ministra i njegovih pomoćnika, odnosno savjetnika, kao i imena članova komisije koja je odobrila snimanje ovog pamfleta.

Da predsjednik Vlade odmah smijeni ministra Vujića. Ne može čovjek koji našim novcem plaća ovakav film biti ministar u hrvatskoj vladi.

/ Ivan Polić, Zagreb, Večernji list, 22. listopada 2001. /

GLE DAM EMISIJU "LATINICA" NA HRVATSKOJ TELEVIZIJI PA MI NEMOJTE ZAMJERITI ŠTO SAM MALO NADRKANA

(...) A ima i drugo, kao dokaz da današnjim Hrbima i Srvatima ne pomaže pozivanje na(h)istoriju/povijest: u Kopenhagenu sam u jeku bosanskog rata simultano predvodila susret triju vrsta Bosanaca (tj. njihovih ministara zdravstva) sa Svjetskom zdravstvenom organizacijom.

U delegaciji s Pala bila je stanovita gđa Travanj. U ćaskanju u pauzi došli smo do pitanja porijekla njenog prezimena gdje se ona pitala otkud ima to prezime kad je Srpkinja. Ja joj ispričah da su nekad postojali narodni nazivi mjeseci i da tada Hrbi i Srvati nisu ni znali da su dva različita naroda (doselili su se zajedno kao pleme koje je onaj Grk - Porfirogenet li bješe? - zvao "Srbi ili Hrvati", itd.), spomenuh knjaževski dekret. "Znači i to su nam ukrali", bio je njen komentar. Ovim današnjim Hrbima i Srvatima uopće nije jasno da su kao takvi nastali kao rezultat romantizma i nacionalnih pokreta u Francuskoj, Italiji i Njemačkoj. Te ni da su čak i tada nastali ne kao suprotstavljeni već kao bratski narodi koji će zajednički zbaciti turske, austrijske i ostale tuđinske čizme ili jarmove.

Ma, gledam emisiju "Latinica" na hrvatskoj televiziji pa mi nemojte zamjeriti što sam malo nadrkana. Danas se priča o Stocu. Nekidan je bila "Oluja nad krajinom". Pa se sjećam dnevnika koji je moj dubrovački deda vodio osamdesetih godina prošlog vijeka/stoljeća i njegovog opisa otvaranja spomenika Dživu Gunduliću. Pa on priča kako su se skupili i slavili i Srbi i Hrvati, pa su Hrvati samo pjevali a Srbi i pjevali i plesali. To je jedina razlika koju je čovjek uočio.

/ cvijeta jaksic, pvc@xnet.it, 22 Oct 2001. /

KNEŽEVIĆ : JEDAN ZLOČIN NIKADA NE MOŽE OPRAVDATI DRUGI ZLOČIN

Kako komentarišete činjenicu da je film "Oluja nad Krajinom" napravio naš čovek, dok je film o Srebrenici snimio novinar Bi-Bi-Sija?

Najpre više ne znam da li sam ja "naš" čovek jer sam predstavnik takozvane unutrašnje emigracije. Po rođenju sam Crnogorac, studirao sam i radio u Zagrebu a nisam građanin Hrvatske, pa neko može reći da nisam imao legitimitet za pravljenje ovakvog filma. U suštini sam, dakle, apatrid koji nije mogao ostati nezainteresovan za sudbinu moje dojučerašnje zemlje, za sudbinu mojih dojučerašnjih suseda. (...)

Nema govora o bilo kakvoj i bilo čijoj krivici ukoliko se ne pođe od individualne. Za šta ste vi krivi, Božidare Kneževiću?

Ja osećam krivcu za ono što je učinjeno u moje ime, za Crnogorce koji su krenuli na Dubrovnik, za one četnike Crnogorce koji su spalili nevine Muslimane na Kalinoviku 1992. ili za one koji su progonili Muslimane po svetu.

Stidim se, na primer, što sam, kad god sam poželeo, mogao da izađem iz Sarajeva u kome sam proveo ceo rat, jer sam imao novinarsku legitimaciju.

Ja nisam radio film jer sam mislio da su Srbi nevini. Ono što je meni u celoj priči zanimljivo, jeste da krivica Srba (a njihova krivica je bila u tome što su slepo verovali u politiku koja im je servirana iz Beograda, o ustaškoj opasnosti, te su se 1991. pobunili i napravili zločin nad Hrvatima u Vukovaru) ne opravdava nikog drugog da radi to isto, da istom merom vraća...

/ Dubravka Vojvodić, NIN, Beograd, 25. listopada 2001. /

LATIN : ZBOG PRIJETNJI NAKON "OLUJE" MORAO SAM UZETI OSIGURANJE

U kojoj ste svojoj dosadašnjoj emisiji Latinice osjetili najviše zadovoljstva i zbog čega?

Najviše zadovoljstvo doživio sam u dvije emisije - vrlo su važne - jedna je bila o Ankici Lepej, u kojoj je 100.000 izrazilo povjerenje Ankici Lepej, a samo 10.000 Ankici Tuđman u svima nama dobro znanoj finansijskoj aferi.

A ove godine bila mi je najvažnija emisija u kojoj smo prikazali dokumentarni film pokojnog Bože Kneževića "Oluja nad Krajinom" zato što smo spomenuli hrabrost.

Naravno, poslije toga uslijedile su reakcije. Nije bitno je li to dobar ili loš film, ali je važno što smo pokazali jednim stilom i našim reportažama da su i u Hrvatskoj mogli biti počinjeni zločini s naše strane.

Ovo je u našoj žabokrečini - močvari hrvatskoj, golema stvar. Najtužnije je od svega što se cijela priča i dalje relativizira. Stanoviti Ante Beljo u Saboru je rekao da je taj film smeće itd. I dalje se ne želi pogledati istini u oči, stvarnosti, ja se zbog toga ne uzrujavam.

Na upravo održanoj godišnjoj skupštini HND čula su se mišljenja da bi se trebao osnovati Stožer za zaštitu digniteta novinara. Kako vi gledate na takvu inicijativu?

Smatram da je ideja jako dobra, novinari su sve više ugroženi. Recimo, ja konkretno primam na stotine prijetnji, a u jednoj sam fazi morao angažirati osiguranje. Pojedini novinari su svojedobno bili i taoci, dakle može se očekivati porast nasilja i naša profesija je ne samo sad nego u godinama rata bila jako ugrožena, riskantna i mislim da se mi unutar svoje cehovske organizacije moramo znati organizirati - pronaći načine kako zaštititi kolege i ljudski i financijski i ne znam na koji sve način.

Tko vam sve prijeti ?

Prijetje mi ovi koje sam spominjao, koji nisu raščistili s mržnjom, koji govore iz mržnje.

/ Jozo Petričević, Novinar, 10. studeni 2001. /

ZAPISNIK

s 5. redovne sjednice Vijeća Hrvatske radiotelevizije, održane 21. studenoga i 6. prosinca 2001. u HRT domu, Prisavlje 3, prizemlje, soba 513

(...) Gosp. Čović je nastavio svoju raspravu o ostvarenju programa, osvrnuvši se ponovno na već iznijete zamjerke, uz posebni osvrt na emisiju "Latinica", a poglavito emisiju u kojoj je emitiran film "Oluja nad Krajinom".

Njegovo je mišljenje da se emisija "Latinica" površno bavi vrlo važnim temama za ovo društvo, ali od svojeg početka neprestano na razvijanju daljnjih tenzija u tom društvu, kojeg bi nakon velikih ljudskih tragedija prouzročenih ratnim stradanjima trebalo početi razvijati na način da te tenzije slabe i da se započne jedan normalni razvoj koji će dati produktivnost. U tom smislu i HTV ima svoju zadaću, a emisije

"Latinice", a poglavito ova spomenuta pokrenula je jedan ružan doprinos, odnosno negativan doprinos na tom putu jer je ona naprosto vratila tenzije jednim neprofesionalnim elaboriranjem jedne ključne teme, koja ima svoje lice i naličje, o čemu vrlo slikovito govore i reakcije gledatelja kako se to vidi iz izvješća Službe gledatelja. To je tema koja je naprosto trebala proći kroz jedan projekt. Tu se pokazuje slabost ove televizije - nedostatak tih projekata, istraživačkih projekata kojima bi te bolne teme, naprosto došle u svijest gdje bi bile preko ekrana plasirane. Kasnije je iz novina saznao da se je pojavio gosp.

Čondić sa svojom "protuolujom", što se pokazalo netočnim. Dakle, iz tog događaja se jasno vidi ovaj krucijalni problem. Nedostatak jednog istraživačkog, kritičkog i na jednom intelektualnom nivou pristupa tim temama gdje onda treba reći i jednoj strani i drugoj strani one bolne istine i svi će ih prihvatiti. Ovakvim parcijalnim pristupom istinama izazivaju se daljnje negativne emocije i tenzije u društvu, što nije dobro.

(...) Gosp. Antoniazio naglasio je da se u ovim raspravama mora razlikovati emisija u živo i montirana emisija. Montažom se mogu napraviti čuda. A emisija "Latinica" se montira. Prema tome, odgovornost za montiranu emisiju snosi urednik.

(...) Gđa. Gačešić-Livaković osvrnula se je na emisiju "Latinica" u kojoj je bio prikazan film "Oluja nad krajinom", a u svezi ovdje rečenoga da se te emisije snimaju i činjenice da se na taj način mogu ukloniti neke grube optužbe koje idu na račun pojedinih ljudi, što je ilustrirala navođenjem pojedinih primjera iz te emisije kada se na uvrede izrečene pojedinim sudionicima emisije voditelj te emisije uopće ne osvrne ni jednom riječju. Gosp. Latin je predober novinar da bi radio površne emisije i da ne bi reagirao na uvrede kojima pojedinci obasipaju goste emisije. Njoj je zapanjujući i način odabira gostiju, odnosno njihov raspored prema političkim opredjeljenjima kada se on bira isključivo na način da uvijek pretežno bude zastupljena isključivo jedna politički prepoznatljiva opcija. Osvrnula se je i na prilog u Dnevniku kada se povodom pogibije autora filma "Oluja nad Krajinom" objavljuje se pismo privatnog producenta jedne producerske kuće "FACTUM" s monstruoznim optužbama prema svih onih koji nisu mislili tako kao on i u kojem se bez bilo kakvih stvarnih činjenica ta pogibija stavlja u sumnju. A vijest o smrti ni jednog hrvatskoga velikana nije nikada našla mjesto u pola Dnevnika kako je to dano u svezi s pogibijom autora toga filma, koji čak nije ni bio državljanin RH. Jer u vrijeme koje mi živimo, još uvijek pod teretom ratnih stradanja, svatko tko snimi si takav film i dobije još k tome elitni termin na Hrvatskoj televiziji, mora se suočiti sa činjenicom da se to nekome to neće dopasti i da će u svezi s tim morati odgovoriti na neka pitanja. Ali isto tako Hrvatska radiotelevizija nije željela prikazati odgovor na taj film. Tada je to bilo smisleno. Sada je možda i besmisleno, jer je autor mrtav.

Gosp. Kušan mišljenja je da je iz svega spomenutoga vidljivo da je bilo propusta.

(...) Gosp. Grivičić mišljenja je da je Informativni program HTV-a u nekim dijelovima doista tendenciozan i da je zbog toga došlo do odlaska nekih ljudi, ali to po njegovoj ocijeni nije dovoljno, jer bi još neki to trebali doživjeti. Zadaća je ovoga Vijeća da štiti slobodu rada svakog novinara, ali ta podrška ne može biti bezgranična i bezuvjetna, jer zadaća je Vijeća HRT-a da ocijeni da li je u pojedinom slučaju bilo profesionalnih odstupanja i promašaja i da upozori na takve stvari, pa da se onda i odgovara za te propuste. (...)

Zbog svega što je danas u raspravama izneseno i uzimajući u obzir sve na što je ukazano, Vijeće HRT-a morat će početi donositi zaključke koji će morati postati obvezujući za urednike pojedinih programa i glavnog urednika. Zamolio je da, ukoliko je moguće, dobije odgovor na pitanje koliko košta emisija "Latinica", "Forum", Dnevnik ili usporedno jedna glazbena emisija. Ti podaci važni su kod davanja ocjena o vrijednosti pojedine emisije, uzimajući u obzir njezin sadržaj, gledanost i kvalitetu.

Zapisnik sastavila: Jadranka Šaško, Tajnik Vijeća HRT-a:

PUHOVSKI : U HRVATSKOM PARLAMENTU O FILMU NIJE REČENO NIŠTA SUVISLO

Nenad Puhovski, istaknuti hrvatski intelektualac i filmski stvaralac, profesor na zagrebačkoj Akademiji dramske umetnosti i programski direktor Centra za dramsku umetnost „Factum“, i ranijih godina doživljavao je razne neugodnosti i napade zbog svog demokratskog, antinacionalističkog opredeljenja i delovanja. No, najveće napade je doživio poslednjih meseci kao producent filma „Oluja nad Krajinom“, koji je u prolece prvi put javno prikazan na Danima hrvatskog filma u Zagrebu, a pocetkom oktobra i u emisiji „Latinica“ Hrvatska televizije.

Šta kažete na reakcije nekih visokih predstavnika sadašnje vlasti?

Kada je u parlamentu potegnuto pitanje tog filma, sadašnja se vlast nije htjela izjasniti. Po mom uvjerenju, postojale su dvije moguće reakcije - ili reći: „Oprostite, mi smo dobili izbore, izabrali ministre, raspisali izbore i sl. pa je film napravljen posve legalno i legitimno“, ili je bivšoj političkoj eliti, sada opoziciji, trebalo govoriti: „Gospodo, vi skrećete razgovor na krivu stranu. Nije problem u tome o čemu film govori, već u tome što ste vi učinili i u tome da ste odgovorni za ono o čemu taj film govori““ Bilo je fascinantno da u hrvatskom parlamentu nitko ništa od tog nije izgovorio.

Kako će film biti primljen u drugim sredinama?

Nadam se da će se izvan Hrvatske izbjeći, barem do neke granice, da se taj film upotrebljava u licitiranju zločina. „Oluja nad Krajinom“ se ne bavi time. Taj film govori o jednoj situaciji, o jednoj tamnoj strani rata, o jednom malom segmentu, o tome što se dešavalo u područjima gde je bila „Oluja“, nakon nje itd. O interpretacijama se naravno može razgovarati, ali ostaje činjenica da su sela spaljena i da su ljudi poubijani.

No, treba ipak naglasiti da smo takav film na području bivše Jugoslavije mi prvi i jedini do sada napravili. Jer, film o Srebrenici napravio je Bi-Bi-Si. Dakle, još uvijek ni u Srbiji, ni na čitavom prostoru bivše Jugoslavije nitko drugi nije smogao hrabrosti da napravi takvo nešto. Ne mislim da je to bio nekakav naš herojski čin, već samo konstatujem tu činjenicu. Prema tome, i ostale sredine na području bivše Jugoslavije očekuje situacija u kojoj će se i same morati uhvatiti u koštac s temom ratnih zločina. Što pre, to bolje.

/ Blic, Beograd, 20. novembar 2001. /

SABORSKA DISKUSIJA O "OLUJI..."

HRVATSKI SABOR

10. listopada 2001.

Stenogram Aktualnog prijepodneva

Kovačević, Anto :

Gospodine predsjedniče Vlade, koji interes Hrvatske je bio Hrvatske vlade financirati antihrvatski film "Oluja nad Krajinom" koji s jedne strane na monstruoan način sotonizira najblistaviju hrvatsku pobjedu u Domovinskom ratu gdje je srušena kraljeznica velikosrpskom fašizmu i srušen mit o srpskoj nepobjedivosti i s druge strane afirmira srpski terorizam koji je rušio Hrvatsku državu.

Da li možete zamisliti ovu sliku pred sobom Osama Bin Ladena američkoj TV nakon srušenog World Trade Centra objašnjava Americancima kako je njihova politika loša.

Vi ste se višenavratno zauzimali i pozivali na prestanak govora mržnje.

Zašto niste reagirali na ovakav film koji ima jedini lajt-motiv a to je patološka mržnja na sve što je hrvatsko?

Hvala lijepo.

Tomčić, Zlatko :

Hvala lijepa na pitanju. Tko će odgovoriti? Predsjednik Vlade, gospodin Ivica Račan.

Račan, Ivica :

Osobno ne znam kako je financiran ovaj film. Ministarstvo kulture je sudjelovalo u financiranju ovoga filma, precizniji podaci o tome bit će dostavljeni naknadno. Ne želim ulaziti ovdje polemički u ocjenu oko toga filma, ja sam već jednom rekao da sa ovako polariziranim konfrontacijama koje je izazvao i ovaj film, osobno nisam zadovoljan, ali demokratska Hrvatska mora biti u stanju da podnese i ovakve izazove, to je moje mišljenje i drugo što želim reći trebat će preispitati ne samo u ovom slučaju nego daleko šire, da li i ukoliko sudjelujemo kako ste vi to rekli u govoru mržnje.

Nažalost, ali ja to ne mogu sada proširiti, ja sam odgovoran prema vašem pitanju, pokazalo bi se da nažalost sudjelujemo kao država u financiranju mnogih institucija i grupa koje se demokratskoj državi odužuju na način da nesmetano i bez embarga šire mržnju i netoleranciju u Hrvatskoj, to je malo širi problem onda.

Tomčić, Zlatko :

Hvala lijepa.

Dopunsko pitanje gospodin Anto Kovačević.

HTV postaje sve više poligon onih ljudi i za afirmaciju njihovih stavova koji Hrvatsku nikada nisu htjeli, i u zadnjih 150 godina hrvatske političke povijesti izdaja je bila najunosniji posao.

Inače na kraju čestitke onima koji su napravili ovaj film, koji su ga objavili, jer su konačno napravili jedan dobar posao za Hrvatsku i hrvatski narod, konačno su ujedinili Hrvate.

Ja vas molim učinite s svoje strane sve što je moguće da ga samo još jednom objavite i vjerujte biračko tijelo će zauvijek reći - no more. Hvala.

Tomčić, Zlatko :

Hvala lijepa. Da, možete održati dopunski govor. Predsjednik Vlade gospodin Račan.

Račan, Ivica :

Što se tiče nadležnosti u odnosu na HTV kao što vam je gospodine zastupniče poznato, vi odnosno Sabor je više nadležan nego Vlada, što se tiče nadležnosti. Podsjećam vas na nešto što morate znati.

A što se tiče prvog dijela vašeg komentara želim reći samo ovo, problem u Hrvatskoj i nastaje onoga trenutka kada se sučeljavaju ekstremno radikalistički stavovi i sa jedne i sa druge strane, i sa lijeve i sa desne strane, a kao što ste imali

priliku vidjeti, onda i dolaze sa obje strane žestoki napadi na ono što bi trebala biti državna politika i ono što je politika Vlade.

— **Tomčić, Zlatko :**

Hvala lijepa, gospodine predsjedniče (...)

— **Beljo, Ante :**

Poštovani gospodine predsjedniče, gospodine predsjedniče Vlade, dame i gospodo, evo moje današnje pitanje bilo je za ministra Vujića, a pošto on nije ovdje nazočan, onda ali ja ću to pitanje ipak na vas postaviti.

Nisam imao namjere danas, ali evo. Pitanje je u sklopu svakodnevnih progona i blačenja hrvatskih branitelja u samostalnoj i demokratskoj državi, imali smo priliku u utorak 1. listopada na Hrvatskoj televiziji u emisiji Latinica vidjeti antihrvatski propagandni film, sličan onima iz jugoslavenskog Rankovićevog razdoblja, pod imenom "Oluja nad Krajinom" autora Božidara Kneževića i Nenada Puhovskog, u produkciji Factum filma Zagreb. Mene i mnoge moje prijatelje je prenerazilo kad smo na kraju filma pročitali da je ovaj film pomognut i financiran novcem hrvatskih poreznih obveznika, dakle i mojim novcima, preko Ministarstva kulture, kojemu je na čelu gospodin Vujić. Film je također Hrvatska televizija otkupila od producenta, dakle film je također plaćen iz naših TV pretplata i to kako saznajem uz mnogo veću cijenu od uobičajene. Produkciju Latinice i vrijeme njenog emitiranja uredno plaćaju pretplatnici Hrvatske televizije.

Prije nekoliko dan sam od prijatelja iz New Yorka dobio raspored promoviranih filmova sa područja bivše Jugoslavije, pod zajedničkim nazivom Conflict and resolution - Sukob i rješenje - na prestižnom Newyorškom internacional film festivalu, i to 18. 19. 20 listopada. U sklopu tih filmova bit će prikazan u četvrtak 18 listopada u 14. 30 sati.

— **Tomčić, Zlatko :**

Hvala lijepa, isteklo je davno vrijeme. Odgovorit će zamjenica ministra kulture gospođa Cvjetičanin.

Cvjetičanin, Biserka :

Hvala gospodine predsjedniče.

Gospodine zastupniče, ovaj film koji je prikazan na televiziji zaista je sufinanciralo Ministarstvo kulture sa iznosom od 92 000 kuna, ali je taj film prošao redovni postupak natječaja. Ministarstvo kulture raspisuje natječaj i povjerenstvo koje se sastoji od vrhunskih stručnjaka u području filma i kinematografije, taj film je označilo kao film koji je dobar, i ocijenilo ga na način na koji ga je ocijenilo.

Dakle, u Ministarstvu kulture od 3. siječnja prošle godine neprestano se radi na demokratizaciji, decentralizaciji i demonopolizaciji kulture i upravo je tu riječ kulturnih radnika, kulturnih stručnjaka za kulturu koji odlučuju o kvaliteti ponuđenih scenarija za snimanje kako dugometražnih tako isto i kratkometražnih filmova.

Tomčić, Zlatko :

Hvala lijepo. Dopunsko pitanje zastupnik Ante Beljo.

Beljo, Ante :

U opisu filma, sada govorim o filmu koji je stavljen i najavljen na ovome filmskom festivalu i predstavljen je, sada ću vam ja reći... u opisu filma piše, citiram: "Operacija Oluja bila je ime za etničko čišćenje Srba iz područja zvanog krajina. Hrvati su potjerali 500.000 stanovnika tih područja, čineći pri tome mnoge zločine. Ovim filmskim otkrićem u kojem su upotrijebljene arhivske snimke i svjedočenja, s kojima producent svoj vlastiti narod optužuje za zločin." Ispod ovog teksta o autoru filma piše, da je rođen u Podgorici, bivši Titograd, Crna Gora, da je radio na Hrvatskoj televiziji, svakako moja opaska u doba Veljka Kneževića, a kasnije za... e sada to sve imam tu.

Da li ćete vi gospodine predsjedniče Vlade zatražiti ostavku vašeg ministra kulture, koji je platio u potpunosti ili djelomično, sasvim svejedno, novcima hrvatskih poreznih obveznika ovaj film i na koji je stavio pečat ministarstva kulture Republike Hrvatske, čime ovaj film postaje stotruko štetniji za Hrvatsku i hrvatski narod.

To je moje pitanje. Hvala.

— **Tomčić, Zlatko :**

Hvala vam lijepa gospodine zastupniče. Odgovorit će predsjednik vlade. Izvolite.

— **Račan, Ivica :**

Gospodine zastupniče.

Možda se može otvoriti šira rasprava u kojoj mogu i saborski zastupnici, pa i članovi vlade sudjelovati, a povodom ovog filma. Onda bi bilo moguće štošta reći, sada to nije moguće.

Ono što želim ponoviti, nisam zadovoljan time što se desilo, rekao bih u demokratskoj zemlji, ne toliko u stvaranju jednog takovoga filma kojega demokratska zrela zemlja može podnijeti, već u propagiranju toga filma, propagiranju toga filma. To je već drugo pitanje, jedno je stvaranje, drugo je propagiranje tog filma. Treće je ovo što citirate, što je neprihvatljivo dakako, ali zato ne snosi odgovornost ovakva propaganda, ovakav kontekst, ovakve objede na račun akcije Oluje i Domovinskog rata dakako je nešto što ova zemlja i nitko demokratski u ovoj zemlji ne može prihvatiti.

Ne možemo dakle, za sve te poznate teze o Domovinskom ratu koje dolaze sa različitih strana a koje nam najblaže rečeno nisu sklone ili koje su do jučer bile neprijateljske, ne možemo odgovarati.

Što se tiče demokratizacije u sferi kulture, pa ja predlažem da se suočimo s jednim izvješćem o stanju stvari na tom planu. I o pravu kulturnih radnika, da odlučuju o projektima u pojedinim sferama kulture.

Da li tu treba zavesti drugačiji odnos da ne kažem, režim, to treba vidjeti. Ja bih predložio u susret vašem pitanju da se razmotri demokratizacija sfere kulture i pravo kulturnih radnika da umjesto birokrata ili izvršne vlasti odlučuju o dostignućima u samoj sferi kulture. Ja se slažem da takva tema dođe na dnevni red sabora.

— **Tomčić, Zlatko :**

Hvala lijepa. Ispravak navoda gospodin Ante Beljo.

Beljo, Ante :

Gospodine predsjedniče, ovaj film nema veze niti s istinom, niti sa kulturom, to je čista propaganda Rankovićeva tipa, film je trebao biti prikazan na Hrvatskoj televiziji za Dan državnosti po izričitom traženju iz Ureda predsjednika Mesića i to od gospodina Tomislava Jakića, svi podaci se znaju, nije to ništa tajno, pitanje je ovdje, ključno je pitanje, da je film izašao u produkciji recimo tog srpskog Veritasa udruge, ni pola zla, ali kad je na film stavljen pečat Ministarstva kulture Republike Hrvatske, onda je to nešto strašno, daleko strašnije od onih Rankovićevih filmova koje smo imali priliku gledati o Jasenovcu u 60-im godinama, koji su nam dolazili iz Beograda, poslije kojih su slijedila i ubojstva. Netko mora za ovo snositi odgovornost. To traže od nas, ako nitko drugi, onda traže Hrvati grada New Yorka i Sjedinjenih Država, koji imaju priliku proživljavati terorizam sada u ovim danima, i nije im potreban ovaj terorizam koji će im iz Hrvatske dolaziti pod imenom Ministarstva kulture. Hvala.

Tomčić, Zlatko :

Hvala. Da li želite dopunski odgovoriti? Izvolite.

Račan, Ivica :

Gospodine zastupniče, u onome što sam predložio može se u okviru te rasprave razmotriti i proces odlučivanja u sferi kulture. Pa ako se dogovori ovaj Sabor da je zadaća da vratimo stvari nazad, da isključivo Ministar i Ministarstvo odlučuje o svim projektima, u području kulture, onda će se moći tražiti odgovornost i na toj osnovi. Ali ako će biti proces demokratizacije i demokratizacije odlučivanja u sferi kulture, onda ćemo morati da preuzmemo na sebe i neke rizike koji su nažalost se pokazali ovdje u ovom slučaju.

Tomčić, Zlatko :

Hvala vam lijepa. Mi možemo do besvijesti gospodine zastupniče ispravljati navode i članove Vlade, ali mislim da je ovaj prijedlog korektan, ako će doći takva inicijativa ovaj sabor će razmotriti ovo o čemu predsjednik Vlade govori. Mislim da nema potrebe da se dalje nadmudrujemo oko toga. Prijedlog je korektan, netko samo treba preuzeti obvezu da to...

— **Beljo, Ante :**

Da nije dovoljna samo diskusija u Saboru, za neke postupke ministara koji imaju tragične posljedice..

— **Tomčić, Zlatko :**

Ali ne ispravljate navod, ja vas molim. Ne ispravljate navod. Hvala vam lijepa.

INTERNET DISKUSIJE

HRVATI.de

politika i ekonomija

Na HTV1: Oluja nad Krajinom (pon. 20h tel 060 401)

Pozornik

< 10/1/01 9:31:54 pm >

PA KAD JE MEDUNARODNA ZAJEDNICA PRISILILA REPUBLIKU HRVATSKU DA AMNESTIRA SRBE, BIO BI RED DA SE AMNESTIRAJU I HRVATI. AKO SE SUDI, NEKA SE SUDI SVIMA, OD GUERNIKE, DRESDENA, POLTAVE, SEVASTOPOLJA, KATYNA, ITD...ITD...ITD

Muha

< 10/1/01 9:51:15 pm >

Je li bradati Krajina - zločini za vrijeme i poslije... Da nisi i ti vozio traktorrelly? I na njemu ukradeni hrvatski biciklo i vrižider? Pozorniče, samo tamo nisu Ameri tužili Amere, Rusi - Ruse... Znaš li ti da se Denis Latin 91 usro u kasarni u Petrinji. Časna riječ: doslovno usro kad je vidio četnike?

Pozornik

< 10/1/01 11:12:42 pm >

Znam da nisu, kao niti Francuzi za Bijafru ili Katangu, itd., Kao niti Englezi za Zlatni Hram u Amritsaru, gdje su pobili ... za vrijeme molitve nenaoružanih 8.800-9000 Sikha, Kao niti Ameri za Mi-Lay, napalmom na djecu, niti Turska za Armence. Veći je broj nastradalih u selu Ravnome, nego za vrijeme i oko Oluje.

Nema optuženih za Ravno, nedostaje im film iz hrvatskoga državnog proračuna, o zločinima nad nesrbima u Hrvatskoj, kao što je ovaj film iz proračuna. Jedno mi je jasno: tko forsira izdvojeni, tj. posebni tretman Hrvatske, izvan standarda, koji za sve ostale važe. Taj forsira novi rat, nova krvoprolića. Ako se ovako nastavi, do proljeća evo Oluja 2, ALI TADA ĆE BJEŽATI PRORAČUNSKIM BMW-ima i AUDI šesticama, pravac Dutyfree-Ljubljana - Međunarodna zajednica.

Predsjednik

< 10/1/01 11:42:54 pm >

20 000 spaljenih kuća? Pa kad toliko o spaljenim kućama govore, što onda jednom narodu, odnosno gledateljima, ne daju podatke gdje su se te kuće nalazile (ulica, broj). U prvom filmu stalno su spominjali cifru od 20 000 spaljenih kuća, no vidio sam samo nekoliko kuća koje su gorile, a i te je snimala UN TV, što je jako zanimljivo. Novinar "Novog lista" izjavljuje kako je Budiši govorio "vidi pa ono selo gori, pa ono selo gori" a da pritom, zanimljivo, nije slikao to "selo kako gori" a rekao je da je imao kameru. Zašto se ne spominje mogućnost da su kuće palili sami Srbi koji su napuštali Hrvatsku (ionako nisu bile njihove dobrim dijelom)? (...)

Pozornik

< 10/1/01 11:45:02 pm >

Pa zato što su taj film pravili komunisti koji žele uništiti Hrvatsku i Hrvate. Čak su htjeli da se taj film vrti na obljetnicu Oluje!

Pit

< 10/2/01 6:45:06 am >

... zapravo, u čemu je poanta? Da ne bude zabune. Zločince treba kazniti - sve. Ne neke abolirati, druge suditi, bez obzira na naciju. Srbi se vraćaju... što je u redu... neki dobivaju natrag svoju imovinu... što je u redu. Ono što mi se čini vrlo opasnim jest: više se čak ni ne pokušava izjednačiti krivnja agresora i žrtve nego se otišlo i korak dalje. Srpski zločini se potiskuju a potenciraju se možebitni zločini Hrvata unutar pojedinih akcija čime se dovodi u pitanje vjerodostojnost istih akcija.

Latin i Latini ne pokažu ni jednu emisiju o napadima na hrvatske gradove i sela, hrvatske zbjegove, ne puštaju Srbe da progovore o zločincima koji su osramotili srpski narod. Takove stvari samo štete Srbima u trenutku kad su rane svježije i ne pridonose pomirenju i boljitku Srba u Hrvatskoj.

Velebit

< 10/2/01 8:07:04 am >

Pite na tvojoj sam strani 100%. Ni jedan zločin se ne smije sakriti. Ni jedan nevini građanin ne bi smio biti nikako oštećen. Je li tako?

Politix

< 10/2/01 9:09:20 am >

O tome se ne govori zbog toga što je Latin bezmudaš kao i cijela HTV jer su obična plaćena piskarala i to jednog beskarakternog i primitivnog režima. A pod režimom podrazumijevam skupinu političara na vlasti, kojima je jedino na pameti da ih nitko od europskih diplomata ne pozvoni na vrata i pozove ih na odgovornost zbog kvarenja atmosfere pomirenja. Ne, neka ih, Latin je ovom emisijom učinio više na padu ove vlade od ekonomskog stručnjaka Mate Crkvenca.

Predsjednik

< 10/2/01 9:50:08 am >

Nakon tog filma spreman sam obisiti Latina za jaja na vrh kninske tvrđave.

Predsjednik

< 10/2/01 10:08:3 am >

Još bi dodao da autor filma priča srpskim jezikom... Tek toliko da se zna.

Tihomir

< 10/2/01 11:28:55 am >

Nenad Puhovski i brat. Zna se šta je i ko stoji iza filma. Stvarno smiješna je bila ona žena koja tvrdi da je "dama". Na divljački način se izruguje Tomcu i stalno pritiskuje na etničko porijeklo Maje Freundlich. Bravo prava dama! To sam upamtio i više ne!.

Politix

< 10/2/01 11:32:22 am >

Je li bilo ono telefonsko glasanje na kraju filma i kako je ispalo?

Torcida TZ

< 10/2/01 1:48:52 pm >

Bilo je glasanje na pitanje: Da li treba suditi svim ratnim zločincima (i našim)?

74 % da, 26 % ne. Još vjerujem da hrvatski narod zna šta radi! Da su u Srbiji napravili takvo glasanje ispalo bi naopak...

Vlaj

< 10/2/01 2:59:08 pm >

Ma dobro sam se nasmija gledajući taj prilično loše napravljen dokumentarac. A o onoj klošarici iz Ferala ne treba trošiti ni riči... popušili smo... jebali smo ježa... itd!

Nobilo je opet bio u svom elementu... više vjeruje HHO-u nego 10 godišnjem režimu Franje Tuđmana. Bilo bi mu bolje da objasni zašto je Blaškić osuđen na 45 godina a ništa mu nije dokazano! Mogu si mislit koliko se zalagao da dokaže Blaškićevu nevinost.

A srpski promidžbeni film ka srpski promidžbeni filmovi... samo što je ovdje u tijeku pokušaj izjednačavanja krivnje. A o tome ko je financirao ovaj film bolje je da šutimo. Ministarstvo kulture RH. A ima li kraja ovaj farsa?

Politix

< 10/2/01 6:11:09 pm >

Ministarstvo kulture: Was ist das? Jedan Antun Vujić, pijanac sa špice na Trgu žrtava današnje vlasti.

Hladni

< 10/2/01 8:01:57 pm >

Jedna zanimljivost o gospođi Rudan. Vjerovali ili ne, ali ona po ocu prima talijansku penziju (takvih u Istri ima dosta). Gospođa je izvjesno vrijeme radila kao vanjska suradnica na radiju Rijeci, onda je za vrijeme Domovinskog rata maknuta zbog svoje "ljubavi prema Hrvatskoj". Kad je maknuta izjavila je da će se tamo vratiti kao urednica (umjesto Travaša).

Je li gospo_a pomislila kako(zajedno s ostalom gamadi, recimo Puhovskim, svatko od njih je to na svoj način) dolazi njeno (njihovo) vrijeme? Ako je i od Denisa Latina, previše je. Maja Freundlich im je ionako sve vrlo otvoreno rekla.

predsjednik

< 10/2/01 11:29:06 pm >

Stvarno smiješna je bila ona žena koja tvrdi da je "dama". Na divljački način se izruguje Tomcu i stalno pritiskuje na etničko porijeklo one Maje Freundlich. Bravo prava dama! Dodao bi samo to... zar je važno podrijetlo Maje Freundlich? Ona želi demokraciju a zar se u demokraciji gleda kakvog je tko podrijetla?

SVI RAZLIČITI - SVI JEDNAKOPRAVNI

Tako bi trebalo bit u pravoj demokraciji. Eto danas sam gledao snimku iste te emisije. Onaj Argentinac kaže da još ne zna šta je s bratom koji je nestao za vrijeme rata. Pa moje je mišljenje da ga se brat odrekao kad je Argentinac prešao na stranu komunista, pa da mu se zato nije javio (crni humor). I jeste li primijetili kako su se domoljubi pristojno ponašali i kako nisu upadali u riječ komunistima, a komunisti su na svaki način željeli prekinuti govor domoljuba.

Torcida

< 10/3/01 9:53:16 am >

A vi ne znate što hoćete! Sad odjednom svi simpatiziraju HDZ i pričaju protiv komunista a prije recimo 3 godine svi su je# mater HDZ-u i Tuđmanu (Canjugi, Sheksu). Kod naroda koji nije navikao na demokraciju, nije se prije moglo psovati vlast pa se sad ponaša kao s lanca pušten.

I meni inače je taj film sve drugo nego istinit. Ne smije se sakriti incidente što su počinjeni sa hrvatske strane, ali da je to sve bilo organizirano je čista laž. Samo ne znam kakvu vezu ima Franjo Tuđman sa ovim filmom (jedino što današnja vlast dopušta emitiranje toga što Franjo nije puštao u svoje vrijeme). Ako HDZ dobije iduće izbore bit će Hrvatska gora od Albanije.

Author

< 10/3/01 10:03:21 am >

Što je to što HDZ nije puštao? Da čujem?

A što to imaju Ivica i Stevica "ne puštati"? Pa oni su stavili pod kontrolu sve novine osim Hrvatskog Slova kojemu je pijani Vujić oduzeo dotaciju zbog "širenja mržnje". Što bi to dakle njih dvojica puštali ili ne puštali kad se ništa od onoga što njima ne odgovara i ne može pojaviti u javnosti?

Ili si ti upravo stigao s Mjeseca?

Torcida TZ

< 10/3/01 10:44:07 am >

(...) Jel ti stvarno hoćeš da kažeš da ova vlast više upravlja medijima nego pokojnik (zvani kralj cenzure)? Možeš ti njih mrziti zato što nisu toliko desničari kao HDZ i možeš naći neki argument protiv njih ali to s medijima nikako ne smiješ tvrditi ako hoćeš da ostaneš u nekom okviru realnosti...

Dobro si rekao da oni nemaju što puštati ili ne puštati, tu se slažem jer to nije njihov posao. A ako voliš nogomet onda ćeš se sigurno sjetiti kako su se emitirale utakmice "Dinama" a kako one ostalih hrvatskih klubova, da su prikazivali gospodina Predsjednika bar jedno 14 puta za vrijeme utakmice kako u publici bodri svoju "svetinjū". Kad su emitovali na HTV-u meetinge kad su ljudi zviždali Franji i vikali nešto protiv njega? Nikad, a o Mesiću to vidiš svaki dan. Ova televizija danas je neutralna, pa to najbolje vidiš na ovoj zadnjoj Latinici! Koji bi interes imala vlast da napravi emisiju u kojoj najpametnija ispadne (HDZ-ovka) Maja Freundlich... Nikakvu. A nas bivši diktator je sve učinio da manipuliše HTV-om.

Ustvari me zaboli uho za njima...

Pozdrav Politixu, bok!

Politix

< 10/3/01 11:27:18 am >

To s kraljem cenzure je tipična patka koju su željni osvete progutali pa sad hodaju okolo i klepeću priče koje su nam prodavale razne NGO. Ja nimalo ne dvojim da je FT uživao u sebi i bio sklon ponašati se diktatorski i kad treba i kad ne treba. No dozvoljavam si ovdje reći i jednu blasfemiju koju sam prije desetak godina rekao u jednoj državi na drugom kraju svijeta pa su svi mislili da sam lud.

FT je takav kakav je bio više odgovarao današnjim hrvatskim uvjetima od ove vlade.

Nama zasad još uvijek treba malo (prosvijećene) diktature.

Evo ti i objašnjenja za to.

Današnja, formalno demokratski izabrana vlada sasvim očigledno Hrvatsku pretvara u ono što je Hrvatska bila do 1990. Kome to još treba dokazivati, neka pođe liječniku i provjeri si percepciju (ako takvog liječnika ima?)

predsjednik

< 10/3/01 11:34:35 am >

“Samo ne znam koju vezu ima Račan ili Mesić s ovim filmom (jedino što današnja vlast dopušta emitovanje toga što Franjo ne bi nikad dopustio u svije vrijeme).” Za tvoju informaciju tovaru (he he ja volim Dinamo) vlada je financirala taj film u iznosu od 92 000 kuna).

“Ako HDZ dobije slijedeće izbore eto Hrvatska gora od Albanije”.

Zašto? Pa čovječe ljudi su pljuvali prije 3 godine po HDZ-u zato što su mislili da su prevareni, zato što je preko Radija 101 i Jutarnjeg lista, Novog Lista i sličnih sranja, tadašnja oporba lagala narodu da se u ovoj državi naveliko krade. Kralo se je, svaka vlada krade... ali HDZ nije toliko krao koliko su ovi govorili i obećavali RAJ ako njih izaberu na izborima... I šta je kasnije bilo? Račan i Mesić izjavljuju “teško će nam biti jer smo tek sad vidjeli u kakvoj smo krizi i dugovima, jer je prije HDZ lagao sa podacima o dugovima...” i slično. Pa jebote oš stvarno tome vjerovat? To je tipični komunistički sistem preuzimanja vlasti. Isto je bilo 1945. godine. Obećavali su sve i svašta, da će biti bolji život... a poslije rata krali od seljaka sve što se krasti moglo, a seljaci za to ni “dinara” nisu dobili. Da se vratim onome zašto su prije tri godine psovali po HDZ-u i zašto sad vole HDZ. Ja bih rekao vjerojatno zato što je narod vidio da su ih komunisti (SDP, HNS..) prevarili. SDP je govorio da HDZ vodi Hrvatsku u propast. Pa čekaj malo. Za razvitak jedne države koja je imala pet godina rata i srušeno je pola države treba NAJMANJE 10 godina za stabilizaciju. HDZ je bio na putu te stabilizacije, ali su ih spriječili vanjski (ameri i slično) i unutarnji (sdp, hns) neprijatelji Hrvatske.

I još pitanje za Feniksa. Ako si za to da se svaki zločin kazni... što onda prije (barem) 40 godina nisi išao kao mladi komunist protestirati pred Skupštinu u Beogradu da treba suditi zločincima koji su pobili Hrvate na Bleiburgu. Što nisi išao? Valjda zato što ti je to pasalo, a sad na stare dane vrištiš o nekim zločinima...

I o kakvim je to zločinima riječ (pa bili oni civili ili ne) nakon Oluje? Pobjijeni Srbi. Zašto? Pa smatram ih neprijateljima. Što se nisu za vrijeme takozvane Krajine bunili protiv srpskog vodstva, da puste Hrvatsku na miru. Ne znam je li bar jedna osoba to napravila.

Četvrta Brigada

< 10/3/01 11:58:24 am >

Ako bog da, da HDZ i Hrvatski blok osvoje sljedeće izbore, u Hrvatskoj će sigurno krenit nabolje. HDZ ja mislin se dosta naučija iz vlasiti pogrešaka, i neće još jednon tako kiksat.

Nitko ne govori, da neki pojedinac nije ubio neku babu. No jedno je jasno: Hrvatski Vojnik nije učinio ratne zločine. To ne znači da se nije dogodio zločin pojedinca u ratu. Niti jedan komandir zapovjednog lanca nikad nije izda zapovijed, pa čak ni usmenu, da se ubije bilo koji civil. Mi smo na početku se samo onako branili, jer nismo imali sredstva za bilo kakve ofanzive. U Oluji su hrvatske postrojbe većinin naišli na prazne gradove i sela. Prave borbe su se vodile samo prvin danon, i to su najžešći bili na Velebitu i okolici Gračaca. Vojska SRAO Krajine nije imala učvršćenu drugu i treću liniju, tako kad in je prva linija pala, bitke su većinon bile gotove. Kako i sami znate, u Oluji se probivala prva linija iz 30 taktičkih pravaca, oni nisu imali time šta suprotstaviti. U njihovim redovima je izbila panika. Tako da kasnije opće više nije došlo do nekih velikih borbi. Oluja nije mogla biti nikakvo veliko etničko čišćenje, jer je Srbenda napravila sama evakuaciju civila. A svatko tko ima mogućnost čitati zapovijed Vrhovnika zna točno, da je bila zapovijed da se imovina i civile poštedi. Znači koji je to radio iša je kontra zapovijedi Vrhovnika. I time je sve rečeno. A i Hrvatskoj strani je bilo u interesu zarobljavat protivničke vojnike da bi kasnije razmijenili za svoje.

Sve u svemu nama se opet pokušava nametnuti kompleks da smo vršili genocid. i to je svrha cile priče.

Ova vlast krši demokraciju i ustav, referendum koji bi triba već davno biti održan, se dosad nije održavao. Uveli su jednu strahujuću cenzuru, u Hrvatskoj ne postoji ni jedna neovisna novina više. Hvataju vlastite generale i branitelje a istovrimeno aboliraju četnike. Njima je vrime odkucalo.

Feniks

< 0/03/01 12:46:29 pm >

"Fenikse tvoje priče su za malu dicu, nikad to nije niko reka ali pošto ti je laž u krvi, ja se i ne čudim. Gubro Srpska."

Po dobrom starom običaju "dotukao si me argumentima!" Što se ovog drugog dijela tiče, ništa! Na ovom se forumu Feniksa može vrijeđati do mile volje! Ako bih ja odgovorio istom mjerom, kerber Pit bi me odmah obrisao."

Mrki Kreso

< 10/3/01 1:13:57 pm >

"Samo ne znam koju vezu ima Račan ili Mesić s ovim filmom"

Kako ne znaš?

Mesić mora svim sredstvima dokazati kako je njegovo svjedočenje u Haagu bilo na tragu istine. Zato treba laž ponoviti tisuću puta da bi postala istina. Njemu nije stalo do hrvatskog naroda i hrvatske države, njemu se radi samo o njegovoj guzici.

A Račan mora Tuđmanovo djelo smanjiti na najmanju moguću mjeru i "dokazati" kako je sve moglo proći bez rata. Time bi on izbio u prvi plan kao najistaknutiji političar zadnjih dva desetljeća. To bi za jednog komunističkog vođu bio jedinstven slučaj svih tranzicijskih zemalja.

Parity

< 10/4/01 9:02:37 am >

Intencija ove emisije je čisto komunjarsko-udbaški plan činjenice i cijelu najnoviju hrvatsku slavnu prošlost postaviti naglavačke: oslobođenje Hrvatske je zločin, a srpska agresija nije postojala. To trebaju drugovi Mesić i Račan, kao i njihovi sponzori iz svjetske političke mafije. Cijela emisija je u stvari jedna bljuvotina, koja najbolje reflektira moralno i duhovno stanje ovog antidemokratskog režima u Hrvatskoj. Ipak treba pohvaliti i ono što je u ovoj emisiji bilo dobro, objektivno, istinito, utemeljeno na razumu i činjenicama, kao i ono što je branilo Hrvatsku i hrvatske interese od podlih komunjarsko udbaških podvala i optužaba. Treba pohvaliti Maju Freundlich i Željka Olujića. Te osobe kojima su inscenatori cijele akcije zaglupljivanja "širokih narodnih masa" za ovu emisiju namijenili samo funkciju alibija, snažno su se oduprli. Takve osobe treba podupirati i trenutnom režimu Mesić-Račan pokazivati da hrvatski narod ne prihvaća takve scenarije u kojima će Domovinski rat, branitelji i Franjo Tuđman biti ponižavani, a u kojima će šljam poput njih isplivati na površinu.

kupa 01

< 10/4/01 9:29: 50 am >

Postovani!

Prvi put vam se javljam na ovom forumu pa ćete imati razumijevanja za malo treme. Ponedjeljak veče sam, na moju žalost, gledala Latinicu. Nije po meni upitno da je taj film prikazan, problem je što je puno više onoga o čemu se ne govori.

2001. godina je. Prije deset godina u Hrvatskoj je na najzvjerskije načine pobijeno tisuće ljudi i o tome ni riječi. Nešto malo o Vukovaru, tek toliko.

Prije deset godina, početkom listopada, moje malo selo (jedva 40 kuća) je do temelja spaljeno. Sedmero ljudi je poklano, kasnije još jedna starica.

Zna se tko je sve to radio (četvero suseljana je preživjelo tu strahotu) i nikad nitko nije odgovarao, nikad o tome nije pisalo u novinama, bilo na televiziji.

A nije to moje selo usamljeno, u susjednim selima još je više ljudi pobijeno i tako na tisuće mjesta diljem Hrvatske.

Zašto na HTV nema ni riječi o tome što se dešavalo prije 10 godina? Zašto se o tome šuti u svim tiskovinama? Nije zbog mene, jer ja se sjećam. Puno je mladih ljudi koji ne mogu saznati ništa drugo nego ono što prikazuje TV.

I to je problem.

Kako njima objasniti da to što pričaju ulickani novinari na TV nije jedina istina?

Kako se ponašati? Što mogu uraditi?

S poštovanjem, Kupa.

Torcida TZ

< 10/4/01 10:32:45 am >

Dragi moji forumaši

Vi precjenjujete moć Hrvatskog predsjednika (koji je izabran od većine Hrvatskog naroda!). Ko da on sve akcije izvršava svojim rukama; ima čovjek i vremena za hapšenje, manipuliranje novina i HTV-a(...)

I plus toga: da je toliko valjao taj HDZ ne bi onako glatko izgubio prošle izbore. (Samo u dijaspori - ne znam što oni uopće glasaju - je osvojio 90 posto glasova, pa se sad pitajte zašto...)

Samo da se zna da je i meni onaj film pretjeran ali zvao se "Oluja nad Krajinom" a ne Domovinski rat, kupa 01. Nije se mogla prikazati cila storija iz početka. Sigurno si u pravu što se tiče Vukovara, tvog sela, itd. ali ovaj film se je koncentrirao samo na Oluju (koja nije ni u kojem slučaju zločin, nego herojstvo!) Ali tko je pravio zločine, mora biti kažnjen, na kojoj god se strani borio. I to je potvrdila i telefonska anketa da Hrvati tako misle, 74% : 26%.

kupa01

< 10/4/01 11:11:29 am >

Već sam napisala da problem nije u tom filmu, nego što se na HTV uopće ne pokazuju filmovi o onome što napisah.

Pitanje u anketi je bilo vrlo iskavreno postavljeno. Pretpostavka, koja se iščitava iz pitanja, je da ima Hrvata koji misle da je zločin u redu. Takvih pitanja, tipa: "Odgovori mi sa da ili ne, zna li tvoj tata da si peder" su pune novine, a sada i TV.

ajkula

< 10/4/01 1:11:19 pm >

Sa takvima ne želim o ničemu polemizirati jednostavno ću te ignorirati, jer takvi kao ti su mi pomagali u vrijeme rata. Naime slali su mi municiju kroz cijev.

Feniks

< 10/4/01 1:16:35 pm >

"Nije po meni upitno da je taj film prikazan, problem je što je puno više onoga o čemu se ne govori."

Misliš, puno su više zločina počinili? Pa ne može se sve to potrpati u sat vremena filma.

"prije deset godina u Hrvatskoj je na najzvjerskije načine pobijeno tisuće ljudi i o tome ni riječi. Nešto malo o Vukovaru, tek toliko".

Film govori o zločinima koje su počinili Hrvati nad srpskim civilima nakon operacije "Oluja". Ljudi su pobijeni na pravdi Boga, a na zvjerski način je tijekom rata pobijeno malo ljudi i to od strane nastranih pojedinaca (bez obzira kojoj su strani pripadali).

"Prije deset godina, početkom listopada, moje malo selo (jedva 40 kuća) je do temelja spaljeno.

Je i nakon operacije "Oluja" spaljeno preko 25.000 kuća!

"Sedmero ljudi je poklano, kasnije još jedna starica."

Znači da je počinjen zločin! (...)

"Zašto na HTV nema ni riječi o tome što se dešavalo prije deset godina? zašto se o tome šuti u svim tiskovinama?"

Pitaj ih! Ti napiš to, objavit će ti!

"Nije zbog mene, jer ja se sjećam".

Pazi samo da ne zaboraviš!

“Puno je mladih ljudi koji ne mogu saznati ništa drugo nego ono što prikazuje TV. I to je problem”.

Što bi po tebi TV svaki dan trebala emitirati slike počinjenih zločina? To bi tek bio problem!

“Kako njima objasniti da to što pričaju ulickani novinari na TV nije jedina istina?”

Ako pričaju o Varivodama, onda to sigurno nije istina o Vukovaru! Ili ti misliš da bi prikazi trebali ići ovako: “U Varivodama je ubijeno deset civila, ali Srbi su na Ovčari ubili 240 ranjenika iz vukovarske bolnice!”

“Kako se ponašati?”

Pametno! Zločin je zločin i tako se prema njemu odnositi!

“Što mogu uraditi?”

Piši u novinama! Snimi film!

ajkula

< 10/4/01 1:33:14 pm >

Možda si falila naziv, nije ovo HTV, ovo je Sračanov Jutel, a kad mi dođemo na vlast onda ćemo vratiti HTV. Za nas je ovo prozor u svijet istine.

Feniks

< 10/4/01 1:33:14 pm >

“Zato je ovo za nas prozor u svijet istine.”

Kad ti kažeš riječ “istina”, opoganiš je. Ti i istina! Svašta!

ajkula

< 10/4/01 1:48:49 pm >

Penixe, ti si UDB-aš.

Feniks

< 10/4/01 1:48:49 pm >

Ajkulo, satireš me! Kako si me samo prokužio!? I diskvalificirao! Odmah.

ajkula

< 10/4/01 1:50:29 pm >

Penise, oprosti, falio sam ti si ptica KOS.

bosna5

< 10/4/01 5:09:16 pm >

Sva je srića da nisi bija na prvoj crti bojišnice, jer bi mnogi ostali bez jaja. a & ja sam si spasija glavu držeći je pored tv-a & ccn-a & franjiine tv-je. što se tiče nestalog "argentinca", on ima & ime & prezime kao mnoge nevine & domoljubne žrtve. Da si iša u crkvu zna bi da se nije zajebavati s mrtvim, pogotovo s onima kojih više nema, a u srcu su nosili ime hrvatska, a ne doječ marka, oli ti bil ladenov dolar. Srami se precjedniče & ti moderatoru koji ne upoznaš takove tipove na uljudbenost.

smrt fašizmu - sloboda narodu!

drnišanka

< 10/4/01 6:54:23 pm >

Draga kupa 01, najprije ti želim poželit dobrodošlicu na forum.hrvati.de. "Svi Hrvati na jednom mjestu HRVATI.DE." si vjerovatno vidila da piše na stranici kad se uđe...

Lijepo je da si i ti sada sa nama... ne moraš imati tremu... otidi ako želiš na podforum "upoznavanje". (...)

Što se tiče prošle Latince lipo smo vidili ko nam vlada u Hrvatskoj i kakav im je moral. Gadjljivo! Hrvatska tv više nije naša... ka ni većina medija ako ne svi. Ti mediji sada prave žrtvu od brutalnog agresora!

Osuđujem svaki zločin a posebno nad starim i nemoćnim.

Hrvatska vojska je oslobodila svoju zemlju od agresora... naravno da je bilo osvete ali to su činili pojedinci.

Međutim, Hrvatska je žrtva agresije!!! Hrvatska je imala ogromne žrtve a ko zna koliko je nestalih i da li su živi!? Neizvjesnost o tome gdje se nalaze njihovi najmiliji i jesu li živi... to mora da je težak križ za nositi onima koji su pogođeni tom nesrećom. Tuđman je poziva srpski narod da ostane u svojoj domovini Hrvatskoj... ali neki su želili u majčicu Srbiju a oni koji nisu želili silom su otjerani. Ne od strane Hrvata nego od svojih Srba. E sad u svijetu žele izjednačiti žrtvu i agresora...

Hrvati im to neće dozvoliti, a one prodane duše koje im pomažu kad će tako odgovarati... nadajmo se!!!

Pit

< 10/4/01 8:06:17 pm >

Da je sva ta pisanija i svi ti filmovi samo u funkciji razotkrivanja zločina pojedinaca sa hrvatske strane - sve bi bilo u redu. I potrebno je da se Hrvati suoče s prljavim rubljem, čim prije to bolje i po njih i po druge.

Međutim, radi se o nečemu drugom.

Kao što se Hrvate 50 godina pritiskalo ustaštvom, a mnogi od mlađih nisu imali pojma tko su to ustaše. Čak i mene koji nisam pročitao nijednu ustašku knjigu neki proglašavaju ustašom. A pročitao sam hrpu marksističkih knjiga i drugu kapetanu pisao predavanja u JNA, a mnogim sindikalcima sindikalne radnje, u svojoj knjižnici imam puno marksističkih knjiga i nijednu ustašku, ne proglašavaju marksistom. Dakle, cilj je optužiti Hrvate za razbijanje najbolje države svijeta i okolice, izazivanje rata s ciljem ubijanja i protjerivanja Srba i, na koncu, Domovinski rat proglasiti zločinom.

Nadam se da ste zapamtili kako izgleda pitanje u Latinici.

A kadrovi?

Frajer se namješta na podu dok ga cipelari... i slične stvari...

Kuća gori... čija? Brojka od 20000 kuća je od 1991. godine... ne od 1995. godine. Tko je u to vrijeme bio u "Krajini"... pa valjda su tamo bile hrvatske kuće?

pozornik

< 10/4/01 10:49:09 pm >

Hrvati su uspostavili državu, u vrijeme interregnuma Zapad - Istok na ovome prostoru, a sada su se snage konsolidirale pa se pokušava hrvatska država ili ukinuti, ili učiniti kontraproduktivnom i bespredmetnom u prvom redu, ogaditi je samim Hrvatima. Kasnije bi se uspostavila NATOSLAVIJA na principima - sve je dobro ako je protiv katolika usmjereno, jer katolici su jedina snaga koja se može suprotstaviti masonskoj planetarnoj svestlasti.

kupa01

< 10/5/01 8:37:09 am >

Poštovana Drnišanko, hvala najljepša na dobrodošlici i pozdravima.

Lijepo je čuti od dobrog čovjeka lijepu riječ. Dugo već čitam hrvati.de, ali tek sam se sad javila.

Nisam ja ražaloščena tim filmom, to je propaganda. Problem je što je to bilo na HTV, na desetu obljetnicu tolikih strahota po Hrvatskoj. Možda se što desi. Sinoć je na središnjem dnevniku bilo riječi o godišnjici najžešćeg napada na Karlovac.

Pit

< 10/5/01 4:43:16 pm >

Zanimljiva podudarnost da se ta diskusija i taj film prikazuje kada se mnogi stanovnici naših gradova prisjećaju desetgodišnjica divljačkih bombardiranja svojih gradova...

Sjećam se u svom gradu 4. srpnja - ispaljeno je na grad najmanje 500 granata, u isto vrijeme iz svojih stanova Srbi su pucali po izbezumljenim ljudima koji su trčali po ulicama tražeći sklonište... Uoči tih desetogodišnjica promatram na TV ekranu u lisičinama dragovoljci koji su tih dana imali muda suprotstaviti se tim divljacima...

U tim danima u Hrvatsku je stizalo oružje za četnike - danas stižu "dokumenti" koji optužuju dragovoljce... ista stvar samo u drugoj ambalaži...

Parity

< 10/8/01 9:26:19 am >

Poruka hrvatskoj televiziji i uredništvu te strukture

Ovih dana HTV nam je dao do znanja da imaju želju za 10 obljetnicu nešto više vremena posvetiti Vukovaru i Škabrnji.

- Poslije ogлуšenja HTV da malo više vremena posveti otkrivanju spomenika najhrabrijem sinu Hrvatske dr Franji Tuđmanu, tvorcu nove Hrvatske.

- Poslije Latinice, poslije filma Oluja nad Krajinom i svih laži iz komunističko boljševičke promidžbe koju HTV rado prikazuje i prihvaća.

- Stanovnici Škabrnje poručuju Hrvatskoj televiziji i prokomunističkom uredništvu - gospodo, mi vas ne trebamo!

Mi smo žrtva srpske agresije na našu domovinu, vaša politika koju provodite na ekranima HTV jasna je svim građanima Hrvatske. Ne želimo vašu ponudu, ne želimo vašu pomoć, jer znamo da bi sa vašom pomoći u očima domaće i svjetske javnosti postali agresori ili bi nas prikazali kao agresore a ne kao žrtvu dragu nam Domovinu Hrvatsku.

A istu poruku bi trebali dobiti i od Hrvata iz Vukovara.

HTV pod vodstvom Galića, Latina i drugih raspoloženih(ne)hrvata danas ne služi na

dobro ni jednom Hrvatu na svijetu niti išta pametno imamo čuti od vas. A naši stari bi vas nazvali izdajice, prodane duše, pljujete i omalovažavate krv koju smo prolili za slobodu drage nam Domovine. Škabrnja je ponosna na sve one koji su stali u obranu svojih domova, vječna slava i hvala onima koji položili svoj život na oltar Domovini. Hrvatska je jedina zemlja na svijetu ili u povijesti ovoga svijeta koja s pomoći HTV i današnje vlasti optužuje svoju Državu i narod za zločin i agresiju.

Crna povijest nam se piše zahvaljujući boljševičkoj vlasti u RH i HTV. Kako dokazati nekome nešto drugo što je istina, kako objasniti nekom strancu koji nas ne poznaje da je film Oluja nad krajinom napravio Srbin, pripadnik JNA 1991. godine, koga uvjeriti u istinu da smo svi mi i cijela Hrvatska bili žrtva srpske agresije.

Gospodo hrvatska povijest će vam suditi.

Ostavite naše pale branitelje da počivaju u miru. Vaša promičba nam ne treba, kada nam je trebala onda ste se oglušili. Za nas u Škabrnji i za naše Škabrnjane koji žive van domovine HTV (ako je možemo više nazivati hrvatskom) nije ništa drugo nego promičbena kuća CKJ ili SDP-a.

Stanite dalje od Škabrnje to vam poručujemo javno i otvoreno. "SVE ZA HRVATSKU, HRVATSKU NI ZA ŠTO".

Parity

< 10/08/01 3:20:39 pm >

Akademik Pečarić o Maji Freundlich

"Upravo sam se vratio sa Sabora HDZ-a u Mostaru. Iskoristio sam "gužvu" i uvalio se Maji Freundlich, koja je išla tamo autom. Jučer smo kasnili s polaskom. Maja je skoknula u grad i svo vrijeme su je zaustavljali i čestitali joj. Slično je bilo i na putu - gdje god smo se zaustavili. I ne samo tu. U Mostaru - na ulici, na Saboru - isto. Zaustavljala nas je policija: "Vi ste ona iz Latinice? Ne trebaju isprave, svaka čast." I onda bi još uslijedili komentari. Na granici nekoliko puta. U povratku je bilo još interesantnije. "Ne bojte se, nije bio nikakav prekršaj. Samo redovita kontrola." A kad je policajac prepoznao s kim razgovara: "Ne bih vas kaznio da ste napravili bilo što!" Običan svijet vjerojatno ne zna ni njeno ime. Ali znaju veličinu onoga što je postigla svojim sjajnim nastupom. (...)

Yuja

< 10/11/01 9:39:41 pm >

Podržavam kritike upućene na rad HTV zato što u posljednjih deset godina nije prikazivala stradanja nevinih hrvatskih civilnih žrtava. Nema hrabrih Hrvata. Da je to

tako dokazuje to što je ponovno jedna strankinja najhrabrija osoba na našim prostorima.

Danke Dojčland - drugi put!

spokojan

< 10/31/01 7:55:07 am >

Taj film je napravo Srbin Božo Knežević... trudio se govoriti hrvatskim jezikom ali slabo... puno je tu bilo srpskih riječi... čak mu je u jednom trenutku izletilo definisati... tada je prekipilo gospodinu Olujiću koji ga je ispravio na definirati... na što je ovaj ustuknuo podvivši rep i ispravljajući se na hrvatsku verziju definirati. Gospodin Olujić je odlično govorio u emisiji... a dobro je što je Latin imao to u svojoj emisiji jer se nadam da će Hrvati shvatiti kakve su namjere Puhovskog, Pusičke, Račana, Mesića & comp.

Tvorci filma Božo Knežević i Nenad Puhovski... veoma očito pokušavaju izjednačiti hrvatsku vojsku i paravojne formacije pobunjenih Srba i JNA. Kao i svugdje ima zločinaca, a zašto to ne pokušaju dokazati u slučaju ww2 i zašto nisu pravili film o Bleiburgu i zločinima SFRJ.

Pametnima je dovoljno jasno koje su namjere tih ljudi. Oni se jednostavno ne mogu pomiriti s činjenicom da je za vrijeme vladavine HDZ-a Hrvatska ostvarila nezavisnost i postigla vojne uspjehe i da je veoma mjerljiva činjenica da je oslobođen svaki pedalj a bila je okupirana 1/3 zemlje. To je veoma mjerljiva kategorija i to je ono što peče ove ljude. U svom ludilu oni osporavaju i najveće vrijednosti RH među kojima i državnost i suverenitet, i koje su budućnost Hrvata i Hrvatske. (...)

Da se još malo vratim na film... Oluja nad Krajinom... i iz samog naziva filma se vide namjere njegovih tvorca i koliko ih boli kolovoz 1995. godine. Ali za nas Hrvate to je vrijeme ponosa i slave. Sad je vrijeme ovih Puhovskih, Pusića, Kneževića... no hrvatski je narod malo umoran od svega toga pa se malo pritajio... ali uzaludni su im pokušaji jer sve više ljudi počinje shvaćati veličinu i djelo pokojnog predsjednika Franje Tuđmana, sve više Hrvata iz Hrvatske. A nama Hrvatima iz BiH nije u konačnici donio ništa dobro, nego samo nekolicini njih koji su se obogatili na krilima demokracije i domovinskog rata.

Ali mi mu opraštamo u velikoj mjeri jer cijenimo stvaranje suverene i slobodne Republike Hrvatske kao matične domovine svih Hrvata u svijetu. Po prvi puta Hrvati ne moraju biti pod tuđom vlašću nego se mogu vratiti u svoj dom u svoju Hrvatsku. Samo da našoj domovini krene nabolje - ja sam optimist.

ILIRIJA

ILLYRIA.net - Forums

Kontroverzni dokumentarac "Oluja nad Krajinom"!

Croatianess

U večerašnjoj Latinici bit će prikazan kontroverzni dokumentarni film "Oluja nad Krajinom" autora Bože Kneževića. Budući da je ovo prvi film koji problematizira tematiku ratnih zločina za vrijeme i nakon "Oluje", može se očekivati da će njegovo prikazivanje otvoriti brojna pitanja, ponajprije zbog dojma da se u filmu izjednačava krivnja hrvatskih i srpskih vojnika.

Croatianess

Razgradnja hrvatske države nastavlja se nesmanjenom žestinom. Jesu li hrvatski vojnici postupili ispravno kada su i ako su likvidirali Srbe - ne valja vaditi iz konteksta. Svakako da je nama Hrvatima drago da Srba u RH ima što manje (izuzev možda SDP-u - jer su to njihovi glasači).

XymoS

A gdje ćeš mene staviti? Ja sam glasao za SDP a da se mene pitalo ne bi ni jedan Srbin prešao u BiH nakon Oluje. Ne na svojim nogama.

Originally posted by Xymox

Osećam ja da ovde nešto smrdi, a ono Xymox. A zašto vi Hrvati nemate svoj jezik, nego govorite iskvareni srpski?

XymoS

Ti si naivan, neću reći glup, mada to mislim. Ostavi se SDP-a!

Misliš? Tko kaže da sam se ja uhvatio SDP-a? Koja je bila bolja opcija na posljednjim izborima? Hajde, pokaži malo demokracije i priznaj moj glas, ako sam ja mogao tpit 10 godina diktature pod krinkom demokratskih izbora.

Darko

Croatianess, opet se služiš lažima i podmetanjima u stilu Ivana Pašalića. Znaj da su tvojim fašistima dani odbrojani. Ja nisam komunist nikad bio niti ću ikad biti. Crveni

smrad je doista nekoć bio naš pokojni diktator (pardon, predsjednik). On je bio Titov crveni general - mali od kuhinje.

U aktualnoj vlasti doista su bivši komunisti, ali oni to više nisu i nisu radili nikakva sranja niti u komunizmu, bar ne ova ekipa na vlasti. I vidi se da su ti ljudi demokrati, jer mogu surađivati s pet stranaka.

Nitko nije bježao iz Sabora 1991? Toliko si plitak u svojim lažima da u ta tvoja sranja više nitko ne vjeruje! S kim može surađivati HDZ? S nikim.

Tko ima totalitarističku propagandu? HDZ.

Tko je zaratio s Bošnjacima - muslimanima? I učinio najveću glupost u hrvatskoj povijesti? HDZ i Tuđman.

Ja se dobro sjećam dnevnika htv iz 1993. godine od kojega mi se i danas povraća (a sigurno još postoji u arhivi htv-a) kada Tuđman i Milošević sline nad kartom Bosne i kada Milošević kaže Tuđmanu: Bugojno je oduvek bilo hrvatsko! A Tuđman njemu zauzvrat "nudi" gradove s muslimanskom većinom. Srbi su po tom planu trebali dobiti 80 posto BiH, Hrvati 10 posto, Bošnjaci 10 posto. Zbog toga projekta Herceg Bosne, zbog podjele BiH, Hrvatska je došla u međunarodnu izolaciju i izgubila povjerenje onih koji su nam 1990.91. bili skloni: (Margaret Thatcher, Alois Mock, H.D. Genscher, itd).

Što ti misliš da je HDZ ostao na vlasti 2000. godine? Tko bi bio na vlasti? Pašalić, Šeks i Krpina. Lopovi Kutle i Gucić ne bi bili suđeni, a Hrvatska bi bila u totalnoj međunarodnoj izolaciji. I nemoj mi spominjati Staljina. Naravno da je Staljin isto smeće kao i Hitler. Prljava propagandna mašinerija pijanog Šeksa i njegove hdz-ovske bratije poistovjećuje današnju vlast s vremenom staljinizma. Zašto? Zato što su nesposobni da ponude bilo što potencijalnim biračima.

Oni nemaju nikakav program, oni znaju samo pljuvati po aktualnoj hrvatskoj vlasti.

Nitko ne poistovjećuje časne hrvatske branitelje s četnicima - ovo je još jedno podmetanje ovakvih kao što si ti! No radi se o onima koji se ne mogu pomiriti s tim da će im se oduzeti privilegije koje su nepravедno stekli u prošlom režimu. Tuđmanov režim je tolike nepravde učinio hrvatskom narodu da to nema nigdje na svijetu. I nemoj mi sad reći da sam crveni ili Jugoslaven, jer to nisam niti sam ikad bio - za razliku od bivšeg Titovog generala. Zaboravio si da je početkom devedesetih nastalo 30-ak nacionalnih država, a to što su neki proglasili Tuđmana Bogom, to je samo zato da naprave alibi za neviđenu pljačku, gospodarski kriminal, zločinačku politiku prema nama susjednoj državi i zločine u Hrvatskoj koji namjerno nisu procesuirani.

Hrvatska bi nastala bez Tuđmana i njegovih HDZ govana.

Stipe Mesić je heroj jer je o svemu progovorio, divim se njegovoj hrabrosti, svaka mu čast! Narod je shvatio tko je pravi čovjek za modernu Hrvatsku. Zato je Stipe

uvjerljivo pobijedio na predsjedničkim izborima! I to je ono što istinski želi 85 posto Hrvata - europski orijentirana, napredna, istinski demokratska zemlja. Nitko ne želi ni komunizam ni Jugoslaviju, to je isto sranje kao HDZ režim. I zato mi nemoj takve stvari podmetati više. I nemoj liječiti svoje komplekse na način - Volim Hrvatsku. Znam ja takve "Hrvatine" koji su donijeli najveće zlo ovoj zemlji. Toliko mašu zastavama dok im se mišići ne ukoče. Samo zato da pokušaju izliječiti svoje frustracije i komplekse (a neki da spase svoje privilegije koje im je Tuđman dao a narodu oduzeo kruh).

Potrebno je do kraja detuđmanizirati ovu lijepu zemlju Hrvatsku. Tuđman je smrdljivi gad i jedno od najvećih zala u povijesti ovog naroda. Taj gad nije niakakv vizionar, niti otac nacije, on je obično govno koje je gušilo ljudska prava, koje je činilo zločine u susjednoj državi nad Bošnjacima, a u suradnji s Miloševićem, koje je odgovorno za pljačku ove zemlje, koje je odgovorno za atmosferu mržnje i straha koja se širila u Hrvatskoj devedesetih. Tu ne mislim na Srbe i nemoj mi sad opet podmetati, mislim na Hrvate u opoziciji koji su mogli biti ubijeni zbog drugačijeg mišljenja. A neki su bili ubijeni. Primjer: Marina Nuić, Blaž Kraljević, Ante Paradžik. HDZ je nudio koaliciju SDP-u, ako nisi znao, a ovo što danas govori za SDP tada je, nešto slično, govorio za HSLS. (...)

Moje hrvatstvo nije upitno, ali ja sumnjam jesi li ti Hrvat! Jer kako može biti Hrvat jedno stvorenje kao što si ti. Hrvati su poznati po svojoj antifašističkoj tradiciji.

Ti kažeš da voliš Hrvatsku kao tip koji će reći ženi da je voli, samo zato da bi je poševio. Ti ne voliš Hrvatsku niti ćeš je ikada voljeti i zato prestani lagati.

Sposoban si jedino za laž, manipulacije i klevete, kao i tvoji pajdaši iz HDZ-a i HIP-a, za sve drugo ste nesposobni! (...)

Niste vi hadezeovci nikakvi tvorci hrvatske države, vi ste obični lopovi, prevaranti, a mnogi od vas su i teški zločinci!

Vi ne volite Hrvatsku i zato mi se prestani hvalisati svojim takozvanim hrvatstvom! Croatiamag nije Hrvat, on je "Hrvatina" po zanimanju, takav lažljivac, manipulanti i prevaranti kao što si ti ne može biti Hrvat!

XymoX

Misliš? Tko kaže da sam se ja uhvatio SDP-a? Koja je bolja opcija bila na posljednjim izborima? Hajde, pokaži malo demokracije i priznaj moj glas, ako sam ja mogao trpit 10 godina diktature pod krinkom demokratskih izbora.

Re: Ne priznajem SDP, glasovati za SDP - samoubojstvo. Hrvatska opcija je bolja, jer ona opcija (SDP) koja više mrzi Hrvatsku od bilo koje druge zemlje na planetu nije nikakva opcija. Zamisli Ingrid Antičević i Šimu Lučina koji su se 1990. ućlanili u

SKH, i to nakon pada berlinskog zida, propasti komunizma kao ideologije, koji je bio njihov cilj - očuvanje Jugoslavije. (...)

xxx

Sudit ćemo tebi Croatianness jer podržavaš desetgodišnje zločine u hrvatskoj državi, neviđenu pljačku hrvatskog naroda i podjelu teritorija susjedne države. Zna da bi tvoj idol Tuđman, da je još živ, bio haški optuženik.

A Hrvatska bi nastala i bez njega i njegovih govana.

Croatianess - HRVATSKA SRAMOTO!

gold mask

Tuđman je bio jedan politički magarac u Titovo doba. Tuđman se spominje u jednoj knjizi "Zbivanja i svjedočenja" i to samo u svojstvu "potencijalno opasnog nacionalističkog elementa u Hrvatskoj"; Tito se odnosio prema njemu kao kad tjera komarca (toliko je taj čovjek značio malo u tadašnjim okvirima).

Tuđman se hvalio da je uspostavio RH ali je zaboravio da je upravo Tito sa svojim partizanskim armijama oslobodio Hrvatsku, vratio Istru, otoke i dobar dio Dalmacije, i uspostavio je u tzv. avonojevskim granicama, zapravo u teritorijalnom obimu kakva nikad u povijesti nije bila. Tito je uokvirio Hrvatsku u kompaktan geopolitički prostor.

Druže Tito, oni koji vrednuju šta si uradio za svaki od naroda bivše Jugoslavije su rijetki i malobrojni poput onih koje si 1941 poveo u šumu.

I Tuđman i Milošević se kite tvojim perjem, i još se nazivaju "očevima nacije" ili "vođama svog naroda".

Maximuss

Dakle, sa zanimanjem sam čekao "kontroverzni" film koji, navodno, dokazuje hrvatske zločine nakon "oluje". I nakon svega mogu reći da davno nisam gledao glupiji uradak. Ratnih zločina sa naše strane je bilo, nemojmo si utvarati da smo anđeli. Te ratne zločine treba, dakako, kazniti, kako bi se skinula ljaga sa ostalih boraca, koji su časno branili svoju Domovinu. Ali, "Oluja nad Krajinom" je toliko plitak, perfidan i podao uradak, čija je vjerodostojnost u najmanju ruku upitna. Ja ću ovdje postaviti samo nekoliko pitanja, odnosno svoje gledište, pa bih molio da ga prokomentirate.

Prvo, gdje su u filmu dokazi? Jel netko vidio DOKAZE? Da je hrvatska vojska zapalila one kuće. Ja ne kažem da nije, ali bogme ni autor filma ne može to decidi-

rano reći jer se to nigdje ne vidi. A te je kuće mogao paliti bilo tko. Ista je stvar i sa leševima, koji su prikazani. Otkud ja znam tko su ti nesretni ljudi, tko ih je pobio, kada i gdje? Dokaza - nema. Zanimljive su i neke reakcije srpskih izbjeglica. Recimo, oni kao da nisu imali ništa protiv hrvatske države, bili su jadni žrtve itd. I onda ona žena, sva uplakana, na odlasku iz Knina, plače "aaaa, ma ja sam mislila da Knin neće pasti." Gospodo draga, Knin nikada nije ni pao, Knin je - oslobođen.

Najzanimljivija je svakako bila ispovijest dvije starice u onom selu kraj Knina, čini mi se da su Grubori u pitanju. Dakle, jedna od njih je doista otišla u neke nove dimenzije koje ja osobno nisam shvatio. Prvo je pričala kako je "čula, načula" i sl. "da su oni u maskirnim uniformama" tu ubijali. I priča ona tako, priča, priča, ona nije vidjela, ali je čula, i odjednom -

SENZACIONALAN OBRAT!!! Ulazi u kuću, pokazuje nešto kameri i kaže, "zaklalo ga, vidjela ja". Molim? Kako je sad odjednom vidjela?! Ali nema veze, u sljedećim kadrovima ona priča o tome kako je došla vojska, koja je "sigurno" poklala te ljude, ali "nju nije diralo, čak su je pitali hoće li jesti".

Ja bih volio da mi netko objasni, ako je naša vojska ušla u to selo i poklala sve, kako je to onda starica ostala živa?! Vrhunac!? Vrhunac je stigao kad je starica rekla, na komentar HTV-a o ubijenom pobunjeniku, "ma nije on ima, oružje, vidla ja". Mislim, nevjerovatno, žena u jednom trenutku sve vidi i sve čuje, a onda je od nekog drugog čula...

Ono što me, također, šokiralo, jest oracija s kojom Srbi pripovijedaju o žrtvama u selima oko Knina. Ni traga emocijama, šoku, plaču, svemu onome što bi se moglo očekivati kad o pokolju tvojih susjeda, rodbine, i tako dalje...

Komentari kanadskih časnika? Da, to je doista relevantno, nema zbora. Kad su već s tim papkom (a zašto Srbi nisu imali dublju obranu, bla bla bla...) pričali o navodnim zločinima, mogli su ga pitati kako su njegovi kolege pustili u Srebrenici horde četničkih divljaka, koje su poklale nekoliko tisuća Muslimana u dva dana. O tome se nisu sjetili napraviti film...

Sve u svemu, tragikomično, šuplje, i s vrlo jasnom namjerom. Što se tiče gostiju u Latinici, Pilselu svaka čast, Nobilo je čovjek od "lovice", a gospođa iz Feral tribunea, e to je fantazija. Nevjerovatno glupo stvorenje.

Maja Freundlich je cijenjenom društvu "istinoljubaca" par puta fino stavila, a da nisu osjetili. Recimo, s podatkom o slici koju je objavio "vjerodostojni" Jutarnji List. Slika je, u originalu, prikazivala ubijene Hrvate, a JL ju je plasirao kao ubijene Srbe. Sjajno.

E, sad, molio bih vas za vaše komentare, al samo bez pljuvanja, ako je moguće. Ako nije, opet dobro!

P.S. "Svaka čast" našoj televiziji i ministarstvu koje je pomoglo financiranje filma.

To znaju, a kad će prikazati film o patnjama Hrvata, stradanjima civila, masovnim ubojstvima od strane četnika. A ne, to nije "kontroverzno"...

Konjbezrepa

Evo, pošto sam ja bio vojnik u to vrime (Hrvatski naravno) to je bilo nekako ovako. Dodeš u neko selo u Oluji, i vidiš tijela koja su mrtva već par dana prije i isprevertanu kuću i nađe se pokoji preživjeli i pitaš ga što je ovo i kaže ti pa to su naši napravili (Srbi). Zašto? Pa zbog para zbog čega drugoga naravno. I naravno zbog toga što su kritizirali svoju pljačkašku vojsku. E sad toga preživjelog odvedeš u Crveni križ, i on izrazi želju da ide u Srbiju, e onda ova prethodna priča poprima sasvim drugi oblik, tj. "uloge" su se promijenile i priča ima drugi obrat.

Lažu ma šta kažu.

oye

Max, formalno dosta tvoga stoji, ali, siguran sam da znaš da braniš nemoguće. Znaš da smo krivi za paljevine i ubojstva i točka. Srebrenica - bio je film o tome, i to na njihovoj TV. I oni su uglavnom nojevi za vlastita govna.

Jutarnji - tabloid koji tekstovima demantira vlastite naslove. Pavić je veća "lovica" od Nobila.

Maja - dobro joj je Pilsel rekao, slijepa i isključiva Šešelj - retorika, ona ne želi pravdu za sve.

Maximuss

Bože sveti, zašto pojedinci ne žele pročitati ono što piše. Ja sam i NAPISAO da je vjerojatno bilo ZLOČINA s naše strane, ja za njih ne znam, ali si ne utvaram da je sve bilo bajno i sjajno. Ne branim ja nikoga i ništa, mogu govoriti o sebi i svojim suborcima, za koje znam da nisu činili zločine. Ja sam ovdje govorio o filmu, koji je najobičnija bljuvotina, s jasnim ciljem. Daj, pročitaj još jednom, ne brzaj sa zaključcima kako ja nekoga ili nešto branim.

Konjbrezrepa

I još nešto, priznaj da je bilo situacija "ubij ili češ biti ubijen". Za ime Isusovo, pa bija je rat. Ti "civilni" možda i nisu aktivno sudjelovali u uništavanju RH ali pasivno jesu.

Konjbrezrepa

I još nešto, osobno znam čovika koji je dobija 13 godina zatvora zbog toga što je ubija jednu staricu, nakon šta ga je ista napala ka Hrvatskog vojnika u Oluji (verbalno pogrđnim jezikom).

BTW da ironija bude veća, sin od te starice ubija je roditelje dotičnog vojnika, a onaj drugi što je bija s njim (ništa nije napravija samo je bija tamo) dobija je 7 godina i to sve za vrime Franje.

I JOŠ KAŽU DA NISMO PROCESUIRALI.

gold mask

“Oluja nad Krajinom” - neki će reći da je film pretenciozan. Neki - realističan.

Ako ništa onda treba vrednovati to što je to PRVI film o zločinima u Oluji.

Koliko sam vidjela operacija je protekla vojnički čisto što se tiče same akcije ali poslije... Znam da je bilo i puno emocija, jer Hrvatska je krvarila u Vukovaru, Dubrovniku, zadarskom zaleđu...

Ali opet u krajnju ruku je licemjerno pozivati Srbe na ostanak a ne osigurati im sigurnost. Do najzad, vidjeli smo da je među ubijenim Srbima bilo i roditelja i danas aktivnih vojnika HV-a.

I ona “njemica” Freundlichova se sama bespotrebno exponira, pravdajući zločin zločinom, a kako sama kaže uopće nije bila na političkoj sceni u to doba. Došla je tek kasnije i treba sad preuzeti odgovornost, za greške istih ljudi koji su pokupili kajmak za vrijeme HDZ-a a sad se stide doći u emisiju.

Trebalo je pozvat Pašalića, tadašnjeg savjetnika predsjednika ili Šeksa, Kutlu, Gucića ili nekog drugog ko je imao beneficije.

Željko Olujčić pojava je toliko cinična, sarkastična, licemjerna, tip čovjeka koji se švercuje u školi, cinka drugu djecu nastavnicima, tip ulizice i kukavice (po pravilu, takvi najbolje uspiju u životu) i još budu “poštovani stubovi društva”; Nobilo bi mu mogao držati predavanje o savremenom društvu koje, gle čuda, više nije ono birokratsko, komunističko, gdje su svi procesi bili montirani, gdje se puno teoretiziralo i mlatilo praznu slamu. Gospodin Olujčić, čovjek bez ideala, bez “morala”, “naš čovjek” zna-se-koje stranke, bezobziran i pokvaren do srži, liči na osobu koja bi svjedočila i protiv rođene matere za određenu “kompenzaciju i postotak”; primjer čovjeka kakav nikako ne treba biti, prezira i gađenja vrijedan.

Low life in any sense.

Hercegovac

Početak Oluje, Hrvatska vojska je probila srpske položaje na tridesetak mjesta i brzo se zabila u srpsku pozadinu.

Najveća opasnost je prijetila od stvaranja četničke gerile. Za djelovanje gerile nužne su tri stvari:

- a) da ima potporu dijela lokalnog stanovništva
- b) da ima izvore hrane
- c) da se ima kamo skloniti

Zaostale srpske jedinice nisu mogle imati potporu lokalnih Srba jer su sami kninski vođe pozvali vlastito stanovništvo da se iseli iz Hrvatske. Time su željeli privući naklonost svjetskih medija, a istovremeno prisiliti Miloševića da reagira jakom vojnom silom.

Izvori hrane za gerilu su vrlo brzo nestali jer je Hrvatska vojska evakuirala svu napuštenu stoku i hranu iz ratnog područja. Nakon toga, na područje su ušli mnogi od 600 000 hrvatskih prognanika koje su Srbi 1991. protjerali s ovog prostora i spalili im kuće.

Oni su sada Srbima vratili milo za drago, odnijeli su iz praznih kuća sve što su mogli korisno upotrijebiti.

Kuće u manjim selima i zaseocima blizu šuma, koje su srpskoj gerili mogle poslužiti kao sklonište, povratnici su najčešće palili. Dio kuća spalili su njihovi vlasnici prije bijega.

Škole, bolnice, pošte, skladišta streljiva i oružja, te slične državne objekte koji su mogli poslužiti hrvatskoj vlasti, spalile su i uništile srpske jedinice pri povlačenju.

Ostavši bez sve tri pretpostavke za uspješno vođenje gerilske borbe, zaostale četničke skupine prebacile su se u Bosnu, a manje grupe su do konca 1995. likvidirane po planinskim šumama.

Na istočnom bojištu od 1.8.1995. do 25.12.1995. Hrvatska vojska je dva puta dobila zapovijed za napad. Zapovjedništva brigada i bojni su zapovijedi razradile do nivoa vodova, ali se od napada oba puta odustalo.

Srpske snage su bile raspoređene u četiri ešalona.

- 1) U prvom je bila lokalna pješadija i zastarjeli tenkovi.
- 2) U drugom je bilo protuoklopno pješništvo i tenkovi T84.
- 3) U trećem ešalonu bile su pričuvne jedinice i topništvo srednjeg dometa.
- 4) U četvrtom ešalonu koji se nalazio na teritoriju Vojvodine smješteno je dalekometno topništvo i jedinice Vojske Jugoslavije.

Za uspješan napad na ovom ravničarskom terenu Hrvatska vojska bi najprije morala izvršiti topničku pripremu tešku minimalno jednu milijardu dolara.

Nakon toga bi profesionalne brigade morale probiti prvi i drugi srpski ešalon. Poslije njih bi pričuvne jedinice morale izbiti na granicu. Procjene su govorele da bi pri tom poginulo oko 5000 hrvatskih vojnika, a tri do četiri puta toliko bi bilo ranjenika. Tuđman se zbog sveg ovog odlučio na mirnu reintegraciju Podunavlja. (...)

Što se tiče ratnih zločina, njih je bilo. Najteži ratni zločin je dezerterstvo. U ratu za takve postoji samo jedna kazna. Nažalost, mi smo takve kažnjavali simboličnim novčanim kaznama, a danas se oni nazivaju ratnim zločincima.

Jasenovac

Mogu ti reći da mi se jako sviđa tvoj post, poglavito oni dija o istočnoj Slavoniji i Baranji. Ma mi je isto za što tamo nismo čizmom stupili. Velike bi bile žrtve, ali...

Ovaj film je stvarno produkt ovih jugonostalgičara (hrvata govana) i četnika koji obilato koriste naše izdajnike.

Ništa taj film nije pod milim Bogom pokazao. Nekoliko mrtvih četnička i šačicu srpske gube koja se sad ohrabrila i počela pričat pizdarije po televiziji. I ona scena di naša tri gardista tuku onog četničkog gubavca, da su ga barem tukli, nego su samo triskan i di kojom nogom u guzicu.

Ja znan dvojicu braće koji su bili u Kninu u zatvoru, gori u tvrđavi, tirali su ih da jedan drugome, da oprostite, puše k... mrtvoga prijatelja su morali svakoga dana ujutro buditi, a navečer ga stavljat spavat, a premlaćivanje je bilo ka i obid.

A sad bi se hrvatska javnost trebala sablaznit nad srpskom gubom koja plače isprid kamere. Jadan si ti, moj hrvatski narode.

BladeRunner

Nisam gledao "Oluju nad Krajinom" a niti Latinicu. Zato ne mogu o istima davati ocjenu.

No vidim da se, na žalost, ponavljaju neke žalosne pojave iz hrvatske prošlosti. Uvijek se nađe vlastite gamadi koja će se doslovno prebičevati preko vlastite ludare dokazujući kako smo mi Hrvati zločinci.

Srbima se nimalo ne čudim, ali mi nije jasno kako smo mi toliko talentiran narod za proizvodnju vlastitih otpadnika. Što je to u nama krivo? Genetika, što li?

Nisam toliko naivan da vjerujem da nije bilo zločina i na našoj strani. Tu ne mislim za zločine počinjene iz osvete, jer svete se ljudi kojima je netko bio zaklan, protjeran, opljačkan. Iako ne pravdam njihova djela, mogu razumjeti njihove postupke. No

čisto sumnjam da je bio značajan broj zločina iz sadističkog zadovoljstva, kakve je druga strana činila svih pet godina koje su prethodile Oluji.

Jebote, neki bi se prodali za 12 srebrnjaka ni ne mareći tko ih kupuje. Ili možda misle da djelujući "na liniji" grade buduću karijeru. Otpad takvog profila je nekada bila okosnica SKH.

Croataiamag

Nažalost gledao sam Ćirilicu!

Pilsel - Maja i Olujić su ga argumentima dotukli - neka se malo zalaže i za prava hrvatskih stradalnika.

Gospođa V. iz Ferala koja za sebe kaže da je jedna fina dama - Maja ju je razbila nakon što je ocvala gospođa V ustvrdila kako i Dinko Šakić ima veze s Domovinskim ratom - na kraju je pitala vrlo zbunjeno i tupavo, kako nema, kako nema?

Ante Nobilo - ispodprosječni nemoralni odvjetnik, karijerist koji se okreće kako vjetar puše. Sam si je kriv.

Gospodin Božidar Knežević - ili kako su napisali Božo - valjda da ne pomislimo kako to nije hrvatski film, ali tada je film završio i mogli smo vidjeti tko je sve sudjelovao u njegovom pravljenju - dakle, definitivno "hrvatski" film.

Ostaju Olujić i Maja koji su sami uspjeli protiv brojnije nadmoćnije gerile, ali intelektualno pliće i bezlične!

Eto to je jučerašnja Ćirilica.

P.S. Posebna hvala Ministarstvu kulture Republike Hrvatske koje financiranjem ovakvih uradaka štedi novac poreznih obveznika.

ISKON PORTAL

FORUM: Klik

Tema: Latin se čudi izjavama HDZ-a nakon prikazivanja "Oluje nad Krajinom"

Anonimac

Denis Latin, urednik Latinice u kojoj je prikazan film "Oluja nad Krajinom", izrazio je čuđenje zbog ocjene HDZ-a da je emisija "utemeljena na skandaloznim stajalištima o Domovinskom ratu" budući da je u njoj u ime HDZ-a sudjelovala zamjenica predsjednika Maja Freundlich, "koja je bila upoznata s gostima, sadržajem emisije i filma".

Anonimac

100 ljudi dobro se čudi.

Anonimac

A čemu se to on ima čudit???!?

Anonimac

Sve dok politički "srbi" (čitaj maja freundlich i društvo) budu uvažavani u hrvatskom kulturnom prostoru, sve dotle će hrvatska biti daleko od civiliziranog svijeta.

Anonimac

Latin je srpsko kopile!

Anonimac

Ne, Latin je samo profesionalni novinar. Daj bože da imamo više takvih u našem zagađenom medijskom prostoru.

Anonimac

"Laž se od istine razlikuje samo po tome što nije istina", kazao je jednom prigodom S.J. Lec. Istina je da je Denis Latin pravi profesionalac koji je imao muda da u hrvatskom novinarstvu potegne one teme koje su zbog "škakljivosti" novinari koji sebe vole nazivati državotvornim uredno zaobilazili. No, kao što znamo u životu ne teče samo med, tako da je i o onoj tamnoj strani ponekad potrebno progovoriti.

Anonimac

Latin je sam po sebi čudo, šta se treba čuditi takvom delikventu, zar se tako njemac se žalio francuzima poslije dr. svj. rata, mudrome dosta.

Anonimac

GOSPODIN LATIN JE JEDINO HRABAR POVUČI PITANJA KOJA MI ŠUTKE POSTAVLJAMO. A VI DOTIČNI OČITO SI U SRODSTVU S HDZ-OM. SPALATIUM

Anonimac

Čemu se čudite ustaše, bojite se prave istine.

Anonimac

Ne bojimo se istine nego manipulacije istinom.

Anonimac

ŠTA JE VAMA? MALOJ DJECI JE VEĆ JASNO DA USTAŠE VIŠE NISU U MODI.

Anonimac

Šta se Latin ima čuditi đubre komunističko.

Anonimac

Poštovani gospodine vi očito kada vam ne ide u prilog što se piše ili govori kontra HDZ-a, ti su očito odmah komunisti ili srbi. Pa dragi anonimče nije baš tako, ima nas koji znamo i drugu stranu medalje. Dovoljno je da pogledate rezultate građana za što su glasali.

Anonimac

Ti i Latin ste očito nešto pobrkali. Gledatelji su glasovali za kažnjavanje zločinaca a HDZ je govorio da je politički cilj emisije bio tendenciozno IZJEDNAČAVANJE KRIVNJE (srpskog agresora i hrvatske žrtve) s krajnjim rezultatom poništavanja odgovornosti za one koji su započeli rat. Svi znamo (osim onih kojima pamćenje doseže do posljednjeg dnevnika) da se srpska politika temeljila na zločinu i tu politiku kao i izvršitelje tog zločina treba kazniti. A hrvatska politika se temeljila na oslobađanju domovine i slobodnom životu svih njenih građana. Pa ako je netko isfrustriran i napravio neki zločin, neka i odgovara za njega, a ne njegov zapovjednik (ako je riječ o vojniku), ili čitavi politički vrh pa samim tim i cijeli narod. To poručuju i HDZ-ovci i, vjerujem, većina hrvatskog naroda. A ti i tebi slični, po načinu razmišljanja, od silne mržnje prema HDZ-u i podmećete im stvari za koje oni nisu odgovorni i koje oni nisu rekli.

Anonimac

Ustaše bi se uvrijedile da vide gdje se njihova imena koriste i pišu. Zato ubuduće, ako sebe smatraš kulturnim i školovanim, piši o onom što ti smeta kod ljudi određene strukture jer nismo mi svi istomišljenici, tj, ja sam za to da se reče istina ma kakva ona bila i da odgovaraju svi koji su odgovorni za zlodjela tko god oni bili, sa štovanjem, Spalatum.

Anonimac

Jasenovac i Gradiška stara
To je kuća Maxovih mesara

Kroz Imotski kamioni žure
Voze crnce Francetića Jure

U Čapljini klaonica bila
Mnogi Srba Neretva odnila

Ko je moga zamisliti lani
Da će Božić slaviti partizani

Anonimac

Ti si vrlo sličan onima koji su pjevali: Slobodane pošalji salate... Vi se vjerojatno ne biste nikada tukli jedni protiv drugih jer imate pametnije i unosnije poslove.

Anonimac

Latinu svaka čast. Hrvatska mora ići naprijed s ljudima koji će je unaprijeđivati i stajati iza svojih postupaka. Zločinac je uvijek zločinac, ma koje vjere bio!

Anonimac

Topli brat je mio, ma koje vjere bio!

Anonimac

Gdje si bio za vrijeme rata? Nešto si jako pametan. U cijeloj priči je samo važno da smo mi pobijedili u ratu i da do sada u čitavoj povijesti čovječanstva samo pobjednici su pisali tu povijest. Sada najednom presedan bi trebao biti Domovinski rat i kada je on u pitanju, svi filozofiraju i moraliziraju. Rat je sam po sebi prljav, i u njemu ne vrijede nikakvi zakoni, tako je uvijek bilo a sve ostalo su priče za malu djecu. Podvucimo crtu pod time ali nakon što Srbi odgovaraju za svoja zlodjela. Ja sam uvjeren da nema niti jednog Srbina koji nije bio i neće biti za Veliku Srbiju, i to je cijela istina, a kada je ta ideja propala oni sada peru ruke od toga i to isti koji su bili zagovornici te ideje, a kako je krenulo opet će se javiti.

Mi Hrvati kao i obično grozimo se sami sebe i nismo za drugo već da budemo nečiji sluge.

Anonimac

Ako protivnik nije častan i uspije nas natjerati da zbog njega i mi postanemo nečasni on je pobijedio a ne mi. O tome je ovdje riječ. Mi se nažalost još uvijek nismo otarasili tragova Slobodana Miloševića i Dobrice Ćosića u samima sebi. Ja osobno nisam baš neki vjernik ali slušajte malo papu i naše biskupe i kardinale. Ne pričaju oni baš bez veze i izvan života. Razmislite malo o tome.

Anonimac

Osobno mi Latin nije simpatičan. Ali HDZ sere li ga sere. Sad oni pozivaju na bojkot pretplate. A kad je njihova televizija peglala i koristila sve u svrhu održavanja na vlasti??? Što onda??? Kad je bila bilten HDZ-a, kad su protjerali sve što nije disalo kao oni i to na koji način. Kad su isplivala razno razna govna a mi smo to sve morali pričati. HDZ zabijte se u najdublju rupu i ne izlazite tri generacije dok se malo ne zaboravi sve zlo koje ste nanijeli hrvatskom narodu.

Anonimac

Nije se potrebno čuditi izjavama HDZ-a, oni samo takve stvari čekaju, teško se je priviknuti na činjenicu da više nisu in. Stigla ih je židovska kletva "da bog da imao pa onda nemao", e to se je njima dogodilo. Svaka čast Latinu, ima hrabrosti kao i g. Kovačević. pravda je spora ali dostižna, nama se to sada dešava i neki se čude ko "picek glisti", mislili su da su nedodirljivi. I još samo nešto, kako mogu u isti koš stavljati Gotovinu i Ademija, pa i malo dijete vidi razliku između čovjeka koji stoji iza svojih postupaka i čovjeka koji je bio Franjin igrač.

Anonimac

Ti Latine pederu po zanimanju, što se ti imaš čudit nekome, ti si plaćen da pljuješ po Hrvatima, ajde to priznaj pa ćeš viditi da i ovi koji ti daju podršku neće više pisat gluposti. Ti moraš biti svjestan da je hrvatski narod stvorio nezavisnu državu, a ti sad po tome pljuješ. zato i pozivaš Srbe u Latinicu jer te oni plaćaju govno jedno srpsko, a tvoje pitanje u Latinici kako biti pravi Hrvat, tj, da sami sebi pljujemo tad ćemo biti pravi Hrvati jebo ti svoju mater poganu plaćeničku. Ovu podršku ti daju samo Srbi moraš biti toga svjestan priznao ti to ili ne to su činjenice.

Anonimac

Svi vi koji podržavate ovog pедера recite jeste li bili na prvoj crti obrane od četnika. Pitajte njega koliko će dobit novaca za ovu emisiju na račun vaše podrške jeben vas u usta glupe. Latine govno jedno plaćeničko imaš li imalo morala bar prema onima šta su dali život za domovinu jebo ti svoju mater.

Anonimac

On se čudi reakciji HDZ-a a ne čudi se ovim komunistima kako će oni uvesti demokraciju u Hrvatskoj, a 50 godina su se borili protiv demokracije na čelu sa klempavim malim Ivicom Račanom, taj isti Ivica Račan je izjavljivao da će branit Jugoslaviju i sad bi mi o tom tribali štitit. Nikad nećemo štitit, nismo ni onih 50 prošlih a nećemo ni sad.

Anonimac

Latine kako ti misliš Hrvatsku vratiti u Srbiju ili Jugoslaviju, budalo jedna to je nemoguće. Pokušavaš ti to na sve načine ali neće ti uspit. Budi faca pa pristani na moj prijedlog, popni se na jednu čuku tj. brdo, a ja ću ispod sa minobacačom tuć po čuki dišti ti diši pa ako ostaneš živ onda možeš lajat po braniteljima i po Hrvatskoj, a ako to nisi u stanju puši kurčinu i odhebi iz Hrvatske u Srbiju, to san ja proživija 91, 92, 93 itd, mene su tvoji četnici tukli na čuki i osta sam živ.

Nisu me mogli ubiti pa neš ni ti jebo ti svoju mater srpsku.

Anonimac

Da li bi Latin u SAD na CNN-u mogao objaviti emisiju o jadnim talibanima koji su poginuli u avionima?

Anonimac

Ne o "jadnim" vojnicima suprotne strane. Ali zločinima prema civilima (npr. u Vijetnamu) za koje se doznalo uvijek.

Anonimac

Pošto ima dosta filmova koji govore o zločinima Srba u Hrvatskoj, i općenito ljudi u Hrvatskoj o tome znaju gotovo sve, red je da se pokaže i ono o čemu malo znamo, tj. zločinima koje su počinili ljudi skriveni iza hrvatske zastave.

Mladi znanstvenik

Anonimac

Jugoslavijo, narode pjevaj nek te čuju. Tko ne sluša pjesmu slušat će oluju. Valjda su po toj lijepoj pjesmi smislili ime za akciju.

Anonimac

Tko je napadač? Na čijoj zemlji i s kakvim namjerama? Odgovor na ova pitanja zatvara sve priče o hrvatskim Srbima. Malo ste dobili za ono što ste hrvatskom narodu radili desetljeća i što mu radite sada zahvaljujući šačici prodanih pedera tipa Pilsel i Latin, te šačici ofucanih udbaša i kosovaca. Nećete hrvatsku pobjedu pretvoriti u poraz. Imamo svoju državu pa makar je trenutno vodili veleizdajnici bez premca u cijeloj hrvatskoj povijesti. Bog neće dozvoliti da se hrvatske žrtve bace u blato. Spremite se na daleki put - ka istoku. Luković neka piše u Fekal Trifunu u Beogradu. Tamo i samo tamo vam je mesto.

Anonimac

Reci mi molim te jednu stvar... Da li u hrvatskim medijima ima više govora o hrvatskim ili srpskim zločinima i što misliš koliki je omjer toga. (Samo bih htio podsjetiti da je CIA napravila istragu o zločinima u bivšoj Jugoslaviji, i ispostavilo se da su Srbi odgovorni za preko 90 posto njih).

Anonimac

Ovo gore je pitanje mladom znanstveniku. Sory što se ne nalazi ispod.

Anonimac

O tome vam cijelo vrijeme pričam; Srbi su bili kompletno takvi, ali zar mi ne bi trebali srediti ovih 10 posto koje si ostavio za nas.

Mladi znanstvenik

Anonimac

Mladi znanstvenik je mlada ustašica VVV.

Anonimac

Postolujna događanja su sramota za nas Hrvate.

Anonimac

Koje vas?

INDEX HR

Politika - vrlo moderirani forum

Blungha

01.10.2001 22:28

Drago Pilsel, Nobilo, Vedrana Rudan, Knežević su Face i imaju hrabrosti...

Maja Freundlich (Ritch-Bitch) = snob, govнаруša ...

Željko Olujić = ili idiot ili Kreten ili alkoholičar ili sve ovo...

Neznalica

01.10.2001 23:04

Ja sam pogledao malo diskusiju (dovoljno da vidim svakog tko je govorio) i zaključio da se jedino Nobila može slušati. Premalo sam ga čuo da bih znao slažem li se s njim, ali svi drugi su takvi kreteni da je Nobilo odmah izgledao nevjerojatno pametan čim je rekao jednu smislenu i za temu relevantnu rečenicu, što nikom prije njega nije uspjelo. Ubrzo nakon toga sam morao obratiti pažnju na važnije stvari pa ne znam je li se možda poslije i on ukakio.

Rudanici i Olujiću odajem priznanje za srčano natjecanje u praznoj naduvenosti i aroganciji, dok je Maja pobijedila Pilsela u njihovom natjecanju (iznošenje što veće gomile irelevantnih podataka).

Zar nema tamo nikog tko može malo smislenije govoriti? Da su nasumce pokupili nekoliko faca s ovog foruma, dobili bi kvalitetniju raspravu.

vale 2001

01.10.2001 23:15

Tu vjerovatno računaš i sebe zar ne neznalico?

Konačno je HTV smogla snage da prikaže malčice od istine što je HV i HDZ imala za cilj za Srbe u Hrvatskoj - u suradnji naravno sa slobom

Najbolji je bio komentar na kraju - HRVATSKA JE VLASNIŠTVO NJEMAČKE

Koliko tu samo istine ima?

Ma što ću im ja kad si im ti u neposrednoj blizini!

Neznalica

01.10.2001 23:31

Da, zaboravih reći da j***m mater onome tko je izmislio ove glupe programe s kojima se može na internetu gledati televizija. Onda ne bih ni pao u napast da pogledam te vaše usrane programe. (Ovdašnje usrane programe ne gledam jednostavno zato što mi ne padne na pamet upaliti TV.)

juzr

01.10.2001 23:33

HTV 1 - 20.10 sati LATINICA U večerašnjoj "Latinici" bit će prikazan kontroverzni dokumentarni film "Oluja nad Krajinom", autora Bože Kneževića, nastalog u produkciji producentske kuće "Factum". Prilično slab kvazidokumentarni filmić koji se prvo ne pretjerano prikriveno ruga hrvatskoj ratnoj promičbi da bi preko nekolicine uglavnom viđenih slika i par nemuštih interviewa "poentirao" onom blesavom Čačićevom izjavom u Saboru i "egzaktnim" tekstualnim podacima u odjavi.

Iako sam poslije kratko vrijeme bio siguran da sam mogao večer bolje potrošiti situaciju mi je kasnije malo popravila "rasprava" osobito ona opičena fekalova "novinarica" haha koje provale uživancija s pašnjaka i čuvanja koza pred tv kamere nije to lako vjerujem :-)

Među komičnijim stvarima istaknuo bih krasnu deehp izjavu autora filma (koji eh i "vlastiti" jezik jedva govori) kako je to hrvatski film pa molim neosporno jest ali kao i neki na ovome forumu taj čovo to svoje hrvatstvo očito smatra ispričnicom radi koje bi mu sve trebalo biti dopušteno

M. M.

01.10.2001 23:58

Ma ludilo ... ludilo ... još mi samo falio Jasenovac ... izgleda da smo opet genocidni narod ... "vekovni ustaški teror" / od petog stoljeća prije Krista/ je opet u modi ... Činjenica stoji da su ovaj rat pokrenuli Srbi ... Nemam namjeru opravdati ičiji zločin i zločin je zločin bez obzira na sve, ali rat su pokrenuli Srbi ...

cartmanIII

02.10.2001 01:43

Činjenica stoji da su ovaj rat pokrenuli Srbi ... nemam namjeru opravdati ičiji zločin i zločin je zločin bez obzira na sve, ali rat su pokrenuli Srbi...

Glede možebitnog pokolja Srba poslije Oluje podatak irelevantan!!!

baronesse

02.10.2001 02:28

Glede možebitnog pokolja Srba poslije Oluje podatak irelevantan!!!

Točno; ali alternativa je relevantnost možebitnog.

Justina

02.10.2001 02:37

Nisam imala nerava gledati cijelu emisiju, ali utisak je da su oba "tima" bila prilično tragikomična. Pri čemu je ubjedljivu prednost odnio trio Freundlich-Rudan-Olujić. Ma teatar pravi! U nastojanju da dokaže opravdanost domovinskog rata (i očitom promašaju teme emisije), Maji Freundlich je udarila pjena na usta, ali je očekivani epi-napad ipak izostao. Sličnim "argumentima" baratao je i Olujić, ali kod njega je ipak dominirala bahatost spram ostatka Latinovih gostiju. Vedrana Rudan je upornim upadicama na izjave M. Freundlich tipa "Hoće li ova žena više učutati?!", demonstrirala tipičnu žensku histeriju i nedostatak sluha za temu emisije. Pilsel je statirao u kukuruzima i, što je Neznalica dobro primijetio, baratao potpuno irelevantnim podacima. Nobilo ništa posebno. Dokumentarac je prilično nategnut i, čini mi se, promašio je metu.

Sve u svemu, mislim da bi Latin mnogo bolje animirao gledatelje organizovanjem rvanja u blatu. Freundlich-Rudan, naravno!

Hrvatska1

02.10.2001 03:01

Znate onaj montažni film o Špegelju nakon kojeg su Srbi sa jna trebali izvršiti državni udar u HRVATSKOJ, ova emisija spada u isti kvalitet, režirano u Beogradu, plaćeno by soros and co., izvršitelj izdajnici mesić-račan:

vrlo jednostavno - gdje je to u svijetu izvedena operacija u kojoj je sudjelovalo pola milijuna vojnika sa obje strane i poginulo ZAMISLITE SADA 150 Srbapa više je poginulo i ranjeno domoljuba negoli serva.

Biće Boga biće pravde, živi bili pa vidjeli.

Neznalica

02.10.2001 03:48

E sad još ovaj upao s "Bože pravde". I još se nazvao Hrvatska. Sutra će nam reći da samo sloga spašava Rvata (SSSR).

A što je najgore ne bi on bio među lošijima da je bio gost u emisiji.

Čujem da se Srbi žale, ako je u emisiju "Oluja-Krajina 1:0" (ili kako se već zvala) bio pozvan Olujić, da je radi ravnopravnosti trebao biti i Krajišnik.

Cesare Borgia

22 02.10.2001 10:42

Vako → kad je i uni nezalica počeo spominjat matere i onu stvar ne zbog gušta il nataliteta nego zbog dišpeta (a di se baš on uvatia matera nakon nake jebade oko spominjanj matera) onda se biće od sada more slobodno jebavat mater svima koji ti ne mrlišu. Odma na početku da rečem cartmanu-

ako mi prominiš ovo šta ću napisat odrezat ću ti sve prste ka šta se kapula sitno reže pa ćeš morat noson tipkat a i nos bi moga doći nared ako se ne opametiš.

Gleda san bija latinicu i jeben in mater bezobraznu svima i crnima i crvenima i tro-prstašima i dvoprstašima. Malo su nam puta zemlju popalili u zadnjih sto godina i uvik nas oslobađaju prvi od drugih, pa jope drugi od prvih. Taman mi se uvatilo zeru mladog vinograda i maslina a uni jope vatru raspiruju. Izvadić ću onu oštricu šta sam je bija spremija, zajeba se, mislija da neće više tribat. Unda ćemo ih lipo jopet okupit na televizijunu cilu unu ekipu odsinoć. Unda ću in lipo izvest odsicanje jezika jednom po jednom jer jopet mi ludilo dozivaju te koji je koga prvi, te koje kome više krvi pusti, ma pusti ću ja vama krv i to svu odjednom. Ne moreš s beštijan drugojačije nego ih ustrašit. Dok je straja biće i mira jer beštija jedino batinu razumi. Kad more amerika talibane nako pedagoški udarit jer se jedino tako mogu umirit morem i ja ove naše balibane.

A latina neću pogubit. Njega ću stavit licen u kameru a u vrat mu utisnut vrh oštrice pa nek ponavlja uživo (oliti live): "ne okreće se svit oko mene, ne okreće se svit oko mene, ...". Unda ga pustit da udahne i za fintu se okrenut na drugu stranu, pa kad promrlja sebi u bradu "ipak se okreće" (neće on odoliti, znan ga), unda ga jednim pokretom pridružiti njegovin bivšin gostima.

Nezalice nemoj mi sad pisat da vako nije umano i cvilizacijski. Lako je tebi bit civilizacija kad samo zatvoriš window u kome gledaš tv latinicu, a ja ne morem ništa zatvorit kad se iza vake emisije odma kroz zidove čuje kako susid susidi priti da je četnikuša i da će joj se krvi napit, a ona njemu da mu mater ustašku i koljačku. E vako im lipo svima utiraš straj u kosti pa je mir u kući.

Pun mi ih je kurac svih skupa. Ka dinosauri su, sve će speštat.

cesare borgia vlastoručno!

p.s. Poručujen svjetioničaru na Palagruži da sutra dolazin.

Bolje mu je da se sam makne.

cartman

02.10.2001 12:49

Točno; ali alternativa je relevantnost možebitnog, volim kad se odma razumijemo!

nevlastnick

02.10.2001 14:01

Za početak: Potpisujem sve što je rekla Justina (osobito ono o mud wrestling-u, heh, heh, heh...).

Velika većina toga izblebetanoga u toj emisiji bilo je i više nego suvišno i nije vrijedno osvrta. Također je i više nego jasno da i zločini počinjeni nad civilima srpskog etniciteta nakon Oluje zaslužuju da ih se prikaže na HTV-u i diskusija o nečem takovom i više je nego suvišna.

Htio bih ipak ovdje ukazati na jedan trenutak iz rasprave koji u stvari ukazuje na najsporniji element samog filma, a koji je prošao nezapaženo, kako u samoj raspravi, tako i ovdje u ovom topic-u.

Kada je u uvodnom dijelu rasprave Nobilo (kao zadnji) uzeo riječ, počeo je pričati o tome kako film u svom uvodnom dijelu daje kraći retrospektivni background, nakon kojeg dokumentaristički prikazuje zločine nakon Oluje, htjevši time ukazati na irelevantnost smjera u kojem je rasprava već i prije njegovog osobnog uvoda krenula. U tom ga je trenutku Latin prekinuo, postavivši mu potpitanje: Nije li u tom uvodnom background - dijelu filma došlo do prevelikog izjednačavanja, na što je Nobilo, na moje veliko iznenađenje odgovorio niječno. Potom je počeo nemušto muljati o "paralelnim pripremama za rat, Srbi za osvajački, a mi za obrambeni rat" i da su pri tome "i jedni i drugi podjednako podsticali mržnju"...

Latin je prešao preko toga, nije htio inzistirati, kao što on i inače rijetko kada inzistira, no po meni je to, kao što rekoh, ključni trenutak za razumijevanje background-a samog filma. Primjećujem, naime, da srpska strana (sada više ne "Miloševićevska", već zaogrnuta plaštom "mlade demokracije") vrlo uporno radi na reviziji povijesnog gledanja na uzroke rata. Jedan od osnovnih elemenata pri tome je pitanje trenutka od kojeg se počinju promatrati događaji. Kod Srba tu nema nikada i nikakve zabune: "Čvrsta točka" (koja pokreće svijet) uvijek je 1991. Zamka koja se tu krije i više je nego dobro promišljena.

Kao prvo, pri tome imaju podršku "svijeta". Naime, mnogi strani promatrači (kako oni "neutralni", tako i oni uistinu neutralni) prije (te 1991.) se i nisu osvrtaali na tamo neke "mitinge istine" (1988/89), a u krajnjim slučajevima, čak su svojim javnostima preko medija to prikazivali kao pozitivna gibanja koja razgrađuju komunizam na istoku! Tek kada je potekla krv (a potekla je 1991.) počeli su slati posebne izv-

jestitelje (novinare - dopisnike), a i diplomatske su se misije (tada još u "SFRJ") tek od 1991 počele popunjavati većim brojem kvalitetnijih obavještajaca.

Sve je lako za "bratstveno-jedinstvenu" teoriju o jednakosti krivnje, počne li se sve gledati od 1991. Prikaže li se tako u prvom kadru Dobricu Ćosića kako 1991. podjaruje srpske mase u srednjoj Bosni na parastosu masi exhumiranih leševa Srba (žrtava Ustaškog terora), moguće je odmah "odgovoriti" kadrom u kojem Vekić isto to radi nad kostima Jazovke i još reći da je to bilo istovremeno. Zato jer je to i bilo istovremeno !! Isto to vrijedi i za kadar u kojem Srbi 1991 u Petrinji urlaju "Ovo je Srbija!", čiju "protutežu" drži kadar razularenih Hrvata (mislim u Splitu?) koji jednoglasno traže oružje. I tako dalje...

Svi oni bradonje s kokardama koji su još 1989 u Kosovu (selo kod Knina) urlali "Ovo je Srbija!", sav onaj putujući cirkus profesionalnih mitingaša koji je rušio općine, pokrajine i Republike, svi oni naručeni šovinistički tekstovi i komentari na srpskoj TV i u novinama (rubrika "odjeci i reagovanja" u "Politici", kolumna Brane Crnčevića u "Dugi", text o Hrvatskoj u kojem svaki novi odjeljak počinje velikim masnim U u istoj toj "Dugi",...), Memorandum SANU, i sve ostalo što svjedoči o tri-četiri godine (koje su prethodile devedeset prvoj) potpunog šovinističkog transa u kojem se tadašnja Srbija nalazila.

juzr

02.10.2001 14:13

Krivim, eto, baš takove kao što je Nobilo, krivim one koji bi trebali predstavljati neku vražju "sredinu", kako političku, tako i opće-svjetonazorsku. I oni bi se trebali suprotstaviti toj perfidnoj igri oko 1991 kao "početne godine".

Nije loša analiza ali kriviš pogrešne ljude iz pogrešnih razloga. Naime gospoda koja su tebi "sredina" (a nisu) ne suprotstavljaju se toj "igri" jer je ne samo sretno prihvaćaju već još gore osobno je i promiču.

Zoranka

03.10.2001 08:03

Fala Latinu, konačno je opet proradila Latinica. A fala i autoru filma, Kneževiću, jer je imao hrabrosti napraviti onakav film. Drago mi je bilo vidit kako se češu oni koje je najviše svrbilo, a uživala sam u reakcijama HDZ-ovaca. Uvijek isti argumenti "... a to što su Srbi tukli naše, a koliko ih je pobijeno u Vukovaru ...".

Na žalost, njihova je inteligencija na tako niskom stupnju razvoja da ne shvaćaju da nitko ne osporava ono što su Srbi činili, da ih treba kazniti, da im se nikada ne smije to zaboraviti ... ali da sve to ne daje nikakvo pravo nekom da ubija druge ljude i da

se opravdavaju zločini koji su i Hrvati učinili (u ovom slučaju u Krajini), te da je smiješno, jadro i patetično slušati kako Hrvati imaju pravo na te zločine jer su se branili. U ovom slučaju o kojem govori film nisu se baš branili, prije bih rekla da su napadali.

HDZ bi još i imao neke šanse da je imao hrabrosti pogledat istini u oči i reći: "Je, falili smo ljudi moji, radili smo to s dobrom namjerom, ali eto omaklo nam se, tih 10 godina nam je prošlo ka tren, pa nismo ni primjetili šta radimo". Ali, pčelica Maja glupasto svojim nastupom potvrđuje da bi opet sve učinila ka šta je činila.

Olujčić je glup do boli, i kao takav divna referenca HDZ-u. Ne daj mi bože da me on ikada brani.

Feniks

03.10.2001 11:46

"Fala Latinu, konačno je opet proradila Latinica."

Hvala i tebi Dalmošice! Na razumnom pristupu!

Većina sudionika u raspravi pokazala je kako se ne voli svoja zemlja i svoj narod!

Da bi hrvatski narod sačuvao svoje dostojanstvo, dosegnutu civilizacijsku razinu i poštovanje drugih, on mora sve one iz svojih redova, koji su počinili zločine, istjerati na čistinu, procesuirati ih i osuditi one kojima se krivica dokaže. Svaki zločin treba osuditi i od njega se distancirati, jer ni jedan zločin nije počinjen u ime naroda, bez obzira na to koliko se neki upiru upravo tako to prikazati. Prikrivati zločin i zločince i čak veličati zločince iz svojih redova, znači preuzeti na sebe(kao kolektiv) odgovornost i proglasiti se zločinačkim narodom.

Nepriznavanjem počinjenih zločina, njihovim marginaliziranjem i minimaliziranjem, zaštitom osnovano sumnjivih da su zločine počinili, ne štiti se dostojanstvo svojeg naroda, već naprotiv. Počinitelji zločina nisu i ne mogu biti ponos i dika svojeg naroda. Oni su sramota naroda iz kojeg potječu! Po mojem sudu film je vrlo objektiv, a to što prikazuje stvari za koje mi najradije ne bi htjeli znati, više je naša slabost nego slabost uratka.

I na kraju što će raditi vojnici kojima zapovjednik (D. Krstičević) kaže: "IV gardijska nema zarobljenika. Mi od svakih deset zarobljenih devetoricu ubijemo, a desetog pustimo da ispriča svojim kako su prošli!" Ili zapovjednici satnija gospičke brigade uoči "Oluje" kažu vojnicima: "Bez zarobljenika!"

Hoće li mi netko reći kako to treba tumačiti?

Ogromna većina pripadnika HV nije počinila nikakav zločin, ali ih je dobar dio počinio sitne i ne uvijek samo sitne krađe iz napuštenih srpskih kuća.

Onima pak, koji spominju aboliciju i tumače je kao amnestiju, moram reći da se abolicijom oslobađaju odgovornosti oni hrvatski državljani koji su se pobunili protiv Hrvatske, dakle za čin pobune, a ne i oni koji su počinili ratne zločine.

Ali zločinci iz redova srpskog naroda su sramota svoga naroda. Od njih i njihovih zločina se Srbi moraju distancirati.

I na kraju, nijedan zločin se ne može opravdati drugim zločinom!

zvonic

04.10.2001 12:09

Da vas netko pita da li podržavate ubojice ili obične ljude? Razaranja ili mir? Palikuće ili dobre susjede? Da vas netko pita i stalno vas propitkuje o nekakvim takvim stvarima, zar vam ne bi postalo sumljivo?

Meni je to sumnjivo i ljigavo.

Da se napravi film na temelju npr. ovakvih <http://www.bosanska-posavina.de/rat/svjedocenja/> svjedočenja što bi bilo drugačije. Za jedne bi to bilo huškačko, a za druge vrijedno svjedočanstvo (samo zamijeniti uloge u istom studiju).

To samo govori da je ovakav način medijske prezentacije zločina neprimjeren i neprihvatljiv (redovita serija ponedjeljkom da ti usere cijeli tjedan), te se njegovih štetnih posljedica ne možemo obraniti. Ne znači da treba zanijemiti nad svim što se zbilo, već znači sukobiti se sa korijenima ovakvih zločina strpljivo i marljivo. Latinici kompleksu to nije niti u mislima.(...)

ezboard.com

Britney

< 10/9/01 1:23:35 am >

Gledajući Latinicu i Dok.Film, a poslije toga raspravu gostiju, može se zaključiti, da će Srbi u Hrvatskoj imati jednog dana sva prava, kao i svoje posjede.

Najveći problem stvaraju u Hrvatskoj ! Svi oni koji su učestovali na bilo koji način u ratnim zločinima, na čelu sa HDZ-om .itd..

Istina

< 10/11/01 12:18:36 pm >

Britney dobro je da ste svjesni koliko vas volimo.
A zašto vi onda nas mrzite ?

Francetic231

< 10/12/01 3:16:33 pm >

Jebem vam mater !!!!
ZA DOM SPREMNI
Bog i Hrvati

ujo

< 10/12/01 11:11:51 pm >

..... izbriši gornje uvrede!

Francetic231

< 10/12/01 11:46:16 pm >

Dobro onda, majku im jebem, tiče se glasovanja, pozdrav
ZA DOM SPREMNI Bog i Hrvati

ujo

< 10/13/01 1:03:06 am >

..... ZA DOM SPREMNI! je svetinja!!! , pozdrav, sjećanje, ljubav, vjerovanje,
prošlost..... i budućnost!
Uz TO ne idu psovke!, bez isprike, ... za nikoga!

Francetic231

< 10/13/01 11:15:17 pm >

Obrati se uredniku
ZA DOM SPREMNI Bog i Hrvati

ujo

< 10/16/01 1:10:28 am >

ZA DOM SPREMNI ! Britny, pa to je i Garašanin govorio! Samo vi ste krivo razumili : "Tili ste i veliko dvorište, čak do Karlobaga!", a mjera je PAŠALUK, Britny, zapamti već jednom!

Britney

< 10/16/01 4:48:00 am >

TV-SPOT ZA OBNOVU SRPSKIH KUĆA U HRVATSKOJ

Zagreb – Hrvatsko Ministarstvo odbrane u saradnji sa UNHCR-om saopštilo je da će TV-spotom koji će biti emitovan u SRJ i BiH, Srbi izbegli iz Hrvatske biti informisani o njihovim pravima na obnovu kuća i povratak imovine u Hrvatskoj. Na taj način će se poručiti Srbima koji žive u SRJ i BiH, a koji još nisu predali zahtev za obnovu kuća, da to učine do 31. decembra da bi ostvarili svoje zakonsko pravo na obnovu.

A ti Franceticu jebi svoju mamu, dok uhvatiš moju. ups...

A ti UUUjo hoćeš dva ili tri dvorišta ,ali neće moći, opet ćeš morati u svoju "SUPU", I ORATI SAMO SVOJU BAŠTU.

Francetic231

< 10/17/01 8:38:13 pm >

DO 31.12.2001 najvjerojatnije da ću biti novi ministar obrane, a onda ću vam vratiti sve sto je vaše, uključujući i municiju ali nju će te dobiti preko nišana ka i oni koji vas budu štitili, a više neće biti slobodnog koridora na zemlji jedino u zraku, stoga naučite letjeti....hehehe

ZA DOM SPREMNI

Bog i Hrvati

ujo

< 10/17/01 9:29:08 pm >

TV SPOT ! Od Garašanina uteče ti, ništa bliže nego na Mars. Britney, Britney! Pazi samo da te Tvoji ne počnu slijedit! Još 1978.g. Voyager je snimio spot(koji namjerno nije objavljen) o Srbima s Marsa!

Zvonimir II

< 11/6/01 12:26:12 pm >

Samo još jedan dokaz da se Hrvatska ponaša odgovorno prema svojim građanima. Nije bitno koje si nacionalnosti ako su ti uništili kuću. Nego, kad će se Djindjić sjetiti da mu je nacija odgovorna za puno veći broj uništenih i opljačkanih hrvatskih kuća, pa se isto tako ponijeti odgovorno poput Račana? (o štetama po Bosni i Kosovu bolje i ne pričati, one su tolike da bi Srbija morala posve bankrotirati kako bi ih platila).

Gledalac

< 11/6/01 3:29:25 pm >

Gledam sinoć Latinicu!

Sjećam se!

Trećina Hrvatske okupirana! Privreda i monetarni sustav u raspadu! Zagrebom struji defetizam! Pantovčakom, Banskim dvorima i saborskom klupama širi se zadah državnog udara i kapitulacije! Gledam, široki osmijesi na licima Mesića, Račana, Budiše, Šeksa i mnogih drugih. Ponosno primaju "zaslužene" činove i medalje.

Kako im je lako dignuti moral, a ništa ne košta. Ni deseterosobnim stanovima u centru Zagreba Tuđman ne bi uspio tako efikasno otklonit opasnost iz svoje okoline.

Mladi Jastrebo, 91 nesumnjivo hrabar, za pad Vukovara optužuje branitelje Sunje.

Da je optužio branitelje Harkanja, Zagreba i Munchena moglo bi proći. Najveći problem mu je vlastiti koeficijent inteligencije, kao i Latinovim gledateljima plaćenim za pljeskanje na signal.

15-ak dana prije pada Vukovara mnogim nižim zapovjednicima postavljeno je pitanje: imate li dragovoljaca za Vukovar. Idem i ja sa svojom kompletnom postrojbom, ako dobijem zapovijed, al grupu dragovoljaca bez jasnog vodstva ne puštam. Ne mogu pustit svoje ljude da postanu topovsko meso. Zapovijed zapovjednik Operativne Zone nikad nikom nije dao, al je zato redovito slao izvještaje u Zagreb o krivcima za pad Vukovaru. Slušam Špegelja, ABiH je vojska države BiH. A kad su počeli sukobi sa Srbima borbe su vodile jedinice HVO-a i malobrojne postrojbe Patriotske fronte. Kad su se linije malo stabilizirale Muslimanska stranka SDA formirala je svoju stranačku vojsku pod nazivom ABiH.

Jugoslavijo! Jugoslavijo!

Tvoji vjerni oficirčine nikako da te prežale, al nemaju šanse. Nikad im se nećeš vratit!

Juga

< 11/6/01 8:08:34 pm >

Kolo sreće uokoli vrteći se ne pristaje, ko bi gori eto doli a ko doli gori ustaje.

zvecarka5

< 12/1/01 12:27:03 am >

Zvonimir - da nije to možda onaj Z.Čičak?

susy

< 12/3/01 11:34:31 am >

FTo je sramota da se tako rugaju s ratom i da naše ljude šalju u Haag! Zato Francetiću podržavam te u svemu i jebat ćemo im skupa mame četničke! A prvo tribamo skinuti ovu crvenu bandu s prijestolja!

ZA DOM SPREMNI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

SUSY

< 12/3/01 11:40:14 am >

Francetiću svaka ti čast! Da je malo vise takvih očistili bih i ovo šake jada od četnika šta su po ovim selima ostali! A jugotonu ja neplaćam pretplatu neka im plati milošević jer njemu bi se sigurno svidjela latinica

ZA DOM SPREMNI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Lazio Rom 01

< 12/4/01 2:47:07 pm >

"Francetiću svaka ti čast! Da je malo vise takvih očistili bih i ovo šake jada od četnika šta su po ovim selima ostali!"

A šta bi trebali Srbi raditi ,sa Hrvatima koji živ u Srbiji tj.YU ?

OLADI MALO "FACKO" !

susy

< 12/13/01 12:17:36 am >

Stici će vas naša ruka i u srbiji!!!!!!

Lazio Rom 01

< 12/13/01 7:43:17 am >

JE STVARNO ZAJEBAN TIP .Hahahaha

Istina

< 12/13/01 12:39:17 pm >

a ti si malo jace mudo. Jel to sve sto znaš upisati ??? Slugo četnička, daj malo piši ko čovjek. Da ste bili ljudi nebi sada bili razštrkani po cjelom svijetu ko rakova djeca. Niste znali raditi. Niste znali krasti. Niste se znali boriti (osim protiv žena, djece i staraca). Ma koji ste vi izmet i smeće ljudskog roda !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Uskok

< 12/13/01 1:09:18 pm >

Glupost je prirodna pojava, I mi se moramo naučiti živjeti s tom činjenicom. Samo mirno i bez uzbuđenja.

Lazio Rom 01

< 12/13/01 3:00:40 pm >

..... TVOJI STAVOVI SU POZNATI I JASNI PREMA SVIM SRBIMA. CRKNI ĆEŠ OD MRŽNJE ISTINOOOO .hheheheehe
PS. TEBI ISTINO VIŠE NI BOG NE može POMOĆI. (Nije ti lako)

Istina

< 12/13/01 10:08:45 pm >

Ma znam ja da vama istina nikad nije bila interesantna, nego samo laž i krađa i život na tuđoj grbači.

susy

< 12/13/01 11:43:45 pm >

Moje saučešće jer su ti propali tebi i svim ostalim četnicima planovi o vašoj velikoj srbiji. Heee, Hee

Istina

< 12/14/01 7:20:23 pm >

Lazio , dragi Bog je meni već pomogao, tako da neka nova pomoć nije potrebna.

Pomogao mi je kada je dozvolio da vidim sve one beskrajne kolone ubojica, palikuća, silovatelja male djece i zločinaca kako napuštaju moju Domovinu. Istina - Bog , napuštala je ta banda moju Domovinu u ukradenim traktorima, ukradenim kamionima, ukradenim prikolicama, sa ukradenim stvarima od bijele tehnike do komputera.

Lazio, ljepo je bilo gledati vas bandu razbojničku, kako u tom maratonu dostižete nevidjene brzine (iako frižider na ledjima), ljepo je bilo gledati kako se rusi vas san o velikoj svrbiji.

Zato dragi moj Lazio, ja od dragog Boga više nikakve pomoći ne tražim. Božjom milošću imao sam sreću sve to gore opisano vidjeti i doživjeti. Budi mi sada ljepo pozdravljen i ako ti nije teško napiši mi kada ćeš malo doći do nas u posjetu (da ti pokušam preko veze vizu srediti).

Velebit

< 12/15/01 7:49:00 am >

Ova diskusija na nižoj je intelektualnoj razini, nego svadja pijanih gostiju u gostioni u Petrovom polju ispod Svilaje.

Istina

< 12/15/01 10:05:36 am >

Velebite,

ovaj puta iznimno dijelim Tvoje mišljenje. Nažalost ima učesnika diskusija ,koji te jednostavno prisile da se spustiš na njihov nivo.

CTEBAH

< 12/24/01 4:25:57 am >

Vukodlače...crn ti Božić od sveg srca želi ti bivši prijatelj CTEBO.....Jebat će ti majku u grobu Ratko Karadić.....Jebem li te tako usranog PEDERU

<http://www.exdeo.com/holyh/hhx2.htm> - web site Crkve Našeg Vremena
SVETA URA

Intimno, obiteljsko

kraljevstvo Srca Isusova

Duboki je smisao i značaj velike svetkovine Bogojavljenja!

Kralj nebesa drhće na slami u jaslama. Onaj, čije se carstvo prostire nad čitavim stvorenim svijetom, smiješi se i blagoslivlje u Marijinu naručju...

...Trebao je samo još prijesto, koji će biti više kraljevski nego što su to jaslice i krasniji grimiz od skromnoga plašta neokaljane Majke...

To prijestolje je Križ.

Lijep je, moćan i velik, pokriven grimizom njegove Krvi!...

... Ispraznio se zlatni kavez!... A onda uz ove tjeskobe nadošle su i druge muke... Čudesni Putnik doziva ih sve potajno, nebeskim pogledom, i roditelji već jecaju i padaju do njegovih nogu kao ptičice, što nagonski traže gnijezdo pred olujom, koja već negdje tutnji...

"Ne plaćite beznadno", govori im on, "nego plaćite sa mnom, ja vas poznam i ljubim... Vaše boli i vaše suze privukle su me ovamo..."

Ah, i nebeski stranac plaće!... I dok mu suze kvase čelo i kose mališa, koji se oko njega stišču, sklanjajući se na njegovu Srcu... nad tim ognjištem lebde tišina i novi nepoznati mir... Reklo bi se, da je nebo pohodilo ovaj kutić zemlje!

Kad obriše svoje oči, baca pogled neizmjernog milosrđa, duboke ljubavi na ovu tako jednostavnu i lijepu Betaniju, oazu prognanoga Kralja...

Otvora nasmiješene usne i blagom tugom govori: "I ja sam imao mnogu djecu... Ostavili su me, a ja ih uvijek tražim... Čekam, da se pokaju, da me ljube..."

Prijatelji moji gostoljubivi, znajte, da ova studen napolju, da **oluja nad krajinom** nije ništa prema tjeskobi, koja kao vihor bjesni u mom Srcu..."

I rekavši to, on otkriva grudi... Kakve li rane... odjeća mu je od nje krvava...

Časak šutnje, a zatim blagi neznanac nastavlja: "Vaš doček pun dobrote, bit će velikodušno nagrađen, jer ja sam Kralj, ali ne bojte se, ja sam Kralj potpune ljubavi!"

..

"AMACORD 1991 - 2001"

VRANJICAN : KNEŽEVIĆ JE BIO U SLUŽBI ZLOČINAČKE JNA

Priča o Božidaru Kneževiću i njegovu, u najmanju ruku, kontroverznom dokumentarcu "Oluja nad Krajinom", koji je nakon prikazivanja u "Latinici" izazvao oluju u hrvatskoj javnosti, dobiva novu dimenziju. U zagrebačkom Kulturno-informativnom centru večeras će, naime, biti prikazan dokumentarac o Kneževiću i njegovim tv-izvještajima za propalu tv-kuću Yutel.

Film pod nazivom "Amarcord" načinio je zagrebački nezavisni producent Pavle Vranjican, koji nam ga je i pokazao prije prikazivanja za javnost. Film je proteklog tjedna trebao biti prikazan na OTV-u ali je u posljednji trenutak skinut s programa pa je Vranjican odlučio sam zakupiti dvoranu KIC-a kako bi film ipak pustio u javnost. A povod mu je, veli, bio Kneževićev već spomenuti dokumentarac te članci o njemu u novinama.

(...) Knežević nastupa na Uskrs 1991. na Plitvicama gdje se upoznaje s tadašnjim vozačem autobusa Ljubom Česićem Rojsom koji mu pokazuje izrešetani i okrvavljeni autobus Zagrebačkih transporta.

Knežević je tada bez problema otišao u Korenicu pobunjenim Srbima, a na punktu JNA jasno se čuje kad pita: "Može li se prema Korenici? Jel ima vas?"

Što bi mu to trebalo značiti?

Na neobjavljenim snimkama dobro se vidi kako su se Srbi već tada pripremili na pobunu i da je svakome u ruci bila barem puška. Kako je on to mogao doći u Korenicu ako JNA nije dopustila pristup ni jednom drugom novinaru? A on danas govori da za rata nije imao mogućnosti boraviti na terenu pod srpskom okupacijom. Pa Korenica je već tada bila okupirana. U tom su tonu i svi drugi njegovi jednostrani izvještaji. Štoviše, on je neke od materijala prikazanih na Yutelu pod njegovim imenom dobio izravno od JNA pa što drugo mogu reći nego da je bio u službi te zločinačke vojske - uzrujano će Vranjican, te zaključuje: "Knežević je svojim izvještajima ubio čast novinarske profesije. Radnom sam materijalu dopustio da govori sam o sebi. Film nije montiran poput Kneževićeva, pa koga zanima o čemu govori, neka dođe i vidi."

/ Zvonimir Despot, Večernji list, 31. listopada 2001. /

KNEŽEVIĆ : NA KRVAVI USKRS, KORENICA JOŠ NIJE BILA OKUPIRANA

Načuo sam nešto, ali nisam siguran o kojem je filmu riječ. Kada me Romano Bolković zvao u svoju emisiju, spomenuo je nešto o filmu, ali ja nisam siguran je li to isti. Možda je to i isti film koji je Mirko Čondić nudio Mirku Galiću, pa mu je ovaj rekao da nije dovoljno profesionalno napravljen kako bi ga HTV prikazao, počeo je Božidar Knežević nakon našeg upita o filmu Pavla Vranjicana te je nastavio:

Kažete da je iz arhiva Yutela? Pa zašto se uopće taj arhiv držao u tajnosti i zašto nije bio svima dostupan? Kada smo prestali emitirati program, čuvali smo dijelom originale i izvještaje. To je zapis jednog vremena. A čujem da je to naknadno završilo, ne znam kojim putevima, kod Ante Belje.

Knežević priznaje da je bio u Korenici na krvavi Uskrs. No on tvrdi da to tada nije bilo okupirano područje.

Iz Hrvatske nisam nikoga vidio, ali bilo je i drugih novinara. Čuo sam da je deset dana poslije onamo došao još jedan hrvatski novinar. Ali to nije bitno! Da sam sve vrijeme mogao ići na sva područja, išao bih. U to su se doba novinarske ekipe dijelile na one koje imaju iskustva ići na ratom zahvaćena područja, i na one koje nemaju i to je bio jedini kriterij. Gdje god se moglo ući na srpski teritorij, išli smo. I 1993. godine za finsku televiziju ušao sam u okupiranu Petrinju i jedva se izvukao. No sve je to prestalo sa čvrstom podjelom granica.

Mislim da novinar treba ići svugdje gdje god ima prilike. Svatko kao novinar želi izvući što više.

Ne znam što Vranjican želi tim filmom. Vjerojatno nije sam u tome. Teško mi je nešto reći jer ga nisam vidio. Film je pravo svakoga, neka radi po vlastitoj savjesti i afinitetu. Ako sam pravo snimanja dopustio sebi, onda ću ga dopustiti i drugima, poručio je Knežević.

/ Zvonimir Despot, Večernji list, 31. listopada 2001. /

PUHOVSKI : SUMNJAM DA JE VRANICANI JEDINI AUTOR AMARCORDA

(...) Tko je pravi autor filma "Amarcord 1991.-2001."?

Iskreno rečeno, mislim da autor tog filma, koji je umjesto "Amarcord" svoj uradak nepismeno nazvao "Amarcord", nije mogao sam doći do svih tih kaseti, prije svega do kasete Yutela, pa i HTV-a. Ne vjerujem u priču o tim kasetama, jer iz prve ruke i dosta precizno znam što se je s tim kasetama svojedobno dešavalo. Dakle, sumnjam da je autor, koji se tako predstavio, u najmanju ruku jedini autor tog filma. Pogotovo sumnjam da je on producent. I sastav publike u KIC-u te je večeri bio dosta indikativan. Tamo su pretežno bili ljudi koji su predstavljali samo jednu političku opciju. Evidentno je da su oni bili posebno zainteresirani za taj film.

Što ako OTV film ipak prikaže?

Ako ga OTV najavi za prikazivanje javnost bi tada mogla dobiti priliku da reagira i da zatraži da do prikazivanja ne dođe. Govorim to s nelagodom, jer nije dobro tražiti da se nešto ne prikaže. Međutim, negdje se mora povući granica, demokracija ne znači da svatko može raditi što mu padne na pamet, tabloidnost ne bi smjela postati zamjenom za novinarsku etiku. Film sam vidio, i on nije ništa drugo doli medijska potjernica za jednim čovjekom. Ako to postane princip, ne znam gdje će tome biti kraj.

/ Rade Dragojević, Novi list, 12. studenoga 2001. /

ZBOG VELIKOG INTERESA PUBLIKE U KICU SU ODRŽANE DVIJE PROJEKCIJE "AMARCORDA"

Kao odgovor na film "Oluja nad Krajinom" koji je nedavno izazvao burne reakcije u javnosti, sinoć je u Kulturnom informativnom centru (SIC) u Zagrebu prikazan dokumentarni film "Amarcord 1991.- 2001." Pavla Vranjicana.

Ta "priča o hrabrosti, časti i žrtvi" kako se navodi na najavnoj špici, prikazuje neobjavljene i objavljene snimke Božidara Kneževića, autora "Oluje nad Krajinom" i upozorava na nerazmjer onoga što je Knežević kao reporter JUTEL-a objavljivao i onoga što nije. Kneževiću se zamjera jednostavno prikazivanje ratnih događaja, uspoređuje se, primjerice, kako nije objavljivao radikalne izjave Srba protiv Hrvata, a objavljivao je "mirnodopske" izjave vojnika JNA.

U filmu se koriste i snimke pokojnih snimatelja HTV-a Gordana Lederera i Živka Krstičevića (kojima je film djelomice posvećen), te snimke JNA pronađene u JUTEL-ovu arhivu i materijal s Banije skupine snimatelja, među kojima je bio i Vranjican.

Film obuhvaća razdoblje od krvavog Uskrsa 1991. do listopada te godine. Ističe se podatak da je do tada u Hrvatskoj poginulo 14 novinara. Prema riječima autora Pavla Vranjicana, Knežević se ne može sada pojavljivati kao borac za ljudska prava i metafora demokracije, jer je to uvreda novinarskom poslu, što pokazuje njegov dokumentarac.

Vranjican je film snimio u vlastitoj produkciji i ponudio je HTV-u i OTV-u koji ga zasad još nisu prikazali.

Zbog velikog interesa publike, umjesto jedne u KIC-u su sinoć održane dvije projekcije toga filma. Među ostalim, film su pogledali producent filma "Oluja nad Krajinom" Nenad Puhovski, te Vladimir Šeks, Ante Beljo, Drago Krpina, Mladen Schwartz i Predrag Raos.

/ Hina, Jutarnji list, 2 studeni 2001. /

NENAD PUHOVSKI : CCN NIJE PRUŽIO PRILIKU DA I DRUGA STRANA ISKAŽE SVOJE STAVOVE O AMARCORDU

U posljednjih nekoliko tjedana autori filma "Oluja nad Krajinom" ali i sudionici "Latinice" u kojoj je taj film emitiran, izloženi su, premda istinitost navoda iz filma nitko nije osporio, sustavnim prozivanjima, vrijeđanjima pa i prijetnjama. CCN i njegova emisija "Vijesti" odlučili su, temeljem autonomne i neupitne redakcijske odluke, da o tome ne izvještavaju svoje gledatelje.

Zbog toga iznenađuje zanimanje koje je ista reakcija pokazala za projekciju filma "Ama(r)cord 1991-2001" u svojoj emisiji od 1.11.o.g.

Emitirajući višeminutni prilog o filmu koji nije ništa drugo nego diletantska medijska potjernica za autorom "Oluje..." Božom Kneževićem, redakcija je vjerno prenijela neargumentirane optužbe bez ikakvog pokušaja da i drugoj strani omogući da iskaže svoje stavove.

Na taj način redakcija se, objektivno, stavila na stranu pravih producenata ovog filma - onih koji već čitavo desetljeće koriste samo njima dostupne video zapise, sisovske, kosovske, predsjedničke i ine archive da bi medijski linčovali predstavnike drugačije političke opcije, istraživače istine koja im ne odgovara ili - jednostavno ljude koji im smetaju u grabežu tuđe imovine.

Nadajući se da se ipak radi o redakcijskoj grešci, a ne o sustavnoj promjeni u shvaćanju novinarske etike, molim vas da ovaj protest (u cijelosti) posređujete javnosti.

Bilježim se sa štovanjem

prof. Nenad Puhovski, programski direktor FACTUMA

/ dopis upućen na ruke Dražena Klarića, glavnog urednika Vijesti CCN-a, 2 studenog 2001. /

KNEŽEVIĆ JE NA STRANI AGRESORA A ONI KOJI GA PODRŽAVAJU SU NEPRIJATELJSKI PROPAGANDISTI NA HRT-U

Zbog velikog zanimanja publike, preksinoć su u zagrebačkom KIC-u bile dvije projekcije filma "Amarcord 1991.-2001" Pavla Vranjicana. Koristeći se arhivama Yutela i snimkama nekoliko reportera HTV-a, Vranjican je pokazao kako je za Yutel o ratu u Hrvatskoj izvještavao Božidar Knežević, autor nedavno na HTV-u prikazanog filma "Oluja nad Krajinom".

Dok su brojni novinari ginuli, Knežević se slobodno kretao među pobunjenim Srbima, sa simpatijama - koje su mu oni uzvraćali - opravdavajući srpsku pobunu, iz snimljenoga kadšto izostavljajući ono što bi je moglo kompromitirati i dobivajući materijale od JNA.

Dakle, Knežević je u svemu na strani agresora. On se s njim poistovjećuje bez suzdržavanja, pa mu svaki zagovornik i sudionik srpske pobune i uloge koju je odigrala JNA može biti zahvalan. Utoliko se Kneževića može "razumjeti": on je kao novinar opredjeljen kao i novinari nacističke Njemačke ili nekakvog sličnog zločinačkog pohoda. Takav, on srpski zločin ne vidi niti ga može vidjeti.

Osjetivši da bi tu svoju opredjeljenost mogao nametnuti kao javni kriterij u Hrvatskoj, s producentom Nenadom Puhovskim pravi film "Oluja nad Krajinom", nastoji da film dospije na HTV, pa i dospijeva u jednu od najgledanijih emisija, "Latinicu". Učinak je postignut, javnost se oko filma opredjeljuje. Premda se nema oko čega opredjeljivati. Jer, Knežević je jasno opredjeljen, on je na strani agresora. A cilj je svake strane u političko-ratnoj propagandi biti u javnosti na dobitku.

Pojedinačni zločini Hrvata nakon rata zaslužuju kaznu, suđeno im je i još će im biti suđeno, ali stav agresora, pa prema tome i Kneževića koji je na njegovoj strani, ne može biti mjerilo kao što stav nacista nije mogao biti mjerilo za pobjednike u Drugom svjetskom ratu. Za agresora je po definiciji kriva žrtva, to jest Hrvatska i hrvatski narod.

Utoliko se s Kneževićem i onima koji ga omogućuju nema što sporiti: oni su neprijateljska propaganda na HTV-u, nakon koje su Gordan Lederer i Siniša Glavašević našli utočište u KIC-u. Sramota nad sramotama!

/ Milan Ivkošić, Večernji list, 2. studeni 2001. /

NAMJERA AUTORA FILMA "AMACORD 1991-2001" JE JASNA - ON ŽELI DISKREDITIRATI BOŽIDARA KNEŽEVIĆA KAO OSOBU

(...) Iz uvoda filma doznajemo da su autori u nedostatku novih kazeta za jedan svoj projekt slučajno naletjeli na već upotrebljavane video kasete U-matic formata na kojima su, na njihovo iznenađenje, bili pohranjeni objavljeni i neobjavljeni snimci s televizije Yutel iz 1991. godine. Novinar autor tih priloga bio je Božidar Knežević, tada novinar Yutela, i ta je činjenica, barem kako nam se sugerira u prologu, bila glavni razlog da se snimi "Amarcord 1991-2001". Nakon pisanog prologa, vizualni dio tog pedesetminutnog filma započinje sjećanjem na novinare poginule u

Domovinskom ratu, s posebnim naglaskom na sudbine Siniše Glavaševića, Živka Krstičevića i Gordana Lederera, poginulih u Vukovaru, na Turnju kod Karlovca i na Baniji.

Prvi Kneževićev film koji se tematizira u filmu, jer ovaj se film bavi isključivo opusom Božidara Kneževića, onaj je iz ožujka 1991. nakon krvavih događaja na Plitvicama. Knežević najprije pravi reportažu s Plitivca, s Ljubom Česićem Rojsom, kao vozačem autobusa na koji je pucano na Plitvicama, u glavnoj ulozi, a onda odlazi u tada već pobunjenu Titovu Korenicu, gdje razgovara s general majorom JNA Ivanom Štimcem, predsjednikom općine Korenica i nekim pobunjenicima. No u Amarcordu vidimo i ono što nije objavljeno na televiziji, što je ostalo nemontirano, primjerice, pripremu koreničkih pobunjenika i njihove ratnohuškačke i mrzilačke izjave.

Nakon ove epizode slijede još neki prilozi koje je Knežević napravio za Yutel, ponajprije onaj u Plaškom, s dvojicom sugovornika, jednim koji je govorio suzdržano i čija je izjava emitirana na TV i drugim koji je izrekao salve mržnje na Hrvate i čija izjava nije emitirana.

I ostali primjeri iz jutelovskog opusa Bože Kneževića strukturirani su na isti način, najprije se pokaže objavljena varijanta, a onda se emitira neobjavljeni dio Kneževićeve snimke. Namjera je autora filma "Amarcord 1991-2001" jasna i on je ne krije. On želi diskreditirati Božidara Kneževića kao osobu koja bi uopće imala pravo bilo što reći o Domovinskom ratu, a pogotovu kao osobu koja bi imala pravo snimiti film "Oluja nad Krajinom".

Posrijedi, dakle, nije nikakav dokumentarac o žrtvama Domovinskog rata, već film potjernica, kojemu je jedini cilj omalovažiti Božidara Kneževića i osporiti mu pravo da snima filmove o Domovinskom ratu, i to kroz činjenicu da je radio za Yutel te da je bio jedan od rijetkih novinara koji je u proljeće 1991. mogao ući u Korenicu i ostale krajeve pod vlašću pobunjenih Srba. To se čak izrijeком i kaže u epilogu kad glas iz offa ustvrdi da Knežević nema nikakvo pravo govoriti o Domovinskom ratu, taman da je sam na svijetu, odnosno, o tome može govoriti samo na jednom mjestu - u Haagu.

Film je u KIC-u pogledao vrh HDZ-a s Dragom Krpinom i Hrvojem Hitrecom na čelu, tu su bili i Marija Peakić Mikuljan i Miroslav Mikuljan, bila je zastupljena i radikalna desnica s Mladenom Schwartzom, a film je pogledao i producent "Oluje nad Krajinom" Nenad Puhovski. Neslužbeno smo doznali da za film nije pokazala interes ni jedna tv kuća, a na kraju projekcije nije bilo aplauza.

/ Rade Dragojević, Novi list, 2. studeni 2001. /

HOĆE LI AMARCORD BITI PRIKAZAN NA HTV-U?

(...) Poruka filma "Amarcord" jest, najjednostavnije rečeno - Božidar Knežević nije osoba koja je radila objektivno, prilozi sugeriraju da je spomenuti autor, u svojem radu za YUTEL 1991. godine radio "po zadatku" montiranu istinu koja je odgo-

varala naručiocima, dakle političkim snagama oko JNA. Autor "kontradokumentarca" Vranicani takvim slaganjem činjenica, rabeći originalne snimke Yutela, JNA, te svoje i one HTV, očito, kako i sam kaže, dovodi u pitanje moralno pravo da Knežević kasnije radi dokumentarce s tematikom iz Domovinskog rata, i to o najbolnijim temama.

Prozvani autor Božo Knežević, budući je na putu, nije imao prilike vidjeti Vranicanijev dokumentarac, no zvali su ga prijatelji, tako da je djelomično upoznat s tezama iz "Amarcorda".

"Smatram da u nedostatku dokaza, koji bi pokazali da je film "Oluja" koji sam ja radio nije istinit, autor Vranicani i njegovi stvarni producenti nadoknađuju to viškom domoljubne patetike" kaže za Slobodnu Knežević. Drži kako teza o korištenju "tuđih" materijala u njegovom radu nije nikakav argument, jer su o tom vremenu svi koristili materijale do kojih su mogli doći, kao što je to, primjerice, radio HTV u svojim emisijama Slikom na sliku.

Tvrđi kako je on mogao biti, kao i drugi novinari hrvatskih redakcija, na okupiranim područjima kad su crte razgraničenja bile propusne, a kada su postale neprolazne nije ih, na žalost, mogao ni on prijeći. Na primjedbu da se u Vranicanijevu filmu pokazuje kako je Knežević "montirao" istinu, na način da je izbjegavao prikazati ekstremizam srpskih pobunjenika, Knežević kaže kako se uvijek može naći na cesti nekog luđaka koji, primjerice, viče "ubit ću predsjednika" pa takvome nitko neće dati prostor.

Na pitanje, kada bi HTV ili neka druga TV kuća emitirali Vranicanijev film bi li tužio televiziju i autora, Knežević odgovara kako mu je teško govoriti kada nije vidio film, ali "bi želio da mu se dostavi kasetu".

Knežević smatra kako svatko ima pravo napraviti dokumentarac kakav želi, prema svojim afinitetima, i za njega odgovarati. Hoće li HTV prikazati Vranicanijev dokumentarac, pitamo glasnogovornika HTV-a Krešimira Macana. "Mi na HTV-u nemamo apriori ništa protiv prikazivanja tog dokumentarca, odmah smo pokazali interes za neke materijale korištene u filmu, a o cjelini filma moći ćemo odlučiti kada vidimo završenu varijantu filma" kaže Macan. Dodaje kako nije točna izjava koju je "Večernjaku" dao Knežević o tomu kako je Mirko Galić odbio Vranicanijev film jer navodno nije dovoljno "profesionalan".

"Galić film nije ni vidio, niti stoga može o njemu govoriti" tvrdi Macan, no dodaje, kada vide dovršenu verziju Vranicanijeva dokumentarca, konzultirat će se s pravnom službom HTV-a, jer "željeli bi izbjeći moguće sudske tužbe".

Dakle, kako tvrdi Macan, na HTV-u ne namjeravaju cenzurirati Vranicanija, ali žele biti sigurni da u njegovu filmu nema dijelova "kažnjivih zbog klevete". Svoj oprez na HTV-u pojačavaju i tvrdnjom da "ni OTV, kao sklon puštanju "desnijih" priloga, još ne pušta Vranicanijev film.

/ Davor Ivanković, Slobodna Dalmacija 2. studenog 2001. /

KNEŽEVIĆ : ZANIMLJIVO JE DA JE YUTELOVA ARHIVA NESTALA

Manje od dva mjeseca bilo je potrebno nezavisnom filmskom producentu Pavlu Vranjicaniju da o svojem trošku, kako je više puta ponovio, napravi i prikaže film "Amarcord 1991.-2001.", svojevrsni odgovor na dokumentarni film Božidara Kneževića "Oluja nad Krajinom", prikazan u Latinici.

Vranjicani priča da se gledajući Kneževićevu "Oluju" prisjetio kako mu je autor filma odnekud poznat. Nakon što je pregledao 70-ak kaseti iz YUTEL-ove arhive, koje je 1994. godine, kako piše na početku njegova filma, "dobio slučajno, putem razmjene, što je uobičajeno u siromašnijem dijelu naše videoprodukcije" prepoznao je Kneževića. Tada je odlučio napraviti film o ratnim novinarima s naglaskom na "Kneževiću i svima onima koji se služe nemoralom i lažima kako bi dokumentirali bolne stvari iz Domovinskog rata".

Kako su njegov film odbili prikazati i OTV i HTV, Vranjican je zakupio dvoranu KIC-a u Zagrebu kako bi zainteresiranima pokazao svoju uradak. Mala dvorana KIC-a bila je pretijesna da primi sve koji su željeli pogledati film, pa su umjesto jedne održane dvije projekcije. U publici je bio i veći broj hadezeovaca, na čelu sa Vladimirom Šekosom, a zanimljivo je da je na nogama, zbog gužve, ostao Ante Beljo, jedan od navodnih "producenata" filma kojemu je, kaže priča, dospio YUTEL-ova materijala. Vranjicani je Kneževića i YUEL optužio da su od JNA dobivali pročišćene materijale, koje su potom montirali u priloge.

"Gledatelji koji su vidjeli film mogu samo ocijeniti autorove argumente" za Feral je iz Praga komentirao Božo Knežević, koji film nije vidio. Odbacio je tvrdnje kako se YUTEL koristio materijalima JNA, što, kaže Knežević, bolje znaju oni koji su u YUTELU bili na višim funkcijama od njegove novinarske, a sličan posao obavljaju i sada na drugim televizijama.

"Zanimljivo je da je arhiva YUTEL-a nestala. Neslužbeno sam doznao da je nedavno bila u nekakvom centru za otkrivanje ratnih zločinaca, iako smo je pokušali sačuvati, da bude dostupna svima, kao dokument jednog vremena", objašnjava Knežević. YUTEL-ova bi arhiva uskoro mogla postati dostupna svima budući da je, kako Feral saznaje, prije nekoliko dana predana Državnom arhivu.

/ Goran Borković, Feral tribune, 3. studenog 2001. /

NENAD PUHOVSKI : BOLJE JE IĆI "FILMOM NA FILM" NO ČELIČNIM MOTKAMA, NO AMARCORD NIJE DEMANTIRAO NI JEDNU ČINJENICU IZ "OLUJE NAD KRAJINOM"

"Radi se o diletantski napravljenoj medijskoj potjernici za autorom Božidarom Kneževićem", komentira Nenad Puhovski u srijedu navečer prikazani dokumentarni film "Amarcord 1991.-2001.", autora Pavla Vranjicanija.

Puhovski je bio na promociji "Amarcorda", svojevrsnog odgovora na kontroverzni film producenta Puhovskog i autora B. Kneževića "Oluja nad Krajinom".

Puhovski smatra da je Vranicanijev "uradak", budući da ga profesionalno ne smatra filmom, izravni nasljednik uradaka prije rađenih u produkciji g. Vukojevića. "Ovakvi uradci rađeni su i na temelju materijala i arhiva koji nisu svima dostupni, te je vrijeme", smatra Puhovski, "da se napokon riješi pitanje postojanja "čudnih" privatnih i poluprivatnih arhiva iz vremena Domovinskog rata." On smatra kako sav materijal treba pohraniti u Hrvatskoj kinoteci, gdje bi, pod određenim pravilima, bio dostupan.

Puhovski drži kako, uza sav trud Vranicanija i njegovih producenata i dalje stoji tvrdnja da nitko u mjesec dana hajke nije uspio demantirati niti jednu činjenicu iz "Oluje nad Krajinom". Pitamo Puhovskog bi li on, kao producent prozване "Oluje nad Krajinom" bio protiv toga da se "Amarcord" prikaže na nekoj javnoj TV, na što odgovara "mislim da je to loš film, no u krajnjoj liniji bolje je ići filmom na film, no čeličnim motkama..."

Pavle Vranicani, autor "Amarcorda", kaže nam, pak, kako nema problema da gospodin Knežević dobije kopiju njegova filma, premda drži kako je film već vjerojatno odgledao, budući da je na promociji primijećen jedan snimatelj, koji je cijelo vrijeme "presnimavao" njegov film, a primijetio je u KIC-u i producenta Nenada Puhovskog. Vranicani kaže kako još tehnički dorađuje neke dijelove filma, te će u ponedjeljak biti spreman završenu varijantu filma ponovno odnijeti odgovornima na HTV. Spreman je, kako kaže na "tehničke" pregovore, nikako na "sadržajne". Očekuje brz stav HTV-a, budući da je konkurentski OTV, kako saznajemo, već odlučio idućeg tjedna prikazati "Amarcord".

/ Davor Ivanković, Slobodna Dalmacija, 3. studenoga 2001. /

AMARCORD ĆE BITI PRIKAZAN NA MALIM EKLANIMA

Pedesetminutni dokumentarac autora Pavla Vranjicanija, u medijima okarakteriziran kao svojevrsni kontrafilm kontroverznoj "Oluji nad Krajinom", autora Božidara Kneževića i producenta Nenada Puhovskog, gotovo je sigurno, bit će u srijedu prikazan na "malim" ekranima.

Međutim, zasad neće biti prikazan na HTV-u, nego u sklopu OTV-ove emisije Romana Bolkovića "2 u 9" koja će u srijedu u 21 sat preuzeti mreža CCN i time omogućiti gledanje gledateljima širom Hrvatske.

/ D. Ivanković, Slobodna Dalmacija, 6. studenog 2001. /

HILDA MARIA FOLEY : BI LI SRBIJA FINANCIRALA FILM HRVATA O SRPSKOM RAZARANJU VUKOVARA

Htjela bih komentirati vijest u "Večernjem listu" glede smrti Božidara Kneževića, autora "Oluje nad Krajinom". Nenad Puhovski izjavio je kako nema dokaza da film nije faktičan kako je prikazan. Žalosno je što se nitko nije potrudio proturječiti Kneževićevu filmu s dokazima koje Hrvatska ima:

1 Dokumenti što ih potpisuju Martić i jugoslavenski general Mrkšić, zapovijedajući da se svi Srbi iz tzv. krajine evakuiraju prije dolaska Hrvatske vojske (piše "ustaše") (određeno 4. kolovoza 1995. zapovijed broj 12-3113-1/95).

2 Intervju u beogradskim novinama Politici, s Martićem, tiskan 23. kolovoza 1995., u kojem potvrđuje zapovijed za evakuaciju.

3 UN je sam potvrdio da je oko 120-150 tisuća Srba ostavilo taj dio Hrvatske još prije dolaska Hrvatske vojske. To potvrđuje i prijašnji američki veleposlanik Galbraith.

Dakle, nema govora ni o brojevima ni o "istrebljenju" Srba, kako ih Knežević prikazuje u svom filmu.

Zašto je uopće bilo dopušteno nekom jugoslavenskom državljaninu snimati film protiv Hrvatske u samoj Hrvatskoj, i to uz financiranje Ministarstva kulture? Mislite li da bi jedan Hrvat dobio dozvolu u Jugoslaviji da snimi, recimo, film o Vukovaru i srpskim haranjima u Hrvatskoj?

Zašto se zapravo Knežević "čudio" mržnji Hrvata kad je bestidno snimio film protiv Hrvatske s takvim lažima? Koliko mu je Srbija platila za tu uslugu?

U vezi s g. Puhovskim, čini se da ima još jugonostalgicara, koji su takvim filmom oduševljeni. Nisu protiv laži kada se crni Hrvatska, ali su protiv filma kao "Amarcord 1991-2001", jer pokazuje kakva je osoba bio Knežević.

/ Hilda Maria Foley, Večernji list, 16. studenog 2001. /

NENAD PUHOVSKI : GOSPOĐO FOLEY, OBRATITE SE HHO-U

Gospođa Hilda Marija Foley, glasnogovornica Nacionalne federacije američkih Hrvata, u svom pismu Večernjem listu govori o filmu "Oluja nad krajinom" ne poštujući osnovne činjenice, pa se čovjek mora upitati je li uopće vidjela film. Naime, s velikim trijumfom ona spominje tri izvora iz kojih zaključuje da je većina krajinskih Srba evakuirana prije dolaska HV-a pa, nekom čudnom logikom, iz toga izvodi da film ne poštuje činjenice jer "nema govora ni o brojevima ni o "istrebljenju" Srba, kako ih Knežević prikazuje u svom filmu".

Što se tiče filma, gđa Foley očito je pobrkala lončiče jer:

a) u filmu, u prvih petnaestak minuta, tri sugovornika - jedan strani promatrač, jedan domaći mirovnjak i jedan sudionik događaja - govore baš o tome kako je "vlast krajine" organizirala evakuaciju lokalnog življa prije dolaska HV-a

b) ta činjenica ni na koji način ne dovodi u pitanje ono što film govori - da je nakon "Oluje" bilo zločina nad civilnim stanovništvom

c) jasno je navedeno da su brojke o spaljenim kućama i ubijenim civilima, navedene u pisanom tekstu na kraju filma, citat iz izvještaja HHO-a pa se za eventualne ispravke gđa Foley mora obratiti na tu adresu.

Savjetujem na kraju gospođi Foley da pogleda film bez predrasuda i mržnje, o kojoj

i sama govori, a Nacionalnoj federaciji američkih Hrvata da pronađe vjerodostojnijeg glasnogovornika. Večernjem listu, pak, da, želi li nastaviti kampanju protiv filma, pronađe uvjerljivije suradnike.

/ Večernji list, 18. studenog 2001. /

AMARCORD NE ZADOVOLJAVA NI OSNOVNE MORALNE NORME

Nedavno sam u Kulturno-informativnom centru zajedno s brojnim hrvatskim desničarima gledao film izvjesnog Pavla Vranjicanija Sjećanje 1991-2001, najavljen kao odgovor na poznati film pokojnog Božidara Kneževića Oluja nad krajinom. Taj film, nezavisno od svoje profesionalne nekvalitete, ne zadovoljava ni osnovne moralne norme, jer se, umjesto s Kneževićevim tvrdnjama i stavovima, obračunava sa samim Kneževićem - te on ovakav, te on onakav, te zašto nije bio tu i tu, i tako dalje. (...)

/ Nenad Jovanović, Zarez, 6. prosinca 2001. /

HENI ERCEG : ŠTO DRUGO OSJEĆATI OSIM STIDA, NAKON PROJEKCIJE AMARCORDA?

(...) Radikalna iskaz sličnog konteksta svakako je i slučaj nedavno poginulog kolege Bože Kneževića, časnog čovjeka i profesionalca, koji je, nakon objave dokumentarca "Oluja nad Krajinom", bio izvrgnut svekolikoj medijskoj i političkoj hajci, u kojoj nisu odbili sudjelovati ni ljudi iz vrhova vlasti, poput Tomčića, Račana, Tomca... Što drugo osim stida osjećati kada se u Zagrebu javno prikaže opskurni filmski uradak jednog objesnog SIS-ovskog plaćenika, u kojemu će se hrpa blata i neistina istresti upravo po Božu Kneževiću, dok u publici sjede HDZ-ove protuhe od Hrvoja Hitreca do Vladimira Šeksa i oduševljeno plješču emitiranju još jednog desničarskog bjesnila, OTV već najavljuje njegovo prikazivanje, a HTV "tek ima donijeti odluku o emitiranju"?

Samo dan-dva kasnije Božo Knežević je poginuo i, doista, kako znati koliko je za njegovu smrt kriva smanjena koncentracija, odsutnost misli zbog intenzivne harange u kojoj je sudjelovala politička, novinarska i intelektualna "elita"?

Kako se danas, nakon smrti Bože Kneževića, osjeća HDZ-ova bagra, a kako Zlatko Tomčić ili "intelektualac" Slaven Letica? Smireno, ne treba sumnjati. Takvi su uostalom i producirali nastavak iste one države u čijim medijima nije bilo mjesta za TV-novinara Božu Kneževića, ali ga je uvijek bilo za novinarski škart koji i danas uređuje i vodi Hrvatsku televiziju, pripremajući teren za povratak svojih desničarskih prijatelja. U potpunom kaosu jedine državne TV-kuće vladaju novinski pripravnici, tamo se pod dirigentskom palicom Mirka Galjća svjesno preskače boravak predsjednika Mesića u Izraelu jer bi njegova isprika Židovima mogla povrijediti osjećaje čondićevaca i liovićevaca, a i kalkulantskom premijeru nije baš srcu mila.

/ Heni Erceg, Feral Tribune 10. studenog 2001. /

PUHOVSKI : KONSTERNIRAN SAM IDEJOM DA SE XI. DANI HRVATSKOG FILMA OTVORE AMACORDOM!

Na ruke g. Lukasa Nole, predsjednika Direkcije 11. Dana Hrvatskog filma

Poštovani g. Nola,

Prisiljen sam ovim putem reagirati i protestirati zbog činjenice da je film "Amacord" autora P. Vranjicanija uvršten u termin svečanog otvaranja 11. Dana hrvatskog filma.

Dozvolite me da Vam odmah jasno kažem kako sam protivnik bilo kakvih zabrana, cenzura i sl. Štoviše, kao autor i producent mnogih "kontroverznih" filmova, izuzetno sam svjestan potrebe da se svaki, pa i najlošiji film prikaže javnosti.

Također, ne želim ulaziti u kriterije izbora filmova za festival, koji su uvijek subjektivni i podložni osobnim kriterijima, pa i kompromisima.

Ovdje se, međutim, radi o nečemu drugome.

Film autora Bože Kneževića "Oluja nad Krajinom", prikazan prošle godine na "Danima..." izazvao je, nakon prikazivanja na HTV-u, mnoštvo, često i vrlo agresivnih, reakcija od kojih su poneke išle i do prijetnje likvidacijom.

"Film" "Amacord" zauzeo je u toj hajci posve posebno mjesto - radi se, naime, o jedinstvenom slučaju medijske potjernice, "film-u" koji u 50 minuta trajanja pokušava samo jedno - oblatiti jednog čovjeka - Božu Kneževića.

"Film" je to koji, u suprotnosti sa osnovnim etičkim, pa i zakonskim regulama civiliziranog društva, širi mržnju, vrijeđa i proziva, optužuje i presuđuje a bez ikakve šanse optuženom da se brani.

Naročito danas, nakon pogibije Bože Kneževića.

I takav je film izabran za svečano otvaranje Dana hrvatskog filma!?!

Bez obzira na dobru volju organizatora, eventualno neshvaćanje, neosjetljivost ili nebriga - ovaj potez nužno se čita i kao namjera.

Začuden kriterijima po kojima je ovaj film zaslužio uvrštenje u službnu konkurenciju "Dana..." konsterniran sam njegovim programiranjem za svečano otvaranje festivala.

Zbog toga Vam i upućujem ovaj protest i tražim da, iz obzira prema tradicionalno visokoj etičkoj razini hrvatskog dokumentarnog filma kao i pijeteta prema autoru Boži Kneževiću, "film" "Amacord" ne bude prikazan na toj, svečanoj projekciji.

Ukoliko Direkcija festivala ostane pri svojoj odluci, Factum i ja osobno razmotriti ćemo primjereni način reakcije - u rasponu od pozivanja uzvanika da bojkotiraju otvaranje festivala, pa sve do povlačenja svih Factumovih filmova.

Nadam se, poštovani g. Nola, da do toga neće trebati doći te da će se naći rješenje koje će omogućiti nesmetano odvijanje festivala.

/ Nenad Puhovski, programski direktor Factuma, 27. ožujka 2002. /

AUTOR OLUJE SE NE MOŽE BRANITI JER JE POGINUO

Ne radi se o filmu, nego o pozivu na linč, o tjeratici za čovjekom koji više nije živ. Neukusno je da se film Amarcord, koji se inače nepismeno zove Amacord, prikazuje u sklopu svečanog otvaranja festivala, za mene je to određena poruka — kazao je voditelj Factuma Nenad Puhovski na konferenciji za novinare na kojoj je predstavljen program skorašnjih 11. dana hrvatskoga filma. Naime, nakon svečanog otvorenja festivala u ponedjeljak 8. travnja, u sekciji dokumentarnog filma predviđeno je prikazivanje Amacorda 1991. - 2001. Pavla Vranjicana, filma čiji se rasion d'etre iscrpljuje u političkim i ljudskim diskvalifikacijama Božidara Kneževića, autora Oluje nad Krajinom. Vranjicanov uradak premijerno je prikazan zimus u KIC-u, a ubrzo nakon toga Božidar Knežević stradava u automobilskoj nesreći kod Gračaca.

"Autor kojega se u 50 minuta filma direktno napada nema se mogućnosti braniti jer je poginuo", dodao je Puhovski. Nekoliko je puta naglasio kako mu nije namjera tražiti da se Amacord ne prikaže, niti da dovodi u pitanje autonomiju festivalske selekcije, nego upozorava na činjenicu da prikazivanje nekog filma, htjeli to mi ili ne, ima drukčiju težinu na otvaranju i zatvaranju festivala. Factum će još razmisliti što će napraviti u obranu digniteta svojeg preminulog autora: jedna je solucija da povuku svoje filmove s Dana hrvatskoga filma, što bi ipak oštetilo autore, druga je da se njihov film Snovi na peronu djetinjstva povuče s programa u sklopu kojega je i Amacord, a treća da na otvorenju Dana organiziraju gledateljski bojkot Vranjicanova filma.

Puhovski je predložio i da se eventualno organizira okrugli stol i sučele Kneževićev i Vranjicanov film, na što je predsjednik direkcije festivala Lukas Nola kazao da bi to više sličilo na Latinicu nego na Dane, te dodao kako je najdemokratskija solucija zahtijevati da ljudi bojkotiraju tu projekciju, a ne poduzimati neke drastične poteze. Nola smatra kako je za ovakve polemike bolje voditi za trajanja ili nakon završetka Dana, te kako je na festivalima dobro imati filmove koji će nekome dići tlak. Na kraju je predloženo da Factum svoj stav uputi direkciji festivala, te da se pokuša naći rješenje. (...)

/ Andrea RADAK, Slobodna Dalmacija, 28. ožujka 2002. /

NEKROFILSKE PERVERZIJE NA DANIMA HRVATSKOG FILMA

Onoliko koliko je antisemitski film o Židovu Sussu bio provokacija u kontekstu nacističke Njemačke, točno toliko je i dokumentarac "Amacord" Pavla Vranjicana, koji bi trebao svečano otvoriti predstojeće dane hrvatskog filma, provokacija u okolnostima naše medijske kulture. A ta naša medijska slika u posljednjih dvanaest godina bila je prepoznatljiva upravo po medijskim potjernicama, javnim pozivima na linč i na odstrel nepoželjnih, bilo da suproducenti takvih napada pristizali iz redakcija ST-a, Globusa ili s državne televizije. Točno takav je i film "Amacord", film čiji je jedini smisao u traženju profesionalne likvidacije Božidara Kneževića, autora koji je u svom dokumentarcu "Oluja nad Krajinom" jedini dosad na filmski način pro-

govorio o zločinima "naših dečki" čime je izazvao bijes "domoljuba". Cijela stvar poprima i crtu nekrofilije, budući da je Knežević poginuo, pa "Amacord" u potpunosti gubi svoj *raison d'être*.

Sve se to, izgleda, ne tiče ciničnog predsjednika Dana Lukasa Nole, koji na presici uoči manifestacije, mrtav-hladan, izjavljuje da njega perverzno zadovoljava sve što nekome diže tlak, i da ne vidi ništa sporno da Dane otvori uradak koji kriminalizira svojedobni Kneževićev rad za, pazi sad, Yutel. Nola griješi čak i žanrovski. Naime, taj film ne pripada žanru provokacije, jer će tlak podići rijetkima, tek ponekom pojedincu posebno senzibiliziranom na "hate speech", ponekom novinaru i tu će prosvjedima biti kraj. Provokacija je nešto što se opire medijskom mainstreamu, a "Amacord" pripada matici domaćeg filma koji se već godinama kupa u raznim varijantama mržnje. Posrijedi je, dakle, samo još jedna od brojnih konstrukcija nastala u desničarskom podzemlju, odakle su u posljednje vrijeme na svjetlo dana ispuzali uradci Ivana Aralice, Nenada Ivankovića i sličnih.

/ Rade Dragojević, Novi list, 29. ožujka 2002. /

DANI HRVATSKOG FILMA IPAK ĆE BITI OTVORENI AMARCORDOM

Vodstvo predstojećih Dana hrvatskoga filma ostalo je pri svojoj odluci da film "Amacord 1991-2001" Pavla Vranjicana prikaže na otvorenju festivala, a voditelj producentske kuće Factum Nenad Puhovski održat će svoje obećanje i pokrenuti protumjere. No neće biti povlačenja Factumovih filmova s DHF-a, koji će biti održani od 8. do 14. travnja, nego samo javni poziv na napuštanje dvorane za vrijeme projekcije kontroverznog filma.

- Situacija je nepromijenjena jer da sam maknuo film, onda bi mi svaki redatelj mogao prigovoriti oko termina - objasnio je svoj stav o nepristajanju na Factumovu ucjenu Lukas Nola, direktor Dana hrvatskoga filma. Dodao je da ne misli kako je Vranjicanov film u boljoj situaciji od drugih: - Meni je otvorenje termin kao svaki drugi. Film nije privilegiran ako ga gleda ministar. (...)

/ J. Jurčić, Večernji list, 4. travnja 2002. /

AMARCORD JE KRITIKA KNEŽEVIĆEVA NOVINARSKOG RADA, A NE NJEGOVE OSOBE

Intoniranjem hrvatske himne u prepunoj dvorani Kinoteke u Zagrebu svečano su 8. travnja navečer otvoreni XI. dani hrvatskog filma, po nekima Čpolitički svrstani«, po drugima - uobičajeni festivalski prikaz(naj)boljih filmskih ostvarenja u Hrvatskoj protekle godine. (...)

Ono što je ipak, barem na početku festivala, pobudilo osobito zanimanje publike, bio je poziv na bojkot filma "Amacord" redatelja Pavla Vranjicana, koji je bio prikazan nakon svečanog otvaranja. Na bojkot je u prvom broju "Bulletina Dana hrvatskog filma" pozvala producentska kuća "Factum" smatrajući da Vranjicanov

dokumentarac "izravno blati ime i djelo pokojnog Bože Kneževića, autora 'Factumova' filma 'Oluja nad Krajinom'", te da zato nije zaslužio ući u sam program svečanoga otvaranja. "Amarcord 1991-2001", koji se slučajno našao u središtu "nefilmskih" zbivanja redatelja, scenarista i montažera Pavla Vranjicana, temelji se na arhivskim materijalima kupljenima od medijske kuće "Yutel", snimcima više snimatelja iz ratnog razdoblja te vijestima s programa HRT-a i Yutela. Cijeli film govori o tri primjera, o tri priče u kojima se uspoređuju "sirovi" materijal koji je pokojni Knežević u domovinskom ratu snimio na terenu, na okupiranom krajinskom području, te njegova finalna, emitirana vijest na Yutelu koja je odudarala od onoga što je određenoga dana doista snimio.

Uz taj dokumentarni film, koji je ipak kritika novinarskog djelovanja u ratu a ne osobe autora "Oluje nad krajinom", još bi neki filmovi, poput "Paviljona 22" u produkciji Factuma mogli doći u kategoriju "spornih" - što zbog jednostranosti, što zbog nedovoljne dokumentiranosti i pretjeranoga nagađanja o temama o kojima hrvatska javnost na žalost još uvijek premalo zna. (...)

/ r.r. Glas koncila, nedjelja, 14. travnja /

TO NEŠTO ŠTO SE ZOVE AMARCORD JEST HAJKA ZAPISANA NA FILMSKOJ TRACI

(...) Slijedi potom izbor nečega što se zove Amarkord 1991 - 2001, Pavla Vranjicana kojim je spomenuta manifestacija službeno otvorena, premda je isti nekoliko tjedana ranije prikazan u, od autora zakupljenoj, dvorani Kulturno informativnog centra. Oni koji su ga tada propustili i nisu se mogli odazvati pozivu na bojkot Nenada Puhovskog svakako su to trebali učiniti nakon projekcije u Kinoteci.

Jer to nešto što nosi naziv Amarkord 1991 - 2001., jest hajka zapisana na filmskoj traci, hajka za mrtvim Božidarom Kneževićem koji se spomenutom Vranjicanu strašno zamjerio filmom Oluja nad krajinom. Podsjetilo me na žestoku bračnu svađu dragih znanaca nakon što ga je u gradu vidjela kako zagrljen hoda s deset godina mlađom ženom. U dramskom vrhuncu, vidjevši da je gubi i da ga ostavlja, kao posljednju slamku spasa uzviknuo je - Pa dobro, pobogu, kome više vjeruješ? Meni ili svojim očima? Takav je i zapis Amarkord. Narator dramatično i patetično sugerira gledatelju otkrivanje velike tajne, zavjere koju tadašnji novinar Yutela nikad nije prikazao, a bio je na licu mjesta i snimao. Slika, međutim, nikako ne sluša ton. Ne pokazuje ono što bi prema autorovu nahodaženju trebali vidjeti - novinarsku neprofesionalnost Božidara Kneževića, svrstavanje na stranu srpskih ekstremista, podivljali narod. Pa zašto ipak pišemo i dajemo značaj tom uratku? Zato jer postavlja pitanja na koja će odgovori tek stići, a tada će se grandiozni zaključak autora s kraja filma - "Knežević nema pravo govoriti o Domovinskom ratu, možda postoji iznimka, a ona se zove Haag" - odnositi upravo na njega.

Na samom početku uratka autor nas obavještava da je isti napravio vlastitim sredstvi-
ma, a da su snimke koje ćemo vidjeti došle u njegov posjed nakon što je zbog šted-
nje, po vrlo pristupačnoj cijeni, nabavio polovne profesionalne kazete u kojima su se,

eto, našle i one iz Yutelove arhive. Po principu - Lijepo sunčan dan, šetam tako Trešnjevčkim placom i neki striček pored mladog luka i špinata prodaje baš dobre profesionalne kazete. Je netko već nešto snimal na njima, ali zato su tak jeftine.

Šalu na stranu. Doista, kako je Pavle Vranjican došao do kazeta koje su sigurno bile dijelom službene arhive televizijske kuće Yutel, kojom su sasvim sigurno mogli raspologati samo vodeći ljudi? Nadalje, tu je i pitanje zašto je uradak uvršten u službeni program državne manifestacije i prikazan upravo nakon Kneževićeve smrti čime je obrana napadnutog potpuno nemoguća, zašto uostalom Vranjican nije prekopao arhivu Hrvatske televizije i pokazao nam neemitirane priloge njezinih djelatnika? Kako bilo, svoje novce može svatko trošiti kako hoće, no tko je selektoru Dana hrvatskoga filma dopustio da na nešto što ne udovoljava ni elementarnim kriterijima filma troši novac poreznih obveznika?

/ Nataša Petrinjak, Zarez, 25. travnja 2002. /

U KINU KORZO U GOSPIĆU PRIKAZAN DOKUMENTARAC PAVLA VRANJICANA

U kinu "Korzo" gospićka je publika imala priliku vidjeti prvi dio dokumentarnog filma "Amarkord 1991. -2001." autora Pavla Vranjicanija. Govoreći o filmu, autor je naglasio kako je stvoren zahvaljujući tzv. sirovom materijalu kupljenom za svega 900 DEM. Isti materijali korišteni su u intrigantnom filmu "Oluja nad Krajinom" koji je u friziranom obliku Hrvatsku vojsku i ratne operacije prikazao u vrlo tmurnim konotacijama. Vranjicani je gospićkoj publici komentirao neke dijelove filma koji prikazuju izuzete dijelove filmskog materijala, pri čemu "Oluja nad Krajinom" dobiva sasvim drugi kontekst. O pozadini cijele priče vezane uz film govorio je general Ante Roso, koji je rekao da sadašnja stremljenja političkog menagementa od Like ponovo stvaraju slučaj i nekakvu enklavu. (...)

/ M. Smolčić, Novi List, 6. svibnja 2002. /

U LICI, UTVRDI HRVATSKE OPSTOJNOSTI, PRIKAZAN PRVI DIO FILMA PAVLA VRANJICANA

Lika po tko zna koji put čini novi pokušaj izlaska iz zapostavljenosti, opuštenosti, iz depresije. Dakako, svemu tome kriv je i takozvani gospićki slučaj - ubojstvo Milana Levara i optužnice za ratne zločine, nametnut tim divnim ljudima i tome prekrasnome kraju. Grad heroj, Gospić, to sigurno ne zaslužuje. Zbog toga je naše malo "Udruženje novinara Republike Hrvatske", pojačano s generalom Antom Rosom, odlučilo i u Lici, utvrdi hrvatske opstojnosti, prikazati prvi dio filma Pavla Vranjicana "Amarcord 1991- 2001". Nakon što je film prikazan, Gospićani su nam lakonski kazali: "Pa mi znamo da je to tako." Znamo i mi da svi koji su ratovali za Hrvatsku, a Ličani to nedvojbeno jesu, to znaju, ali isto tako znamo da o tome ne treba šutjeti, da o tome neprestano treba govoriti. (...).

/ HRVATSKO SLOVO, 10. svibnja 2002. /

HRVATSKI FILM ZA PROTUHRVATSKU PROMIDŽBU

(...) Da je hrvatsko javno mnijenje zagađeno, ne anacionalnim nego protunacionalnim, bezličnim i poltronskim sadržajima, koji uvelike pogoduju spomenutoj tezi o etničkom čišćenju Srba u Hrvatskoj tijekom Domovinskog rata, u mnoštvu primjera najbolje pokazuje ne tako davno toliko razvikani kontroverzni dokumentarni film "Oluja nad Krajinom", načinjen u Hrvatskoj.

Rijetki su bili vodeći novinari koji u ime tobožnjeg humanizma i zaštite ljudskih prava (dakako, Srba u Hrvatskoj) nisu prosuli žuč na Hrvatsku televiziju što je on skinut s termina za prikazivanje. Druga strana filmske medalje je činjenica da ga je jugoslavenska televizija upravo za ovogodišnji Dan pobjede i domovinske zahvalnosti nekoliko puta prikazala svojim gledateljima kao argumentum fundamentalis za izjave vodećih srbijanskih dužnosnika o etničkom čišćenju u Hrvatskoj. Nije li logično postaviti pitanje: Kojim pravom Ministarstvo kulture Republike Hrvatske novčano potpomaže film novcima hrvatskih obveznika, točnije i hrvatskih branitelja, koji se blasfemično ruga ni manje ni više nego samim hrvatskim braniteljima?

O najbučnijim protagonistima i propagatorima filma (Puhovski, Pusić & Company) ne vrijedi trošiti riječi. Parafrazirajući glasovitu uzrečicu, krajnje je vrijeme da već netko glasno uzvikne: "Nešto je trulo u zemlji Hrvatskoj!" Pri tome je, čini se "Sizifov posao" podsjećati i dokazivati kako je asimilacija manjinskih naroda u svim europskim zemljama stalno prisutan proces, kako je srpsko političko vodstvo devedesetih godina prošlog stoljeća bilo a priori protiv bilo kakve samostalne hrvatske države, kako im je vodeći slogan na cijelom prostoru bivše Jugoslavije bio: "Svi Srbi imaju pravo da žive u jednoj državi", kako su zdušno prihvatili memorandumsku tezu o "jedinstvu svih srpskih zemalja", kako su isticali tzv. "avnojevske granice" između ondašnjih republika, kako su na područjima s većinskim srpskim narodom u Hrvatskoj primjenjivali etnički princip a na područjima gdje je on bio u manjini povijesni princip, kako su odbacivali i svaku pomisao da bi živjeli u bilo kakvoj hrvatskoj državi, kako su im povijesni hrvatski simboli, znakovlje, novac, policijske ili vojne odore i sl. bili toliko odbojni da su ih generalno proglašavali "ustaškim", kako je unaprijed u detalje bio isplaniran njihov kolektivni odlazak iz Hrvatske, kako je pismenu odluku o tome dao glasoviti kninski šerif Milan Martić itd. Nije li u tom kontekstu prilično teška optužba o etničkom čišćenju a donekle razumljivija slobodna odluka o odlasku iz Hrvatske onih Srba koji je nikada nisu prihvatili kao svoju domovinu?

/ Stipan Bunjevac, Glas Koncila, 1. rujna 2002. /

ZAŠTO HTV NIJE PRIKAZALA AMARCORD?

Nedavno je, ne samo u Zagrebu nego i u nekim mjestima izvan Zagreba prikazivan film pod naslovom: "Amarcord 1991" To je film iz srpskih izvora, a prikazuje kako su Srbi iz okupiranih krajeva Republike Hrvatske vidjeli i snimali ratne događaje. Nastao je kao odgovor na film "Oluja nad Krajinom", koji se davao i na Hrvatskoj televiziji.

Čini mi se da se film "Amarcord 1991" nudio Hrvatskoj televiziji, koja ga nije prihvatila, odnosno nije ga prikazala. Bilo bi dobro da se oba filma "u isto vrijeme" prikažu hrvatskoj javnosti. Po onoj latinskoj "audiatur et altera pars". Jer, ako se ne čuje i "ona druga strana", do istine se neće lako doći.

Možda nikako.

/ Živko Stržičić, Zagreb, Pisma čitatelja, Vjesnik, 9. listopada 2002. /

NAJOPASNIJA JE LAŽ POMIJEŠANA S ISTINOM

Danas hrvatski poreznici plaćaju blaćenje onih koji su najzaslužniji što se Hrvatska izvukla iz jugoslavenskog jarma ropstva i neslobode.

Jedan mi prijatelj nedavno reče da Kneževićev film Oluja nad Krajinom i nije tako strašan "kao cjelina", jer da u njemu ima i objektivnih dijelova.

Rekoh da bi taj i takav film bio veoma poželjan kad bi sve u njemu bilo objektivno, ali - što je već i pokazano i dokazano - mnogo toga u tom filmu je propagandno, a veoma znalački upereno protiv Hrvata.

Naime, nema opasnije laži od one koja je pomiješana s istinom, jer svi oni strvinari nad Hrvatskom ne će se nikada ni obazirati na taj film "kao na cjelinu" nego će iz njega izvući nekoliko onih sekunda koje njima trebaju, gdje će se istaknuti samo i jedino ono što oni žele.

/ Vinko Grubišić, Hrvatsko slovo, 15. listopada 2002. /

SMRT BOŽIDARA KNEŽEVIČA

BOŽIDAR KNEŽEVIĆ, AUTOR KONTROVERZNOG FILMA "OLUJA NAD KRAJINOM", POGINUO JE U TEŠKOJ PROMETNOJ NESREĆI NA CESTI KORENICA - GRAČAC

U teškoj prometnoj nesreći danas su oko 10,35 sati kod Bruvna u automobilu "renault scenic" poginuli Božidar Knežević (49), državljanin SRJ iz Crne Gore, i Borivoj Franceschi (48), hrvatski državljanin s prebivalištem u Zagrebu, doznaje se u PU zadarskoj.

Glasnogovornica MUP-a Zinka Bardić potvrdila je da je poginuli Božidar Knežević autor dokumentarnog filma "Oluja nad Krajinom".

U zadarskoj Policijskoj upravi doznaje se da su u nesreći sudjelovali osobni automobil i kamion s prikolicom.

Poginuli su bili u osobnom vozilu "Renault scenic" čeških registracijskih oznaka, koji se kretao prema Gračacu, a kamion prema Korenici.

Uzroci nesreće se istražuju.

Po dosadašnjim saznanjima kamionska se prikolica u vožnji zaniijela i zahvatila osobno vozilo čeških registracijskih oznaka koje je nailazilo iz suprotna smjera.

Na mjesto nesreće izišao je istražni sudac Županijskog suda u Zadru koji zajedno s djelatnicima PU-a obavlja očevid.

Zbog nesreće promet cestom D1 na toj dionici bio je do 14,15 u prekidu, a vozila su preusmjeravana na cestu Gračac - Gospić - Žuta Lokva.

/ HINA, 6. studenog 2001. /

BIO JE ŽRTVA BJESOMUČNE HAJKE

Bez obzira da li su mu popustile kočnice ili "samo" živci, Božo Knežević je posve sigurno žrtva i bjesomučne hajke koja je u posljednjih nekoliko tjedana vođena protiv njega i njegovog filma "Oluja nad krajinom". Premda, a to u ovoj zemlji treba ponavljati do beskraja, nitko nije osporio tvrdnje i činjenice koje je iznio u svom filmu, Božo je stalno bio osporavan, prozivan, pa i optuživan.

Dok su to radili neobrazovani i nesretni ljudi, manipulirani sebičnom, katkada i kriminalnom politikom, to se je još moglo razumjeti. Kada su to, međutim, radili profesionalni političari, "intelektualci" a naročito novinari, po prirodi njegove kolege, to je već postajalo nečim čemu se Božo, bez obzira na vanjsku ravnodušnost, sve teže opirao.

Diletantska medijska potjernica nazvana "Amacord 1991-2001", zbrzana da bi se pokušalo "neutralizirati" učinak Božinog filma i opet se nije bavila njegovim filmom ili osporavala činjenice iznesene u njemu. Bavila se, premda bi to u nekim civiliziranim zemljama bilo nezamislivo, isključivo osobom Bože Kneževića. Bez ijednog argumenta. Fašistoidna teza da se on ne bi smio baviti temom "Oluje" jer ne zadovoljava propagandne kriterije koje je nametnuo HDZov ratnohuškaški "stožer" u ovoj i ovakvoj sredini nikoga nije začudila.

Nakon projekcije tog "uradka" nitko od prisutnih, a bili su na njoj i HDZove "perjanice" Šeks, Hitrec, Beljo, Kosor i drugi, nije protestirao. Nitko od "odgovornih" političara, cijenenih saborskih zastupnika, toliko osjetljivih na svoju čast da su o njoj u stanju pričati danima i ultimativno tražiti isprike, nije rekao "E, pa to je ipak ispod svakog nivoa!".

Jednako kao što nitko od vladajuće koalicije u trenutku kada je, posve bez razloga, u Saboru film cijepan u komade nije rekao cijenjenoj opoziciji - "Čekajte malo, pa vaša je politika dovela do toga što taj film opisuje". Po starom običaju, politika je jednoglasno pristala da kriv bude onaj tko donosi vijest, a ne onaj tko ju je stvorio. Politički interes još je jednom odnio pobjedu nad istinom.

Božo je već dulje vrijeme pripremao svoj novi projekt - "Govor mržnje" film o tome kako su mediji u zemljama bivše Jugoslavije poticali na rat. Bez obzira na ovaj, nenadoknadv gubitak, taj film će biti napravljen. I posvećen Boži Kneževiću.

/ Prof. Nenad Puhovski, Programski direktor, FACTUM, 6. studenog 2001. /

ČIME JE NJEGOVA SMRT ZASLUŽILA TOLIKU PAŽNJU?

Vijest o pogibiji režisera je vijest, ali tvrdnje producenta tko je kriv, naime oni koji su napadali film "Oluja nad Krajinom", nije vijest. To je već komentiranje i ponovno svrstavanje HTV-a uz neprihvatljive poruke tog filma.

Tendenciozno ste prikazali njegovu smrt. To nije udarna vijest. To je nešto za kraj emisije.

Komentaru Puhovskog uopće nije bilo mjesto u emisiji.

Koga to interesira što misli Ž. Puhovski?

Kakvim pravom vi emitirate tog Puhovskog da govori o "moralu". Pa odavno je već pao Berlinski zid.

O pokojnima sve najbolje, ali treba reći da se borio na srpskoj strani.

Čime je njegova smrt zaslužila toliku pažnju? I onda još objavite monstruožnu optužbu. Prema njoj svi koji kritiziraju su krivi za tuđu smrt.

Dajte Puhovskom posebnu emisiju pa neka veliča Kneževićeve velikosrpske ideje.

Kojim pravom dajete toliki prostor hrvatomrscu Puhovskom?

Je li vi od tog četnika radite heroja? On je bio nasuprot mene na Plitivicama.

Kako ste počeli još samo čekam dan žalosti zbog smrti tog četnika.

Svi bi se zbog toga priloga morali stidjeti. On nije naš idol, ukoliko je vaš. I to za razliku od pažnje posvećene Daliboru Foretiću.

Komentaru Puhovskog nikako nije bilo mjesto u emisiji.

/ DNEVNI PREGLED SLUŽBE GLEDATELJA HTV-A: POZIVI VEZANI UZ PROGRAM HTV-a na dan 6. studenog 2001. /

NAPADI NA KNEŽEVIĆA BILI SU TAKO ŽESTOKI DA SU ISKAKALI IZ POIMANJA KULTURE

(...) Iako je sve o čemu se govori u tom dokumentarnom filmu - i znatno više od toga - poznato već od ranije, Božo Knežević je stavljajući to na filmsku traku očito dirnuo tamo gde je to u Hrvatskoj još uvek opasno, što su pokazale brojne reakcije onih koji u tzv. "domovinskom ratu" bezrezervno vide nešto drugo nego što je on u suštini bio.

Napadi na Kneževića bili su toliko žestoki i izvan poimanja osnovne kulture (sada opoziciona HDZ je tražila i smenu direktora HTV-a Mirka Galića) da su u zaštitu autora stale cehovske novinarske organizacije ocenjujući te napade i zahteve kao "nedopustiv pritisak na medije i novinare":

Sam Božidar Knežević povodom ovih napada ovih dana je rekao: "Strašno je važno da se o zločinima posle 'Oluje' razgovara baš u Hrvatskoj... Zašto bi 150.000 rezervista iz 'Oluje' osećalo krivicu zbog učinjenih zločina, kad je zločine radilo njih - recimo - hiljadu". (...)

/ R. Arsenić, Politika, 7. 11. 2001. /

PRIPREMAO JE DOKUMENTARAC O "MOST WANTED" ZLOČINCU RADOVANU KARADŽIĆU

Četrdesetdevetogodišnji televizijski snimatelj i autor dokumentarnih filmova Božidar Knežević poginuo je, praktički, na novinarskom zadatku. Ispred njega bila je nova reportaža u Crnoj Gori a taj autor, koji je u široj javnosti postao poznat nakon emitiranja dokumentarca "Oluja nad Krajinom", spremao je i nekoliko novih projekata. Tako nam je Nenad Puhovski, producent "Factuma", kuće koja je proizvela "Oluju..." kazao da je s Kneževićem pripremao širi televizijski projekt pod naslovom "Govor mržnje", o tome na koji su način i u kolikoj mjeri mediji doprinijeli ratu.

Osim toga, za nizozemsku televiziju pripremao je dokumentarac o "most wanted" zločincu, Radovanu Karadžiću. (...)

/ Rade Dragojević, Novi list, 7. XI 2001. /

NA HTV-U SU DRŽALI DA JE FILM SLOŽEN IZ SRPSKOG UGLA

(...) Iako je stvaranje pedesetominutnog filmskog zapisa o zločinima pripadnika HV, paljenjima srpskih kuća i bezočnim ubistvima, sa 24.000 maraka finansiralo i hrvatsko ministarstvo kulture, HTV, koja ga je u međuvremenu otkupila, dugo je oklevala da ga prikaže "pravdajući" se da to ne bi bilo najpametnije u trenutku kada hrvatski generali odlaze u Hag (Ademi i poternica za Gotovinom) i kad su nacionalne strasti užarene.

Vrh HTV-a je tada smatrao da bi prikazivanje "Oluje" bilo puko "dolivanje ulja na vatru". "Film je složen i iz srpskog ugla gledanja hrvatske vojnike prikazuje kao ubice

i zločince, a zanemaruje se činjenica da su za neke zločine već pokrenuti sudski postupci", tvrdili su izvori iz HTV-a uz neprekidno insistiranje da film "nije bunkeriran, nego ostavljen za neko bolje vreme". (...)

/ S. Đurić - Pijevac, Glas javnosti, Beograd, 8. novembar 2001. /

BRZOJAV SUĆUTI MINISTRA KULTURE ANTUNA VUJIĆA

Ministar kulture Antun Vujić uputio je Centru za dramsku umjetnost Factum brzojav sućuti u povodu tragične smrti Božidara Kneževića. "Primite izraze iskrene sućuti u ime Ministarstva kulture, i u moje osobno ime, u povodu tragične smrti vašeg suradnika, dokumentarista Božidara Kneževića, autora koji je na svoj način, često kontroverzan i polemičan, pokušavao rasvijetliti mnoga nejasna mjesta i tamne strane vremena u kojem živimo. Vjerujem da će njegova filmska ostavština pridonijeti razvitku značajja dokumentarne filmske produkcije u Hrvatskoj", stoji u brzojavu sućuti ministra Vujića.

Jugoslavenski građanin poginuo je u utorak u prometnoj nesreći kod Gračaca.

/ Hina, 8. XI 2001. /

ŽARKO PUHOVSKI : NESREĆA NIJE NAMJEŠTENJA

Nakon nesreće u kojoj je poginuo autor "Oluje nad Krajinom" Božidar Knežević, pojavile su se sumnje da je nesreća kod Gračaca bila izrežirana. O tome smo razgovarali s dr Žarkom Puhovskim: "Jučer sam ponovno razgovarao s policijom koja je obzirom na izražene sumnje, još jednom pregledala mjesto događaja i temeljito ispitala sve pronađene tragove. Provjerava se i prošlost vozača kamiona. Na temelju tih ispitivanja očito se radi o klasičnoj, a ne namještenoj prometnoj nesreći koja bi bila pokriće za nečiju smrt. Time očito otpadaju sve sumnje da je smrt Bože Kneževića izazvana "programiranom nesrećom" - rekao nam je Puhovski.

O namještanju nesreća razgovarali smo i sa sudskim prometnim vještakom ing Krunoslavom Franjkovićem.

- "Bezbroj puta sam u svojoj bogatoj praksi čuo aluzije da je netko poginuo u pripremljenoj prometnoj nesreći. No budite sigurni da to baš nije lako. Primjerice, da bi se izazvalo klizanje kamionske prikolice na klizavom kolniku na za to točno određenom mjestu, nije dovoljan samo vješt i dobar vozač, nego desetina pratećeg osoblja koje mora biti uigrano do savršenstva. Točno se treba znati kada će vozilo u kojem se nekog želi likvidirati izazvanom nesrećom, naići na određenu točku, kao i niz drugih tehničkih detalja. Za sve to potrebno je ogromno iskustvo i logistika potpomognuta novcem. Prema prvim izvještajima, Knežević je poginuo u klasičnoj prometnoj nesreći u kojoj je kamionska prikolica "odšetala" na lijevu stranu zbog klizavog kolnika i to je sve što se sa sigurnošću može pretpostaviti" - kazao je ing Franjković.

/ M. Stražimir, Večernji list, 8. XI 2001. /

PRIJETNJE NENADU PUHOVSKOM : "LIKVIDIRALI SMO SRBOČETNIČKU SVINJU, TI SI SLJEDEĆI NA REDU"

U noći nakon pogibije Božidara Kneževića (49), u srijedu u 1.30 prijeteću poruku na kućni telefon primio je Nenad Puhovski, programski direktor producentske kuće Factum koja je producirala Kneževićev film "Oluja nad Krajinom". Javila se supruga N. Puhovskog.

- Rekli su: "Likvidirali smo srbočetničku svinju, ti si sljedeći na redu." Osoba se nije predstavila, niti rekla zove li u ime neke organizacije ili skupine. Već nekoliko godina nitko mi nije prijetio. Ne znam tko stoji iza prijetnje i ne bih želio to komentirati. Neka policija obavi svoj posao - kazao je Puhovski.

Je li vam poznato da je Božidar Knežević primio slične prijetnje prije smrti i jesu li one nagovještavale onakvu smrt kakva ga je zatekla, tj. smrt koja bi bila prikazana kao nesretan slučaj? - pitali smo N. Puhovskog.

Primio je Božo nekoliko prijetnji, posebno nakon što je u "Latinici" prikazan po nekim sporan film. Međutim, ne znam koji je bio točan sadržaj tih prijetnji. Prijetnje su primili i Latin i Pilsel. To je, čini se, dio našeg folkloru gdje ne postoji kultura dijaloga općenito, posebno s onima s kojima ne dijelimo mišljenja. Umjesto da razgovaramo, makar se svadali, na kraju primamo prijetnje.

Odmah nakon Kneževićeve pogibije reagirali ste priopćenjem u medijima u kojem ste natuknuli mogućnost da je kobna nesreća bila namještena. Mislite li i dalje da je to tako i nakon što je policija odagnala sumnju u takvu mogućnost, što je prihvatio i vaš brat Žarko? A i sudski prometni vještak ing. Krunoslav Franjković izjavio je kako je u konkretnom slučaju vrlo teško namjestiti prometnu nesreću.

Volio bih vjerovati da nesreća nije bila namještena. U priopćenju sam jasno rekao da i ako nesreća nije bila namještena, sigurno je potaknuta pritiscima bjesomučne hajke koja se vodila protiv Kneževića. Sve je kulminiralo nakon prikazivanja dokumentarca "Amarcord 1991.-2000." koji se bavio samo blaćenjem Kneževića. Pritisci su sigurno djelovali na Božu, što može posvjedočiti svako tko ga je poznao, pa me ne bi čudilo i da je njegova koncentracija u vožnji bila "razmrdana" - kazao je Puhovski. (...)

/ D. Vričko, Večernji list, 9. studeni 2001. /

PRIJETNJE ŠALJU ONI KOJIMA SE ISTINA NIJE SVIDJELA

Likvidirali smo srbočetničku svinju, ti si sljedeći na redu, riječi su koje su u srijedu, u 1.30 ujutro, iz sna trgnule Nenada Puhovskog, programskog direktora producentske kuće "Factum". Anonimni prijeteći telefonski poziv možda bi se i mogao podvesti pod širok arsenal nabrijanih telefonskih terorista koji u kasnonoćnim satima uznemiruju svoje političke neistomišljenike, da nije upućen samo petnaest sati nakon što je u kobnoj prometnoj nesreći pokraj Gračaca poginuo njegov blizak suradnik Božidar Knežević, autor dokumentarca "Oluja nad Krajinom". (...)

Policijska uprava zagrebačka primila je informaciju o anonimnim telefonskim prijetnjama Nenadu Puhovskom, producentu dokumentarnog filma "Oluja nad krajinom", potvrdila nam je glasnogovornica PU zagrebačke Stanka Saraja, napomenuvši da se o čitavom slučaju provodi kriminalistička obrada.

/ Marina Karlović-Sabolić, Slobodna Dalmacija, 8. studenoga 2001. /

"KADA ĆE SE IZRAEL ISPRIČATI REPUBLICI HRVATSKOJ ZBOG NENADA PUHOVSKOG?"

Dekan Akademije dramskih umjetnosti (ADU) Vjeran Zuppa priopćio je danas da napadi na Nenada Puhovskog, prodekana ADU, nisu nikako samo "uznemirili" tu akademsku zajednicu nego su je učinili odgovornom za njegovu sudbinu kao jedne od onih visokodemokratskih osoba koje su danas nepobitan cilj crnoga divljaštva koje nastoji delegitimirati Hrvatsku kao modernu demokratsku državu i koje prijetnjama i nasiljem nastoji obeshrabriti njezine građane.

"Ti napadi su takvi da ova akademska zajednica ne traži samo da ustanove pravne države zaštite Nenada Puhovskog nego da svim svojim legalnim sredstvima odgovore na sustav koji nepobitno stoji iza ovih takozvanih incidenata i pojava", ističe Zuppa.

Dodaje kako uz anonimne noćne poruke telefonom Nenadu Puhovskom, a nakon prometne nesreće autora filma "Oluja nad Krajinom", čiji je producent bio Nenad Puhovski, u stilu "Ti si sljedeći na redu", moramo, na žalost, povezati i sadržaj plakata kojima je nekoliko puta oblijepljena Akademija.

Tekst plakata, kako navodi Zuppa, glasi: "Kada će se Izrael ispričati Republici Hrvatskoj zbog Nenada Puhovskog?"

"Nije potrebno naglasiti da ovo pitanje stoji u kontekstu isprike predsjednika Mesića Izraelu, kao i činjenice da je Puhovski i Židov", napominje dekan ADU i dodaje kako sporni napadi "svojim izrazito rasističkim i duboko mračnim sadržajima pripadaju učestalim napadima na ustavne osnove Republike Hrvatske kao demokratske i kulturne države".

/ Hina, 9. studenoga 2001. /

POSMRTO SLOVO, NENAD PUHOVSKI

Kažu da u trenutku smrti, svaki čovjek u hipu odvrti film svog života. Ne znam da li je to istina, jer se nitko nikada nije vratio da o tome svjedoči. Pa ipak, od trenutka kada sam čuo za Božinu tragičnu smrt, progoni me misao o tome što je on mogao vidjeti.

Siguran sam da su njegove posljednje misli bile posvećene obitelji koju je toliko volio i brinuo za nju - supruzi i djeci. Siguran sam također da su njegove misli išle i Crnoj Gori i svima koje je tamo ostavio.

Ne znam koliko je stigao misliti o stvarima koje su mu se dešavale u prijašnjim fazama života. Ali siguran sam, jer smo o tome razgovarali, da je otišao sa gorkim osjećajem samoće i nepravde.

Već dulje vrijeme, a naročito posljednjih mjesec dana, Božo je vodio neravnomjernu bitku za svoje viđenje istine o jednom segmentu Domovinskog rata. On nikada nije tvrdio da je to jedina istina ili da treba zamijeniti neke druge. Već samo da je istina.

Reakcija svih onih kojima takva istina nije odgovarala bila je brutalna. I to ponajmanje onih koji su sami izravno iskusili tragediju rata. Božu su ponajviše osporavali oni koji su iz stvaranja nerealnih ratnih mitova napravili unosnu profesiju.

Premda to nije htio priznati, Božu je naročito pogodila diletantska medijska potjernica zbrzana da bi se pokušalo "neutralizirati" učinak njegovog filma. I to ne zato što bi, jer nije, dovela u pitanje njegov film. Čak i ne zato što se isključivo bavila njegovom osobom i pokušala plasirati fašistoidnu tezu da se on ne bi smio baviti svojom temom jer ne zadovoljava propagandne kriterije koje je nametnuo ratno-huškaški "stožer" bivše vlasti. Već zbog toga što na to baš nitko nije reagirao.

Projekciji tog uradka bili su prisutni saborski zastupnici, toliko osjetljivi na svoju čast da su o njoj u stanju pričati danima i ultimativno tražiti isprike. Bili su prisutni i novinski urednici, pisci, intelektualci i političari koji znaju voditi višegodišnje sporove zbog "duševnih boli" koje su im nanese.

Nitko, baš nitko od njih nije se javno solidarizirao sa Božom i pokušao zaustaviti taj linč. Nitko. Politika je odnijela još jednu pobjedu nad etikom. Političari raznih opredjeljenja i formata još su jednom odlučili da je za lošu vijest kriv glasnik, a ne onaj koji je vijest stvorio. Na početku tog uradka, pokušava se prljavo manipulirati tezom kako su ratni reporteri tragično preminuli tokom Domovinskog rata, eto, otišli a Božo je živ i može govoriti što hoće.

Spletom tragičnih događaja, autori filma dobili su zadovoljštinu. Bože više nema. Otišao je jedan drag, miran i tih čovjek.

Mi koji ostajemo za njim možemo samo pokušati nastaviti tamo gdje je on bio prekinut i njegovim osporavateljima reći - "no passaran!"

/ 9.11.2001. /

SMRT U KRAJINI

Vjerojatno se zaista radilo samo o tragičnom slučaju - policija tvrdi da je riječ o tipičnoj prometnoj nesreći: klizak kolnik, prikolica kamiona koja je zaplesala po cesti, izravan sudar... Ali pogibija Božidara Kneževića izaziva neku dodatnu jezu.

Knežević je autor filma "Oluja nad Krajinom" koji je, nakon prikazivanja na nacionalnoj televiziji, uzvitlao mnogo prašine. Hrvatska je javnost, po prvi put preko televizijskih ekrana suočena sa činjenicama o zločinima počinjenim u vezi s oslobodilačkom akcijom Oluja. Nije mu oprošteno. Prema Kneževiću krenula je hajka. Opako se prijetilo, njemu i njegovima.

Neposredno prije pogibije prikazan je filmski uradak kojim ga se kao čovjeka i novinara pokušalo difamirati. Primijenjen je recept istreniran u najgorim danima Tuđmanove nacionalne revolucije: umjesto rasprave o meritumu, otvara se lov na ljude. Ako ne možeš pobiti fakte, pucaj u čovjeka! Činjenice o zločinima počinjenim u Krajini nisu se mogle osporiti, pa je osporen autor filma koji se o njima usudio govoriti.

U Tuđmanovo vrijeme medijske su potjernice najčešće bile uputa da se prijeđe s riječi na djela. Valjda nismo zaboravili da su u Hrvatskoj i sindikalne lidere ubijali na kućnom pragu. Valjda nismo zaboravili da su se događale i krajnje sumnjive prometne nesreće. Kampanja pokrenuta protiv Kneževića nalikovala je onima na kraju kojih su se uvijek brojali mrtvi. Smrt je kruna i cilj svake hajke.

Nad tragediju, koja se dogodila na Ličkoj magistrali nedaleko od Gračaca, nadvila se sumnja ne samo zato jer se pokojnikovim suradnicima, prije svega Nenadu Puhovskom, telefonski u gluho doba noći, eto, dovikuju prijatnije: "Likvidirali smo srbočetničku svinju, sada si ti na redu!" Akademija dramskih umjetnosti, upozorili su jučer njeni čelnici, u nekoliko je navrata oblijepljena plakatima protiv Puhovskog, koji je inače prodekan.

Hrvatska je prebukirana prijetećim urlicima, pa su ih neki skloni olako shvatiti. Ali ne ostaje se samo na verbalistici. Ubojice nesuđenog haškog svjedoka Milana Levara još nisu pronađene, a ni njegova obitelj nije nikako zbrinuta. Po hodnicima splitskog suda, u "kući pravde", neidentificirane skupine napadaju i nasilno uslikavaju svjedoke zločina u Lori, bez posljedica. Utjeruje se strah u kosti svima koji bi mogli i htjeli svjedočiti o mračnim stranama rata. U mjesec-dva u Vojniću je od svježe podmetnutih mina stradalo petoro Srba-povratnika. Ni država ni javnost nisu se zbog toga uzbudile ni uznemirile.

U državi u kojoj se događaju takve stvari, neminovno se javlja sumnja i u slučajevima koji to ne zaslužuju. Smrt Božidara Kneževića vjerojatno nije izrežirana, sve upućuje na to da nije riječ o "programiranoj nesreći", ali o Hrvatskoj mnogo govori i činjenica da se i takva mogućnost uzima u razmatranje.

/ Jelena Lovrić, Novi list, 9. studenoga 2001. /

POKOPAN BOŽO KNEŽEVIĆ, AUTOR "OLUJE NAD KRAJINOM"

Na zagrebačkom groblju Mirogoj, u petak je pokopan tragično stradali televizijski novinar, producent i snimatelj Božidar Knežević(49).

U nazočnosti rodbine, mnogobrojnih kolega i prijatelja, od Kneževića su se prigodnim govorima oprostili Drago Pilsel, predsjednik Foruma 21 i Nenad Puhovski, direktor producentske kuće Factum. "Božidar Knežević bio je pionir u traženju istine među nama samima i u suočavanju s događajima iza nas, i zbog toga mu moramo biti zahvalni" rekao je Drago Pilsel.(...)

/ Milan Jelovac, Vjesnik, 10. 11. 2001. /

AUTOR KATARZIČNE OLUJE

Politički i vremenski kontekst u kojemu je smrtno stradao kroničar ratnog zla Božidar Knežević, autor katarzične "Oluje nad Krajinom" - nije bio tako osjetljiv još od misteriozne pogibije sina Hrvoja Šarinića nakon ćaćina mu razlaza s Tuđmanom. Prozivan, ocrnjivan i klevetan obnoć sklepanim celuloidnim uradcima budnih čuvara prošlorežimskih krvavih tajni (kad se već nije moglo osporiti smrtopisne činjenice o pobijenim starcima nakon Oluje, o kojima je progovorio kamerom, valjalo je pokušati osporiti makar autora). Knežević je naprasno poginuo u teškoj prometnoj nesreći kod Gračaca zajedno sa svojim kolegom Borivojem Franceschijem. Radio je na novom projektu koji bi njegovim medijskim osporavateljima još jednom vratio u lice nakaznu sliku profesionalnih i etičkih im dosega tematizirajući ulogu medija na ovim prostorima u baražnoj i psihološkoj pripremi terena za razmahivanje nacionalističkih strasti i ratnoga bjesnila. (...)

/ N.N. Slobodna Dalmacija, 10.11. 2001. /

BOŽIDARU KNEŽEVIĆU

Od autora "Oluje nad Krajinom" u ime hrvatske javnosti su se oprostili Drago Pilsel i Nenad Puhovski, a u ime obitelji brat Duško.

Pilsel - čija biografija sažima i premošćuje sve hrvatske kontroverze - u svojem hrabrom govoru nazvao je ključnom ovu dilemu: imamo li pravo gnjeva na mržnju prema onima što se raduju Božinoj smrti, ili nas - barem nas - tolerancija obvezuje sve do neljudskih razmjera?

Nije ju razriješio ali je preporučio da najboljim svojim snagama slijedimo isti onaj imperativ što ga je Božo junački živio do kraja - etičku zapovijed naše, novinarske, profesije.

Nenad Puhovski je ponovio isto ono što je rekao i na prvu vijest o Božinoj smrti: osporavanjem "njegove" istine nisu ga mogli pokolebati: nije ni pretendirao prikazati svu istinu! Ali, kad su znalci shvatili da Božinu filmu ne mogu ništa, krenuli su u hajku na Božu samoga. Uspješnu hajku. Puhovski je potom s gađenjem konstatirao kako nitko od onih koji su vidjeli "Amarcord 1991." nije digao uzburu, premda je već i sama brzina kojom je montiran taj odgovor bila preopasna.

Pridružujem se gađenju nad tom šutnjom o filmu "Amarcord 1991."; ako je i prekasno, želim izreći i svoje zaprepaštenje nad tim filmom što ga nisam gledao, a nadam se da ga neću ni imati prilike vidjeti. Jer nije ovo prvi put da se u Hrvatskoj ljude ubija filmom: nedugo nakon emitiranja filma o Bruni Bušiću naprasno je preminuo predsjednik demokršćana Ivan Cesar, koji je u filmu prokazan kao agent Udbe.

Božo i ja desetljećima smo se vidali radosno - pripadali smo istoj strani svijeta - ali raspravljali nismo skoro nikada. Možda stoga što je bio veoma različit od mene: u poslu junak, u prijateljskim i obiteljskim odnosima nježan kao što to tradiciji naklonjeni Crnogorci znaju biti. Stoga potpuno vjerujem onima koji svjedoče koliko su ga

pogodile objede njegovih motiva, i kako je razoran učinak imalo organizirano pljuvanje po njegovu obrazu.

Nakon godina i godina Božu sam sreo ponovno 20. listopada, na proslavi Njegoševe 150-godišnjice. Bilo je prošlo tek petnaest dana od Latinice na kojoj je prikazana njegova "Oluja nad Krajinom": razigrano je pričao o obitelji i onim vremenima. Govoreći o ovim vremenima, o filmu i reakcijama na nj, bio je spokojan i leden. Kao i prerani snijeg na njegovu današnjem sprovodu.

/ Duško Čizmić Marović, Slobodna Dalmacija, 10. studenog 2001. /

PETLEVSKA : ŽIVIMO U VREMENU ZASTRAŠIVANJA A TOME I SAMI DOPRINOSIMO

Predsjednica Hrvatskog centra PEN-a Sibila Petlevski, u svoje je osobno ime, ali ne odričući se pritom konteksta svoje udruge, uputila danas "apel kulturnoj javnosti protiv zastrašivanja i prešućivanja", reagirajući protiv "učestale prakse prešućivanja činjenica koja se pojavljuje kao oblik 'demokratske' cenzure", te je osudila u posljednje vrijeme sve češći "jezik govora mržnje".

Neposredni povod njezinu apelu kulturnoj javnosti je serija prijetnji smrću upućenih profesoru na Akademiji dramskih umjetnosti Nenadu Puhovskom, te plakati rasističkog sadržaja koji su se pojavili na zgradi Akademije.

Puhovski je inače direktor producentske kuće "Factum" koja je producirala film nedavno poginuloga novinara Božidara Kneževića "Oluja nad Krajinom", a koji je oštro osudio dio javnosti, brojne braniteljske udruge te stranke desne političke orijentacije.

Kao istinski razlog apela Sibila Petlevski navodi borbu protiv atmosfere zastrašivanja u kojoj ljudi "pristaju slijegati ramenima". "Zgađena atmosferom prijetnji, inercijom mozgova i slijeganjem ramenima", Petlevski naglašava da joj je bilo nužno upozoriti na ono što znamo, a što se hrvatski intelektualci ne usuđuju priznati, ali "duboko u sebi moraju biti svjesni činjenice da će nas upravo slijeganje ramenima vratiti ne deset godina u doba Tuđmana, ne trideset ili četrdeset u doba Tita, nego ravno u mračni srednji vijek".

Također upozorava da globalnom nazatku doprinose "isprazna galama i glasno prešućivanje". Predsjednica hrvatskog PEN-a nije ogorčena samo prijetnjom smrću Nenadu Puhovskom, već i time što je za nedavnog zasjedanja regionalne konferencije PEN-a, koje je dovelo u Zagreb pedesetak svjetskih intelektualaca, zaprimljena anonimna dojava o podmetnutoj bombi u prostoru gdje se održavala konferencija.

Tu dojavu o podmetnutoj bombi, prijetnje smrću Nenadu Puhovskom, te nedavno premlaćivanju nedužnih posjetitelja u zagrebačkom klubu "Močvara", Sibila Petlevski smatra dokazom da "živimo u vremenu zastrašivanja, a svojim prešućivanjem i nemilosrdnošću sami djelatno doprinosimo takvome vremenu zastrašivanja".

Petlevska smatra da "udruživanje glasova i osjećaj intelektualne solidarnosti" izostaje tamo gdje je najpotrebniji, u hrvatskoj kulturnoj javnosti koja "usmjerena na autistične igre taština glasno viče kad zapravo nema što reći, a prešućuje mnoge bitne stvari, da naše društvo proživljava tamnu stranu demokracije".

/ HINA, 10. studenog 2001. /

— KNEŽEVIĆ JE RADIO NA SUOČAVANJU S ISTINOM

Suočavanje sa istinom i vlastitim grijehovima teško ide u državama bivše Jugoslavije, a onda teško ide i ozdravljenje. Na tom ozdravljenju, Knežević je hrabro i predano radio bez obzira na rizike. I posijao zrno istine.

/ Drago Kovačević, Pravi odgovor, Beograd, 11.11. 2001. /

— KRONIKA NAJAVLJENE SMRTI

Cesta je bila skliska, kamion se malo zanio. Ah, ti hrvatski zanosi: koliki su se samo ukrivo zanijeli, i kolike je zbog toga đavo odnio. Zanio se kamion, Borivoja Franceschija i Božu Kneževića odnijeli su u kutijama. Ima boga, zar ne? "Oba su pala!" Jedva da je radost odnoseća se na zrakoplove mogla biti veća. Kad se nešto vruće želi, onda to i dođe. Pogotovo kad su oni koji nešto vruće žele navikli da se njihove želje poštuju bez krznanja i otezanja. Bilo je dovoljno na skupu zakletih, u zagrebačkom KIC-u koji je svojedobno, a nakon teške borbe osvojio Pavletićev sin, u lutku Bože Kneževića zabosti iglu (filmčić Amarcord 1991-2001.) I onda još, dva do tri mobitela. A toga barem ima.

HRT mahnuo je repom (tako psi iskazuju svoju radost): "poginuo je autor kontroverzno g filma". "Kontroverzni film", "kontroverzno g autora", koji je snimio "kontroverzno g snimatelj", u produkciji "vrlo kontroverzno g producenta", pokazao je doduše na tom istom HRT-u, no pas samo što nije preminuo od žalosti. Hrvatska, oficijelna i oficiozna, digla se na zadnje noge. Valjalo je na svaki način signalizirati, u bogatoj skali urlika - da se takav "propust" više neće tolerirati. "Kontroverznim filmovima", "kontroverznih autora" nije mjesto na hrvatskoj televiziji. U tom pogledu, u složnom su se zagrljaju našli tzv. oporbeni i mnogi tzv. vladajući političari. Tek je nekolicina političara i intelektualaca pokušala ukazati na to da je i sama stvarnost na koju se film odnosi prilično kontroverzna. To možda i jest tako, složito će se političari, vladajući i oporbeni, ali slika te stvarnosti ima biti neupitna. Ako ta slika ne odgovara činjenicama, onda to gore po činjenice. Oni koji to ne razumiju, neka činjenice ostave na miru. Osobito neka ih ostave na miru kad se radi o jedinom pravom masovnom mediju u našoj pretežno još oralnoj i prepisanoj kulturi.

Uistinu, u novinama i tjednicima hrvatska je javnost mogla pročitati i gorih stvari od onih koje pokazuje Kneževićev i Franceschijev film. No, jedino što se broji jest televizija. I tek su se u "Latinici" političke elite, do guše umiješane u ono što film pokazuje, osjetile uistinu ugroženima, te su zbile svoje redove riješene da idu do kraja, protiv "ćirilice" što god da se pod tim pomišljalo.

Nema, naime, u filmu ničega što već ne bi bilo rečeno, i u fragmentima, čak i pokazano. Vidjele su se na televiziji čak i gore stvari. Film je jedino inteligentno povezao, kao uzrok i posljedicu, ono što se eventualno (ali i to teško) može podnijeti samo fragmentano.

On je pokazao zločine koje su počinili pojedinci, ali je "napiknuno" i atmosferu jednog nabrijanog kolektiviteta, koji je zločin potaknuo, odobrio i sakrio. Zločini su, a to smo već oduvijek znali - takvih razmjera da je i njihovo prikriivanje tražilo priličnu organizaciju; oni su, već u čisto kvantitativnom smislu, tako krupni da se moraju ubrojiti u rubriku državni terorizam, koji je doktrinarno pripremljen (tu su jako radili tzv. počinitelji za pisačim stolom, Tuđman prije svih) dogovoren s arhi-neprijateljem, i nemilosrdno proveden. Tu se ne radi tek o pobješnjeloj margini neke zamašite vojne operacije(koju se drži čak nekim osobitim podvigom!) nikako ne o nekom nepovezanom nizu incidenata, već o planski provedenom "čišćenju teritorija" u smislu "konačnog rješenja" na hrvatski način. Lov na srpske starce u hrvatskim pozadinama, u tzv. postolujno vrijeme, ni po čemu se ne razlikuje od divljanja ustaša na istim tim toponimima u drugom ratu, kao što se odobreni i poticani lov na tzv. gradske Srbe u osnovi ne razlikuje od postupaka koje Ivo Goldstein opisuje u svojoj nedavno izašloj epohalnoj knjizi Holokaust u Zagrebu. Kneževićev film ne inzistira na brutalnosti detalja, siguran sam, čak znam, da su objektivni kamera zabilježili mnogo strašnije prizore - ali pokazuje jednu opasnu vezu. U tom se kontekstu gesta "vladara" na kninskoj tvrđavi, dok ovaj ljubi zastavu, radujući se što se broj njegovih podanika rapidno smanjuje, te o njima govori s prezirom, kao da se radi o kukcima, ("nisu ponijeli ni svoje prljave gaće") doima mučno, kao što se doima mučno i cijela ikonografija tzv. vlaka slobode. Da je ta vrsta slobode za većinu starosjedilačkog stanovništva značila krajnju neslobodu (oslobođenje od šila i ognjila u roku keks), to se do danas ne priznaje, a onaj tko to po kuša reći nosi glavu u torbi. (...)

/ Slobodan Šnajder, Novi list, 12. 11. 2001. /

"Unazad nekoliko dana razgovarao sam s vozačem kamiona Nikolom Borozovićem koji je skrivio nesreću gdje su poginuli Knežević i njegov kolega, koji mi je najprije kazao: znate, ja sam Srbin" kazao je u svom govoru Žarko Puhovski na komemoraciji za Božidara Kneževića, pitajući se retorički zar je to doista najvažnije, zar je doista važno tko je koje nacionalnosti.

/ R.D. Novi list, 13. 11. 2001. /

BEOGRAD ZAGREBAČKOM NOVINARU BOŽIDARU KNEŽEVIĆU

Božidar Knežević imao je jugoslovenski pasoš, crnogorsko državljanstvo, boravište u Zagrebu i - poginuo je u automobilu češke registracije. Ovim rečima juče je komemorativni skup, u Medija centru, otvorio Dragoljub Žarković, glavni urednik i

v. d. direktora nedeljnika "Vreme", kolega i, što je mnogo važnije, dugogodišnji prijatelj tragično preminulog zagrebačkog novinara.

Žarković je evocirao i zajedničke vojničke dane: "Samo on je bio neobičniji vojnik od mene u zagrebačkoj kasarni, Maršal Tito'. Kad smo ušli u nju, 1978. godine, dočeka nas je natpis: "Ko nije sa nama taj je protiv nas". A Božidar Knežević bio je svoj čovek, koji je u najtežim vremenima prelazio balkanske granice, koga su hapšile svakojake vojske i paravojske...

On se nije bavio analizama proteklih događaja, on je ostavljao ono najdragocenije - dokument, svedočanstvo..."

Bio je novinar koga se oni sa malo dužim pamćenjem, iz vremena bivše zemlje, sećaju po izvanrednim emisijama iz domena naučno-obrazovnog programa TV Zagreb, a ovi mlađi po priložima u emisiji VIN i TV filmu "Oluja nad Krajinom", koja je izazvala pravu buru u hrvatskoj javnosti, pre deset godina "odbio je da laže" i pridružio se timu JUTEL-a - podsetila je prisutne zagrebačka novinarka Tanja Tagirov.

Kad takvi ljudi poginu u automobilu, odmah se zapitamo da li je to zaista bila saobraćajna nesreća. To je slika vremena u kojem živimo - rekao je novinar "Vremena" Miloš Vasić.

Predsednik NUNS-a Gordana Suša, koja nije uspela da zaustavi suze, želela je da ukaže na novinarsku hrabrost Božidara Kneževića, podsećajući da je on samo tri dana nakon famozne Oluje poslao prilog (jedan od dvadesetak u VIN-u) u kome je prikazao naličje "pobede" i svu bedu i ludilo rata. Nakon toga prisutnima u Medija centru prikazan je upravo taj prilog, jedan od dvadesetak koji su, kako nam reče Gordana Suša, stizali do ekrana često najneobičnijim kanalima. Onim koji, nažalost, liče na švercerske.

Ali, to je već priča o onim istinskim novinarima koji su uvek u "oluji".

/ M. Šehović, Media centar Beograd, 14. 11. 2001. /

DRUŠTVO MRTVIH VJESNIKA

Odgovor ovisi o tome jeste li čitali večernje ili jutarnje izdanje Vjesnika od 2. studenog 2001. godine.

Prema večernjem izdanju Vjesnika od 2. studenog Kneževića je trebalo žaliti kao žrtvu bezočne medijske tjeralice - uratka Pavla Vranjicana, prikazanog dan ranije u dvorani KIC-a u Zagrebu - gdje se na najperfidniji način, korištenjem "dokumenta" iz arhiva obavještajne službe, blati i difamira autor "Oluje nad Krajinom".

Prema jutarnjem izdanju Vjesnika od 2. studenog, Kneževića je trebalo mrziti kao prokletog izdajnika, jer je u profesionalno korektnom dokumentarnom filmu - uratku Pavla Vranjicana, prikazanog dan ranije u dvorani KIC-a u Zagrebu - dokazano da je autor "Oluje nad Krajinom" tijekom rata "fizički i opredjeljenjem bio na strani pobunjenih Srba".

Dva oprečna stava jednog te istog Vjesnika - da je Božidar Knežević žrtva podmukle medijske tjeralice, odnosno da je on mrski neprijatelj čija je prljava djelatnost napokon raskrinkana - specifična su po tome što ih je potpisao jedan te isti novinar: Željko Garmaz. Štoviše, dva suprotstavljena stajališta jednog te istog Željka Garmaza objavljena su pod jednim te istim naslovom: "Vranjican: morao sam reagirati na Kneževićev film". Još više: radi se de facto o jednom te istom tekstu, koji nas u večernjem izdanju lista upozorava da je Božidar Knežević izložen nevidenoj hajci i medijskom progonu (autor: Željko Garmaz), a u jutarnjem izdanju poručuje da je isti Knežević izdajničko đubre koje distribuira "velikosrpske propagandne poruke" (autor: Željko Garmaz).

U tom su smislu prilagođeni nadnaslovi. Večernje izdanje Vjesnika: "'Amarcord 1991.-2001.'" - filmski odgovor ili tjeratica za autorom 'Oluje nad Krajinom?'" Jutarnje izdanje Vjesnika: "'Amarcord 1991.-2001.'" - filmski odgovor na 'Oluju nad Krajinom"'. Tako je moguća "tjeratica" pretočena u kategoričan "filmski odgovor". Podnaslov je ostao zamalo isti, osim što je u jutarnjem izdanju dodano da je "Knežević rat proveo na strani pobunjenih Srba"!

Dogodilo se dakle to da je izvorni Garmazov izvještaj, objavljen u večernjem izdanju lista, netko od uezvijerenih urednika - pretpostavimo da je to Krešimir Fijačko, glavni urednik Vjesnika, premda bismo mogli spomenuti i Zorana Vodopiju, Fijačkova zamjenika i urednika rubrike "Hrvatska", u kojoj je tekst i otisnut - tako temeljito preinačio da bi prosječan čitatelj Vjesnika mogao samo nemoćno zakolutati očima. Međutim, takvog prosječnog čitatelja zapravo nema, jer prosječan čitatelj ne kupuje i večernje i jutarnje izdanje Vjesnika. On uglavnom kupuje samo jutarnje izdanje, pošto se ono večernje, u znatno manjoj nakladi, odašilje u udaljene krajeve.

S time je i računao uezvijerani urednik - pretpostavimo da je to Krešimir Fijačko, editor-in-chief, premda bismo mogli spomenuti i njegova zamjenika Vodopiju - kada se upustio u hrabru inovaciju. Inovacija je sadržana u tome što urednikove "naknadne intervencije" - koje će potpuno preokrenuti smisao izvornoga izvještaja - nisu obavljene nad "sirovim rukopisom", koji tek cirkulira u redakcijskoj proceduri, nego nad objavljenim tekstom, koji je učinjen dostupnim dijelu čitalačke publike, pa za taj ljupki primjer staljinističke prakse raspoložemo svim potrebnim materijalnim tragovima. Očito, uezvijerani je urednik - pretpostavimo da je to Krešimir Fijačko - izvještaj o tome kako je Božidar Knežević izložen organiziranoj harangi i javnome linču smatrao toliko skarednim da nije htio zatvoriti oči i pustiti da perje odleti kroz prozor (kad je, naime, tekst već objavljen), već je odlučio intervenirati, smjeran u svojoj domoljubno-uređivačkoj postojanosti, makar i po cijenu da bude otkriven. Nadajući se da neće.

Ovdje je važno napomenuti kako prilog u jutarnjem izdanju Vjesnika zauzima isti prostor kao i onaj u večernjem, pa dakle razlog intervencije nije u kraćenju teksta kako bi se u novine ubacila neka friška vijest: dapače, nauštrb nešto kraćeg teksta povećana je fotografija Pavla Vranjicana. Razlog je, prema tome, isključivo političko-ideološke naravi.

Pa kad već pred sobom imamo tako blistav primjer medijske manipulacije, potpuno na tragu najsvjetlijih staljinističkih tradicija, pogledajmo kako je naš unezvijereni urednik - pretpostavimo da je to Krešimir Fijačko - tehnički obavio taj veličanstveni pothvat, kao pouku neupućenim čitateljima ili mladim studentima novinarstva, nekim budućim Garmazima, koji će učinak povampirene ideološke propagande valjda tek osjetiti na vlastitim rukopisima. Ako to dozvole.

Odmah nakon uvodne rečenice izvještaja, u kojoj konstatira da je dokumentarni film Božidara Kneževića dobio svojevrсни "nastavak", Željko Garmaz ispisuje pasus: "Međutim, umjesto da se u 'Amarcordu 1991.-2001.', uratku Pavla Vranjicana, prikazanom u srijedu u dvorani KIC-a u Zagrebu, pokaže 'neka druga strana priče o ratnim zločinima' - to se moglo očekivati, budući da se film najavljuje kao 'odgovor na Oluju nad Krajinom' - učinak je bitno drukčiji. 'Amarcord 1991.-2001.' ostat će upamćen kao tjeratica za nekim čovjekom, u ovome slučaju - Božidarom Kneževićem"

Pretpostavljeni urednik Krešimir Fijačko ovaj uvodni pasus uklanja iz teksta, u cijelosti, ostavljajući tek konstataciju da je "Oluja nad Krajinom" dobila "nastavak". Kakvim će "Amarcord 1991-2001" "ostati upamćen", to čitaocem jutarnjeg izdanja ne zanima: nikakva "tjeratica", a naročito ne tjeratica za Božidarom Kneževićem.

Garmaz zatim opisuje sadržaj filma, očito posvećenog primitivnom difamiranju Kneževića i njegova nekadašnjeg rada za Yutel, citira Vranjicanova obrazloženja vlastite domoljubne misije, te pritom konstatira:

"Vranjican, međutim, u filmu nije odgovorio na neka pitanja, kao što je ono otkud mu video-kasete iz 'Yutelova' arhiva, pogotovo što je već godinama javna tajna da su one završile u jednoj obavještajnoj službi. Osim toga, Božidar Knežević, s kojim smo razgovarali telefonski, tvrdi da filmski materijali koji su prikazani u 'Amarcordu...', već godinama nikome nisu bili dostupni, a prema njegovim spoznajama, bili su pohranjeni u institutu 'kojemu je na čelu Ante Beljo'."

Pretpostavljeni urednik Fijačko taj pasus također u cijelosti uklanja iz teksta. Špijunsko-denuncijantska pozadina Vranjicanova "dokumentarca" tako je potpuno eliminirana iz optjecaja. Kakve javne tajne i obavještajne službe, molit ćemo, kakav razgovor s Božidarom Kneževićem, i to telefonski, a tek Ante Beljo i njegov institut, suluda konstrukcija, kakav vražji seljo-Beljo? Napolje s tim"

Dobro, nema više "tjeralice", nema više "obavještajnih službi" od kojih su dobivene videokasete, nema više ni natruha sumnji da je Pavle Vranjican bivši špijun iako je to javna tajna, nema više selje-Belje i njegova instituta - je li to dovoljno?

Nije, naravno da nije. Čitateljima treba jasnija crno-bijela slika. Najkreativnije intervencije pretpostavljenog urednika Fijačka nisu sadržane u kraćenju Garmazova teksta, već u njegovu - nadopisivanju. Tu se tek vidi koliko je naš urednik velik, integralan i ispravno hrvatski orijentiran.

Željko Garmaz, na primjer, piše kako Vranjican "gledatelje obavještava o 'stvarnim

namjerama' tadašnjeg 'Yutelova' novinara", i tu završava rečenicu, naime stavlja točku, ali urednik Fijačko ne misli da ondje treba doći točka, već da rečenicu treba produžiti, pa se tako - u jutarnjem izdanju Vjesnika - "gledatelje obavještava o 'stvarnim namjerama' tadašnjeg 'Yutelova' novinara, koji je ratne godine proveo s pobunjenim Srbima, opravdavajući njihovu pobunu(!)."

Tog druženja s pobunjenim Srbima i opravdavanja njihove pobune u Garmazovu izvornom izvještaju nema, ali urednik Fijačko marno ispravlja taj nedostatak. Zatim slične nedostatke ispravlja na brojnim drugim mjestima.

Novinar Željko Garmaz piše:

"Tvrdi se, primjerice, da Knežević nije objavljivao radikalne izjave Srba protiv Hrvata, a da je objavljivao 'mirnodopske' izjave vojnika JNA." Točka.

Urednik Krešimir Fijačko nadopisuje:

"Tvrdi se, primjerice, da Knežević nije objavljivao radikalne izjave Srba protiv Hrvata, a da je objavljivao 'miroljubive' izjave vojnika JNA i velikosrpske propagandne poruke."(!)

Novinar Željko Garmaz piše:

"Po riječima Pavla Vranjicana, 'Knežević se ne može sada pojavljivati kao borac za ljudska prava i biti metaforom demokracije, jer je to uvreda novinarstvu.'" Točka.

Urednik Fijačko nadopisuje:

"Po riječima Pavla Vranjicana, 'Knežević se ne može sada pojavljivati kao borac za ljudska prava i biti metaforom demokracije, jer je to uvreda novinarstvu', budući da je fizički i opredjeljenjem bio na strani pobunjenih Srba."(!)

Tim je ingenioznim uredničkim metodama novinarski izvještaj o sramotnoj javnoj tjezalici za Božidarom Kneževićem preinačen u otvorenu potporu hajci, u nastavak harange, s optužbom da je prokazani "fizički i opredjeljenjem bio na strani pobunjenih Srba", te da je "opravdavao njihovu pobunu". Zato što pretpostavljeni urednik Fijačko to pouzdano zna, za razliku od novinara koji je prikupljao podatke i izvještavao s lica mjesta. Zbog svoje besramnosti, primjer zaslužuje da bude uvršten u udžbenike novinarstva, i to uz odgovarajuće faksimile, kako budući studenti ne bi pomislili da je cijela priča izmišljena u edukativne svrhe.

Što je bilo poslije? Poslije je Božidar Knežević poginuo u prometnoj nesreći. Hajka je privremeno stornirana, dok zemlja nad pokojnikom malko ne otvrdne. Pavle Vranjican sklonio se u neku od SIS-ovskih izbi. OTV je odgodio emitiranje njegova "dokumentarca". Krešimir Fijačko šuti i bdije s debelim flomasterom u desnici, eda mu ubuduće ne bi promakao kakav "protuhrvatski" tekst u večernje izdanje lista koji uređuje. Ali šuti, bogme, i Željko Garmaz. On se, eto, nije javno ogradio od nasilja nad vlastitim rukopisom, pristajući da se, pod budnom uredničkom paskom, od zaštitnika Božidara Kneževića preobrati u njegova progonitelja. Bože moj, pa to je samo potpis! To je samo takozvani autorski integritet! To je samo naš domaći polivalentni autor, namaz od Garmaza, hodajući dokaz da novinarski zanat u

hrvatskim prilikama podrazumijeva kruh sa barem sedam kora i tekst sa barem dva suprotstavljena stava. (...)

A Banski dvori? U Banskim dvorima i inače kasno sviće. Službeno saopćenje glasi: izabrali ste nas u večernjem, čitajte nas u jutarnjem izdanju.

/ Viktor Ivančić, Feral tribune, 17. studenoga 2001. /

U SRBIJI NA TV PRIKAZANA OLUJA NAD KRAJINOM

Na desetu obljetnicu pada Vukovara i zauzimanja tog grada od strane snaga JNA beogradska TV postaja B-92 emitirala je u udarnom terminu u 20,00 sati film "Oluja nad Krajinom" pokojnog Božidara Kneževića.

U studiju su potom razgovarali direktor beogradskog dokumentacijskog centra Veritas Savo Štrbac, izbjeglica tijekom "Oluje" i nekadašnja novinarka "Večernjeg lista" a sada urednica u Beogradu jednog izbjegličkog časopisa Milka Ljubičić, i povjerenik Srbije za izbjeglice Sanda Rašković Ivić.

Prikazani su i filmski zapisi s izjavama za ovu emisiju urednika "Latinice" Denisa Latina i producenta filma Nenada Puhovskog.

Rašković-Ivić je kazala da danas ne bi postojalo njeno povjerenstvo za izbjeglice da je vlast u Beogradu svojedobno poslušala njenog oca Jovana Raškovića "koji je bio protivnik rata". Puhovski je iznio uvjerenje da film neće izazvati nove podjele i nova prebrojavanja. Rekao je da su obični ljudi u Hrvatskoj doživjeli emocionalni šok kada su vidjeli film jer ih bivša vlast, osobito elektronski mediji, "nisu pripremili za takvo što". Na izravno pitanje voditeljice misle li da je autor filma Božo Knežević možda ubijen, sugovornici su iznijeli svoje rezerve prema policijskom izvješću.

/ Hina/Vjesnik, 20.11.2001 /

Drnis.com

DRNIŠKE RASPRAVE

Politička konfrontacija

Slučajnost?

Cracker

11/7/01 5:04:05

Autor filma "Oluja nad Krajinom", novinar i filmski reditelj Božidar Knežević i snimatelj Borivoj Fransecshi, poginuli su u saobraćajnoj nesreći, kod mesta Bruvna, na putu Korenica - Gračac.

FIXXER

07.11.2001 11:44

Tako ti je to kad hrvata koji snimi dokumentarac o domovinskom ratu klasificiraju kao desničara, ekstremistu koji potiče na govor mržnje, bla, bla, bla.

Neregistrirani korisnik

07.11.2001 14:36

ima boga sad je na redu ostala gamad ala Mesić

FIXXER

07.11.2001 15:28

prenosim s jednog drugog foruma: Citiram: "Kao sto sam upravo čuo, Knežević se neće pojaviti u emisiji u srijedu, jer je ipak dosegao krajnju točku-exitus na cesti, presudila mu je kamionska prikolica.

HA-HA puhovski izjavljuje da je za to kriva "fašistoidna" hajka na sirotoga povampira.

P.S. Nadam se da je pokraj ceste bilo dovoljno glogovoga grmlja. Za svaki slučaj!"
bez komentara

Karakter

07.11.2001 18:07

FiXXXer da bogda se fixao HIV inficiranom iglom...

<sumljivo>

08.11.2001 03:03

meni je sve ovo sumljivo. Čini mi se serbo-recept...

<Justice >

08.11.2001 03:04

And justice is done.....

Whatever

08.11.2001 04:47

>Puhovski izjavljuje da je za to kriva "fashisoidna" hajka<

Bi li mi netko mogao naći neki link da vidim sto je izjavio Z. Pusić ili njegova seka. Jer bez njihovih izjava se osjećam neinformiran. I objektivno i građanski.

Reply

[11/8/01 3:24:46 pm]

Juče je Nenad Puhovski izjavio za Deutsche Welle kako je Božidar Knežević svakodnevno dobijao po nekoliko anonimnih telefonskih poziva (gdje se Kneževiću prijetilo sa "likvidacijom").

Nenad Puhovski dalje navodi za Deutsche Welle, kako je baš jučer dobio takav anonimni poziv, u kojemu mu se saopštava (Ti si sad prvi na redu! I završit ćeš kao ona SRBOČETNIČKA SVINJA Knežević).

Po mom mišljenju tu nema dileme, Kneževiću je smrt namještena, tj. UNAPRIJED ISPLANIRANA.

Kako je baš "Kamion sa prikolicom naletio"?

Pozdrav!

gost

[11/9/01 5:35:32 am]

Tipična prometna nesreća, kako drukčije.

Sve drugo kaže da se to srbo-komunisti (i izdajnici isti) opet boje i vlastite sjene.

Kako jugobalkanija, "sretna solucija", ni Rusi nisu imali toliko "državnih neprijatelja" koliko dužnosnici i doušnici Udbe / Juge? Ima tu nešto...

Tajni agent po zadatku

[11/9/01 9:40:14 am]

Provjerio sam, stvarno je bila nesreća. Odmah sam se bacio na provjeru i stvarno sam sve provjerio. Nego, moramo ponekad i akceptirati da se i političarima, režiserima, bogatima, direktorima itd., isto može dogoditi nesreća.

intrapide

[11/9/01 2:28:12 pm]

Naravno da se to svima može dogoditi. Nisu režiseri, direktori, et al, svete krave. Kad im nisu poginuli branitelji sveti, zašto sebe žive smatraju svetima.

Samo potvrda iz još jednog neovisnog izvora da je to ipak tipična nesreća.

Jedna je od tipičnih nesreća i prometna, na žalost, c'est la vie.

intrapide

[11/9/01 2:29: 22 pm]

Tko zna komu se to još može dogoditi, nažalost.

MoBrankec

[09.11.2001 19:13]

sudski vještak krunoslav franjković o vjerojatnosti namještanja prometne nesreće:
"Bezbroj puta sam u svojoj bogatoj praksi čuo aluzije da je netko poginuo u pripremljenoj prometnoj nesreći.

No, budite sigurni da to bas nije tako lako. Primjerice, da bi se izazvalo klizanje kamionske prikolice na klizavom kolniku na za to točno određenom mjestu nije dovoljan samo vjest i dobar vozač, nego desetina pratećeg osoblja koje mora biti uigrano do savršenstva."

franjković je fakat ekspert. nije potrebno da par tona prikolice tresne u auto na "točno određenom dijelu ceste", dovoljno je da kamionska prikolica dohvati auto. desetine pratećeg osoblja, my ass!

Zvonimir II

[11/23/01 8:03:46 pm]

Kovačević je govorio istinu, pa je mogućnost da je smaknut vrlo velika... to nije čudno jer se sigurno zamjerio nekima. Međutim, u Miloševićevoj Jugoslaviji takav tip "nesreće" ne bi bio potreban... smaknuli bi ga javno.

Atreid

[11/25/01 1:40:04 am]

E moj Zvonimire, jesi ti još mali...

Nisu takav način likvidacije izmislile ni današnje hrvatske tajne službe ni srpske nego su jednostavno preuzeli praksu od Titovih komunističkih službi.

Evo ti link pa pogledaj kako je RDB Srbije izvršila atentat na Vuka Draškovića.(...) I ovih se dana sudi bivšem načelniku RDB zbog tog atentata. Metod identičan.

Nego bilo je i po zagrebačkim i zadarskim ulicama neke mafijaške pucnjave, zar ne?

domoljub

[11/7/01 7:24:52 pm]

Puhovski i "Factum" okrivljuju Hrvate

Molim čovjeka koji je snimio film o dotičnom Kneževiću, da pod hitno snimi filmove o Mesiću i Račanu. Možda se i oni podbiju pod kakav FAP kljunaš...

(...)

Politix

[11/7/01 9:50:37 pm]

Jedino što je fašistoidno u cijeloj priči jest baljezganje Puhovskog o tome kako je ovog "ubio" medijski pritisak. Što se mene tiče, g. Knežević mi neće nimalo nedostajati.

Mislim da je on tek sad u pravom elementu (gdje god se nalazi) uza sve one ustaše koji ga na nebu okružuju. Tamo ih je mnogo više nego ovdje na zemlji pa će njegov veliki talenat mnogo bolje doći do izražaja. A mi ćemo ovdje imati malo više mira, slobodni od njegovih pamfleta.

bor

[11/7/01 11:35:19 pm]

Lička zemlja je progutala mnogo četnika. Čudno je da nije plodnija s toliko đubreta.

Asward

[11/8/01 12:42:30 am]

Lička zemlja je neplodna, ali je zato Bleiburška plodna.

Parity 5

[11/8/01 10:52 am]

Poslije Kneževića lička će zemlja biti najplodnija na svijetu. Toliko govana najedamput nije mala stvar...

ČetvrtaBrigada

[11/8/01 10:52:00 am]

Koliko mi je žao za njega, mogao bi početi plakati...

DRNIŠ-NET FORUM

Parlament

U povodu Kneževićeve smrti

Blungha

[11/7/01 12:28:18 am]

Da to sam ja Blunga jr! Namjerno mi je zbrisano ime s Ezboarda kao i vijesti.net foruma nalogom nekih Katoličkih krugova. Ne interesuje me što mislite o meni ali ovdje bih htio dati neke svoje komentare posebno u vezi proteklih zbivanja u Hrvatskoj!

Modar Krajišnik je onaj koji će u sebi svaku informaciju dobro sažvakati u sebi prije nego što nešto kaže i prije nego što reagira! Nitko me neće uvjeriti da je Kneževićeva smrt slučajna isto kao što ni Blungha-ina smrt nije bila slučajna.

O Kneževiću ne znam puno osim da je vjerojatno mudro odabrao izbjeglištvo u Crnu Goru puno mediteranskiju zemlju od Srbije! Gledao sam film, pa i nema puno teških scena da bi to bio neki razlog za ovakvu halabuku, jedina scena koje je bila jako tužna je scena kada bake plaču za jednim nastradalim u jednoj vlažnoj krajiškoj kući bez struje. Ta mi je scena bila jako tužna! Podsjećala me na sobu moje bake!

Izvinite me što pišem neregistriran ali vjerovali ili ne zabranili su mi nadimak na Ezboardu!

Samo bi postavio nekoliko pitanja poslije ovoga sebi:

- 1) Da li postoji u Hrvatskoj organizirana grupacija bilo pod Mesićem (vrlo vjerojatno) ili van njega koja sistematski radi da spriječi povratak Srba u Hrvatsku? Ako se Knežević mudro povukao, to je OK! Ali ako je stvarno ubijen!?
- 2) Da li su ovi članci i slično u Feralu i Nacionalu, kao i nazovisuđenja dragovoljcima, samo FARSA?
- 3) Mesić je itekako povezan s ekstremistima i naučen je da radi jedno a da misli drugo.
- 4) Kako se osjećate nakon smrti Kneževića?

LazioRom

[11/7/01 6:26:55 am]

IZA OVOG TERORISTIČKOG ČINA STOJI HDZ

Neka mu je laka crna zemlja.

LazioRom

[11/7/01 4:53:03 pm]

To je čista namještaljka, koja se neće nikad rasvijetliti, itd. Veliki problem HDZ-u je što Božidar Knežević posjeduje veliki broj dokaznih materijala, kao naprimjer film, koji je prikazan na Latinici, pa 3 kasete sa Miljevačkog platoa, osvajanje Maslenice, Medačkog džepa, Slavonije i puno, puno materijala koji su vezani za Oluju nad Krajinom. Sigurno postoje materijali kako su hrvatski (NAVODNO) branitelji pljačkali, palili, minirali srpske kuće, za vrijeme i nakon Oluje.

Ratni zločinci koji sumahom iz HDZ-a su shvatili da veliku opasnost za njih predstavlja baš Božidar Knežević, koji je likvidiran s predumišljajem od strane HDZ-a.

yuja

[11/7/01 9:43:19 pm]

Neka je vječna slava i hvala čovjeku koji se drznuo da kaže mali djelić istine o nekim čudnim vjetrovima na ovim prostorima.

Nadam se da više nikad i nigdje slična nevremena neće biti.

POGOVOR

I

U Hrvatskoj su, za vrijeme vojnih akcija "Bljesak" i "Oluja", kao i u razdoblju prije njih, nedvojbeno počinjeni i ratni zločini čije se autorstvo, u najširem smislu te riječi, može pripisati "hrvatskoj strani". Predmetima "Medački džep", "Gospić", "Pakračka Poljana", "Lora", kao i drugim slučajevima likvidacija, mučenja ili protupravnog tretmana civila, bavi se danas kako hrvatsko pravosuđe, tako i Haški Tribunal.

U vrijeme dok je Hrvatskom vladao Franjo Tuđman, tvrdilo se kako strana koja vodi obrambeni rat ne može počiniti ratni zločin. To bi se moglo nazvati "Vukovićevom doktrinom" ili "Poučkom Milana Vukovića": Autor ove teorije - koja predstavlja čisti pravni nonsens - bivši je predsjednik Vrhovnog suda Hrvatske. Vukovićeve teza stekla je pravo građanstva, štoviše, bila je snažno podupirana na svim razinama društva: od državnog vrha, do tzv. najširih narodnih masa.

Nešto "širokogrudniji" zagovornici ove teorije dopuštali su mogućnost po kojoj su se ratni zločini možda i događali, ali uvijek kao "incident", "eksczes" ili "izdvojen slučaj". Takva interpretacija ostavljala je dovoljno prostora za tezu kako je politika koju su vodili Tuđman i tadašnji državni vrh bila u osnovi ispravna, dok su za devijacije odgovorni pojedinci.

I oni koji su zagovarali prvi stav, i oni koji su branili drugi, snažan su argument mogli naći u pravosudnim statistikama: sve do kraja vladavine HDZ-a, u Hrvatskoj niti jedan pojedinac hrvatske nacionalnosti nije bio osuđen za počinjeni ratni zločin. Striktno legalistički promatrano, to znači da tih zločina doista niti nije bilo.

No, ako se stvar promatra iz drugog ugla, moguće je zaključiti da se pravosuđe nije htjelo baviti tim problemom zato što je pravosudna vlast slijedila "Vukovićev poučak". Iz njega bi proizlazilo da su "borci za našu stvar" mogli nekažnjeno činiti sve što su htjeli, jer im je, nedvojbeno obrambeni karakter rata davao placet da rade, doslovice, što god žele. Oni su mogli ubijati građane srpske nacionalnosti, kao i druge, manje ili više proizvoljno žigosane nepodobnike; mogli su pljačkati privatnu imovinu, mogli su spaljivati kuće i gospodarske objekte i raditi druga zlodjela, no ništa od toga nije bilo tretirano kao ratni zločin jer su ga kontekstualne "olakotne" okolnosti - ponajprije, obrana zemlje od agresije - činile bar razumljivim, ako već ne i posve opravedanim. Korak dalje u odnosu na ovu interpretaciju predstavlja teorija po kojoj je hrvatski državni vrh tih godina znao i morao znati za većinu počinjenih zločina: odbijanjem njihova sudskog rješavanja, taj je isti vrh pokazao namjeru da vinovnike zlodjela zaštititi, a još uvijek nema pouzdanog odgovora na pitanje koliko su ti isti zločini uistinu i kreirani u vrhu državnog aparata.

Dio hrvatske javnosti očekivao je u razdoblju nakon trećeg siječnja 2000., kada je HDZ sišao s vlasti, široku javnu diskusiju o toj temi, kao i energičnu pravosudnu akciju koja bi kaznila vinovnike, barem najtežih ratnih zločina koji su bacali sjenu na Domovinski rat. Ta je diskusija, međutim, bila znatno slabija od očekivane, a hrvatski su sudovi dugo vremena nakon izbora obračunu sa ratnim zločinima pristupali tromo, nevoljko i krajnje neefikasno.

Izuzev predsjednika Mesića, ključni ljudi hrvatske vlasti stajali su na istoj poziciji: ostali su ustrajni u oportunističkom, nezamjeranju nacionalističkoj desnici i otporu prema cjelovitoj i konzekventnoj reviziji tuđmanističkog društvenog i političkog naslijeđa.

Državna televizija je, nakon trećesiječanjskih izbora, ustrojena po istom obrascu. Ona se na hrvatske ratne zločine osvrta površno, rijetko, hladno: o njima u produkciji HTV-a nije snimljen, pa onda logično niti emitiran, niti jedan jedini dokumentarni film.

Zato su na "Oluju nad Krajinom" sijevnule tolike munje. Svi nepotrošeni potencijali jedne neostvarene društvene diskusije; sva energija - pozitivna i negativna - i sve ogorčenje, nataloženo uz tu temu, sručili su se stoga, svom silinom, upravo na Kneževićev film: prvi koji je govorio o ratnim zločinima sa hrvatske strane, i jedini koji je - dosad, do ožujka 2003. godine - emitiran na Hrvatskoj televiziji. Na adresu Božidara Kneževića iz tog su razloga isporučeni svi neplaćeni računi jednog traumatičnog razdoblja, obilježenog očitim izostankom nečega što se trebalo nazivati katarzom. Osvješčivanja činjenice da su ratni zločini počinjeni, i konzekventnog obračuna - intelektualnog, moralnog, pravosudnog - s njima.

Pregled debata o "Oluji nad Krajinom" stoga je ne samo dokument jednoga vremena, nego i važno svjedočanstvo o tomu kako i zašto u Hrvatskoj, nakon smjene vlasti, nije došlo do obračuna s naslijeđem tuđmanizma. U ovoj knjizi zabilježene su, između ostalih, i reakcije dvojice važnih ljudi hrvatske zakonodavne i izvršne vlasti, premijera Ivice Račana i predsjednika Sabora Zlatka Tomčića, koji su na ovaj film - u kojemu su se sve iznesene činjenice pokazale nespornima, i koje nitko nije oborio - reagirali osudom i odbijanjem.

"Ne želim ulaziti ovdje polemički u ocjenu oko toga filma. Ja sam već jednom rekao da sa ovako polariziranim konfrontacijama koje je izazvao i ovaj film, osobno nisam zadovoljan" rekao je Račan na saborskoj diskusiji, dodajući: "Pokazalo bi se da, nažalost, sudjelujemo kao država u financiranju mnogih institucija i grupa koje se demokratskoj državi odužuju na način da nesmetano i bez embarga šire mržnju i netoleranciju u Hrvatskoj..."

Predsjednik Sabora ocijenio je, pak, emitiranje "Oluje" na Hrvatskoj televiziji krajnje neprimjerenim potezom.

"I samo emitiranje dokumentarnog filma 'Oluja nad Krajinom' koji je jednostrano obojen može kod određenih grupa i pojedinaca uskovitlati mržnju, pa i želju za osvetom" rekao je Zlatko Tomčić.

Dobar dio javnih diskusija naslanjao se na stavove Ivice Račana i Zlatka Tomčića. Mnogi drugi političari, novinari, građani, sudionici diskusija na web-u, iznijeli su u javnosti slične stavove.

Dokumentarni materijal iz ove knjige, naročito diskusije na web-u, posebno je vrijedan zato što ima autentičnu izvornost; to je gotovo antropološka studija slučaja,

u kojoj se svaka emocija iskazuje bez ikakvih ograda, bez opterećenja rječnikom, onako kako se govori na cesti, doma, u krugu prijatelja. Na tom mjestu možemo vidjeti "kako je disao narod".

Hrvatska javnost bila je, čini se da to možemo reći, u jesen 2001. godine spremna na suočenje s onim pogledom na rat kakav je izložen u "Oluji nad Krajinom". Osim glasanja gledatelja nakon "Latinice", još su dvije ankete potvrdile da su građani spremni na to. Na telefonu Jutarnjeg lista, 74 posto građana izreklo je pozitivan stav prema suđenjima za ratne zločine, dok je u istraživanju agencije Media meter 51 posto ispitanika Kneževićev film ocijenilo vjerodostojnim.

No, politički vrh države i vodstvo nacionalne televizije nisu htjeli nastaviti posao koji je otpočeo emitiranjem "Oluje..." Taj je film ostao izuzetak, eksces, iznimka.

Zašto je tomu tako, moći će se možda odgovoriti tek u povijesnoj perspektivi, jer odgovor na to pitanje svakako nadilazi diskusiju o samom filmu.

"Oluja nad Krajinom" dala je - kao povod - priliku za ozbiljno preispitivanje jednog vremena; ta je šansa uglavnom propuštena i, kako sada stvari stoje, odgovornost za to može se pripisati uglavnom posttuđmanističkoj Nomenklaturi koja je, svjesno ili ne, u ovom kao i u drugim pitanjima, išla ispod razine očekivanja hrvatskih građana.

Boris Rašeta

OLUJA NAD HRVATSKOM

Kronika jednog "slučaja"

priređio _BORIS RAŠETA

uredio _NENAD PUHOVSKI

design _DAMIR GAMULIN

izdavači _FACTUM / CDU, SAMIZDAT B92

štampa _STANDARD 2

ISBN *(FACTUM / CDU)*

ISBN *(Samizdat B92)*

